

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

DA

årsberetning 2006

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

årsberetning 2006

© Den Europæiske Ombudsmand 2007

Alle rettigheder forbeholdes.

Gengivelse eller kopiering fra denne udgivelse til undervisnings- eller anden ikke-kommerciel brug er tilladt, såfremt kilden angives.

Rettighederne til alle fotos tilhører, hvor ikke andet er angivet, Den Europæiske Ombudsmand.
Forside: © iStockphoto.com/urbancow

Beretningen i sin helhed kan findes på internettet: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Belgium

TRYKT PÅ HVIDT IKKE-KLORBLEGET PAPIR

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. Hans-Gert PÖTTERING, MEP
Formand
Europa-Parlamentet
Rue Wiertz
1047 Bruxelles
BELGIEN

Strasbourg, den 12. marts 2007

Hr. Formand

I overensstemmelse med artikel 195, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 3, stk. 8, i Europa-Parlamentets afgørelse vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv forelægger jeg hermed min beretning for 2006.

Med venlig hilsen

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

INDLEDNING	15
1 SAMMENDRAG	21
2 KLAGER OG UNDERSØGELSER	35
2.1 RETSGRUNDLAGET FOR OMBUDSMANDENS ARBEJDE	35
2.2 DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS MANDAT	35
2.2.1 Klager og undersøgelser på eget initiativ	36
2.2.2 Fællesskabets institutioner og organer	36
2.2.3 »Fejl eller forsømmelser«	37
2.2.4 Den europæiske kodeks for god forvaltningsskik	38
2.3 KLAGERS ANTAGELSE TIL BEHANDLING OG GRUNDLAG FOR UNDERSØGELSER	38
2.4 ANALYSE AF DE KLAGER, DER BLEV UNDERSØGT I 2006	39
2.5 OVERFØRSLER OG RÅDGIVNING	40
2.6 OMBUDSMANDENS PROCEDURER	42
2.6.1 Indledning af en undersøgelse	42
2.6.2 Fair procedure	43
2.6.3 Kontrol af dokumenter og afhøring af vidner	43
2.6.4 Åben procedure	43
2.7 RESULTATERNE AF OMBUDSMANDENS UNDERSØGELSER	43
2.7.1 Ingen fejl eller forsømmelser	44
2.7.2 Sager løst af institutionen og mindelige løsninger	44
2.7.3 Kritiske bemærkninger og forslag til henstillinger	44
2.7.4 Særlige beretninger til Europa-Parlamentet	45
2.8 AFGØRELSE OM AFSLUTNING AF BEHANDLINGEN AF SAGER I 2006	45
2.8.1 Åbenhed, aktindsigt og beskyttelse af personoplysninger	46
2.8.2 Europa-Kommissionen som traktatens vogter	48

2.8.3	Udbud, kontrakter og tilskud.....	49
2.8.4	Personalespørgsmål.....	51
2.8.5	Andre spørgsmål.....	52
3	AFGØRELSE EFTER EN UNDERSØGELSE.....	57
3.1	SAGER, HVOR DER IKKE ER KONSTATERET FEJL ELLER FORSØMMELSER.....	57
3.1.1	Europa-Parlamentet.....	57
	PARLAMENTETS UNDLADELSE AF AT ANMODE OM PRÆCISERENDE DOKUMENTATION I FORBINDELSE MED FREMSENDELSE UNDER ET UDBUD.....	57
3.1.2	Europa-Kommissionen.....	58
	FORSINKET BEHANDLING AF SELVE INDHOLDET AF EN ARTIKEL 226-KLAGE.....	58
	KOMMISSIONENS VURDERING AF DEN SPANSKE LOVGIVNING VEDRØRENDE TYREFÆGTNINGER.....	58
	OPHÆVELSE AF SAMARBEJDE BASERET PÅ LANGFRISTEDE AFTALER.....	59
	VALG AF EKSPERTER UNDER DET SJETTE RAMMEPROGRAM.....	60
	ANNULLERING AF FINANSIERING TIL STANDARDISERINGSARBEJDE.....	60
	PÅSTAND OM KRÆNKELSE AF INTELLEKTUELLE EJENDOMSRETTIGHEDER TIL ET OVERSÆTTelsesPROGRAM.....	61
3.1.3	De Europæiske Fællesskabers Domstol.....	62
	UDBUDSBEKENDTGØRELSE VEDRØRENDE OVERSÆTTelseSTJENESTER.....	62
3.1.4	Det Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO).....	63
	PÅSTÅET UNØJAGTIG EVALUERING AF UDVÆLGELSESPRØVER.....	63
	UDELUKKELSE FRA ADGANG TIL EN UDVÆLGELSESPRØVE.....	64
	FORPLIGTELSE TIL KUN AF ANSØGE OM DELTAGELSE I EN AF TRE PARALLELLE UDVÆLGELSESPRØVER.....	64
	BEDØMMELSE AF EN KANDIDATS SVAR PÅ ET SPØRGSMÅL I EN UDVÆLGELSESPRØVE.....	65
	PÅSTAND OM DÅRLIG TILRETTELÆGGELSE AF EN ALMINDELIG UDVÆLGELSESPRØVE.....	66
3.1.5	Den Europæiske Investeringsbank.....	66
	AFVISNING AF AT GIVE OPLYSNINGER OM EVENTUEL FINANSIERING AF ET PROJEKT I ET KANDIDATLAND.....	66
3.1.6	Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig.....	67
	PÅSTAND OM UNDLADELSE AF AT BESVARE EN ANMODNING OM OPLYSNINGER.....	67
3.2	SAGER LØST AF INSTITUTIONEN.....	68
3.2.1	Europa-Parlamentet.....	68
	ADGANG TIL EN ARTIKEL I »EP NEWSHOUND«.....	68
3.2.2	Europa-Kommissionen.....	68
	AFVISNING AF AT BETALE LØNTILGODEHAVENDE OG RENTER.....	68
	BRUG AF ANDET SPROG TIL BESVARELSE AF JOBANSØGNING.....	69
	FORSINKET BETALING AF ET TILSKUD I FORBINDELSE MED VENSKABSBYER.....	69
3.2.3	Europa-Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur.....	70
	HURTIGE UNDSKYLDNINGER FOR FEJL.....	70
3.2.4	Regionsudvalget.....	71
	GODTGØRELSE AF REJSEUDGIFTER I FORBINDELSE MED EN ANSÆTTelseSAMTALE.....	71

3.3	MINDELIGE LØSNINGER OPNÅET AF OMBUDSMANDEN	72
3.3.1	Europa-Kommissionen	72
	FORTOLKNING AF DATABASESKYTTELSESDIREKTIVET I FORBINDELSE MED EN OVERTRÆDELSESKLAGE	72
3.3.2	Den Europæiske Investeringsbank	73
	AFSLAG PÅ AKTINDSIGT I EN REVISIONSRAPPORT - 1	73
3.3.3	Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur	74
	INDDRAGELSE AF BOSÆTTELSESPENGE UDBETALT UNDER PRØVEPERIODEN	74
3.4	SAGER AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING FRA OMBUDSMANDEN	75
3.4.1	Europa-Parlamentet	75
	AKTINDSIGT I LISTERNE OVER KANDIDATER I EN UDVÆLGELSESPROCEDURE	75
3.4.2	Rådet for Den Europæiske Union	76
	BEHANDLING AF EN BEGÆRING OM AKTINDSIGT I OPLYSNINGER	76
3.4.3	Europa-Kommissionen	76
	UNFAIR BEHANDLING AF UDSTATIONEREDE NATIONALE EKSPERTER	76
	AKTINDSIGT I DOKUMENTER: GEBYRER I HENHOLD TIL NATIONAL LOVGIVNING OG GRUNDE TIL AFVISNING AF DELVIS AKTINDSIGT	77
	AFVISNING AF AT BETALE RETSOMKOSTNINGER	78
	AFSLAG PÅ AKTINDSIGT I EN REVISIONSRAPPORT - 2	79
	UNDLADELSE AF AT BESVARE EN KLAGE I HENHOLD TIL TJENESTEMANDSVEDTÆGTENS ARTIKEL 90, STK. 2	80
	FORSKELSBEHANDLING I BEHANDLINGEN AF EN ANSØGNING OG MANGLENDE AKTINDSIGT I DOKUMENTER	81
	MANGLENDE ANKEMULIGHED PÅ EUROPASKOLERNE	82
	AFSLAG PÅ AKTINDSIGT I ET INDLÆG FRA KOMMISSIONEN TIL ET KONFLIKTLØSNINGSPANEL UNDER VERDENSHANDELSORGANISATIONEN	83
	TJENESTEFRIHED FOR NATIONALE EKSPERTER	84
	UNDLADELSE AF AT FÅ TYSKLAND TIL AT OPFYLDE EN DOM AFSAGT AF DOMSTOLEN	85
	AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE TILDELING AF KVOTER FOR DRIVHUSGASEMISSIONER	86
	UNDLADELSE AF AT FORKLARE EN NEGATIV VURDERING AF EN ANSAT I ET AGENTUR	87
	KONTROL AF DATOEN FOR AFSENDELSE AF FORUDGÅENDE BEVILLINGSFORSLAG	88
3.4.4	De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor	88
	UTILSTRÆKKELIGE OPLYSNINGER TIL EN ANSØGER VEDRØRENDE HANS FEJL I EN OVERSÆTTELSESPRØVE	88
	PÅSTÅET FORSKELSBEHANDLING OG URIMELIG BEHANDLING SOM FØLGE AF KORTERE FORBEREDELSESTID TIL EN MUNDTLIG PRØVE END DE ØVRIGE KANDIDATER	89
	UOVERENSSTEMMENDE OPLYSNINGER I EN ALMINDELIG UDVÆLGELSESPRØVE	90
3.4.5	Regionsudvalget	91
	DELVIS BETALING FOR PÅSTÅET UFULDSTÆNDIGT ARBEJDE	91
3.4.6	Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse	92
	FORHOLDET MELLEM ADMINISTRATIONEN OG TJENESTEMÆND I ET FÆLLESSKABSORGAN	92
3.5	FORSLAG TIL HENSTILLINGER, DER ER GODKENDT AF INSTITUTIONEN	92
3.5.1	Europa-Kommissionen	92
	PÅSTÅET STATSSTØTTE VEDRØRENDE PRIVATISERINGEN AF ET TYSK SELSKAB	92
	KOMMISSIONENS UNDLADELSE AF AT VEDTAGE EN AFGØRELSE I EN OVERTRÆDELSESKLAGE	93

3.6	SAGER AFSLUTTET AF ANDRE GRUNDE	94
3.6.1	Rådet for Den Europæiske Union	94
	SPONSORERING AF RÅDETS FORMANDSKAB	94
3.6.2	Europa-Kommissionen	95
	UBEGRUNDET FORSINKELSE I BEHANDLINGEN AF TO OVERTRÆDELSESPROCEDURER	95
	FORKERT KLASSIFICERING AF EN HJÆLPEANSAT KONFERENCETOLK	96
	UNDLADELSE AF AT SVARE I FEM ÅR	96
3.6.3	De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor	97
	MANGLENDE UNDSKYLDNING FOR EN BEDØMMELSESFEJL	97
3.7	SAGER AFSLUTTET EFTER EN SÆRLIG BERETNING	98
3.7.1	Rådet for Den Europæiske Union	98
	ANVENDTE SPROG PÅ FORMANDSKABETS WEBSTEDER	98
3.7.2	Europa-Kommissionen	99
	FORSINKET BEHANDLING AF EN POLITISK FØLSOM OG KONTROVERSIEL KLAGE	99
3.8	UNDERSØGELSER PÅ EGET INITIATIV FORETAGET AF OMBUDSMANDEN	100
	UNDERSØGELSE AF KOMMISSIONENS VILJE TIL AT ANVENDE MÆGLING VED KONFLIKTER MED LEVERANDØRER	100
	BEHANDLING AF EN KLAGE VEDRØRENDE ANLÆGNING AF EN INDUSTRIHAVN I SPANIEN	101
	ØVRE ALDERSGRÆNSE I PROGRAM FOR PRAKTIKANTOPHOLD	101
3.9	UNDERSØGELSER BEHANDLET AF OMBUDSMANDEN	102
	MEDLEMSSTATERNES SKØNSBEFØJELSE I ET LANDBRUGSANLIGGENDE	102
	FRIE VAREBEVÆGELSER	102
4	FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	105
4.1	EUROPA-PARLAMENTET	107
4.2	EUROPA-KOMMISSIONEN	108
4.3	ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER	109
5	FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER	113
5.1	DET EUROPÆISKE NETVÆRK AF OMBUDSMÆND	113
5.2	ANDRE OMBUDSMANDSSEMINARER OG -KONFERENCER	118
5.3	ANDRE ARRANGEMENTER MED OMBUDSMÆND OG DERES PERSONALE	119

6	MEDDELELSER	123
6.1	ÅRETS HØJDEPUNKTER	123
6.2	INFORMATIONSBESØG	125
6.3	ANDRE KONFERENCER OG MØDER	130
6.4	KONTAKTER TIL MEDIERNE	139
6.5	PUBLIKATIONER	143
6.6	ONLINEKOMMUNIKATION	145
7	BILAG	149
A	STATISTIK	149
B	OMBUDSMANDENS BUDGET	156
C	PERSONALE	158
D	INDEKS OVER AFGØRELSE	167
	SÅDAN KONTAKTER DE DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND	171

INDLEDNING

Jeg indleder hvert nyt år med at sætte mig ned for at udfærdige Den Europæiske Ombudsmands vigtigste publikation, nemlig årsberetningen. Det er af uvurderlig betydning at kunne hellige sig udfærdigelsen af et sådant manuskript, da det giver mig mulighed for at gøre status over de resultater, der er opnået i løbet af de forgangne tolv måneder, samt for at se, på hvilke områder der er behov for forbedringer. De følgende sider indeholder resultaterne af mine overvejelser.

Ombudsmandens vigtigste rolle – At hjælpe klagere

Antallet af klager til den Europæiske Ombudsmand lå i 2006 på næsten samme rekordhøje niveau som i 2005 og 2004, således at antallet af klager til Ombudsmanden synes at have stabiliseret sig på 320 pr. måned, det højeste antal nogensinde. Jeg var i stand til at finde en løsning på de fleste af de klager, jeg modtog i 2006, enten ved at indlede en undersøgelse, overføre sagen til en kompetent institution eller råde klagerne til, hvor de skulle henvende sig for at få løst deres problem hurtigt og effektivt. Sammendraget af årsberetningen giver et overblik over de sager, der blev behandlet i 2006, mens kapitel 2 og 3 i selve årsberetningen indeholder en analyse af og en nærmere redegørelse for sagerne.

Mange positive resultater – Sager vedrørende bedste praksis

Årsberetningens sagsresumeer indeholder mange eksempler på, hvordan EU's institutioner og organer har reageret positivt på de problemstillinger, jeg har gjort dem opmærksom på. Som noget nyt i årsberetningen har jeg medtaget seks nøglesager som eksempler på den bedste praksis, jeg ønsker at rette fokus på. Der er bl.a. en sag, hvor Europa-Kommissionen indvilligede i at genoverveje sin fortolkning af databeskyttelsesdirektivet for at imødekomme borgernes bekymringer, et konstruktivt forslag fra Den Europæiske Investeringsbank til en sag vedrørende aktindsigt og Europa-Parlamentets beslutning om at afskaffe aldersgrænser i sit praktikantprogram. Jeg har fremhævet disse sager for at præsentere nogle eksempler på god forvaltningsskik, som EU's institutioner og organer kan lade sig inspirere af og bruge som målestok for deres egen praksis. Sagerne beskrives nærmere i sammendraget og er desuden indeholdt i bilag D til den endelige årsberetning.

Mistede muligheder

Siden jeg den 1. april 2003 påtog mig jobbet som europæisk ombudsmand, har jeg bestræbt mig på at gøre EU-forvaltningen mere serviceorienteret. Borgerne fortjener den bedste service fra EU, de kan få. I EU's charter om grundlæggende rettigheder indgår retten til god forvaltning, og vi har en forpligtelse til at holde dette løfte over for borgerne i EU.

Som jeg ofte har sagt, er den måde, som den offentlige forvaltning håndterer klager på, den bedste målestok for, hvor fokuseret den er på at yde borgerne en god service. Samtidig med at der blev gjort fremskridt inden for en lang række områder, var 2006 også året, hvor jeg desværre måtte afslutte et stigende antal sager med en kritisk bemærkning, og hvor antallet af sager, hvor der blev fundet en mindelig løsning, faldt tilsvarende. Jeg vil samtidig beklage, at institutionerne i mindre grad har accepteret og efterkommet Ombudsmandens forslag til henstillinger.

Dette må vække bekymring hos alle, som gerne ser et bedre forhold mellem Den Europæiske Union og dens borgere. Klager er en mulighed for at rette op på urimeligheder og vise, at de involverede institutioner eller organer tager borgernes ret til god forvaltning alvorligt. Jeg er ikke sikker på, at

borgerne kan få institutionernes ofte fremsatte udtalelser om, at de ønsker at komme »tættere på borgerne,« til at stemme overens med det forhold, at de selv samme institutioner ofte forsømmer at gribe de chancer for at forbedre forholdet til borgerne, som Ombudsmanden giver dem.

En del af problemet synes at være, at der er visse dele af forvaltningen, som endnu ikke helt har forstået og i tilstrækkeligt omfang har forliget sig med tanken om, at principperne om god forvaltningsskik kræver mere af institutionerne og de enkelte tjenestemænd end blot at undgå ulovlig adfærd. Jeg vil i 2007 fortsætte med at gøre opmærksom på dette vigtige punkt. For at sikre, at mine undersøgelser har en konkret og vedvarende virkning, agter jeg i 2007 at gennemføre og offentliggøre undersøgelser af den opfølgning, der er sket i forhold til alle de yderligere bemærkninger og kritiske bemærkninger, der blev fremsat i 2006. Dette har til formål at tilskynde de berørte institutioner til at forbedre deres praksis til gavn for borgerne.

Samarbejde med institutionerne for at fremme en servicekultur

Omkring 70 % af Ombudsmandens undersøgelser vedrører Europa-Kommissionen. Det er derfor afgørende, at Kommissionen går i spidsen for at højne serviceniveauet. For at opnå det mål har jeg indledt en række bilaterale møder med alle EU-kommissærerne for at understrege hovedprincipperne for god forvaltningsskik, som skal efterleves på alle niveauer i Kommissionen, og for at rette fokus på de områder, hvor mine undersøgelser af klager har givet anledning til bekymring. De 11 kommissærer, som jeg indtil nu har haft møde med, har udvist en åbenhed og et engagement, som tydeligt viser, at de forstår betydningen af en konstruktiv besvarelse af klager. Mine møder med de øvrige EU-institutioner og -organer gav også anledning til optimisme og er beskrevet nærmere i årsberetningens kapitel fire.

Fremme af nærhedsprincippet i klagesager

I betragtning af, at jeg hvert år modtager et stort antal klager, som falder uden for mit mandat, fortsatte jeg igennem 2006 mine bestræbelser på at fremme nærhedsprincippet i klagesager. Mange mennesker, som klager til mig, har tilsyneladende ikke kendskab til de udenretslige klagemidler, som findes i de enkelte medlemsstater, eller er klar over, at de nationale og regionale ombudsmænd ofte er kompetente til at behandle deres klager, herunder også klager, som involverer EU. Det europæiske netværk af ombudsmænd er et vigtigt redskab, når de nationale og regionale ombudsmænd skal behandle sager, der involverer EU, så effektivt som muligt. I 2006 faldt over 75 % af de klager, jeg modtog, uden for mit mandat, hovedsageligt fordi de omhandlede nationale eller regionale forvaltninger i medlemsstaterne. I langt størsteparten af disse sager var det et andet medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd, der var kompetent til at behandle klagen. I alle sager, hvor det var tilfældet, oversendte jeg med klagerens tilladelse enten klagen direkte til den rette ombudsmand eller rådgav klageren om, hvor han kunne henvende sig. Selv om sådanne oversendte sager og rådgivning uden tvivl er en stor hjælp for borgeren, ville det klart være bedre for dem, hvis de kontaktede den rette ombudsmand i første omgang.

En mere målrettet kommunikationsstrategi

Vi er derfor i det europæiske netværk travlt optaget af at henvise borgerne til den rette ombudsmand ved at informere tydeligt og letforståeligt om de mange forskellige klagemuligheder, borgerne har på europæisk, nationalt og regionalt plan. Disse oplysninger formidles til borgerne ved hjælp af links til nationale og regionale ombudsmænd på min hjemmeside. Disse links blev sidste år benyttet mere end 44 000 gange, hvilket dels kan tilskrives oplysninger om netværket i mine publikationer og de fælles præsentationer med de relevante nationale og regionale ombudsmænd i forbindelse med mine informationsbesøg i medlemsstaterne.

Ud over de aktiviteter, som iværksættes gennem netværket, har vi generelt intensiveret vores kommunikationsindsats. Vi har i løbet af året udviklet tre nøglestrategier for at nå ud til offentligheden – en omfattende mediestrategi, en plan for en gennemgribende fornyelse af ombudsmandens hjemmeside og en omhyggeligt tilrettelagt politik for bedre at identificere og nå ud til potentielle klagere. Sidstnævnte strategi er af afgørende betydning for, at den nuværende andel

af klager, som falder uden for mit mandat, kan blive bragt ned. Hensigten med disse tre tiltag er at sikre, at alle de borgere, der måtte have en klage, der kan antages til behandling hos Den Europæiske Ombudsmand, er klar over, hvordan denne klage indgives, og at de borgere, der har en klage, som falder uden for mit mandat, ved, hvor de skal henvende sig. Disse kommunikationsaktiviteter skal bidrage til at gøre den brede offentlighed bevidst om Den Europæiske Ombudsmands rolle, når det drejer sig om at drage EU's forvaltning til ansvar.

Refleksionsmøde for medarbejderne

Formålet med god forvaltning ud fra både et konceptuelt og et proceduremæssigt synspunkt, måder til yderligere at styrke og fremme en servicekultur i Ombudsmandens kontor, samt hvordan man når ud til den brede offentlighed og henvender sig mere målrettet til et mere specialiseret publikum, var blandt de spørgsmål, der blev drøftet indgående, da Den Europæiske Ombudsmand i oktober 2006 afholdt det første refleksionsmøde nogensinde for sine medarbejdere. Et refleksionsmøde er en øvelse i selvrefleksion, som alle ansatte i en institution skal deltage i, og som har til formål at udvikle og øge forståelsen for institutionens værdier og mission samt fremme, at de efterleves. Alle ansatte blev opfordret til at deltage aktivt i drøftelserne og give udtryk for deres holdning til de forskellige emner. Der var efter refleksionsmødet bred enighed om, at det var et produktivt og nyttigt initiativ, som med fordel kunne gentages.

Alle de aktiviteter, som jeg har berørt i denne indledning, behandles i detaljer i årsberetningen, mens der gives et kortere sammendrag af Ombudsmandens arbejde i Sammendrag og Statistik til årsberetningen, som også offentliggøres i en særskilt publikation. Det er mit håb, at begge publikationer vil give læseren et fyldestgørende billede af Den Europæiske Ombudsmands arbejde i 2006 og et indblik i den institution, som jeg har den ære at stå i spidsen for. Jeg ser frem til endnu et udfordrende år i 2007, hvor jeg både vil samarbejde med institutionerne om at fremme god forvaltningsskik samt sætte nyt fokus på min kommunikationsindsats, sådan at alle borgere, der måtte få brug for Den Europæiske Ombudsmands tjenester, får korrekte og fyldestgørende oplysninger om, hvordan de skal henvende sig.

Strasbourg, den 22. februar 2007

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

1 SAMMENDRAG

Den Europæiske Ombudsmands 12. årsberetning til Europa-Parlamentet beskriver Ombudsmandens aktiviteter i 2006. Det er den fjerde årsberetning, som skal fremlægges af P. Nikiforos DIAMANDOUROS, der begyndte som Europæisk Ombudsmand den 1. april 2003.

BERETNINGENS OPBYGNING

Beretningen består af seks kapitler og fire bilag. Den indledes med et personligt forord af Ombudsmanden, hvor han gennemgår årets vigtigste aktiviteter og resultater og skitserer sine planer for det kommende år. Dette sammendrag udgør kapitel 1.

I kapitel 2 beskrives Ombudsmandens procedurer til behandling af klager og gennemførelse af undersøgelser. Der gives et overblik over de klager, der blev behandlet i løbet af året, herunder en tematisk analyse af resultatet af sager, som blev afsluttet efter en undersøgelse. Denne analyse omfatter Ombudsmandens vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold i 2006.

Kapitel 3 består af udvalgte sammendrag af Ombudsmandens afgørelser i 2006, som illustrerer, hvor mange forskellige emner og institutioner der indgår i klagerne og Ombudsmandens undersøgelser på eget initiativ. Sammendragene er først inddelt efter, hvilken type resultat undersøgelsen fik, og derefter efter institution eller organ. Sammendrag af afgørelser om undersøgelser på eget initiativ og eksempler på spørgsmål fra nationale og regionale ombudsmænd indgår i kapitlets sidste del.

Kapitel 4 omhandler forbindelserne med andre institutioner og organer i EU. Først beskrives værdien af Ombudsmandens konstruktive samarbejde med EU's institutioner og organer, og herefter omtales de forskellige møder og begivenheder i 2006 i denne sammenhæng.

I kapitel 5 redegøres der for Den Europæiske Ombudsmands forbindelser til de nationale, regionale og lokale ombudsmænd i og uden for Europa. Aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd beskrives nærmere ligesom Ombudsmandens deltagelse i seminarer, konferencer og møder.

Kapitel 6 giver et overblik over Ombudsmandens kommunikationsaktiviteter. Kapitlet er opdelt i seks afsnit, som beskriver årets vigtigste begivenheder, Ombudsmandens informationsbesøg, konferencer og møder med deltagelse af Ombudsmanden og hans medarbejdere, kontakten til medierne, publikationer og onlinekommunikation.

Bilag A indeholder statistikker over Den Europæiske Ombudsmands arbejde i 2006. Bilag B og C indeholder nærmere oplysninger om Ombudsmandens budget og personale. I bilag D findes der et indeks over afgørelserne i kapitel 3 efter sagsnummer, genstand og typer påståede fejl eller forsømmelser. Det indeholder også en fortegnelse over de vigtigste sager og alle sager, som blev afsluttet med en kritisk bemærkning i 2006.

SYNOPSIS

Den Europæiske Ombudsmands opgaver

Den Europæiske Ombudsmands embede blev oprettet i henhold til Maastricht-traktaten som en del af EU-borgerskabet. Den Europæiske Ombudsmand behandler klager over fejl eller forsømmelser i EU-institutionernes og -organernes arbejde, dog med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. Ombudsmanden har med

Europa-Parlamentets samtykke i sin definition af »fejl eller forsømmelser« krævet respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og principperne for god forvaltningsskik.

Ud over at behandle klager fra enkeltpersoner, virksomheder og foreninger arbejder Ombudsmanden proaktivt, iværksætter undersøgelser på eget initiativ og tager kontakt til borgerne for at oplyse dem om deres rettigheder og om, hvordan de udøver dem.

Klager og undersøgelser i 2006

Ombudsmanden modtog i 2006 3 830 klager, hvilket er en lille stigning på 2 % i forhold til 2005¹, samtidig med at det viser, at antallet af klager har stabiliseret sig på niveauet fra 2004 – det højeste niveau nogensinde. 57 % af alle klager, som Ombudsmanden modtog i 2006 blev fremsendt elektronisk enten pr. e-mail eller via klageformularen på Ombudsmandens hjemmeside. I 3 619 tilfælde indkom klagerne direkte fra enkeltpersoner, mens 211 klager hidrørte fra foreninger eller virksomheder.

I næsten 70 % af sagerne var Ombudsmanden i stand til at hjælpe klagerne ved enten at indlede en undersøgelse, oversende sagen til en kompetent institution eller rådgive om, hvor de skulle henvende sig for at få løst deres problem hurtigt og effektivt.

I alt blev der i årets løb indledt 258 nye undersøgelser på grundlag af klager. Ombudsmanden indledte desuden ni undersøgelser på eget initiativ. Han indledte i alt 582 undersøgelser i 2006, hvoraf 315 var overført fra 2005.

Ligesom tidligere år vedrørte de fleste klager, dvs. 387 eller 66 % af samtlige klager, Europa-Kommissionen. I betragtning af, at Kommissionen er den EU-institution, der træffer flest beslutninger med direkte konsekvenser for borgerne, er det kun naturligt, at den er det vigtigste mål for borgernes klager. Der var 74 klager (13 %) over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskantor (EPSO), 49 (8 %) klager over Europa-Parlamentet og 11 (2 %) klager over Rådet for Den Europæiske Union.

De vigtigste typer af påståede fejl eller forsømmelser var manglende åbenhed, herunder afslag på at give oplysninger (i 25 % af sagerne), urimelig behandling eller magtmisbrug (19 %), utilfredsstillende procedurer (12 %), unødigt forsinkelse (9 %), forskelsbehandling (9 %), uagtsomhed (8 %), juridiske fejl (5 %) og manglende opfyldelse af forpligtelser, hvilket vil sige, at Europa-Kommissionen ikke har varetaget sin opgave som »traktatens vogter« over for medlemsstaterne (4 %).

Ombudsmanden modtog i alt 3 540 individuelle anmodninger om oplysninger pr. e-mail mod ca. 3 200 i både 2005 og 2004. Alle anmodninger blev besvaret individuelt af den relevante medarbejder i Ombudsmandens stab.

Resultaterne af Ombudsmandens undersøgelser

I 2006 afsluttede Ombudsmanden 250 undersøgelser, hvoraf de 247 var foranlediget af klager, og tre var undersøgelser på eget initiativ. Nedenfor gives en oversigt over resultaterne af undersøgelse.

Ingen fejl eller forsømmelse

I 95 sager afslørede Ombudsmandens undersøgelser ingen fejl eller forsømmelser. Dette er ikke nødvendigvis negativt for klageren, som i det mindste får en fyldestgørende forklaring fra institutionen eller organet på, hvad de har foretaget sig, samt Ombudsmandens syn på sagen. Af eksempler på sager, hvor der ikke blev fundet fejl eller forsømmelser i 2006, kan nævnes følgende:

- Ombudsmanden modtog en klage over den måde, hvorpå Den Europæiske Investeringsbank (EIB) havde håndteret anmodninger om oplysninger om dens mulige finansiering af et

¹ Det bør bemærkes, at der i 2006 blev modtaget 281 klager om samme emne, mens antallet af klager om samme emne var 335 i 2005.

projekt i Den Tjekkiske Republik. EIB anførte i generelle vendinger i sin første besvarelse af anmodningerne om oplysninger, at dens afvisning af at give aktindsigt var i overensstemmelse med bankens politik og gældende bestemmelser. I forbindelse med Ombudsmandens undersøgelse gav EIB en mere specifik forklaring, hvor den henviste til offentlighedens interesse med hensyn til internationale forbindelser. Ombudsmanden konkluderede, at EIB ikke havde overtrådt sine egne bestemmelser om aktindsigt og lukkede sagen ved at afgøre, at der ikke forelå fejl eller forsømmelser. Med henblik på fremtidige sager opfordrede han dog EIB til at supplere et eventuelt afslag af en anmodning om oplysninger med en fyldestgørende forklaring af årsagerne til afslaget til den person, der har fremsat anmodningen, inden sagen udvikler sig til et så stort problem, at det forelægges for Ombudsmanden. (3501/2004/PB)

- En deltager i en almindelig udvælgelsesprøve afholdt af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO) klagede til Ombudsmanden over, at udvælgelsesprøven ikke var tilstrækkelig gennemsigtig og velorganiseret, og at tidsfristen for tilmelding til udvælgelsesprøven ikke var blevet overholdt. Ombudsmanden konkluderede efter sin undersøgelse, at EPSO havde formidlet regelmæssige oplysninger om de forskellige stadier af udvælgelsesproceduren til kandidaterne, og at det var sket i overensstemmelse med indkaldelsen af interessetilkendegivelser. Han konkluderede, at EPSO havde formidlet tydelige og fyldestgørende oplysninger, og at der ikke forelå fejl eller forsømmelser. (472/2006/DK)
- Et svensk oversættelsesbureau klagede til Ombudsmanden over et udbud fra EF-Domstolen. Udbuddet indeholdt et krav, som ikke var nævnt i den oprindelige udbudsbekendtgørelse, og som bureauet ikke kunne opfylde. Ombudsmanden fandt, at det i henhold til de gældende bestemmelser var tilstrækkeligt, at visse krav kun blev nævnt i udbudsmaterialet og ikke også i udbudsbekendtgørelsen. Han konkluderede, at Domstolen ikke, som klageren hævdede, havde ændret betingelserne i løbet af proceduren, og at der derfor ikke forelå fejl eller forsømmelser. (2523/2005/TN)

Selv om Ombudsmanden ikke finder fejl eller forsømmelser, kan han over for en institution eller et organ pege på muligheden for at forbedre kvaliteten af forvaltningen fremover. I sådanne tilfælde fremsætter Ombudsmanden en yderligere bemærkning, som han f.eks. gjorde i følgende sager:

- Ombudsmanden fandt, at der ikke forelå fejl eller forsømmelser i forbindelse med Parlamentets beslutning om at afvise klagerens bud i forbindelse med en udbudsprocedure. Han gjorde imidlertid Parlamentet opmærksom på en udtalelse, som det havde fremsat i forbindelse med dets beføjelser vedrørende udbudsprocedurer. Ombudsmanden bemærkede, at denne udtalelse tilsyneladende ikke var i overensstemmelse med det pågældende udbud eller med principperne for god forvaltningsskik, for så vidt angik udøvelsen af skønsmeføjelser. (1315/2005/BB)
- Ombudsmanden foreslog De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO) at sende et foreløbigt svar, når ansættelsesmyndigheden afventer et svar på en anke, fremsat i henhold til artikel 90, stk. 2, i tjenstemandsvedtægten. Dette forslag var foranlediget af en klage fra en kandidat, som ikke havde bestået en almindelig udvælgelsesprøve. EPSO beklagede forsinkelsen i denne sag. Ombudsmanden benyttede lejligheden til at præcisere, at han er bemyndiget til at undersøge lovformeligheden af udvælgelseskomitéens afgørelse. EPSO havde anfægtet Ombudsmandens bemyndigelse til at gøre dette i den foreliggende sag. (1217/2004/OV)

Sager løst af institutionen og mindelige løsninger

Ombudsmanden forsøger så vidt muligt at opnå et positivt resultat, der tilfredsstiller både klageren og den institution, der er klaget over. Samarbejdet med EU's institutioner og organer er afgørende for at opnå sådanne resultater, som bidrager til at styrke forbindelserne mellem institutionerne og borgerne og kan forhindre dyre og tidskrævende retssager.

I 2006 blev 64 sager løst af institutionen eller organet selv efter en klage til Ombudsmanden. Disse omfattede bl.a. følgende:

- Kommissionen løste en sag vedrørende forsinket betaling i forbindelse med et udvekslingsprogram for skoleelever mellem Berlin i Tyskland og Halton i Det Forenede Kongerige, efter at en lokal myndighed i Berlin indgav en klage til Ombudsmanden. Kommissionen meddelte også, at den havde truffet foranstaltninger til at forbedre sin administration i forbindelse med venskabsbyer. Ombudsmanden bifaldt Kommissionens svar, men tilføjede, at det i sådanne sager også ville være passende at udbetale renter. (3172/2005/WP)
- Kommissionen indvilligede i at udbetale udestående løn til en tjenestemand, efter at Ombudsmanden havde undersøgt sagen. Tjenestemanden var blevet syg kort efter sin ansættelse og endte med at blive tilkendt invalidepension. Kommissionen afviste at betale tjenestemanden løn for en længere periode med den begrundelse, at vedkommende ikke havde fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at sygefraværet var lægeligt begrundet. Som følge af Ombudsmandens undersøgelse indvilligede Kommissionen i at betale den udestående løn samt renter, som krævet af klageren. (106/2005/TN)
- Regionsudvalget godtgjorde rejseudgifter til en kandidat, der skulle til en jobsamtale, og indvilligede i også at udbetale renter, efter at Ombudsmanden havde set på sagen. Som svar på klagerens krav om, at godtgørelsesproceduren skal forbedres, anførte Regionsudvalget, at forsinkelsen skyldtes særlige omstændigheder, og at det ikke var nødvendigt at revidere procedurerne. Ombudsmanden anførte i en yderligere bemærkning, at Regionsudvalgets forvaltningsstandarder ville blive forbedret, hvis der blev indført en systematisk opfølgning af betalingsdossierer som det foreliggende. Dette kunne gøres ved at kontakte ansøgere, hvis der manglede bestemte nødvendige dokumenter, og ved i tilfælde af forsinkelser at underrette ansøgerne om forsinkelserne og årsagerne hertil. (800/2006/WP)

Hvis Ombudsmanden efter en undersøgelse konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, forsøger han om muligt at finde en mindelig løsning. I nogle tilfælde kan der opnås en mindelig løsning, hvis den berørte institution eller det berørte organ tilbyder klageren kompensation. Der er tale om kulanceerstatning fra institutionen, dvs. uden at den vedkender sig noget erstatningsansvar, og uden at det skaber nogen form for præcedens.

I 2006 foreslog Ombudsmanden 28 mindelige løsninger. Tre sager, inklusive to sager, hvor forslaget blev fremsat i 2005, blev afsluttet i 2006 med en mindelig løsning. Ved udgangen af 2006 var 27 forslag til mindelig løsning stadig under behandling. Blandt de mindelige løsninger, der blev opnået i 2006, kan nævnes følgende:

- Den Europæiske Investeringsbank (EIB) gav delvis offentlig aktindsigt i en revisionsberetning, efter at der var indgivet klage til Ombudsmanden. Desuden indvilligede den i at give den pågældende virksomhed indsigt i dele af den beretning, der specifikt vedrørte den koncern, som virksomheden var en del af. Beretningen vedrørte et EU-finansieret projekt i Afrika, som koncernen havde deltaget i. EIB afviste i første omgang at give aktindsigt i beretningen. Ombudsmanden bifaldt EIB's konstruktive tiltag som en model for fremtidige sager om aktindsigt. (1776/2005/GG)
- Efter en klage fra en tysk borger indvilligede Kommissionen i at genoverveje sin fortolkning af EU's databeskyttelsesdirektiv². Ifølge klageren havde de offentlige myndigheder i Hamburg ulovligt udleveret personlige oplysninger til virksomheder, vel vidende at disse virksomheder ville bruge oplysningerne i markedsføringsøjemed. Kommissionen lagde ud med at sige, at databeskyttelsesdirektivet ikke ydede nogen beskyttelse mod sådanne tilfælde. Efter Ombudsmandens indgriben indvilligede den i at genoverveje sin vurdering. (2467/2004/PB)
- Efter at Ombudsmanden havde grebet ind i sagen, indvilligede Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) i at annullere den planlagte inddragelse af tillæg udbetalt til klageren. Ombudsmanden fandt, at EASA havde givet klageren utilstrækkelige oplysninger, som kunne virke vildledende, og foreslog som en mindelig løsning, at EASA afstod fra at

2

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46 af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

inddrage i det mindste en del af de udbetalte tillæg. EASA fastholdt, at der ikke forelå nogen fejl eller forsømmelser, men afstod helt fra at inddrage de udbetalte tillæg, hvilket agenturet begrundede med sagens særlige karakter og dets store agtelse for Ombudsmandens vurdering. (1729/2005/(PB))JF)

Kritiske bemærkninger, forslag til henstillinger og særlige beretninger

Er en mindelig løsning ikke mulig, eller har et forsøg på at nå frem til en mindelig løsning ikke ført til det ønskede resultat, afslutter Ombudsmanden enten sagen med en kritisk bemærkning til den pågældende institution eller det pågældende organ, eller han udarbejder et forslag til henstilling.

Der fremsættes normalt en kritisk bemærkning, hvor (i) den pågældende institution ikke længere har mulighed for at afhjælpe påpegede fejl eller forsømmelser, eller hvor (ii) de ikke synes at have generelle følgevirkninger, og (iii) det således ikke forekommer nødvendigt, at Ombudsmanden følger sagen op. Med en kritisk bemærkning bliver klageren bekræftet i, at klagen er berettiget, og institutionen eller organet får oplyst, hvad der er gået galt, således at fejl eller forsømmelser kan undgås fremover. Ombudsmanden fremsatte i 2006 41 kritiske bemærkninger. For eksempel:

- Ombudsmanden kritiserede Kommissionen for ikke at have truffet yderligere foranstaltninger for at få Tyskland til at overholde en dom afsagt af Domstolen vedrørende den tyske emballagelovgivning. Årsagen var en klage fra flere europæiske drikkevarevirksomheder over Kommissionens passivitet i denne sag. Domstolen havde fastsat, at den tyske emballagelovgivning for visse drikkevarer var en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet. I lyset af, at en af overtrædelsesprocedurerne vedrørende den tyske lov endnu ikke var afsluttet, mente Ombudsmanden, at Kommissionen i forbindelse med proceduren med fordel kunne overveje de synspunkter, som han havde fremlagt i den kritiske bemærkning. (1037/2005/GG)
- Ombudsmanden kritiserede EPSO for ikke at have stillet de oplysninger til rådighed, som en kandidat havde anmodet om i forbindelse med en almindelig udvælgelsesprøve som hjælp til at forstå kommentarerne i en oversættelsesprøve, som vedkommende ikke havde bestået. EPSO anførte hverken, at formidlingen af de pågældende oplysninger ville medføre en urimelig administrativ arbejdsbyrde eller andre gyldige årsager til ikke at have stillet oplysningerne til rådighed for klageren. (674/2004/PB)
- Ombudsmanden kritiserede Kommissionen for at have afvist at give miljøorganisationen »Friends of the Earth« aktindsigt i dokumenter. De pågældende dokumenter omhandlede de videnskabelige forhold vedrørende sikkerheden af genetisk modificerede (GM) fødevarer, som Kommissionen havde fremsendt til Verdenshandelsorganisationen. Ombudsmanden mindede om, at undtagelserne for aktindsigt skal fortolkes og anvendes strengt, og konkluderede derfor, at Kommissionen i den foreliggende sag havde lagt en uacceptabel bred fortolkning af de gældende bestemmelser til grund for sin afvisning. (582/2005/PB)

Det er vigtigt, at institutionerne og organerne følger op på Ombudsmandens kritiske bemærkninger, træffer foranstaltninger til at løse eksisterende problemer og undgå fejl eller forsømmelser i fremtiden. Ombudsmanden agter i løbet af 2007 at gennemføre og offentliggøre en undersøgelse af de pågældende institutioners opfølgning på alle kritiske bemærkninger, som blev fremsat i 2006. Der vil også blive foretaget en tilsvarende undersøgelse af opfølgningen på de 38 sager, hvor der i 2006 blev fremsat en yderligere bemærkning.

I sager, hvor det synes nødvendigt for Ombudsmanden at foretage en opfølgning, dvs. hvor det stadig er muligt for den pågældende institution at afhjælpe det påpegede tilfælde af fejl eller forsømmelser, eller hvor de påpegede fejl eller forsømmelser er særligt alvorlige eller har generelle følgevirkninger, fremsætter Ombudsmanden normalt et forslag til henstilling til de berørte institutioner eller organer. Institutionen eller organet fremsætter en detaljeret udtalelse til Ombudsmanden inden tre måneder.

Der blev i 2006 fremsat 13 forslag til henstillinger. Derudover blev der i 2006 truffet afgørelser vedrørende ti forslag til henstillinger fra 2005. Fire sager blev i årets løb afsluttet ved, at institutionen accepterede et forslag til henstilling. To sager førte til en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Ni sager blev afsluttet af andre årsager. Ved udgangen af 2006 var ni forslag til henstillinger stadig under behandling, herunder ét, som var fremsat i 2004. Blandt de forslag til henstillinger, der blev fremsat i 2006, var følgende:

- Ombudsmanden opfordrede Kommissionen til hurtigst muligt at behandle en klage over EU's arbejdstidsdirektiv. En tysk læge havde klaget over, at Tyskland overtrådte direktivet, for så vidt angår lægers arbejde i hospitaler og den tid, de bruger på at være på vagt. Kommissionen gjorde gældende, at direktivet stod over for at skulle revideres. Ombudsmanden mente imidlertid ikke, at Kommissionen havde ret til udsætte behandlingen af klagen på ubestemt tid med den begrundelse, at direktivet muligvis ville blive ændret på et senere tidspunkt. (3453/2005/GG)
- Ombudsmanden opfordrede Kommissionen til at rette unøjagtige og vildledende oplysninger i brochurer, plakater og i en videopræsentation om luftfartspassagerers rettigheder. Dette var foranlediget af klager fra to luftfartsselskaber, som kritiserede de oplysninger, Kommissionen tilvejebragte om luftfartspassagerers ret til kompensation og bistand ved boardingafvisning og ved aflysning af flyafgange eller lange forsinkelser. Selvom Ombudsmanden ikke mente, at alle klagerens påstande var berettigede, fandt han visse unøjagtige og vildledende oplysninger i informationsmaterialet, som han bad Kommissionen om at rette. (1475/2005/(IP)GG og 1476/2005/(BB)GG)

Kommissionens detaljerede udtalelse om Ombudsmandens forslag til henstilling i sag 3453/2005/GG skulle have været fremlagt i december 2006, og i sag 1475/2005/(IP)GG og 1476/2005/(BB)GG i marts 2007. Da disse undersøgelser stadig ikke var afsluttet ved udgangen af 2006, er de ikke medtaget i beretningens kapitel 3.

Blandt de forslag til henstillinger, der blev accepteret i 2006, var følgende:

- Kommissionen accepterede Ombudsmandens vurdering af, at den ifølge god forvaltningsskik skulle have søgt at få afklaret nogle udtalelser, som blev fremsat på et møde i et tysk delstatsparlament, og bekræftede, at den ville bestræbe sig på at gøre dette. Dette var foranlediget af et forslag til henstilling, hvori Ombudsmanden på det kraftigste opfordrede Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger for at vurdere, hvorvidt salget af en statsejet virksomhed i Tyskland indeholdt elementer af statsstøtte. Ifølge klageren krævede dette en nærmere afklaring af, hvad der præcist var blevet sagt på mødet i delstatsparlamentet, og som kunne tyde på, at der var givet statsstøtte. (642/2004/GG)
- Kommissionen accepterede et forslag til henstilling, hvori Ombudsmanden opfordrede den til hurtigst muligt at træffe en afgørelse i en klage over overtrædelse af fællesskabsretten og underrette klageren om denne afgørelse. En dansk bilforhandler havde henvendt sig til Ombudsmanden og hævdede, at Kommissionen havde undladt at leve op til sin forpligtelse til at komme frem til en konklusion vedrørende hans overtrædelsesklage vedrørende Danmarks beskatning af importerede biler. (956/2004/PB)

Hvis en EU-institution eller et EU-organ ikke svarer tilfredsstillende på et forslag til henstilling, kan Ombudsmanden sende en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Dette er Ombudsmandens sidste udvej og det sidste skridt, han tager i behandlingen af en sag, idet vedtagelse af en beslutning og udøvelse af Parlamentets beføjelser skal vurderes politisk i Parlamentet. Der blev udarbejdet to særlige beretninger i 2006:

- Ombudsmanden bad Rådet om at genoverveje valget af sprog på EU-formandskabernes hjemmesider. Dette var foranlediget af en klage fra en tysk forening, som gjorde gældende, at disse hjemmesider ikke blot skulle være tilgængelige på engelsk og fransk, men også på tysk. Rådet anførte, at det udelukkende er den medlemsstat, som har formandskabet, der

er ansvarlig for sin hjemmeside. Ombudsmanden var ikke enig heri og indbragte sagen for Europa-Parlamentet, efter at Rådet havde afvist hans forslag til henstilling. (1487/2005/GG)

- I en særlig beretning til Parlamentet argumenterede Ombudsmanden, at Kommissionens påstand om, at den ikke var i stand til at opnå politisk enighed om fremgangsmåden, ikke fritog den for sin forpligtelse til at håndtere en overtrædelsesklage ordentligt. En tysk leverandør af tipstjenester havde klaget til Kommissionen, efter at de tyske myndigheder havde beordret ham til at stoppe sine tjenesteydelser, hvilket havde tvunget ham til at lukke sin forretning. Efter klagerens opfattelse udgjorde dette en overtrædelse af retten til at levere tjenesteydelser. Efter fremsendelsen af den særlige beretning underrettede Kommissionen Parlamentet og Ombudsmanden om, at den havde truffet en afgørelse i overtrædelsesklagen. (289/2005/GG)

Undersøgelser på eget initiativ

Ombudsmanden bruger hovedsagelig i to tilfælde muligheden for at indlede undersøgelser på eget initiativ. For det første gør han det for at undersøge et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, når en uautoriseret person har indgivet en klage (f.eks. når klageren ikke er statsborger eller bosiddende i EU eller ikke er en juridisk person med hjemsted i en medlemsstat). Ombudsmanden indledte fem sådanne undersøgelser på eget initiativ i 2006. Ombudsmanden bruger endvidere muligheden for at iværksætte undersøgelser på eget initiativ i tilfælde, hvor der synes at være systemiske problemer i institutionerne. Det forekom fire gange i 2006, hvoraf to af undersøgelseerne vedrørte følgende:

- Ombudsmanden anmodede Kommissionen om at undersøge muligheden for en øget brug af mægling i forbindelse med tvister, som opstår i forbindelse med de kontrakter, den finansierer. Kommissionen reagerede positivt herpå, idet den forpligtede sig til at fremme alternative metoder til konfliktløsning i fremtiden ved at indsætte en frivillig mæglingsklausul i sine standardindkøbsaftaler. Ombudsmanden anmodede i forbindelse med undersøgelsens afslutning Kommissionen om at stille opfølgende oplysninger til rådighed inden 30. juni 2007, både for så vidt angår mæglingsklausulen og institutionens bestræbelser på at udvide brugen af mægling til også at omfatte tvister vedrørende tilskud. Ombudsmanden understregede endvidere vigtigheden af at anbefale brugen af mægling i konflikter mellem kontrahenter og underleverandører. (OI/1/2006/TN)
- Ombudsmanden indledte i januar 2006 en undersøgelse på eget initiativ vedrørende Europa-Parlamentets regler og politikker om øvre aldersgrænser i dets praktikantprogram. Ombudsmanden henviste i sine henstillinger til (i) artikel 21 om ikke-forskelsbehandling i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, (ii) Domstolens seneste retspraksis, ifølge hvilken princippet om ikke-forskelsbehandling på grund af alder er et generelt princip i fællesskabslovgivningen samt (iii) Kommissionens beslutning om, efter en henstilling fra Ombudsmanden, at afskaffe aldersgrænser i sit praktikantprogram. Parlamentet underrettede Ombudsmanden om, at det fra og med 15. februar 2006 ikke længere anvender en øvre aldersgrænse i forbindelse med sit praktikantprogram. (OI/3/2006/BB)

Nøglesager som eksempel på bedste praksis

Europa-Kommissionens ovennævnte svar på Ombudsmandens undersøgelse på eget initiativ vedrørende mægling (OI/1/2006/TN) samt **Europa-Parlamentets** svar på undersøgelsen på eget initiativ vedrørende en eventuel aldersdiskriminering (OI/3/2006/BB) indgår i Ombudsmandens årsberetning for 2006 som nøglesager, der illustrerer bedste praksis. Disse sager fungerer også som en model for andre EU-institutioner og -organer, idet de viser, hvordan man mest hensigtsmæssigt kan reagere på de problemstillinger, som Ombudsmanden fremlægger. Kommissionen viste sig i ovennævnte sag desuden villig til at samarbejde konstruktivt med Ombudsmanden, idet den indvilligede i at genoverveje sin fortolkning af EU's databeskyttelsesdirektiv (2467/2004/PB). Ved at forholde sig til Ombudsmandens argumenter og klagerens påstande viste Kommissionen, at den var villig til at sætte borgeren i centrum af sine aktiviteter. Ombudsmanden bifalder denne tilgang.

Et andet eksempel på et konstruktivt svar fra institutionerne i 2006 er ovennævnte sag 106/2005/TN, hvor Kommissionen indvilligede i at udbetale et udestående beløb til en tjenestemand, som del

af hendes løn, samt renter. **Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur** (EASA) udviste en ægte servicekultur, da det, selvom det fastholdt, at der ikke forelå fejl eller forsømmelser, accepterede Ombudsmandens mindelige løsning (se 1729/2005/JF ovenfor). Endelig er den nytænkende måde, hvorpå **Den Europæiske Investeringsbank** (EIB) imødekom klagerens anmodning om aktindsigt i en revisionsrapport, i sag 1776/2005/GG, samtidig med at den beskyttede tredjemands legitime interesser, et godt eksempel på et svar på en klage, som kan fungere som model for aktindsigt i dokumenter i fremtiden.

Yderligere analyse

Disse og andre sager gennemgås under følgende tematiske områder i sidste afsnit af årsberetningens kapitel 2: (i) åbenhed, herunder aktindsigt i dokumenter og oplysninger samt beskyttelse af personoplysninger, (ii) Kommissionen som »traktatens vogter«, (iii) kontrakter og tilskud samt (iv) ansættelses- og personalespørgsmål.

Årsberetningens kapitel 3 indeholder sammendrag af 59 af de i alt 250 afgørelser om afslutning af sager i 2006. Sammendragene afspejler de mange forskellige emner og institutioner, som Ombudsmandens undersøgelser berører, samt de forskellige typer resultater.

Afgørelser om afslutning af sager offentliggøres normalt på Ombudsmandens hjemmeside (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelsk og på klagens sprog, hvis dette er et andet end engelsk.

Forbindelser til Den Europæiske Unions institutioner og organer

Et konstruktivt samarbejde med EU's institutioner og organer er afgørende for, at Ombudsmanden kan opnå positive resultater for borgerne. Dette samarbejde omfatter regelmæssige møder og fælles arrangementer, hvor Ombudsmanden har mulighed for at forklare sin rolle i forbindelse med fremme af god forvaltningsskik i institutionerne og organerne.

Særligt vigtigt i 2006 var de bilaterale møder, der blev afholdt med EU-kommissærerne for at drøfte Kommissionens nye procedure for behandling af Ombudsmandens undersøgelser, som blev indført i november 2005. I juni havde Ombudsmanden ligeledes et meget udbytterigt møde med de af Kommissionens ansatte, som er ansvarlige for at koordinere behandlingen af Ombudsmandens undersøgelser. Hovedinitiativtagerne til disse møder var Kommissionens næstformand Margot WALLSTRÖM, som bl.a. er ansvarlig for forbindelserne til Ombudsmanden, samt Kommissionens generalsekretær Catherine DAY. Margot Wallström holdt også en tale for Ombudsmandens medarbejdere i Strasbourg i december, hvor hun redegjorde for Kommissionens indsats for at forbedre forholdet til borgerne.

Ombudsmanden byggede videre på sine konstruktive arbejdsforbindelser med MEP'er i 2006. Ud over en række møder med de enkelte medlemmer deltog Nikiforos DIAMANDOUROS i løbet af 2006 i fire møder i Udvalget for Andragender, hvor han fremlagde sin årsberetning og særlige beretninger, der dækkede en lang række emner. På udvalgets opfordring deltog der desuden en repræsentant for Ombudsmanden på alle udvalgets møder i løbet af 2006.

Ombudsmanden fortsatte i 2006 sine bestræbelser på at udbygge forbindelserne til andre institutioner og organer. I marts måned mødtes han med præsidenterne for henholdsvis Domstolen, Retten i Første Instans, Retten for EU-personalesager og Revisionsretten samt med formanden for Den Europæiske Investeringsbank i Luxembourg. I oktober var han i Grækenland, hvor han afholdt møder med direktøren for Det Europæiske Genopbygningsagentur og for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse. Han fremlagde desuden i årets løb sit arbejde for forskellige personalegrupper i EU's institutioner i Bruxelles, Luxembourg og Strasbourg.

Ombudsmanden underskrev en række vigtige aftaler i 2006, som alle havde til formål at sikre borgerne den bedst mulige service.

I marts underskrev han en ny aftale med Parlamentet, som omfatter samarbejde inden for bl.a. byggepolitikker, informations- og kommunikationsteknologi. Denne nye aftale skulle give

Ombudsmanden mulighed for at udnytte de ressourcer, hans kontor har til rådighed, så effektivt som muligt samtidig med, at han sikres fuldstændig uafhængighed i udøvelsen af sit hverv.

En anden vigtig aftale, som blev underskrevet i 2006, var aftalememorandummet med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Denne aftale har til formål at sikre en konsekvent behandling af klager vedrørende databeskyttelse og at undgå unødvendige overlapninger. Ombudsmanden og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Peter HUSTINX, underskrev aftalememorandummet i Bruxelles den 30. november³.

Ombudsmanden underskrev tidligere samme dag en aftale med den spanske regering om at give borgere mulighed for at klage til Den Europæiske Ombudsmand på et af de andre officielle sprog i Spanien ud over spansk (baskisk, catalansk/valenciansk og galicisk). Ved at underskrive denne aftale bragte Ombudsmanden sin praksis i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i juni 2005, hvori det fastsættes, at disse sprog skal kunne anvendes for at fremme de spanske borgeres kommunikation med EU-institutioner. Spaniens faste repræsentant i EU, ambassadør Carlos BASTARRECHE SAGÜES, underskrev aftalen på vegne af den spanske regering.

Forbindelser til ombudsmænd og tilsvarende organer

Den Europæiske Ombudsmand arbejder tæt sammen med sine kolleger på nationalt, regionalt og lokalt plan for at sikre, at borgernes klager behandles hurtigt og effektivt. Dette samarbejde er særligt vigtigt i lyset af, at mange klagere henvender sig til Den Europæiske Ombudsmand, når de har problemer med en national, regional eller lokal forvaltning. I mange tilfælde er ombudsmanden i den pågældende stat en effektiv klageinstans. Samarbejdet er desuden vigtigt for at sætte fokus på væsentlige begivenheder og udviklinger inden for ombudsmandshvervet, udveksle informationer om EU-retten og udveksle erfaringer om bedste praksis. Samarbejdet foregår primært inden for det europæiske netværk af ombudsmænd, selv om Den Europæiske Ombudsmand også deltager i konferencer, seminarer og møder uden for netværket.

Det europæiske netværk af ombudsmænd

Det europæiske netværk af ombudsmænd omfatter nu næsten 90 kontorer i 31 lande, herunder kontorer på nationalt og regionalt plan i EU og på nationalt plan i EU-ansøgerlandene samt Norge og Island. Netværket fungerer som en effektiv mekanisme for samarbejde om sagsbehandling. Hvor det er muligt, oversender Den Europæiske Ombudsmand sager direkte til nationale eller regionale ombudsmænd eller giver klageren råd om, hvad der er mest hensigtsmæssigt. I 2006 rådede Ombudsmanden 828 klagere til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand og oversendte 363 klager (hvoraf 270 vedrørte samme emne) direkte til den kompetente ombudsmand.

Ud over den løbende uformelle informationsudveksling via netværket findes der en særlig procedure, som nationale eller regionale ombudsmænd kan benytte til at anmode om skriftlige svar på forespørgsler om EU-retten og dens fortolkning, herunder forespørgsler foranlediget af konkrete klagesager. Den Europæiske Ombudsmand svarer enten direkte eller oversender i givet fald forespørgslen til den relevante institution eller det relevante organ i EU. I 2006 modtog Ombudsmanden to forespørgsler (en fra en national og en fra en regional ombudsmand), og tre henvendelser blev færdigbehandlet (hvoraf de to daterede sig tilbage til 2005). Disse forespørgsler beskrives nærmere i kapitel 3.

Netværket arbejder ligeledes aktivt med udveksling af erfaringer om bedste praksis. Dette foregår via seminarer og møder, et regelmæssigt nyhedsbrev, et elektronisk debatforum og en daglig elektronisk nyhedstjeneste.

³

Aftalememorandum mellem den europæiske ombudsmand og den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse, EUT 2007 C 27, s. 21.

Hvert andet år afholdes der seminarer for nationale og regionale ombudsmænd, arrangeret af Den Europæiske Ombudsmand i samarbejde med en national eller regional kollega. Det femte seminar for regionale ombudsmænd i EU's medlemsstater, med den engelske nationale ombudsmand, Tony REDMOND, og Den Europæiske Ombudsmand som værter, fandt sted i London den 19.-21. november. Omkring 80 regionale ombudsmænd fra de seks lande, hvor der er ombudsmænd på regionalt plan (Belgien, Tyskland, Spanien, Italien, Østrig og Det Forenede Kongerige⁴), deltog i mødet. Emnet for seminaret var »Samarbejde for at fremme god forvaltningsskik og forsvare borgernes rettigheder i EU«. Programmet omfattede drøftelser om EU-retten, fremme af god forvaltningsskik, klagebehandling og samarbejde mellem ombudsmændene.

Kontaktpersoner, som fungerer som netværkets første kontaktpunkt til de nationale ombudsmænds kontorer, mødes ligeledes hvert andet år. Det femte seminar for kontaktpersonerne fandt sted den 18.-20. juni i Strasbourg. Emnet for seminaret var »Fastholdelse af de grundlæggende rettigheder – udveksling af bedste praksis«, og det havde til formål at skabe et forum, hvor kontaktpersonerne kunne drøfte bedste praksis inden for deres respektive institutioner samt diskutere deres arbejde med at fremme grundlæggende rettigheder. Seminaret gav desuden kontaktpersonerne mulighed for at se nærmere på, hvordan netværket fungerer, og foreslå forbedringer. I alt deltog der 28 ombudsmænd fra 26 europæiske lande i seminaret, herunder for første gang repræsentanter for de nationale ombudsmandsinstitutioner i Bulgarien, Kroatien og Rumænien.

Nyhedsbrevet *European Ombudsmen – Newsletter* var også i 2006 et særdeles nyttigt værktøj til udveksling af information om EU-retten og bedste praksis. De to numre, som blev udsendt henholdsvis i april og oktober, indeholdt artikler om EU-rettens suverænitæt, gensidig anerkendelse af kvalifikationer i EU, europæisk miljølovgivning og adgang til miljøoplysninger, ombudsmændenes rolle i forbindelse med tilsyn med fængsler, bred adgang til bredbåndsinternettet, forskelsbehandling i adgangen til beskæftigelse, ytringsfrihed, børns rettigheder samt indvandrer- og asylproblemer. Ombudsmandens elektroniske debat- og dokumentfora blev yderligere udbygget i årets løb, så kontorerne nu kan udveksle oplysninger ved at lægge spørgsmål og svar ud i foraene. Der blev indledt flere større debatter om så forskellige emner som det uafhængige tilsyn med fængsler, permanent opholdstilladelse til indvandrerbørn født i EU, bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af lige muligheder samt retten til at stemme ved lokale valg i EU. Ombudsmandens elektroniske nyhedstjeneste – *Ombudsman Daily News* – blev desuden udsendt på alle arbejdsdage med artikler, pressemeddelelser og andre meddelelser fra kontorerne i alle de lande, der er med i netværket.

Informationsbesøg hos ombudsmænd i medlemsstaterne og ansøgerlandene har også vist sig at være særdeles effektive midler til at udbygge netværket og er samtidig en glimrende lejlighed til at skabe øget interesse for de kommunikationsværktøjer, det stiller til rådighed. Den Europæiske Ombudsmand besøgte i 2006 sine kolleger i Luxembourg (marts), Spanien (maj), Nordirland (november) og Bulgarien (november).

Møder

Ombudsmandens samarbejde med kolleger var i årets løb ikke kun begrænset til aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd. For at fremme ombudsmandsinstitutionen, drøfte relationer mellem institutionerne og udveksle erfaringer om bedste praksis deltog han i 28 arrangementer, som var organiseret af nationale og regionale ombudsmænd, og mødtes med en lang række ombudsmænd og repræsentanter for ombudsmandsinstitutioner både i og uden for EU.

Kommunikationsaktiviteter

En af Ombudsmandens vigtigste funktioner er at skabe kontakt til borgerne. Indsatsen for at formidle oplysninger om retten til at klage over fejl og forsømmelser blev forstærket i 2006. Ombudsmanden og hans medarbejdere fremlagde i løbet af året omkring 120 præsentationer på

⁴

Landene er opført i EU's protokolorden, dvs. i alfabetisk orden efter hvert lands navn på originalsproget. Denne protokolorden anvendes i hele denne publikation.

konferencer, seminarer og møder. Ombudsmandens besøg i Luxembourg, Spanien, Nordirland og Bulgarien bidrog yderligere til at skabe øget opmærksomhed hos borgere om deres ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand.

Medieaktiviteterne blev optrappet i 2006, og der blev udsendt i alt 22 pressemeddelelser til journalister i hele Europa. Emnerne for disse pressemeddelelser var bl.a. valg af sprog på EU-formandskabernes hjemmesider, gennemsigtighed i forbindelse med lobbyisme og tilskud, en klage over utilstrækkelig gennemførelse af arbejdstidsdirektivet og manglende åbenhed i forbindelse med Rådets funktioner. Ombudsmanden gav mere end 40 interviews til journalister fra den trykte presse, radio og tv og de elektroniske medier i Bruxelles, Strasbourg og i andre lande og byer. Han gjorde også rede for sit arbejde og besvarede spørgsmål ved pressekonferencer og møder.

Der blev i årets løb distribueret et omfattende materiale om Ombudsmandens arbejde, navnlig i forbindelse med Europa-Parlamentets Åbent Hus-arrangementer, som blev afholdt i maj. To vigtige kommunikationsværktøjer blev opdateret i 2006: Klagevejledningen og klageformularen *Den Europæiske Ombudsmand: Kan han hjælpe Dem?* blev udsendt på 23 sprog, og brochuren *Den Europæiske Ombudsmand – Kort fortalt* blev lanceret på 25 sprog. Ombudsmandens festskrift med titlen *The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution* udkom i november i en fransk både hæftet og indbundet udgave. Ombudsmanden fortsatte også med at distribuere kopier af sine øvrige publikationer i årets løb, ikke mindst *Den Europæiske kodeks for god forvaltningsskik*, som udkom på 25 sprog. Denne kodeks blev udfærdiget i Makedonien i 2006 for at hjælpe med at fremme god forvaltningsskik i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Ombudsmandens hjemmeside blev regelmæssigt opdateret med afgørelser, pressemeddelelser og detaljerede oplysninger om hans kommunikationsaktiviteter. Hjemmesiden blev sammen med hjemmesiderne for de øvrige EU-institutioner, organer og agenturer i maj måned flyttet til det nye topdomæne .eu. Den officielle adresse er nu: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Fra 1. januar til 31. december 2006 var der 416 533 besøg på Ombudsmandens hjemmeside. Den engelsksprogede udgave var den mest besøgte efterfulgt af den franske, den spanske, den tyske og den italienske udgave. Hvad angår de besøgendes geografiske oprindelse, kom de fleste fra Italien efterfulgt af Sverige, Det Forenede Kongerige, Spanien og Tyskland. Ombudsmandens hjemmeside indeholder links til hjemmesiderne for de nationale og regionale ombudsmænd i hele Europa. Disse referencesider blev besøgt 44 000 gange i løbet af 2006, hvilket tydeligt viser, at Ombudsmandens arbejde med at koordinere det europæiske netværk af ombudsmænd har været af stor betydning for borgerne.

Udvikling internt i institutionen

Ombudsmanden fortsatte i 2006 bestræbelserne på at sikre, at institutionen var rustet til at behandle klager fra borgere i 25 medlemsstater på 21 officielle EU-sprog. Man forberedte sig ligeledes til Bulgariens og Rumæniens optagelse den 1. januar 2007.

På personalesiden udnævnte Ombudsmanden den 1. august 2006 sin første generalsekretær efter en åben ansættelsesprocedure. Der blev desuden ansat en tredje ledende juridisk rådgiver til den juridiske afdeling for yderligere at forbedre procedurerne for sagsbehandling og kvalitetskontrol.

Antallet af stillinger i Ombudsmandens stillingsfortegnelse steg fra 51 i 2005 til 57 i 2006. Denne stigning skyldes primært forberedelserne til Bulgariens og Rumæniens optagelse og gennemførelsen af beslutningen om at gøre institutionen helt uafhængig af Parlamentet i relation til personaleadministration. Der er ikke planlagt stillinger i budgettet for 2007, som budgetmyndigheden vedtog i december 2006.

For at udvikle og øge forståelsen for institutionens værdier og opgaver samt fremme en effektiv gennemførelse heraf arrangerede Ombudsmanden i oktober 2006 et refleksionsmøde for sine medarbejdere. Dette møde var det første af sin slags i institutionens korte historie.

I forbindelse med forberedelsen til refleksionsmødet blev medarbejderne i en øvelse til selvvurdering opfordret til at tilkendegive deres holdning til, hvordan kontoret generelt fungerer, samt til den

overordnede effekt af Ombudsmandens hidtidige arbejde. Det skete i form af et spørgeskema, hvor medarbejderne skulle evaluere forskellige aspekter af Den Europæiske Ombudsmands arbejdsprocedurer og -metoder inden for institutionens forskellige aktivitetsområder samt Ombudsmandens resultater over for borgerne generelt. Denne vigtige aktivitet tjente yderligere det formål at forbedre institutionens risikostyring, hvilket er et krav i EU's interne kontrolstandarder.

Resultaterne af spørgeskemaet udgjorde sammen med andet baggrundsmateriale grundlaget for drøftelserne under mødet, som fokuserede på (i) formålet med god forvaltningsskik ud fra både et konceptuelt og et proceduremæssigt synspunkt, (ii) hvordan man når ud til den brede offentlighed og henvender sig mere målrettet til et mere specialiseret publikum samt (iii) måder til yderligere at styrke og fremme en servicekultur i Ombudsmandens kontor. Alle medarbejdere blev opfordret til at deltage aktivt i drøftelserne. Der var efter refleksionsmødet bred enighed om, at det var et produktivt og nyttigt initiativ, som med fordel kunne gentages.

Ombudsmanden vedtog en ny budgetstruktur for 2007. De samlede bevillinger for 2007 beløber sig til 8 152 800 EUR (mod 7 682 538 EUR i 2006).

2 KLAGER OG UNDERSØGELSER

En af de vigtigste måder, hvorpå Den Europæiske Ombudsmand fremmer god forvaltningspraksis, er ved at undersøge mulige tilfælde af fejl og forsømmelser og om nødvendigt foreslå afhjælpende foranstaltninger. Ombudsmanden bliver hovedsagelig opmærksom på mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser gennem klager. Behandlingen af disse klager udgør det vigtigste aspekt af Ombudsmandens reaktive rolle.

Retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand er en af borgerrettighederne i Den Europæiske Union (EF-traktatens artikel 21) og indgår i chartret om grundlæggende rettigheder (artikel 43).

Ombudsmanden har også mulighed for at indlede undersøgelser på eget initiativ og dermed indtage en proaktiv rolle i bekæmpelsen af fejl eller forsømmelser.

2.1 RETSGRUNDLAGET FOR OMBUDSMANDENS ARBEJDE

Ombudsmandens arbejde udføres i overensstemmelse med artikel 195 i EF-traktaten, Ombudsmandens statut (som er en afgørelse fra Europa-Parlamentet¹) og gennemførelsesbestemmelserne godkendt af Ombudsmanden i henhold til statuttens artikel 14. De gældende gennemførelsesbestemmelser trådte i kraft den 1. januar 2003. De er tilgængelige på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>) og i papirkopi fra Ombudsmandens kontor.

Statutten er fortsat en god ramme for Ombudsmandens aktiviteter. Efter en nøje gennemgang afdækkede Ombudsmanden imidlertid nogle få forhold, der gav anledning til ændring, og som kunne forbedre hans muligheder for at arbejde mere effektivt til gavn for Europas borgere. Den 11. juli 2006 skrev han derfor til formanden for Europa-Parlamentet og anmodede om, at proceduren for ændring af statutten blev indledt.

2.2 DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS MANDAT

Ombudsmandens mandat, der er fastlagt i EF-traktatens artikel 195, giver denne beføjelse til at modtage klager fra enhver unionsborger eller fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af dennes domstolsfunktioner. En klage ligger derfor uden for mandatet, hvis:

1. klageren ikke er en person, der har ret til at klage
2. klagen ikke er rettet mod en EU-institution eller et EU-organ
3. den er rettet imod Domstolen eller Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner, eller

¹ Europa-Parlamentets afgørelse 94/262 af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv, EFT 1994 L 113, s. 15.

4. den ikke angår et eventuelt tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Hvert enkelt af disse punkter er beskrevet nærmere nedenfor.

2.2.1 Klager og undersøgelser på eget initiativ

Selv om retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand kun gælder for personer, som er borgere eller bosiddende i en medlemsstat, eller juridiske personer med hjemsted i en medlemsstat, har Ombudsmanden også beføjelse til at indlede undersøgelser på eget initiativ. Ombudsmanden kan gennem en undersøgelse på eget initiativ undersøge spørgsmål om et muligt tilfælde af fejl eller forsømmelser, som er rejst af en klager, der ikke er beføjet til at indgive en klage. Ombudsmandens praksis i sådanne sager er at give den pågældende person de samme proceduremæssige rettigheder i forbindelse med undersøgelsen, som hvis spørgsmålet havde været behandlet som en klagesag.

Der blev indledt fem sådanne undersøgelser i 2006.

Ombudsmanden afgør normalt fra sag til sag, om hans beføjelse til at indlede en undersøgelse på eget initiativ skal bruges på denne måde. Som svar på betænkeligheder udtrykt af civilsamfundets organisationer vedrørende Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) ansvar, gjorde Ombudsmanden det klart, at han har beføjelse til at indlede undersøgelse af eventuelle tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med EIB's låneaktiviteter uden for Den Europæiske Union (eksterne udlån). Desuden forventer Ombudsmanden, med forbehold for fremtidige ressourcebegrænsninger, at bruge sin bemyndigelse til at indlede undersøgelse på eget initiativ, når den eneste begrundelse for ikke at undersøge en klage over tilfælde af fejl eller forsømmelser fra EIB's side i forbindelse med dens eksterne udlån er, at klageren ikke er borger eller bosiddende i Den Europæiske Union.

2.2.2 Fællesskabets institutioner og organer

Den Europæiske Ombudsmands mandat dækker Fællesskabets institutioner og organer. Institutionerne er opført i traktatens artikel 7, men der findes ingen definition af eller officiel liste over Fællesskabets organer. Begrebet omfatter organer, der er oprettet i medfør af traktaterne, såsom Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank, samt agenturer, der er oprettet i medfør af lovgivningen, såsom Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (FRONTEX).

Klager over offentlige myndigheder i medlemsstaterne er ikke omfattet af Den Europæiske Ombudsmands mandat, selv om de vedrører forhold inden for rammerne af EU-lovgivningen. Imidlertid er mange af disse klager omfattet af nationale og regionale ombudsmænds mandat i Det Europæiske Netværk af Ombudsmænd (se nærmere nedenfor i afsnit 2.5).

Et eksempel på en klage, som ikke var rettet mod en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan

I februar 2006 modtog Ombudsmanden en række klager vedrørende udtalelse N 4-2005 fra EU's netværk af uafhængige eksperter i grundlæggende rettigheder. Ifølge klagerne antydede udtalelsen, at læger kan blive tvunget til at udføre aborter, uanset deres overbevisning.

Netværket finansieres gennem en servicekontrakt mellem Kommissionen og universitetet i Louvain, som blev tildelt efter en udbudsprocedure. Både netværkets egne og Kommissionens publikationer beskriver netværket som helt uafhængigt, og Kommissionen fraskriver sig udtrykkeligt enhver form for ansvar for dets synspunkter. Under disse omstændigheder fandt Ombudsmanden, at han ikke var bemyndiget til at behandle klagerne.

Klage 530/2006/KW

Klage over Det Europæiske Forsvarsagentur

Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) blev oprettet ved Rådets fælles aktion 2004/551/CFSP af 12. juli 2004 inden for rammerne af Den Europæiske Unions sikkerheds- og forsvarspolitik.

Ombudsmanden modtog en klage fra en person, som havde ansøgt om et job hos EDA. Han opfordrede EDA og Rådet til at afgive udtalelse, hvilket de begge gjorde.

Ombudsmanden bemærkede i sin afgørelse i sagen, at EDA opererer under Rådets autoritet, at klagen vedrørte ansættelsesprocedurer, og at Rådet havde godkendt EDA's tjenestemandsvedtægt som en fællesskabsretsakt. Under disse omstændigheder fandt Ombudsmanden, at klagen var omfattet af hans mandat.

Fortrolig sag

2.2.3 »Fejl eller forsømmelser«

Den Europæiske Ombudsmand har altid haft den holdning, at fejl eller forsømmelser er et bredt begreb, og at god forvaltningsskik bl.a. kræver overholdelse af de retlige regler og principper, herunder de grundlæggende rettigheder. Principperne om god forvaltningsskik går imidlertid længere end det, idet de kræver, at fællesskabsinstitutioner og -organer ikke kun opfylder deres retlige forpligtelser, men at de desuden yder god service og sikrer, at borgerne behandles korrekt og drager fuld fordel af deres rettigheder. Selv om ulovligheder nødvendigvis må udgøre tilfælde af fejl eller forsømmelser, betyder fejl eller forsømmelser ikke automatisk, at der er begået nogen ulovligheder. Hvis Ombudsmanden finder fejl eller forsømmelser, betyder det derfor ikke automatisk, at der er foregået noget ulovligt, som kan straffes ved en domstol.²

På grundlag af en anmodning fra Europa-Parlamentet om en klar definition af begrebet fejl eller forsømmelser fastlagde Ombudsmanden følgende definition i *årsberetningen for 1997*:

Der foreligger fejl eller forsømmelser, når en offentlig myndighed ikke handler i overensstemmelse med en bindende regel eller et bindende princip.

I 1998 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning, hvori denne definition blev hilst velkommen. I løbet af 1999 fandt der en brevveksling sted mellem Ombudsmanden og Kommissionen, hvoraf det fremgik, at Kommissionen også har tilsluttet sig denne definition.

I chartret om grundlæggende rettigheder, som blev proklameret i december 2000, indgår retten til god forvaltning som en grundlæggende rettighed for unionsborgerskab (artikel 41).

Retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand indgår i chartrets artikel 43, som giver mulighed for en ekstern mekanisme, igennem hvilken Fællesskabets institutioner og organer kan blive bedt om at gøre rede for fejl eller forsømmelser. Det er vigtigt at gøre sig klart, at en god servicekultur udgør en integreret del af god forvaltningsskik. Det bør ikke forveksles med en skyldkultur, som fremmer forsvarspositioner. Det skal i den forbindelse nævnes, at Ombudsmandens undersøgelser ikke udgør en disciplinær eller ikke-disciplinær procedure (se sammendrag af sag 163/2006/MHZ i kapitel 3).

Ombudsmandens strategi for fremme af en servicekultur omfatter ikke alene forskellige proaktive initiativer, men også behandlingen af klager. En vigtig del af en servicekultur er behovet for at erkende fejltagelser, når de opstår, og om muligt at rette op på forholdet. Ombudsmanden tilskynder institutionerne og organerne til at agere på denne måde for at søge en løsning, om muligt, med den berørte institution eller det berørte organ og imødekomme klageren. Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at de relevante bestemmelser i statutten (artikel 3, stk. 5³) og gennemførelsesbestemmelser

² Se dom afsagt af Retten i Første Instans af 28. oktober 2004 i forenede sager T-219/02 og T-337/02, *Herrera mod Kommissionen*, præmis 101, og af 4. oktober 2006 i sag T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack mod Kommissionen*, præmis 128.

³ »Så vidt muligt forsøger ombudsmanden sammen med den berørte institution eller det berørte organ at finde en løsning, der kan bringe tilfælde af fejl eller forsømmelser til ophør og imødekomme klagen.«

erne (artikel 6, stk.1⁴) kun finder anvendelse, såfremt der synes at foreligge fejl eller forsømmelser, og at det forekommer muligt, at disse kan fjernes.

Fejl eller forsømmelser og mægling

Visse sprogversioner af »Den Europæiske Ombudsmand« (f.eks. fransk *Médiateur européen*, italiensk *Mediatore europeo*) kan give anledning til den misopfattelse, at Ombudsmandens funktioner omfatter mægling i den forstand, at han bistår de parter, der er involveret i en tvist, med at finde en løsning på deres uoverensstemmelser uden at undersøge baggrunden for tvisten.

Faktisk kan Ombudsmanden kun foreslå en mindelig løsning med det formål at eliminere et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden tilstræber imidlertid aktivt at tilskynde fællesskabsinstitutionerne og -organerne til at gøre brug af mægling for at få løst tvister: se f.eks. sammendragene i kapitel 3 om undersøgelser på eget initiativ OI/1/2006/TN og sag 2601/2005/ID. I 2006 bad Ombudsmanden tillige Kommissionen om information om de former for mægling, der står til rådighed for dens ansatte og om, hvordan deres arbejde vedrører procedurerne i artikel 90, stk. 1, og stk. 2, i tjenestemandsvedtægten. I Kommissionens svar blev der henvist til dens personaleombudsmand, gruppen for bekæmpelse af chikane og fortrolige rådgivere i GD ADMIN samt en »intern facilitator« i GD TREN. For at få mulighed for at vurdere muligheden for at gribe ind modtager personaleombudsmanden en kopi af alle artikel 90, stk. 2-klager.⁵

Som flere af sammendragene i kapitel 3 viser, er en af de mest effektive måder at afdramatisere spændinger og reducere konflikter på at undskylde for fejltagelser. En undskyldning med det samme kan afslutte sagen hurtigt (3297/2006/BU og 3684/2006/BU) eller i det mindste forhindre, at der bliver behov for, at Ombudsmanden skal komme med formel kritik af den pågældende institution (1841/2005/BM og 242/2006/BM). En beklagelse alene er imidlertid ikke en undskyldning (163/2006/MHZ). Det skal bemærkes, at en undskyldning kan gives på en måde, der ikke udgør en indrømmelse af en fejl eller et juridisk ansvar (2312/2004/MHZ).

2.2.4 Den europæiske kodeks for god forvaltningsskik

Den 6. september 2001 vedtog Europa-Parlamentet en kodeks for god forvaltningsskik, som Den Europæiske Unions institutioner og organer, deres administrationer og tjenestemænd skulle overholde i deres forbindelser med offentligheden. Kodeksen tager højde for principperne for den europæiske forvaltningsret, som er indeholdt i Fællesskabets domstoles retspraksis og er inspireret af de nationale lovgivninger. Parlamentet opfordrede også Ombudsmanden til at anvende kodeksen for god forvaltningsskik. Ombudsmanden tager derfor kodeksens regler og principper i betragtning, når han undersøger klager og foretager undersøgelser på eget initiativ.

2.3 KLAGERS ANTAGELSE TIL BEHANDLING OG GRUNDLAG FOR UNDERSØGELSER

En klage fra en beføjet klager over fejl eller forsømmelser begået af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan skal opfylde en række andre kriterier for antagelse til behandling. Disse kriterier, der er nævnt i Ombudsmandens statut, er følgende:

⁴ »Konstaterer Ombudsmanden tilfælde af fejl eller forsømmelser, forsøger han så vidt muligt sammen med den berørte institution at finde en mindelig løsning, der kan bringe fejlen eller forsømmelsen til ophør og imødekomme klageren.«

⁵ Brev fra Ombudsmanden til Kommissionens formand af 15. februar 2006; svar fra formanden til Ombudsmanden af 15. april 2006.

1. Klagen skal indeholde angivelse af klagens indhold og klagerens navn (artikel 2, stk. 3, i statutten).
2. Ombudsmanden kan ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte, at en retsafgørelse er begrundet (artikel 1, stk. 3, i statutten).
3. Klagen skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren bliver gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen (artikel 2, stk. 4, i statutten).
4. Der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner eller organer (artikel 2, stk. 4, i statutten).
5. Klager, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner og organer og deres tjenestemænd eller øvrige ansatte, kan kun indbringes for Ombudsmanden, hvis de interne administrative ansøgnings- og klagemuligheder er udtømt (artikel 2, stk. 8, i statutten).

EF-traktatens artikel 195 giver Ombudsmanden beføjelse til at »foretage de undersøgelser, som han finder berettigede«. I visse tilfælde er der ikke tilstrækkeligt grundlag for, at Ombudsmanden kan indlede en undersøgelse, selv om klagen kan antages til behandling.

Ombudsmanden har ligeledes den holdning, at såfremt en klage allerede er blevet behandlet som et andragende af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, er der normalt ikke noget grundlag for en undersøgelse foretaget af Ombudsmanden, medmindre der fremlægges nyt bevismateriale.

2.4 ANALYSE AF DE KLAGER, DER BLEV UNDERSØGT I 2006

Ombudsmanden modtog i 2006 3 830 nye klager, sammenlignet med 3 920 i 2005⁶. Det er praksis, at alle klager, der giver anledning til en undersøgelse, tælles med i den statistik, som Ombudsmanden udarbejder. For at undgå at give et forkert billede indgår masseklager, der ikke kan antages til behandling, som indgives pr. e-mail og ofte omfatter flere tusind klager, separat i statistikken til og med den 11. klage.

I 3 619 sager blev klagerne sendt direkte fra enkeltpersoner, mens 211 klager kom fra sammenslutninger eller virksomheder.

I 2006 blev undersøgelserne af, om klagerne ligger inden for mandatet, opfylder kriterierne for at kunne blive antaget til behandling og giver grundlag for at indlede en undersøgelse, afsluttet i 95 % af sagerne. Kun lidt over 21,5 % af de undersøgte klager lå inden for Ombudsmandens mandat. Ud af disse opfyldte 449 kriterierne for at kunne blive antaget til behandling, mens 191 ikke gav grundlag for at indlede en undersøgelse.

I alt blev der i årets løb indledt 258 nye undersøgelser på grundlag af klager. Ombudsmanden indledte endvidere ni undersøgelser på eget initiativ. I bilag A er indeholdt en statistisk analyse af disse undersøgelser.

Den Europæiske Ombudsmand behandlede i alt 582 undersøgelser i 2006, hvoraf 315 var overført fra 2005.

Som i de tidligere år drejede de fleste undersøgelser sig om Kommissionen (66 %). Da Kommissionen er den vigtigste fællesskabsinstitution, der træffer beslutning med direkte virkning for borgerne, er det naturligt, at den er det primære mål for borgernes klager. Der var 74 klager over Det Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO), 49 klager over Europa-Parlamentet og 11 klager over Rådet for Den Europæiske Union.

⁶

Det skal bemærkes, at der i 2006 blev modtaget 281 klager, der handlede om samme emne, mens 335 klager handlede om samme emne i 2005.

De primære typer af påståede fejl eller forsømmelser var manglende gennemsigtighed, herunder afslag på at give oplysninger (190 sager), urimeligheder eller magtmisbrug (141 sager), utilfredsstillende procedurer (91 sager), undgåelig forsinkelse (71 sager), forskelsbehandling (65 sager), uagtsomhed (59 sager), juridiske fejl (36 sager) og manglende opfyldelse af forpligtelser, hvilket vil sige, at Europa-Kommissionen ikke har udfyldt sin rolle som »traktatens vogter« over for medlemsstaterne (28 sager).

2.5 OVERFØRSLER OG RÅDGIVNING

Hvis en klage ligger uden for mandatet, forsøger Ombudsmanden altid at rådgive klageren om, hvilket andet organ der kan tage sig af klagen, navnlig hvis sagen drejer sig om fællesskabslovgivningen. Er det muligt, henviser Ombudsmanden med klagerens samtykke klagen direkte til et andet kompetent organ, hvis der er grundlag for klagen.

En østrigsk statsborger klagede over sin datters fængsling i Kosovo. Den Europæiske Ombudsmands tjenestegrene telefonerede til ombudsmandens kontor i Kosovo, som kiggede på sagen og meget kort tid derefter underrettede Den Europæiske Ombudsmand telefonisk om, at klagerens datter var blevet løsladt. Denne oplysning blev straks videregivet til klageren med en opfordring til at tage kontakt til ombudsmanden i Kosovo for flere oplysninger, eller såfremt klageren ønskede at følge sagen op med en klage.

Sag 3353/2006/RF

Som allerede bemærket samarbejder Den Europæiske Ombudsmand tæt med sine nationale og regionale ombudsmandskolleger i medlemsstaterne gennem det europæiske netværk af ombudsmænd (se kapitel 5 nedenfor). Et af formålene med netværket er at give mulighed for hurtig overførsel af klager til den kompetente nationale eller regionale ombudsmand eller tilsvarende organ. Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender er også fuldgældigt medlem af netværket.

I løbet af 2006 blev der overført 399 klager. Ud af disse blev 363, herunder 270, der handler om samme emne, overført til en national eller regional ombudsmand, 22 til Europa-Parlamentet til behandling som andragender, ni til SOLVIT⁷, fire til Europa-Kommissionen og én til en banksammenslutning i Tyskland.

Eksempler på sager overført til SOLVIT

En spansk statsborger lejede en bil i Nederlandene i en dag. Efter at han vendte tilbage til Spanien, modtog han fra det hollandske politi et bødeforlæg for en trafikforseelse i Rotterdam. Ifølge klageren havde han aldrig været i Rotterdam. Da han ikke boede i Nederlandene og ikke beherskede det hollandske sprog eller kendte til de administrative procedurer i Holland, var han ikke i stand til at gøre indsigelse mod bøden.

Ombudsmanden overførte klagen til det spanske SOLVIT-center, som kontaktede sin hollandske modpart.

I april 2006 modtog klageren et brev fra de hollandske myndigheder, der anerkendte, at hans påstande var velbegrundede og meddelte ham, at han derfor ikke skulle betale bøden.

Sag 3713/2005/BM

⁷

SOLVIT er et netværk oprettet af Europa-Kommissionen, som skal assistere mennesker, der støder på hindringer for udøvelsen af deres rettigheder i Unionens indre marked.

De spanske statsjernbaner (RENFE) tildelte et kort (»guldkortet«) til personer over 60 år, som gav dem ret til rabatter på togbilletter på selskabets jernbanenet. Guldkortet kunne kun benyttes af spanske statsborgere eller personer med fast ophold i Spanien. Ikke-spanske EU-borgere med bopæl i andre EU-lande havde ikke denne adgang. Det var tilfældet for en klagers hustru, som var engelsk og boede i Det Forenede Kongerige. Omvendt havde klageren, der er spansk statsborger, som også boede i Det Forenede Kongerige, uden besvær fået et guldkort.

Eftersom sagen ikke hørte under hans mandat, overførte Ombudsmanden klagen til det spanske SOLVIT-center, som bad RENFE om at ændre betingelserne for at få et guldkort for at undgå forskelsbehandling af EU-borgere. I november 2006 underrettede RENFE det spanske SOLVIT-center, at kravet om fast bopæl i Spanien var blevet ophævet.

Sag 862/2006/BM

Eksempler på sager, der er blevet behandlet gennem Det Europæiske Netværk af Ombudsmænd

En schweizisk statsborger bosiddende i Uruguay havde arbejdet og betalt socialsikringsbidrag i Spanien i tolv år, men de spanske socialsikringsmyndigheder anerkendte ikke hans ret til pension.

Den Europæiske Ombudsmand henviste sagen til den spanske ombudsmand, der indledte en undersøgelse. De spanske socialsikringsmyndigheder accepterede dernæst at betale den skyldige pension.

Sag 2162/2006/BM

Den regionale ombudsmand i Aragón, Spanien, henviste to sager til Den Europæiske Ombudsmand vedrørende transportforbindelserne mellem Frankrig og Spanien. Den første klage vedrørte Somport-tunnelen, der havde været lukket i over en uge. Ifølge klagen havde de franske myndigheder, ved at undlade at sikre fri adgang til tunnelen, overtrådt betingelserne for fællesskabsstøtte til bygningen heraf. Den anden klage vedrørte jernbaneforbindelsen mellem Canfranc, Spanien, og Oloron, Frankrig. Ifølge klageren havde jernbaneprojektet modtaget fællesskabsstøtte, og de franske myndigheder skulle genåbne den for at sikre den frie bevægelighed for varer og personer mellem de to regioner.

Den Europæiske Ombudsmand henviste klagerne til Kommissionen i sin rolle som traktatens vogter.

I april 2006 gav den regionale ombudsmand i Aragón yderligere oplysninger og understregede, at der ikke var nogen effektive jernbane- eller vejforbindelser mellem de to lande, og kritiserede de franske myndigheders holdning.

Kommissionen holdt Den Europæiske Ombudsmand underrettet om udviklingen af dens undersøgelser og om sin endelige beslutning om ikke at indlede overtrædelsesprocedurer. Kommissionen forklarede, at lukningen af Somport-tunnelen havde skyldtes ugunstige vejforhold og tunnelarbejde. Selv om Frankrig havde planlagt yderligere arbejder, ville disse ikke afbryde lastvognstrafikken. Kommissionen konkluderede, at der ikke forelå nogen hindringer for den frie bevægelighed. Med hensyn til jernbaneforbindelsen mellem Canfranc og Olorón forklarede Kommissionen, at beslutningen om genåbningen heraf lå hos de relevante nationale myndigheder, og at projektet ikke var finansieret af EU.

Den regionale ombudsmand i Aragón var ikke tilfreds med Kommissionens svar. Den Europæiske Ombudsmand informerede ham om, under hvilke betingelser der kunne rejses klage mod Kommissionen i spørgsmålet.

Sag 483/2003/JMA og 1510/2005/BM

Klageren, en tysk statsborger, ønskede at modtage EU-støtte til et projekt til fremme af havørredfiskeri i Flensborg-området i Nordtyskland. Han påstod, at et regionalt offentligt erhvervsudviklingsselskab havde givet ham modstridende oplysninger om mulighederne for at opnå en sådan støtte og havde afslået at godkende hans ansøgning. Den Europæiske Ombudsmand henviste klagen til udvalget for andragender i Landtag i Schleswig-Holstein.

Efterfølgende informerede udvalget Ombudsmanden om, at det, efter at have hørt det kompetente ministerium, havde konkluderet, at klageren ikke var blevet forfordelt forsætligt, og at han nu havde fået lejlighed til at fremlægge sit projekt for en gruppe eksperter, herunder repræsentanter for regionalregeringen og de førende sammenslutninger og markedsføringsorganisationer på dette område.

Sag 3399/2005/WP

En italiensk statsborger klagede over, at det nationale institut for social velfærd i Italien havde sat hendes alderspension ned uden at begrunde sin beslutning.

Den Europæiske Ombudsmand rådede klageren til at henvende sig til ombudsmanden i den italienske region Friuli-Venezia Giulia.

Efterfølgende underrettede den regionale ombudsmand Den Europæiske Ombudsmand om, at det nationale institut for social velfærd havde taget sin beslutning op til fornyet overvejelse og havde tildelt klageren over 20 000 EUR plus renter.

Den Europæiske Ombudsmand takkede den regionale ombudsmand for hendes effektive indsats.

Fortrolig sag

Der blev rådgivet i 2 363 sager. I 828 af disse sager blev klagerne rådet til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand, og 166 klagere blev rådet til at indgive et andragende til Europa-Parlamentet. I 383 sager var rådet at kontakte Europa-Kommissionen. I dette tal indgår nogle sager, hvor en klage over Kommissionen blev erklæret uantagelig, fordi klageren ikke havde rettet de fornødne administrative henvendelser til institutionen, før klagen blev indgivet. I 109 sager var rådet at kontakte SOLVIT, mens 877 klagere blev rådet til at kontakte andre organer, primært specialiserede ombudsmænd eller klagebehandlingsorganer i en medlemsstat.

2.6 OMBUDSMANDENS PROCEDURER

Alle klager, der indsendes til Ombudsmanden, registreres, og modtagelsen bekræftes normalt inden for en uge efter modtagelse. I denne meddelelse informeres klageren om proceduren, og denne får oplyst et referencenummer samt navn og telefonnummer på den person, der behandler klagen. Klagen analyseres for at fastlægge, om der skal indledes en undersøgelse, og klageren underrettes, normalt inden en måned, om resultatet af denne analyse.

Hvis der ikke indledes en undersøgelse, bliver klageren underrettet om årsagen hertil. Hvor det er muligt, overføres klagen, og klageren bliver rådgivet om, hvilket kompetent organ han eller hun kan henvende sig til.

2.6.1 Indledning af en undersøgelse

Det første skridt i en undersøgelse er at sende klagen til den pågældende institution eller organ med anmodning om, at institutionen eller organet sender en udtalelse til Ombudsmanden, normalt inden tre kalendermåneder. Europa-Parlamentet og Kommissionen indvilligede i 2004 i at acceptere en kortere frist på to måneder for klager over afslag på aktindsigt i dokumenter.

2.6.2 Fair procedure

Ifølge princippet om en fair procedure kan Ombudsmandens afgørelse om en klage ikke tage hensyn til oplysninger indeholdt i dokumenter leveret af enten klageren eller af fællesskabsinstitutionen eller -organet, medmindre den anden part har haft mulighed for at se dokumenterne og kommentere dem.

Ombudsmanden sender derfor fællesskabsinstitutionens eller -organets udtalelse videre til klageren med opfordring til at fremsætte bemærkninger. Samme procedure følges, hvis klagen skal undersøges yderligere.

Der findes hverken i traktaten eller statuttens mulighed for at anke eller på anden måde klage over Ombudsmandens afgørelser vedrørende behandlingen af eller resultatet af en klage. Som alle andre fællesskabsinstitutioner og -organer kan Ombudsmanden imidlertid gøres til genstand for erstatningssøgsmål på grundlag af EF-traktatens artikel 288. Det er i princippet muligt at anlægge et sådant erstatningssøgsmål mod Ombudsmanden med påstand om fejlagtig behandling af en klage.

2.6.3 Kontrol af dokumenter og afhøring af vidner

Ifølge artikel 3, stk. 2, i Ombudsmandens statut er Fællesskabets institutioner og organer forpligtet til at give ombudsmanden de oplysninger, han anmoder om, og give ham adgang til de pågældende dokumenter. De kan kun modsætte sig dette under behørigt begrundet henvisning til deres tavshedspligt.

Ombudsmandens beføjelse til at kontrollere dokumenter giver ham mulighed for at undersøge, om de oplysninger, som de pågældende fællesskabsinstitutioner eller -organer har udleveret, er fuldstændige og korrekte. Det er derfor for klageren og befolkningen en vigtig garanti for, at Ombudsmanden kan gennemføre en grundig og fuldstændig undersøgelse.

Endvidere skal Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte i henhold til statuttens artikel 3, stk. 2, efter anmodning fra Ombudsmanden aflægge vidneforklaring.

I 2006 gjorde Ombudsmanden brug af sin beføjelse til at kontrollere institutionens dokumenter i 15 sager. Beføjelsen til at afhøre vidner blev bragt i anvendelse i én sag.

2.6.4 Åben procedure

Klager til Ombudsmanden behandles offentligt, medmindre klageren anmoder om fortrolig behandling.

I henhold til i gennemførelsesbestemmelsernes artikel 13 har klageren ret til at se Ombudsmandens sagsakter om hans eller hendes klage. Ifølge artikel 14 har offentligheden aktindsigt i dokumenter i Ombudsmandens besiddelse på samme betingelser og med de samme undtagelser som anført i forordning 1049/2001⁸. Når Ombudsmanden imidlertid kontrollerer den berørte institutions eller det berørte organs sagsakter, eller når vidner aflægger vidnesbyrd, har hverken klageren eller offentligheden adgang til fortrolige dokumenter eller fortrolige oplysninger, der er tilvejebragt i forbindelse med kontrollen eller afhøringen (artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 2). Formålet med denne undtagelse er at lette Ombudsmandens udøvelse af sine undersøgelsesbeføjelser.

2.7 RESULTATERNE AF OMBUDSMANDENS UNDERSØGELSER

Klageren underrettes i løbet af en undersøgelse, hver gang der sker noget nyt. Når Ombudsmanden beslutter at afslutte en undersøgelse, underretter han klageren om resultaterne af undersøgelsen og

⁸

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001 L 145, s. 43).

om sine konklusioner. Ombudsmandens afgørelser er ikke juridisk bindende og giver ikke klageren eller institutionen eller organet nogen retsgyldige rettigheder eller forpligtelser.

Ombudsmanden afsluttede i 2006 250 undersøgelser, hvoraf de 247 var undersøgelser af klager, og tre var undersøgelser på eget initiativ.

Hvis en undersøgelse omhandler mere end én påstand eller krav, kan Ombudsmanden nå frem til flere resultater.

2.7.1 Ingen fejl eller forsømmelser

I 2006 afsluttedes 95 sager, heraf to undersøgelser på eget initiativ, der ikke afslørede fejl eller forsømmelser. Dette er ikke nødvendigvis altid negativt for klageren, som i det mindste får en fuldstændig forklaring fra den berørte institution eller det berørte organ vedrørende deres handlinger. Selv om Ombudsmanden ikke konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, kan han desuden måske se en mulighed for, at institutionen eller organet forbedrer kvaliteten i forvaltningen fremover. I sådanne tilfælde fremsætter Ombudsmanden en yderligere bemærkning.

2.7.2 Sager løst af institutionen og mindelige løsninger

Ombudsmanden forsøger så vidt muligt at opnå et positivt resultat, der tilfredsstiller både klageren og den institution, denne har klaget over. Samarbejdet med Fællesskabets institutioner og organer er afgørende for at opnå sådanne resultater, som bidrager til at styrke forbindelserne mellem institutionerne og borgerne og kan forhindre dyre og tidskrævende retssager.

I 2006 blev 64 sager løst af institutionen eller organet selv efter en klage til Ombudsmanden. Heraf var der 52 sager, hvor Ombudsmandens indgriben førte til et hurtigt svar på ubesvaret korrespondance (der findes flere oplysninger om proceduren i sådanne sager i afsnit 2.9 i *Årsberetningen for 1998*).

Hvis Ombudsmanden efter en undersøgelse konstaterer et tilfælde af fejl eller forsømmelser, søger han om muligt at finde en mindelig løsning. I 2006 foreslog Ombudsmanden 28 mindelige løsninger. Tre sager, inklusive to sager, hvor forslaget blev fremsat i 2005, blev afsluttet i 2006 med en mindelig løsning. Ved udgangen af 2006 var 27 forslag til mindelig løsning stadig under behandling.

I nogle tilfælde kan der opnås en mindelig løsning, hvis den berørte institution eller det berørte organ tilbyder klageren compensation. Der er tale om kulanceerstatning fra institutionen, hvilket vil sige, at det ikke medfører erstatningsansvar eller skaber nogen form for præcedens.

2.7.3 Kritiske bemærkninger og forslag til henstillinger

Er en mindelig løsning ikke mulig, eller har et forsøg på at nå frem til en mindelig løsning ikke ført til det ønskede resultat, afslutter Ombudsmanden enten sagen med en kritisk bemærkning til den pågældende institution eller det pågældende organ eller udarbejder et forslag til henstilling.

Der fremsættes normalt en kritisk bemærkning, hvor (i) tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke længere kan bringes til ophør af den pågældende institution, hvor (ii) tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke synes at have nogen generelle følgevirkninger, og (iii) det ikke synes nødvendigt, at Ombudsmanden følger sagen op. Der fremsættes også en kritisk bemærkning, hvis Ombudsmanden finder, at et forslag til henstilling ikke vil tjene noget formål, eller at det ikke er hensigtsmæssigt at udarbejde en særlig beretning i en sag, hvor institutionen eller organet ikke accepterer et forslag til henstilling.

Med en kritisk bemærkning bliver klageren bekræftet i, at klagen er berettiget, og institutionen eller organet får oplyst, hvad der er gået galt, således at fejl eller forsømmelser kan undgås fremover. Ombudsmanden fremsatte i 2006 41 kritiske bemærkninger. En fuldstændig liste over disse sager findes i bilag D.

Ombudsmanden har i 2007 til hensigt at gennemføre og offentliggøre en undersøgelse af institutionernes opfølgning på alle kritiske bemærkninger, de har modtaget i 2006. Der vil blive gennemført en tilsvarende undersøgelse af opfølgningen på de 38 sager, for hvilke der blev fremsat en yderligere bemærkning i 2006.

I sager, hvor det synes nødvendigt for Ombudsmanden at følge op, dvs. hvor det stadig er muligt for den pågældende institution at afhjælpe tilfældet af fejl eller forsømmelser, eller hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser er særligt alvorligt eller har generelle følgevirkninger, fremsætter Ombudsmanden normalt et forslag til henstilling til den pågældende institution eller det pågældende organ. Institutionen eller organet fremsender i overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i Ombudsmandens statut en detaljeret udtalelse inden tre måneder. Der blev i 2006 fremsat 13 forslag til henstillinger. Derudover førte ti forslag til henstillinger fra 2005 til afgørelser i 2006. Fire sager blev i årets løb afsluttet ved, at institutionen accepterede et forslag til henstilling. To sager førte til en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Ni sager blev afsluttet af andre årsager. Ved udgangen af 2006 var ni forslag til henstilling stadig under behandling, herunder ét forslag fremsat i 2004.

2.7.4 Særlige beretninger til Europa-Parlamentet

Hvis en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan ikke svarer tilfredsstillende på et forslag til henstilling, kan Ombudsmanden sende en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Heri kan han fremsætte henstillinger.

Som det blev påpeget i Den Europæiske Ombudsmands *Årsberetning for 1998*, er muligheden for at forelægge en særlig beretning for Europa-Parlamentet af uvurderlig værdi for Ombudsmandens arbejde.

En særlig beretning til Europa-Parlamentet er Ombudsmandens sidste udvej og er det sidste skridt, han tager i behandlingen af en sag, idet vedtagelse af en beslutning og udøvelse af Parlamentets beføjelser skal vurderes politisk i Parlamentet. Ombudsmanden giver naturligvis Parlamentet de oplysninger og den hjælp, det skal bruge til at behandle en særlig beretning.

I henhold til Europa-Parlamentets forretningsorden er Udvalget for Andragender ansvarligt for Parlamentets forbindelser med Ombudsmanden. På et møde i Udvalget for Andragender den 12. oktober 2005 påtog Ombudsmanden sig i henhold til Parlamentets forretningsordens artikel 195, stk. 3, at blive hørt af udvalget på eget initiativ, når han forelægger en særlig beretning for Parlamentet.

Der blev forelagt to særlige beretninger for Parlamentet i 2006. De vedrører sag 289/2005/GG og 1487/2005/GG.

2.8 AFGØRELSE OM AFSLUTNING AF BEHANDLINGEN AF SAGER I 2006

Afgørelser om afslutning af behandlingen af sager offentliggøres normalt på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>) på engelsk og på klagens sprog, hvis det er et andet end engelsk. Kapitel 3 indeholder sammendrag af 59 afgørelser om afslutning af behandlingen af sager. Sammendragene afspejler de mange forskellige emner og fællesskabsinstitutioner og -organer, som de i alt 250 beslutninger om afslutning af behandlingen af sager i 2006 omfatter, samt de forskellige årsager dertil. De er opført i et indeks efter sagsnummer, genstand med hensyn til Fællesskabets kompetenceområde og påstået type fejl eller forsømmelser.

I resten af dette afsnit i kapitel 2 analyseres Ombudsmandens vigtigste afgørelser vedrørende retlige eller faktiske forhold. Det er opdelt efter en horisontal klassificering af klagens genstand, som falder i fem hovedkategorier:

- åbenhed (herunder aktindsigt i dokumenter og oplysninger) og databeskyttelse
- Europa-Kommissionen som traktatens vogter
- udbud, kontrakter og tilskud
- personalespørgsmål, herunder ansættelse
- andre spørgsmål.

Det bør bemærkes, at der er en betydelig overlapning mellem ovenstående kategorier. F.eks. rejses spørgsmålene om åbenhed og aktindsigt ofte i klager over ansættelsesprocedurer eller Kommissionens rolle som traktatens vogter.

2.8.1 Åbenhed, aktindsigt og beskyttelse af personoplysninger

En stor del (25 %) af alle de klager, hvis behandling blev afsluttet i 2006, omhandlede manglende åbenhed. I henhold til artikel 1 i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionens beslutninger træffes »så åbent som muligt«, og artikel 255 i EF-traktaten giver borgerne ret til aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Denne ret er reguleret i forordning 1049/2001⁹. Mange andre fællesskabsinstitutioner og -organer har også vedtaget bestemmelser om aktindsigt i dokumenter, efter at Ombudsmanden gennemførte undersøgelser på eget initiativ i 1996 og 1999.

Aktindsigt i dokumenter

I medfør af forordning 1049/2001 kan den, der fremsætter begæring om aktindsigt, enten vælge domstolsprøvelse af institutionens beslutning efter reglerne i EF-traktatens artikel 230 og/eller klage til Ombudsmanden. I 2006 traf Ombudsmanden afgørelser om 11 klager vedrørende anvendelsen af forordning 1049/2001, hvoraf ni var over Kommissionen, én over Rådet og én over Europa-Parlamentet. I yderligere én sag (1845/2004/GG) manglede der ved årets udgang fortsat Kommissionens detaljerede udtalelse til et forslag til henstilling.

To afgørelser vedrørende klager over Den Europæiske Investeringsbank (EIB) om aktindsigt i dokumenter og oplysninger blev afsluttet.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af ni af de ovennævnte sager.

Med hensyn til undtagelser understregede Ombudsmanden i sag 617/2003/IP, at forordning 1049/2001 ikke indeholder nogen undtagelse, der ville forpligte Den Europæiske Union til at nægte aktindsigt i dokumenter, blot fordi offentliggørelsen af dokumenterne i en medlemsstat ikke er gratis. I sag 582/2005/PB accepterede Ombudsmanden ikke Kommissionens argument om, at Verdenshandelsorganisationens voldgiftsprocedure skulle henføres til »retslige procedurer« i medfør af forordningens artikel 4, stk. 2, andet led. I sag 1463/2005/TN anførte Ombudsmanden, at første afsnit i artikel 4, stk. 3, i forordningen vedrørende dokumenter, der er udarbejdet af en institution til internt brug, ikke finder anvendelse på dokumenter, som Kommissionen har sendt til eller modtaget fra medlemsstaternes myndigheder. Kommissionen kunne heller ikke henholde sig til artikel 4, stk. 2, tredje led, vedrørende beskyttelse, når formålet er undersøgelser, eftersom den ikke havde påvist, at en offentliggørelse ville underminere formålet med de relevante undersøgelser, som var at sikre, at medlemsstaternes nationale planer for tildeling af tilskud til udledning af drivhusgas var i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. I sag 1919/2005/GG havde Ombudsmanden

⁹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

den opfattelse, at artikel 4, stk. 1, litra b), i forordningen ikke kunne begrunde Europa-Parlamentets afvisning af aktindsigt i en ansøgerliste i en udvælgelsesprocedure. Ombudsmanden fandt det vanskeligt at forestille sig, hvordan en offentliggørelse af, at en given tjenestemand i Fællesskabet har søgt en anden stilling i Fællesskabets tjeneste, ville kunne underminere hans eller hendes privatsfære.

I henhold til artikel 11 i forordning 1049/2001 giver hver institution borgerne adgang til et register over dokumenter, hvor henvisninger til dokumenter indføres hurtigst muligt. I sag 1764/2003/ELB fandt Ombudsmanden, at Kommissionens register var utilstrækkeligt med hensyn til dokumenter i forbindelse med en revision, der blev gennemført af Kommissionen. Ombudsmanden fremhævede, at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er et område, der ligger befolkningen meget på sinde, og at revisionsrapporter er værdifulde kilder til information om den måde, hvorpå Fællesskabets midler anvendes.

I sag 1776/2005/GG svarede Den Europæiske Investeringsbank (EIB) på et forslag fra Ombudsmanden ved at tillade offentliggørelse af dele af en revisionsrapport i henhold til bankens egne regler om aktindsigt. Desuden tillod den at give klagerens virksomhed indsigt i dele af den beretning, der specifikt vedrørte den koncern eller de virksomheder, som klageren var en del af. Ombudsmanden hilste offentligt EIB's konstruktive løsningsforslag i denne sag velkommen og påpegede, at selv om personlig og forretningsmæssig fortrolighed er legitime interesser, som kan begrænse borgernes aktindsigt, bør den person, hvis personlige eller forretningsmæssige interesser berøres, ikke nægtes adgang med denne begrundelse.

Aktindsigt i oplysninger

I sag 3436/2004/ELB havde klagerne klaget til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) med påstand om, at de var ofre for svig. Ombudsmanden var af den opfattelse, at de havde ret til at forvente, at OLAF var særlig opmærksom på deres interesse i at få oplysninger om relevante undersøgelser, som OLAF udfører. Imidlertid påpegede han også, at pligten til at svare på forespørgsler om oplysninger under den europæiske kodeks for god forvaltningsskik gælder med visse begrænsninger for at undgå, at en institution pålægges en urimelig administrativ byrde.

I sag 3501/2004/PB fandt Ombudsmanden, at EIB under hans undersøgelse havde givet gyldige grunde til at give en ngo afslag på aktindsigt i oplysninger. Med henblik på fremtidige sager opfordrede han dog EIB til at supplere et eventuelt afslag på aktindsigt i oplysninger med en fyldestgørende forklaring på årsagerne til afslaget til den person, der har fremsat anmodningen, inden sagen udvikler sig til et så stort problem, at det foreligges for Ombudsmanden.

Databeskyttelse

Sag 2467/2004/PB vedrørte Kommissionens håndtering af en klage, der var blevet rettet mod den, over lovgivningen i delstaten Hamburg. Det blev i klagen gjort gældende, at der var sket en overtrædelse af artikel 14, stk. 1, litra b, i databeskyttelsesdirektivet¹⁰, som vedrører personoplysninger, der skal anvendes til direkte markedsføring. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen havde undladt at give gyldige og overbevisende argumenter for sin holdning om, at direktivet ikke fandt anvendelse på de specifikke omstændigheder, som klageren omtalte. Som svar på et forslag om en mindelig løsning accepterede Kommissionen, at en bredere definition af artikel 14, stk. 1, litra b), var mulig, og tilbød at tage dette forhold op med medlemsstaterne og i samme anledning rejse den specifikke sag omkring lovgivningen i Hamburg.

¹⁰

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT 1995 L 281, s. 31. Direktivets artikel 14, stk. 1, litra b) bestemmer: »Medlemsstaterne indrømmer den registrerede ret til (a) ... (b) ... at modsætte sig en behandling af personoplysninger, der vedrører den pågældende, og som den registeransvarlige agter at foretage med henblik på markedsføring, eller at blive underrettet, inden personoplysningerne første gang videregives til tredjemand ... med henblik på markedsføring, og udtrykkelig få tilbud om ... at gøre indsigelse mod en sådan videregivelse... «

2.8.2 Europa-Kommissionen som traktatens vogter

Retsstatsprincippet er et af de grundlæggende principper for Den Europæiske Union. En af Kommissionens vigtigste opgaver er at være traktatens vogter¹¹. I EF-traktatens artikel 226 fastlægges en generel procedure, som Kommissionen kan anvende til at undersøge medlemsstaternes mulige overtrædelser af fællesskabsretten og indbringe dem for Domstolen. Kommissionen kan indlede undersøgelser på eget initiativ, på grundlag af klager eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet om at behandle andragender til Parlamentet i henhold til EF-traktatens artikel 194. Der gælder andre procedurer i specifikke forhold, såsom ulovlig statsstøtte.

Klager, der ligger uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat, drejer sig ofte om påstande om medlemsstaternes overtrædelse af fællesskabslovgivningen. Mange af disse sager kan bedst behandles af et andet medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd. I nogle sager finder Ombudsmanden det imidlertid hensigtsmæssigt at oversende klagen til Kommissionen. Afsnit 2.5 ovenfor indeholder eksempler på begge fremgangsmåder.

Den Europæiske Ombudsmand modtager og behandler klager over Kommissionen i sin rolle som traktatens vogter. Når Ombudsmanden indleder en undersøgelse af en sådan klage, er han altid, hvor det er nødvendigt, omhyggelig med at forklare klageren, at undersøgelsen ikke vil beskæftige sig med, om der foreligger en overtrædelse, idet Den Europæiske Ombudsmand ikke har mandat til at undersøge handlinger udført af medlemsstaternes myndigheder.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af ni afgørelser, som viser, hvordan Ombudsmanden behandler klager over Kommissionen som traktatens vogter. Otte af sagerne, plus én sag, der fortsat var uafklaret i slutningen af 2006, beskrives her.

Hvad angår Kommissionens proceduremæssige forpligtelser i forhold til klagere, er Ombudsmandens primære referencepunkt en meddelelse, som Kommissionen vedtog i 2002¹², som reaktion på kritik fra Ombudsmanden. Kommissionen anfører, at dens tjenestegrene som en generel regel vil undersøge klager med henblik på en beslutning om at udsende en åbningsskrivelse, eller at lukke sagen, senest ét år fra datoen for klagens registrering i Generalsekretariatet. Punkt 3 i meddelelsen definerer de omstændigheder, hvorunder Generalsekretariatet er berettiget til ikke at registrere henvendelser i klageregistret. Som svar på en yderligere bemærkning i sag 3369/2004/JMA anerkendte Kommissionen, at kravene i meddelelsen også finder anvendelse i perioden, efter at den har sendt en åbningsskrivelse til den pågældende medlemsstat.

To sager blev afsluttet, efter at Kommissionen accepterede Ombudsmandens forslag til henstillinger. I sag 642/2004/GG anbefalede Ombudsmanden, at Kommissionen undersøgte, om salget af en specifik virksomhed involverede statsstøtte. Henstillingen blev fremsat i lyset af antydninger af, at delstatsregeringen i Niedersachsen delte den opfattelse, at den betalte pris havde ligget under markedsprisen. Kommissionen accepterede Ombudsmandens konklusioner og henvendte sig til de tyske myndigheder for at få opklaret de forskellige udtalelser. Kommissionen accepterede ligeledes et forslag til henstilling i sag 956/2004/PB om, at den hurtigst muligt skulle træffe en afgørelse i en klage over overtrædelse af fællesskabsretten og underrette klageren om denne afgørelse. Klageren, en dansk bilforhandler, havde klaget over, at Kommissionen havde undladt at leve op til sin forpligtelse til at komme frem til en konklusion i hans overtrædelsesklage vedrørende Danmarks beskatning af importerede biler.

I sag 289/2005/GG fremsatte Ombudsmanden et forslag til henstilling om, at Kommissionen skulle behandle klagerens overtrædelsesklage vedrørende begrænsninger af sportsvæddemålstjenester indgående og uden unødigt ophold. I sin detaljerede udtalelse udtrykte Kommissionen sin beklagelse over, at det ikke havde været muligt at træffe en afgørelse i denne følsomme sag i mangel af politisk enighed. Da dette efter Ombudsmandens opfattelse ikke udgjorde en gyldig

¹¹ Ifølge EF-traktatens artikel 211 skal Kommissionen »drage omsorg for gennemførelsen af de i denne traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne«.

¹² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klagere i sager om overtrædelse af fællesskabsretten, EFT 2002 C 244, s. 5.

grund til ikke at behandle overtrædelsesklagen inden for en rimelig tidsfrist, fremsendte han en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Kommissionen underrettede efterfølgende Parlamentet og Ombudsmanden om, at den havde sendt en formel åbningsskrivelse til Tyskland.

Ombudsmanden fandt det ikke nødvendigt at udarbejde et forslag til henstilling i sag 037/2005/GG, hvor han gav udtryk for, at Kommissionen havde undladt at fremkomme med overbevisende argumenter for, at det ikke var nødvendigt at få Tyskland til at overholde en dom fra Domstolen. I den pågældende dom havde Domstolen fastsat, at den tyske emballagelovgivning for visse drikkevarer var en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet. Ombudsmanden lukkede sagen med en kritisk bemærkning og noterede, at Kommissionen kunne rette op på sin manglende overholdelse i forbindelse med en anden verserende overtrædelsesprocedure vedrørende lovgivningen.

To sager vedrørte håndhævelsen af europæisk arbejdstidslovgivning. I sag 2944/2004/ID gjorde Kommissionen i februar 2005 over for Ombudsmanden rede for, at den havde udsat en afgørelse om, hvorvidt den skulle gå videre med klagerens overtrædelsesklage, der blev fremsat i august 2003, fordi en sådan afgørelse afhang af det videre forløb af dens forslag om ændring af den relevante fællesskabslovgivning. Ombudsmanden accepterede Kommissionens forklaring på sin manglende overholdelse af den normale tidsfrist på ét år, men bemærkede også, at klageren kunne fremsætte en ny klage til Ombudsmanden, hvis hun ikke var tilfreds med Kommissionens videre behandling af hendes overtrædelsesklage. I sag 3453/2005/GG klagede en læge i november 2005 over, at Kommissionen havde undladt at gå ind i en klage, han havde fremsat over for Tyskland over 3½ år tidligere. I Kommissionens udtalelse om klagen blev der igen henvist til dens forslag om at ændre den relevante fællesskabslovgivning. Ombudsmanden var af den opfattelse, at Kommissionen ikke har ret til at trække en afgørelse om en klage ud i det uendelige med den begrundelse, at gældende lov måske bliver ændret på et eller andet tidspunkt i fremtiden, og fremsatte et forslag til henstilling, der opfordrede Kommissionen til at behandle klagen snarest muligt. Sagen var fortsat udestående i slutningen af 2006.

Ombudsmanden modtog mere end 5 000 klager og andre henvendelser, der udtrykte kritik af Kommissionen i forbindelse med anlægningen af en industrihavn i Granadilla, på øen Tenerife i Spanien. Ifølge klagerne havde Kommissionen besluttet, at anlægningen heraf ikke ville stride mod fællesskabsretten, især artikel 6, stk. 4, i habitatdirektivet¹³. Efter Ombudsmandens opfattelse ville det være nyttigt at indlede en undersøgelse på eget initiativ (OI/2/2006/JMA), således at Kommissionen kunne gøre rede for situationen. Da det af Kommissionens udtalelse klart fremgik, at den endnu ikke havde truffet en afgørelse i sagen, afsluttede Ombudsmanden sin undersøgelse.

Sag 3133/2004/JMA vedrørte en overtrædelsesklage til Kommissionen om den spanske lovgivning om gennemførelse af et direktiv om tv-udsendelser. Klageren anfægtede Kommissionens beslutning om, at direktivet var blevet korrekt gennemført. I lyset af Domstolens retspraksis vedrørende gennemførelsen af direktiver og ordlyden og anvendelsesområdet for de relevante spanske bestemmelser, fandt Ombudsmanden, at Kommissionens analyse af en korrekt gennemførelse var rimelig. Han konkluderede derfor ingen tilfælde af fejl eller forsømmelser.

2.8.3 Udbud, kontrakter og tilskud

Fællesskabets institutioner og organer bruger både kontrakter til at erhverve de varer og tjenesteydelser, de skal bruge til at udføre deres funktioner, og som et instrument til at styre tilskud og støtte fra en lang række forskellige EU-programmer¹⁴.

Ombudsmanden kan behandle klager om tildeling, manglende tildeling af kontrakter og om forvaltningen heraf. Hvis det drejer sig om mulig misligholdelse af en kontrakt, undersøger Ombudsmanden imidlertid blot, hvorvidt Fællesskabets institution eller organ har givet en

¹³ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT 1996 L 59, s. 63.

¹⁴ Klager vedrørende ansættelseskontrakter er beskrevet i afsnit 2.8.4.

sammenhængende og rimelig redegørelse for retsgrundlaget for sine handlinger, og hvorfor kontrakten efter institutionens eller organets mening er blevet opfyldt.

Kapitel 3 indeholder sammendrag af otte afgørelser, som viser, hvordan Ombudsmanden arbejder med denne typer klager, samt én afgørelse om at afslutte en undersøgelse på eget initiativ. Seks af disse sager vil blive yderligere beskrevet her.

I sag 1252/2005/GG påstod en underleverandør, at Kommissionens afgørelse om at opsigte en aftale, i henhold til hvilken den ydede finansiell støtte til *Comité Européen de Normalisation* (CEN), var ulovlig og unfair. Efter en påmindelse til Kommissionen om, at den også burde besvare påstanden om urimelig behandling, konkluderede Ombudsmanden, at der ikke forelå tilfælde af fejl eller forsømmelser. Kommissionens begrundelse for, hvorfor den ikke behøvede at give forudgående varsel om sin afgørelse, forekom rimelig, og Kommissionen kunne ikke gøres ansvarlig for CEN's beslutning om ikke at fremsende en betalingsanmodning vedrørende klagerens arbejde.

I sag 786/2006/JF afslog Regionsudvalget klagerens endelige rapport fem dage efter, at den kontraktlige tidsfrist for at gøre dette var udløbet. Ombudsmanden opfattede Udvalgets holdning således, at det, til trods for den forsinkede underretning af klageren, var berettiget til ikke at betale det fulde beløb, fordi rapporten ikke var af en kvalitet, som det havde krav på at modtage i henhold til kontrakten. Det var Ombudsmandens opfattelse, at hvis Udvalget var ude af stand til at overholde den kontraktmæssige tidsfrist, burde det, ud fra god forvaltningsskik, have informeret klageren herom før tidsfristens udløb. Dens undladelse af at gøre dette udgjorde tilfælde af fejl eller forsømmelser. Imidlertid havde Udvalget givet en sammenhængende og rimelig redegørelse for sine handlinger, og hvorfor kontrakten efter udvalgets mening var blevet opfyldt. Ombudsmanden ønskede ikke at tage stilling til, om der havde fundet en kontraktovertrædelse sted, eller om udvalget ifølge kontrakten var berettiget til at nægte at betale det fulde beløb.

I sag 866/2006/SAB anfægtede klageren Kommissionens afgørelse om at afvise klagerens foreløbige forslag under Socrates-programmet. Ifølge Kommissionen var de foreløbige forslag blevet sendt efter tidsfristens udløb. Ombudsmandens undersøgelse afslørede materiale i form af dokumenter, som havde været tilgængelige for Kommissionen på tidspunktet for dens afgørelse, der påviste, at de foreløbige forslag rent faktisk var blevet afsendt på dagen for tidsfristens udløb. Ombudsmanden konkluderede derfor, at der forelå tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Sag 3172/2005/WP vedrørte Kommissionens forsinkede betaling af et tilskud til visse venskabsbyaktiviteter. Kommissionen udtrykte i sin udtalelse om klagen sin beklagelse over forsinkelsen og gjorde rede for de administrative problemer, den havde mødt, og de forbedringer, den havde indført i det pågældende betalingssystem. Klageren underrettede Ombudsmanden om, at betaling var modtaget, og at sagen således skulle betragtes som afsluttet. I en yderligere bemærkning bad Ombudsmanden Kommissionen om at overveje at betale rente for forsinket betaling i sådanne tilfælde.

Sag 2523/2005/TN vedrørte en udbudsprocedure iværksat af Domstolen vedrørende rammeaftaler om oversættelse af juridiske tekster. I henhold til udbudsmaterialet skulle der udføres en prøveoversættelse. Klageren anfægtede dette krav med den begrundelse, at det ikke havde været omtalt i den oprindelige udbudsbekendtgørelse. Ombudsmanden fandt, at der ikke forelå fejl eller forsømmelser, idet en prøveoversættelse udgjorde supplerende oplysninger af art, som i henhold til direktiv 92/50¹⁵ kan specificeres på tidspunktet for opfordringen til afgivelse af bud.

I en undersøgelse på eget initiativ (sag OI/1/2006/TN) anmodede Ombudsmanden Kommissionen om at undersøge muligheden for en øget brug af mægling i tvister, som opstår i forbindelse med de kontrakter, den finansierer. Kommissionen reagerede positivt herpå, idet den forpligtede sig til at fremme alternative metoder til konfliktløsning i fremtiden ved at indsætte en frivillig mæglingsklausul i sine standardindkøbsaftaler. Ombudsmanden anmodede i forbindelse med

15

Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelser, EFT 1992 L 209, s. 1. Dette direktiv er ikke længere i kraft, men var i kraft på tidspunktet for offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen.

undersøgelsens afslutning Kommissionen om at stille opfølgende oplysninger til rådighed inden den 30. juni 2007, for så vidt angår mæglingsklausulen og institutionens bestræbelser på at udvide brugen af mægling til også at omfatte tvister om tilskud. Ombudsmanden understregede endvidere vigtigheden af at anbefale brugen af mægling i konflikter mellem kontrahenter og underleverandører.

2.8.4 Personalespørgsmål

Kapitel 3 indeholder sammendrag af 18 afgørelser vedrørende klager, der vedrører personalespørgsmål. Heraf vedrører ni klager ansættelsesprocedurer tilrettelagt af De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO), og yderligere seks klager vedrører arbejdsforholdene mellem institutionerne og organerne. To sammendrag omhandler afgørelser vedrørende klager fra udstationerede nationale eksperter og én klage over en undersøgelse på eget initiativ (OI/3/2006/BB). I sidstnævnte sag fulgte Europa-Parlamentet Kommissionens eksempel fra 2005, idet det med virkning fra den 15. februar 2006 afskaffede den øvre aldersgrænse for praktikanter.

En klage, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner og organer, kan først indbringes for Ombudsmanden, hvis klageren har udtømt procedurerne i artikel 90, stk. 1 og 2, i tjenestemandsvedtægten, og såfremt tidsfristerne for besvarelser er udløbet. I sag 1217/2004/OV og 2227/2004/MF understregede Ombudsmanden, at en manglende besvarelse af en klage indgivet i henhold til artikel 90, stk. 2, udgør fejl eller forsømmelser. Selv om manglende besvarelse inden for en frist på fire måneder ifølge tjenestemandsvedtægten udgør en indirekte negativ afgørelse, er formålet med denne bestemmelse at gøre det muligt for den pågældende person at appellere til Retten for EU-personalesager, ikke at fritage forvaltningen for dens forpligtelse til at svare.

To klager vedrørende arbejdsforhold gav meget positive resultater for klagerne og demonstrerede det glimrende samarbejde mellem Ombudsmanden og den berørte institution og det berørte organ.

I sag 106/2005/TN havde Kommissionen nægtet at betale løn til klagerens datter, en tidligere tjenestemand ved Kommissionen, som var blevet syg hurtigt efter, at hun tiltrådte sin stilling. Som reaktion på klagen ændrede Kommissionen sin holdning og indvilligede i at betale den omstridte løn inklusive renter.

Sag 1729/2005/JF vedrørte inddragelsen af tillæg, som Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) havde udbetalt til klageren. Ombudsmanden fandt, at EASA havde givet utilstrækkelige oplysninger, som havde virket vildledende på klageren, og foreslog som en mindelig løsning, at EASA kunne afstå fra at inddrage i det mindste en del af de udbetalte tillæg. I sit svar fastholdt EASA, at der ikke forelå fejl eller forsømmelser. Men agenturet afstod helt fra at inddrage de udbetalte tillæg, idet det begrundede dette med sagens særlige karakter og dets store agtelse for Ombudsmandens vurdering. Der blev derfor opnået en mindelig løsning.

I tre andre sager forkastede Kommissionen imidlertid ikke alene Ombudsmandens forslag til mindelige løsninger, men også hans yderligere bestræbelser på at bringe et tilfredsstillende resultat i stand. To af disse sager vedrørte udstationerede nationale eksperter.

I sag 760/2005/GG foreslog Ombudsmanden, først som en mindelig løsning og siden som et forslag til henstilling, at Kommissionen overvejede at ændre eller præcisere reglerne for tjenestefrihed for udstationerede nationale eksperter, der skal optræde som vidner ved en domstol. I sin detaljerede udtalelse anførte Kommissionen, at den ville undersøge Ombudsmandens forslag inden for rammerne af en kommende, mere omfattende undersøgelse af situationen for udstationerede nationale eksperter, men beklagede, at den ikke var i stand til at give mere detaljerede oplysninger om, hvornår denne undersøgelse ville finde sted.

Sag 495/2003/ELB vedrørte en tvist om tilskud, som en udstationeret national ekspert havde til gode. Efter at Kommissionen havde afvist et forslag til en mindelig løsning, tilskrev Ombudsmanden den ansvarlige kommissær og bad denne om at gå personligt ind i sagen og forsøge at nå frem

til et tilfredsstillende resultat, som ville have form af en kulanceerstatning til klagerne. Selv om Kommission havde ændret de gældende regler efterfølgende, havde kommissæren den holdning, at Kommissionen havde fortolket de tidligere regler korrekt, og afviste Ombudsmandens forslag. Efter Ombudsmandens opfattelse behandlede Kommissionen klagerne urimeligt ved grundlæggende at behandle sagen, som om de regler, der efterfølgende var blevet vedtaget, havde været i kraft på tidspunktet for dens beslutning om at udbetale tilskuddene.

Sag 1537/2003/ELB vedrørte en tidligere midlertidigt ansat ved Kommissionen, som var blevet frifundet i en disciplinærsag efter en langvarig forsinkelse, som Ombudsmanden tidligere havde konkluderet udgjorde et tilfælde af fejl og forsømmelser. Ombudsmanden foreslog en mindelig løsning om, at Kommissionen overvejede at kompensere klageren for de udgifter, han var blevet påført i forbindelse med sit forsvar under disciplinærsagen. Kommissionens holdning var, at tjenestemandsvedtægten afholdt den fra at gøre dette. Også i denne sag tilskrev Ombudsmanden den ansvarlige kommissær. Ombudsmanden gav udtryk for det synspunkt, at tjenestemandsvedtægten ikke forhindrede Kommissionen i at foretage en kulanceerstatning. Kommissæren afviste imidlertid Ombudsmandens henvendelse.

I alle tre sager udtrykte Ombudsmanden i sin afgørelse om at afslutte en undersøgelse sin beklagelse over, at Kommissionen havde undladt at benytte lejligheden til at demonstrere sin vilje til at respektere principperne for god forvaltningsskik. Ombudsmanden bebudede, at han havde til hensigt, sammen med den ansvarlige kommissær, at undersøge, hvordan man bedst fremmer en servicekultur i det pågældende generaldirektorat.

2.8.5 Andre spørgsmål

Kapitel 3 indeholder endvidere en række sammendrag, som falder uden for de i de foregående afsnit beskrevne kategorier. Fire af sagerne skal nævnes her.

I sag 2601/2005/ID hævdede den klagende virksomhed, at Kommissionen havde krænket dens ophavsret til et automatisk oversættelsesprogram. Kommissionen bestred ikke, at klageren havde en sådan ret, men udtrykte tvivl om en sådan rets anvendelsesområde og rækkevidde. Ombudsmanden havde den holdning, at det var op til klageren at specificere og etablere retsgrundlaget for de rettigheder, der blev påstået krænket. Eftersom klageren ikke havde gjort dette, konkluderede Ombudsmanden, at der ikke forelå tilfælde af fejl eller forsømmelser. Dog opfordrede Ombudsmanden klageren og Kommissionen til at overveje at gøre brug af en mæglingsprocedure for at finde en løsning, der kunne accepteres af begge parter.

To sager vedrører omfanget af Rådets ansvar for sit formandskab.

I sag 1487/2005/GG klagede en forening til forsvar af det tyske sprog over, at EU-formandskabets websteder ikke findes på tysk. Rådet forholdt sig ikke til klagerens væsentligste argumenter vedrørende antallet af EU-borgere, der taler tysk som deres første eller andet sprog. Rådet anerkendte, at formandskabet er en del af Rådet som en institution, men fastholdt ikke desto mindre, at det ikke bærer noget ansvar for formandskabets websteder, idet det argumenterede, at disse hører ind under de beføjelser, som tilfalder de medlemsstater, der har det pågældende formandskab. Ombudsmanden var imidlertid af den opfattelse, at Rådet reelt er ansvarligt for de sprog, der anvendes på formandskabets websteder, og at oplysninger på disse websteder ideelt set bør være tilgængelige på alle Fællesskabets officielle sprog. Han argumenterede videre, at hvis der anvendes færre sprog, skal valget være baseret på objektive og rimelige overvejelser. Rådets undladelse af at tage stilling til selve indholdet af klagerens anmodning udgjorde derfor tilfælde af fejl eller forsømmelser. Efter Rådets afvisning af et forslag til henstilling udarbejdede Ombudsmanden en særlig beretning til Europa-Parlamentet.

I sag 2172/2005/MHZ udtrykte klageren bekymring over kommerciel sponsorering af et specifikt formandskab. Rådets holdning var den, at kommerciel sponsorering af dets formandskab ikke var et anliggende, der falder ind under dets ansvarsområde som en fællesskabsinstitution. Ombudsmanden foreslog som en mindelig løsning, at Rådet kunne påtage sig ansvaret for forholdet og tilkendegive

sin vilje til, inden for en passende tidsramme, at træffe foranstaltninger til at forhindre en sådan sponsorering eller at regulere den på en måde, der sikrer, at eventuelle konflikter mellem private interesser og offentlige pligter håndteres på en ordentlig måde. Rådet afviste forslaget. Eftersom den særlige beretning i sag 1487/2005/GG allerede havde taget det generelle spørgsmål om Rådets ansvar for sit formandskab op over for Europa-Parlamentet, gik Ombudsmanden ikke videre med dette spørgsmål. Ombudsmanden var imidlertid fortsat bekymret for, at borgernes tillid til Unionen og dens funktion kunne blive påvirket negativt af Rådets manglende reaktion på det principielle spørgsmål om kommerciel sponsorering af dets formandskab. Ombudsmanden tilskrev derfor hver af medlemsstaternes faste repræsentanter om sagen.

Sag 3403/2004/GG omhandlede Kommissionens ansvar, for så vidt angår adgangen til en klageprocedure på Europaskolerne. Selv om den nuværende aftale om skolernes styring trådte i kraft i 2002, blev bestemmelsen om en klageprocedure først gennemført i 2005. Denne forsinkelse fik klagenævnet til at konkludere, at det ikke var kompetent til at tage sig af klagerne sag, som vedrørte karakterer tildelt i 2004, og som klagerne havde forsøgt at få omstødt lige siden. Ombudsmanden opfordrede Kommissionen til at overtale Det Øverste Råd til at vedtage bestemmelser, der vil gøre det muligt for klagenævnet at høre klagerens anke. På trods af Kommissionens konstruktive og vedvarende støtte til klagerne undlod Det Øverste Råd at skride til handling. Ombudsmanden fandt, at Kommissionen, i betragtning af overtrædelsens utvetydige karakter og spørgsmålets betydning, skulle have insisteret på, at Det Øverste Råd diskuterede forslaget. I betragtning af spørgsmålets betydning anmodede Kommissionen generalsekretariatet for Europaskolerne om at sætte Ombudsmandens afgørelse på Det Øverste Råds dagsorden.

3 AFGØRELSE EFTER EN UNDERSØGELSE

Dette kapitel består af udvalgte sammendrag af Ombudsmandens afgørelser i 2006, som illustrerer, hvor mange forskellige emner og institutioner der indgår i klagerne og Ombudsmandens undersøgelser på eget initiativ. Det indeholder sammendrag af alle de afgørelser, der indgår i den tematiske analyse i kapitel 2. Sammendrag af afgørelser om klager er først inddelt efter, hvilken type resultat undersøgelsen fik, og derefter efter institution eller organ. Sammendrag af afgørelser om undersøgelser på eget initiativ og eksempler på spørgsmål fra nationale og regionale ombudsmænd indgår i kapitlets sidste del.

Sagerne er i de enkelte afsnit i dette kapitel angivet i sagsnummerrækkefølge. I afsnit 3.1.2 kommer sag 2944/2004/ID f.eks. før sag 3133/2004/JMA. Den fulde tekst til afgørelserne i alle sagerne kan findes på Ombudsmandens websted (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Den relevante afgørelse kan findes med sagsnummeret. Den fulde tekst til afgørelserne findes på webstedet på engelsk og på klagens sprog, hvis dette er et andet end engelsk. Der kan bestilles en papirudgave af den fulde tekst til afgørelserne, som den fremgår på webstedet, fra Ombudsmandens kontor.

3.1 SAGER, HVOR DER IKKE ER KONSTATETERET FEJL ELLER FORSØMMELSER

3.1.1 Europa-Parlamentet

PARLAMENTETS UNDLADELSE AF AT ANMODE OM PRÆCISERENDE DOKUMENTATION I FORBINDELSE MED FREMSENDELSE UNDER ET UDBUD

Sammendrag af afgørelse om klage 1315/2005/BB over Europa-Parlamentet

Parlamentet forkastede klagerens bud efter et udbud (»udbuddet«), fordi et bestemt bevis ikke var blevet fremsendt i original som krævet i udbudsbetingelserne, men derimod som en fotokopi.

Efter at have konstateret, at den ovennævnte mangel i udbuddet var væsentlig, fordi den udgjorde en begrundelse for udelukkelse af buddet, på grundlag af en specifik bestemmelse i udbuddet, bemærkede Ombudsmanden, at den udbydende myndigheds mulighed for at kontakte en udbyder i medfør af udbuddet skulle fortolkes strengt som en »særlig undtagelse« fra forbuddet i udbuddet mod »[en]hver kontakt mellem udbyderne og de udbydende myndigheder« efter åbning af buddene. Ombudsmanden tog ligeledes højde for behovet for at sikre lige behandling af udbydere. I lyset af ovenstående måtte berigtigelsen af denne mangel hverken betragtes som en »præcisering« af udbuddet eller som en korrektion af en »indlysende kontorfejl« i medfør af den relevante undtagelse, der er indeholdt i udbuddet. Afgørelsen om at forkaste buddet udgjorde således ikke noget tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden fremsatte en yderligere bemærkning vedrørende Parlamentets udtalelse om, at det i nærværende sag »ikke gjorde brug af sin ret til at anmode om supplerende dokumentation eller

attestation, såfremt en sådan mangler». Den yderligere bemærkning fremhævede, at ovennævnte udtalelse tilsyneladende ikke er i overensstemmelse med selve udbuddet eller med principperne for god forvaltningsskik, for så vidt angik udøvelsen af skønsbeføjelser.

3.1.2 Europa-Kommissionen

FORSINKET BEHANDLING AF SELVE INDHOLDET AF EN ARTIKEL 226-KLAGE

Sammendrag af afgørelse om klage 2944/2004/ID over Europa-Kommissionen

Klageren indgav en overtrædelsesklage til Kommissionen i august 2003. I september 2004 hævdede hun i en klage til Ombudsmanden, at Kommissionen havde undladt at underrette hende om dens vurdering af selve indholdet af hendes påstand vedrørende nationale bestemmelser om arbejdstid og rådighedsvagt, som hun hævdede udgjorde en overtrædelse af fællesskabsdirektiver.

I sin afgørelse bemærkede Ombudsmanden for det første, at den frist på ét år, der er fastsat i punkt 8 i Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten¹, kun kan overskrides i særlige tilfælde, og at Kommissionen skal gøre fyldestgørende rede for årsagerne til forsinkelsen.

I den foreliggende sag forklarede Kommissionen, at den havde udskudt en beslutning om, hvorvidt den ønskede at gå videre med klagerens artikel 226-klage, fordi en eventuel fremgangsmåde afhang af dens forslag af 22. september 2004 om at ændre fællesskabslovgivningen om arbejdstid, herunder rådighedsvagt. I denne forbindelse bemærkede Kommissionen, at forslaget var blevet vedtaget efter omfattende forhandlinger i hele Europa, efter Domstolens afgørelse i sag C-303/98 og C-151/02, som havde omfattende konsekvenser for medlemsstaterne, navnlig for deres folkesundhedsordninger. I sin afgørelse (i januar 2006) fandt Ombudsmanden, at Kommissionen var kommet med rimelige og tilstrækkelige redegørelser for, hvorfor den havde undladt at undersøge selve indholdet af klagerens artikel 226-klage inden for den ovennævnte frist på ét år. Ikke desto mindre fremsatte Ombudsmanden en yderligere bemærkning, hvori han gentog, at det er god forretningsskik, at Kommissionen holder klagerne underrettet om status for klager, som indgives til Kommissionen, og opfordrede Kommissionen til løbende at holde klageren underrettet om status for hendes klage. Han bemærkede yderligere, at klageren kunne indgive en ny klage til Ombudsmanden, såfremt hun ikke var tilfreds med Kommissionens videre håndtering af hendes overtrædelsesklage.

KOMMISSIONENS VURDERING AF DEN SPANSKE LOVGIVNING VEDRØRENDE TYREFÆGTNINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 3133/2004/JMA over Europa-Kommissionen

Klagen omhandlede Kommissionens beslutning om at afslutte behandlingen af en formel klage, hvori klageren gjorde gældende, at den spanske lov til gennemførelse af direktiv 89/552/EØF², nemlig lov 22/1999, ikke indeholdt den i direktivets artikel 22 fastsatte forpligtelse til at sikre, at tv-radiospredningsorganer ikke udsender programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, mentale eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder umotiveret vold, som f.eks., efter klagerens opfattelse, tyrefægtninger.

¹ KOM(2002) 141 endelig udg., EFT 2002 C 244, s. 5.

² Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed, EFT 1989 L 298, s. 23.

Kommissionen gjorde gældende, at alle forpligtelserne i direktivet var blevet gennemført korrekt ved lov 22/1999, og at lovens artikel 17 fuldt ud afspejlede de i direktivets artikel 22 fastsatte forpligtelser. Den fandt, at selv om den spanske lovgivning ikke indeholdt en henvisning til umotiveret vold, var dette begreb såvel som begrebet pornografi kun nævnt i direktivet for at illustrere indholdet af et fjernsynsprogram, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges udvikling. Efter Kommissionens opfattelse er denne bestemmelses rækkevidde imidlertid ikke begrænset til disse to specifikke aspekter, men kunne også omfatte andre situationer.

Ombudsmanden bemærkede, at direktivets artikel 22 udtrykkeligt forbyder medlemsstaterne at give tv-radiospredningsorganer, som hører under deres myndighed, tilladelse til at udsende fjernsynsprogrammer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges udvikling. Direktivet indeholder imidlertid ikke en definition af de specifikke programtyper, som medlemsstaterne bør anse for at kunne skade mindreåriges udvikling, selv om det nævner programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold som eksempler, der indgår i denne kategori. Ombudsmanden mindede om, at i henhold til artikel 249, stk. 3, i EF-traktaten og Fællesskabets domstoles retspraksis er det med hensyn til gennemførelsen af et direktiv i national ret ikke absolut nødvendigt formelt og ordret at gentage direktivets indhold i en udtrykkelig speciel lovbestemmelse eller retsforordning, da det er tilstrækkeligt, at der foreligger en generel retlig ramme, der sikrer, at direktivet anvendes fuldt ud på en klar og præcis måde.

Ombudsmanden bemærkede, at direktivets artikel 22 og bestemmelsen til gennemførelse heraf i spansk lov, nemlig artikel 17 i lov 22/1999, var næsten identiske, undtagen at den spanske lov ikke specifikt nævner programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold. Som det fremgår af Kommissionens analyse af denne gennemførelse, vil ethvert program, som indeholder pornografi eller umotiveret vold, absolut skade mindreåriges udvikling og vil derfor være omfattet af anvendelsesområdet for den spanske gennemførelsesbestemmelse. I lyset af ordlyden og rækkevidden af de ovennævnte bestemmelser fandt Ombudsmanden, at Kommissionens holdning syntes at være rimelig. Ombudsmanden konkluderede derfor, at Kommissionens beslutning om ikke at indlede en overtrædelsesprocedure mod de spanske myndigheder og derfor afslutte behandlingen af den af klageren indgivne formelle klage syntes at være rimelig.

OPHÆVELSE AF SAMARBEJDE BASERET PÅ LANGFRISTEDE AFTALER

Sammendrag af afgørelse om klage 191/2005/BB over Europa-Kommissionen

EuronAid («EA»), en forening af non-profit ngo'er, havde i 20 år mobiliseret fødevarerhjælp i naturalier inden for rammerne af Kommissionens fødevarerhjælpe- og fødevarerikkerhedsprogram for ngo'er. I september 2004 fremsendte Kommissionen et brev til EA, hvori den bekræftede, at den på baggrund af den nye finansforordning³ ikke kunne indgå nye kontraktforhold med EA på basis af dens langvarige ordninger med den.

Kommissionen baserede sin beslutning på finansforordningens (i) artikel 54 og 57 og (ii) artikel 110 og 89 samt på principperne om gennemsigtighed og fri konkurrence. Klageren bestred betimeligheden af denne argumentation. Han argumenterede imidlertid kun mod årsag (i) og satte ikke specifikt spørgsmålstejn ved årsag (ii). Ombudsmanden bemærkede, at Fællesskabets principper og regler for tildelingen af tilskud eller offentlige kontrakter udgjorde et separat, selvstændigt og uafhængigt grundlag for den anfægtede beslutning under hensyntagen til, at det samarbejde, som Kommissionen og EA havde haft før ikrafttrædelsen af finansforordningen, syntes at have været baseret på den direkte tildeling af tilskud og servicekontrakter. Selv om man antog, som EA havde argumenteret, at de opgaver, som EA havde udført inden for rammerne af dens tidligere samarbejde med Kommissionen, var »opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art, der ikke indebærer offentligretlige opgaver eller udøvelse af skønsbeføjelser« i den i

³

Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget; EFT 2002 L 248, s. 1.

finansforordningens artikel 57, stk. 2, nævnte forstand, kunne sådanne opgaver ikke under nogen omstændigheder tildeles EA under tilsidesættelse af Fællesskabets principper for og regler om tildeling af tilskud eller offentlige kontrakter. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

VALG AF EKSPERTER UNDER DET SJETTE RAMMEPROGRAM

Sammendrag af afgørelse om klage 552/2005/SAB over Europa-Kommissionen

Klageren påstod, at Kommissionens generaldirektorat for forskning havde overtrådt principperne for god forvaltningsskik ved at vælge de samme eksperter til at bistå det med evalueringen af forslag under det sjette rammeprogram som dem, det tidligere havde beskæftiget. Efter at Kommissionen i sin udtalelse havde forklaret, at den anvendte et særligt rotationsprincip for udvælgelsen af eksperter, som var fastlagt i Kommissionens »Guidelines on Proposal Evaluation and Selection Procedures« (retningslinjer for evaluering af forslag og udvælgelsesprocedurer)⁴ og havde fastslået, at mindst 25 % af eksperterne skal udskiftes hvert kalenderår, anfægtede klageren betimeligheden af denne kvote.

Ombudsmanden bemærkede, at den foreslåede evalueringsprocedure i henhold til Kommissionens retningslinjer var udformet til at foregå så hurtigt som muligt, samtidigt med at man bevarede en kvalitetsevaluering. Kommissionen havde fastsat en kvote med det formål at finde en passende balance mellem udvælgelsen af nye eksperter og den legitime interesse i at fastholde erfarne og højt kvalificerede eksperter. Ombudsmanden bemærkede ligeledes, at den tidligere praksis med at udskifte en tredjedel af eksperter syntes at have forårsaget betydelige problemer med at finde tilstrækkeligt med eksperter, og at Kommissionen efter omfattende konsultationer og adskillige års relevant erfaring havde vedtaget den anfægtede kvote. Ombudsmanden fandt, at ovennævnte objektive begrundelser for den pågældende kvote var relevante og legitime og konkluderede, at det ikke var blevet påvist, at Kommissionen havde overskredet sine skønsmålinger. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

ANNULLERING AF FINANSIERING TIL STANDARDISERINGSARBEJDE

Sammendrag af afgørelse om klage 1252/2005/GG over Europa-Kommissionen

I en aftale indgået i 1991 forpligtede Kommissionen sig til at yde finansiel støtte til »Comité Européen de Normalisation« (Den Europæiske Standardiseringsorganisation, CEN) til udarbejdelsen af visse europæiske standarder. Klageren, en tysk ekspert, blev af en af CEN's underkontrahenter udnævnt til projektleder og skulle udføre visse prøvninger til en europæisk standard.

I maj/juni 2002 underskrev Kommissionen og CEN et tillæg til aftalen, hvorved finansieringen af projektet blev bragt til ophør.

Klageren gjorde gældende, at Kommissionens beslutning om at annullere sin finansiering var fejlagtig og uretfærdig. Han nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle fremsende det udestående beløb til CEN, for at de berørte organer og personer kunne få betaling for deres arbejde.

Kommissionen påpegede, at der havde været tale om langsomme og utilstrækkelige fremskridt i forbindelse med standardiseringsarbejdet i en række aftaler. I overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning havde den derfor bragt disse aftaler til ophør i samråd med kontrahenterne. Kommissionen var ikke ansvarlig for eventuelle aftaler med underkontrahenter. CEN havde været i stand til at informere hver enkelt aktør om det planlagte ophør og fremsende

⁴

KOM C/2003/883.

eventuelle tilbageværende betalingsanmodninger til Kommissionen inden aftalens ophør. Kommissionen fandt, at den fuldt ud havde opfyldt sine retlige forpligtelser.

Ombudsmanden opfordrede endvidere Kommissionen til at fremsende en udtalelse om klagerens påstand om, at beslutningen var uretfærdig. I denne forbindelse bemærkede Ombudsmanden, at det ikke fremgik af den relevante korrespondance, om Kommissionen forud havde givet underretning om, at den agtede at bringe aftalen til ophør.

Kommissionen anførte, at det fremgik af referaterne af møder, den havde afholdt med kontrahenterne, at Kommissionen når som helst kunne annullere finansieringen, hvis de aftale tidsplaner ikke blev overholdt. Der var derfor ingen grund til at udsende en yderligere underretning til CEN. Med hensyn til spørgsmålet, om beslutningen var uretfærdig over for klageren, understregede Kommissionen, at den aldrig havde haft et kontraktforhold til ham.

Med hensyn til klagerens påstand om, at Kommissionens beslutning var ulovlig, bemærkede Ombudsmanden, at klageren ikke havde anfægtet Kommissionens argument om, at aftalen blev bragt til ophør af CEN og Kommissionen ved fælles aftale. Han fandt ikke, at klageren havde godtgjort sin påstand.

Med hensyn til den påståede urimelighed bemærkede Ombudsmanden, at klageren havde afsluttet sit arbejde på det tidspunkt, hvor beslutningen om at annullere finansieringen blev truffet. Det var derfor forståeligt, at han var utilfreds med Kommissionens beslutning. Kommissionens argument om, at der ikke var nogen grund til en yderligere underretning, syntes at være rimeligt. Ombudsmanden fandt ikke, at Kommissionen kunne holdes ansvarlig for CEN's beslutning om ikke at fremsende en betalingsanmodning med hensyn til klagerens arbejde. Han konkluderede, at der ikke forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser, og afsluttede sagen.

PÅSTAND OM KRÆNKELSE AF INTELLEKTUELLE EJENDOMSRETTIGHEDER TIL ET OVERSÆTTESPROGRAM

Sammendrag af afgørelse om klage 2601/2005/ID over Europa-Kommissionen

Klageren, en virksomhed ved navn SYSTRAN, gjorde gældende, at Kommissionen krænkede virksomhedens ejendomsrettigheder til et automatisk oversættelsesprogram. Ifølge klageren krævede disse rettigheder, at Kommissionen skulle indhente dennes tilladelse, inden den foretog visse ændringer af programmet, som var blevet udviklet på grundlag af en række kontrakter med Kommissionen.

Kommissionen anfægtede ikke *eksistensen* af SYSTRAN's intellektuelle ejendomsrettigheder til programmet, men udtrykte snarere tvivl med hensyn til *rækkevidden* og *omfanget* af disse rettigheder. Den gjorde i det væsentlige gældende, at bevisbyrden for, at der virkelig var tale om en krænkelse af de pågældende intellektuelle ejendomsrettigheder, lå hos klageren, og at klageren først skulle godtgøre rets- og kontraktgrundlaget for disse rettigheder.

Ombudsmanden bemærkede, at de juridiske aspekter omkring beskyttelsen af en rettighed som den af klageren påberåbte kan afhænge af gældende lovgivning og af indholdet af kontraktforholdet mellem de berørte parter, i overensstemmelse med denne lovgivning. I denne sag havde klageren blot anført, at dens rettighed var anerkendt i direktiv 91/250/EØF om retlig beskyttelse af edb-programmer⁵ og i medlemsstaters nationale lovgivning som helhed, navnlig lovgivningen i Frankrig, Belgien og Luxembourg. Klageren havde imidlertid ikke henvist til specifikke bestemmelser i enten direktivet (som er rettet til medlemsstaterne og ikke Fællesskabet eller dets institutioner) eller i den relevante gældende nationale lovgivning og havde heller ikke præciseret, hvilken national lovgivning der skulle finde anvendelse, og hvorfor. Desuden påhvilede det klageren at specificere og angive retsgrundlaget for den rettighed, der angiveligt var blevet krænkelse, hvilket den ikke

⁵

Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer, EFT 1991 L 122, s. 42.

havde gjort. Ombudsmanden konkluderede derfor, at klageren ikke havde ført tilstrækkeligt bevis for den påståede krænkelse.

Ombudsmanden afsluttede sagen med at opfordre klageren og Kommissionen til at overveje muligheden af at indbringe sagen til mægling, hvorved parterne med bistand fra en eller flere mæglere sammen kunne nå frem til en acceptabel løsning på problemet eller i det mindste, med tilstrækkelig præcision og klarhed, identificere de retlige, faktuelle og tekniske stridsspørgsmål, inden sagen indbringes for en domstol eller voldgiftsinstans.

3.1.3 De Europæiske Fællesskabers Domstol

UDBUDSBEKENDTGØRELSE VEDRØRENDE OVERSÆTTELSESTJENESTER

Sammendrag af afgørelse om klage 2523/2005/TN over De Europæiske Fællesskabers Domstol

Klagen vedrørte en udbudsbekendtgørelse offentliggjort af Domstolen vedrørende indgåelsen af rammekontrakter for oversættelse af juridiske tekster. Klageren var et svensk oversættelsesbureau, som efter en ansøgning om deltagelse var blevet opfordret til at afgive bud. Denne opfordring indeholdt imidlertid også et krav, som ikke havde været nævnt i den oprindelige udbudsbekendtgørelse, om at oversætteren for den enkelte sprogkombination skulle aflevere en prøveoversættelse inden for 37 dage som en del af det formelle udbud. Eftersom oversætteren med sprogkombinationerne engelsk-svensk og fransk-svensk var på ferie i 35 dage på det tidspunkt, bureauet modtog opfordringen, kunne bureauet ikke opfylde dette krav.

Ifølge klageren skulle alle vilkårene for udbudsproceduren have været præciseret i udbudsbekendtgørelsen, og Domstolen havde fejlagtigt ændret vilkårene under den igangværende procedure.

Domstolen hævdede, at den havde handlet i overensstemmelse med de gældende regler, navnlig direktiv 92/50⁶ om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelser.

Eftersom klageren tilsyneladende ikke anfægtede de af Domstolen anvendte regler, fandt Ombudsmanden det formålstjenligt at undersøge sagen på baggrund af direktiv 92/50. Artikel 32, stk. 3, i direktiv 92/50 antydede, at det var tilstrækkeligt, at visse krav vedrørende dokumentation kun blev anført i opfordringen til at afgive bud og ikke allerede i udbudsbekendtgørelsen. Ifølge Ombudsmanden blev hans konklusion støttet af artikel 19, stk. 2, litra d), i henhold til hvilken brevet til de udvalgte kandidater, der opfordrer dem til at afgive bud, skulle have en angivelse af, hvilke dokumenter der eventuelt skulle vedlægges, enten til støtte for erklæringer, som kunne efterprøves, og som ansøgeren havde fremlagt, eller som supplement til de oplysninger, der allerede var tilvejebragt. Efter Ombudsmandens opfattelse udgjorde en prøveoversættelse et sådant supplement til oplysninger, og han mente ikke, at Domstolen havde ændret vilkårene under den igangværende procedure. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

⁶

Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, EFT 1992 L 209, s. 1. Dette direktiv er ikke længere i kraft, men var i kraft på tidspunktet for offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen.

3.1.4 Det Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

PÅSTÅET UNØJAGTIG EVALUERING AF UDVÆLGELSESPRØVER

Sammendrag af afgørelse om klage 1217/2004/OV (fortrolig) over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

Klageren, der deltog i en almindelig udvælgelsesprøve KOM/A/9/01, der blev organiseret af EPSO, blev underrettet om, at han ikke var blandt de 200 kandidater, der havde opnået de bedste karakterer i den skriftlige prøve e) og den mundtlige prøve f). Han skrev til EPSO og bad om at få gennemgået sine resultater igen, idet han på baggrund af sine grundige forberedelser til prøverne, hans sprogfærdigheder samt hans erfaring var overbevist om, at der var sket fejl under karaktergivningen. Han fremsendte ligeledes en pakke til EPSO, indeholdende en lyd-cd og et fire siders »udskrift« af sin mundtlige prøve som bevis for, at hans besvarelser til den mundtlige prøve var korrekte. Udvalgelseskomitéen fastholdt sin beslutning. Klageren fremsatte anke i henhold til artikel 90, stk. 2, i tjenstemandsvedtægten, som ansættelsesmyndigheden besvarede den 2. marts 2004. Men klageren modtog imidlertid ikke en oversættelse af beslutningen til hans modersmål, hollandsk.

Klagen til Ombudsmanden anfægtede udvalgelseskomitéens evaluering af klagerens prøver og påstod, at komitéen havde undladt at forholde sig til den af klageren fremlagte dokumentation og begrunde sine svar. Klageren hævdede ligeledes, at EPSO ikke havde overholdt svarfristerne for hans klage i henhold til artikel 90, stk. 2, og anfægtede det manglende svar til ham på hollandsk.

Kommissionen og EPSO mindede i deres fælles udtalelse om, at bedømmelsen af kandidater er komparativ og argumenterede, at den pakke, som klageren havde fremsendt, indeholdt dokumenter, som var irrelevante for en ombedømmelse af hans prøver. EPSO påpegede ligeledes, at der rent faktisk var blevet fremsendt et svar den 1. juni 2004 til klageren på hollandsk på anken fremsat i henhold til artikel 90, stk. 2 og udtrykte sin beklagelse over den sene besvarelse.

Som svar på yderligere undersøgelser foretog EPSO en sontring mellem det *administrative arbejde*, som EPSO's personale udfører, hvor det er muligt at identificere et potentielt tilfælde af fejl eller forsømmelser, og *de beslutninger, der træffes af udvalgelseskomitéen*, som det hævdede kun kan ombedømmes af Retten for EU-personalesager.

Ombudsmandens afgørelse, som henviser til Domstolens retspraksis, understregede, at Ombudsmanden ligeledes kan undersøge lovformeligheden af komitéens beslutninger, som ansættelsesmyndigheden bevarer det endelige ansvar for.

Med hensyn til bedømmelsen af klagerens prøver kom Ombudsmanden til den konklusion, at der ikke forelå nogen åbenlyse fejl i komitéens bedømmelse, og at den i tilstrækkeligt omfang havde begrundet sin beslutning. Ombudsmanden fandt ligeledes, at »udskriften« af den mundtlige prøve ikke udgjorde en relevant faktor for komitéens bedømmelse, idet den var baseret på klagerens egen erindring af prøven.

Med hensyn til besvarelsen af klagerens anke i henhold til artikel 90 konkluderede Ombudsmanden, at det i betragtning af EPSO's beklagelse af den forsinkede besvarelse og oversættelse til hollandsk ikke var nødvendigt med yderligere undersøgelser. Han fremsatte imidlertid en supplerende bemærkning med en opfordring til ansættelsesmyndigheden om at sende et foreløbigt svar, såfremt den forventer, at dens svar først vil blive afsendt efter udløbet af fristen på fire måneder.

UDELUKKELSE FRA ADGANG TIL EN UDVÆLGELSESPRØVE

Sammendrag af afgørelse om klage 1482/2005/MHZ over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

Klagen blev indgivet på vegne af foreningen for tidligere studerende ved Den Nationale Skole for Offentlig Forvaltning vedrørende almindelig udvælgelsesprøve EPSO/A/8/03 for sekretærer (polske statsborgere) inden for »Revision«.

En række polske ansøgere, som var blevet udnævnt til statsrevisorer af Det Øverste Kontrolkammer i Polen (»Kontrolkammeret«), efter at de havde bestået den relevante eksamen og fulgt specifik uddannelse inden for revision, blev udelukket fra udvælgelsesprøven med den begrundelse, at deres universitetsuddannelse ikke var inden for et relevant område, og at deres erhvervskvalifikationer ikke var på det krævede tilsvarende niveau.

Klageren gjorde gældende, at udvælgelseskomitéen ikke havde taget hensyn til det polske system inden for uddannelse af revisorer og derfor vurderet de polske ansøgers kvalifikationer forkert. Klageren nedlagde endvidere påstand om, at EPSO omgående skulle iværksætte en ny udvælgelsesprøve inden for revision, som ansøgerne fra Polen kunne deltage i.

EPSO påpegede, at udvælgelseskomitéen har vide skønsmålinger med hensyn til at vurdere ansøgers kvalifikationer, og at en sådan vurdering foretages på grundlag af kravene i meddelelsen om udvælgelsesprøven. EPSO bemærkede endvidere, at det havde tilrettelagt to nye udvælgelsesprøver inden for revision (EPSO/AD/23-24/05), hvortil ansøgere, som ikke var i besiddelse af et eksamensbevis på et område med relevans for de pågældende arbejdsopgaver, kunne få adgang på grundlag af yderligere kvalifikationer, som var relevante.

Ombudsmanden fandt, at EPSO's udarbejdelse af meddelelsen om almindelig udvælgelsesprøve var baseret på en ufuldstændig forståelse af det polske uddannelsessystem inden for revision, men at det i forbindelse med udarbejdelsen af meddelelserne til de nye udvælgelsesprøver syntes at have udnyttet de yderligere oplysninger, som klageren havde gjort det opmærksom på, hensigtsmæssigt. Ombudsmanden bemærkede endvidere, at de personer, hvis ansøgninger var blevet afvist, syntes at være berettiget til at deltage i de nye udvælgelsesprøver, og at klageren havde præciseret, at man ikke søgte at få den pågældende udvælgelsesprøve annulleret.

Ombudsmanden konkluderede, at det ikke var berettiget at foretage yderligere undersøgelser af klagen, og afsluttede sagen.

FORPLIGTELSE TIL KUN AF ANSØGE OM DELTAGELSE I EN AF TRE PARALLELE UDVÆLGELSESPRØVER

Sammendrag af afgørelse om klage 2616/2005/SAB over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

EPSO offentliggjorde tre udbudsbekendtgørelser vedrørende fuldmægtige i Sprogtjenesten, som underrettede kandidaterne om, at udvælgelsesprøverne kunne blive afholdt samtidigt og anviste dem kun at ansøge om deltagelse i én af disse udvælgelsesprøver. Klageren anfægtede denne begrænsning og ønskede at ansøge om deltagelse i alle tre udvælgelsesprøver.

EPSO fremførte, at det havde tilrettelagt udvælgelsesprøverne samtidigt af hensyn til en bedre håndtering af de tidsmæssige begrænsninger og de finansielle virkninger, som ligger i ansættelsesprocedurer, der involverer et stort antal kandidater.

Ombudsmanden fandt EPSO's forklaring rimelig i lyset af den legitime målsætning om at sikre en fornuftig tidsstyring og en rationel brug af de tilgængelige finansielle ressourcer. Den alternative løsning med at tvinge EPSO til at afholde de pågældende udvælgelsesprøver særskilt for at give potentielle kandidater mulighed for at deltage i alle udvælgelsesprøver ville skabe uforholdsmæssigt

store og urimelige vanskeligheder for forvaltningen og uberettigede forsinkelser for institutionerne og for andre kandidater. I lyset af disse overvejelser og af det forhold, at de pågældende udvælgelsesprøver rent faktisk blev afholdt samme dag, konkluderede Ombudsmanden, at der ikke var noget, der tydede på, at EPSO havde overskredet sine skønsmålinger ved at tillade kandidater kun at ansøge om at deltage i én af udvælgelsesprøverne. Ombudsmanden fandt således ikke, at der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden fandt imidlertid, at EPSO under normale omstændigheder ikke burde forbyde kandidater at ansøge om at få lov til at deltage i mere end én parallel udvælgelsesprøve, medmindre det er absolut sikkert, at udvælgelsesprøverne rent faktisk bliver afholdt samtidigt. Han fremsatte en yderligere bemærkning herom.

BEDØMMELSE AF EN KANDIDATS SVAR PÅ ET SPØRGSMÅL I EN UDVÆLGELSESPRØVE

Sammendrag af afgørelse om klage 3389/2005/WP over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskantor (EPSO)

Klageren deltog i en almindelig udvælgelsesprøve for tysksprogede korrekturlæsere. Et af spørgsmålene i prøven var følgende: »Hvad betyder "prelims"? (a) den del af bogen, der går forud for tekstdelen; (b) bibliografien; (c) hovedtitlen sammen med den tilsvarende undertitel; (d) ingen af delene.« Klageren havde valgt svar (d). Ifølge listen over rigtige svar var svar (a) imidlertid det korrekte.

I sin klage til Ombudsmanden hævdede klageren, at udvælgelseskomitéen fejlagtigt havde bedømt hans svar på spørgsmålet som værende forkert. Hans argument var, at *ikke alene* den del af bogen, der går forud for tekstdelen, udgjorde »prelims«, men at dele af »prelims«, f.eks. blanke sider eller et foto af forfatteren, til tider optrådte efter tekstdelen. Klageren henviste ligeledes til følgende ordbogsopslag: »"prelims" er de sider i en bog, der går forud for selve teksten, f.eks. impressum. (...) I nogle forlæggeres bøger kan impressummet optræde i slutningen af bogen.«

Efter EPSO's opfattelse havde en udvælgelseskomité vidtstrakte skønsmålinger og er hverken forpligtet til at forklare nøjagtigt, hvorfor en kandidats svar ikke blev opfattet som fyldestgørende eller til at give detaljerede oplysninger vedrørende den bedømmelse, den har gennemført. Ikke desto mindre oplyste EPSO Ombudsmanden om, at udvælgelseskomitéen, efter at have gennemgået klagerens sag igen, fandt, at ved at henvise til ordbogsopslaget havde klageren bekræftet den generelle stilling af »prelims« i en bog. Det var således indlysende selv for ham, at svar (a) ikke kunne være forkert. Følgelig kunne svar (d) ikke betragtes som korrekt. EPSO's opfattelse var den, at klageren ikke havde været i stand til at påvise, at det var umuligt at finde det korrekte svar på det pågældende spørgsmål.

Ved anlæggelse af samme kriterier som Fællesskabets retsinstanser i ansættelsessager, som er karakteriseret ved udvælgelseskomitéens vidtstrakte skønsmålinger, forsøgte Ombudsmanden at få fastslået, om der forelå en indlysende fejl i udvælgelseskomitéens bedømmelse. Af de oplysninger, som Ombudsmanden fik stillet til rådighed, fremgik det, at f.eks. impressummet, som normalt er en del af »prelims«, rent faktisk til tider placeres efter tekstsiderne. Ombudsmanden forstod derfor, hvorfor klageren tøvede med at vælge svar (a). Hvis man imidlertid antog, at klagerens definition af »prelims« var korrekt, forekom det Ombudsmanden, at svar (d) ikke kunne være korrekt, eftersom det ikke blev bestridt, at »prelims« (også) dækker den del af bogen, der går forud for tekstdelen, således at svar (a) ikke kunne udelukkes som forkert.

Under alle omstændigheder fandt Ombudsmanden, at klageren ikke havde påvist, at der havde foreligget en indlysende fejl i udvælgelseskomitéens bedømmelse. Ombudsmanden afsluttede sagen og konkluderede, at der ikke forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

PÅSTAND OM DÅRLIG TILRETTELÆGGELSE AF EN ALMINDELIG UDVÆLGELSESPRØVE

Sammendrag af afgørelse om klage 472/2006/DK over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

En deltager i en almindelig udvælgelsesprøve tilrettelagt af EPSO klagede til Ombudsmanden over, at udvælgelsesprøven ikke havde været tilstrækkeligt gennemsigtig og velorganiseret. Han gjorde navnlig gældende, at tidsfristerne for tilmelding til udvælgelsesprøverne ikke var blevet overholdt.

EPSO erkendte, at flere kandidater havde oplevet vanskeligheder, når de forsøgte at tilmelde sig prøverne, hvilket skyldtes, at et stort antal kandidater havde forsøgt at tilmelde sig den første dag af tilmeldingsperioden, og at it-systemet derfor var blevet overbelastet. EPSO havde i konsekvens heraf været tvunget til at oprette et køsystem for at begrænse de gener, som disse ovennævnte vanskeligheder havde påført kandidaterne. Det fremhævede ligeledes, at det aldrig undlod at offentliggøre relevant og opdateret information på kandidaternes EPSO Porta (online-profil) og på sit officielle websted.

Efter at have taget stilling til den type oplysninger, som var blevet tilvejebragt af EPSO på dets officielle website og i kandidaternes EPSO Porta, samt til, hvor hurtigt disse oplysninger var blevet stillet til rådighed, fandt Ombudsmanden, at EPSO løbende havde stillet oplysningerne vedrørende de fortløbende trin i udvælgelsesproceduren til kandidaternes rådighed og under overholdelse af betingelserne i indkaldelsen af interessetilkendegivelser. I denne forbindelse bemærkede Ombudsmanden, at EPSO havde tilstræbt at yde en god service ved at informere kandidaterne om de tekniske vanskeligheder, det var stødt på, og de ændringer, der havde været nødvendige i tilrettelæggelsen af udvælgelsesprøverne for at overvinde disse vanskeligheder. Desuden var oplysningerne fra EPSO klare og tilstrækkelige, idet de gjorde det muligt for den kompetente læser at forstå, hvad næste trin i proceduren ville være, og hvilket element i proceduren der var ændret. Ombudsmanden fandt ligeledes, at EPSO ikke i første omgang kunne have forudset det ovennævnte tekniske problem, at det havde taget sig af denne uforudsete hændelse i tilstrækkeligt omfang og, vigtigst af alt, at det havde informeret kandidaterne straks om de dermed forbundne ændringer i tilrettelæggelsen af udvælgelsesprøven. På basis af ovennævnte konstaterede Ombudsmanden derfor ikke nogle af de af klageren påståede tilfælde af fejl eller forsømmelser.

3.1.5 Den Europæiske Investeringsbank

AFVISNING AF AT GIVE OPLYSNINGER OM EVENTUEL FINANSIERING AF ET PROJEKT I ET KANDIDATLAND

Sammendrag af afgørelse om klage 3501/2004/PB over Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

EIB afviste klagerens anmodning (fremsendt i 2003) om oplysninger om bankens eventuelle finansiering af et projekt i Den Tjekkiske Republik med den begrundelse, at de tjekkiske myndigheder havde anmodet den om at bevare disse oplysninger fortrolige, indtil det tjekkiske parlament havde godkendt lånene. Som svar på en klage indgivet til EIB bemærkede banken, i generelle vendinger, at dens afvisning var i overensstemmelse med dens nuværende politik og regler. I svaret blev der ikke gået nærmere ind på klagerens argument om, at der i henhold til en relevant EIB-publikation skulle være gennemsigtighed, medmindre projektets ophavsmænd modsatte sig dette ud fra berettigede argumenter om forretningsmæssig/markeds-mæssig fortrolighed.

Klagerne henvendte sig derfor til Ombudsmanden.

I forbindelse med Ombudsmandens undersøgelse rettede EIB op på sin oprindelige manglende reaktion på klagerens argument vedrørende gennemsigtighed ved at give mere specifikke forklaringer, hvor den henviste til den offentlige interesse med hensyn til internationale forbindelser. Ombudsmanden fandt, at EIB med god ret kunne gøre sådanne overvejelser gældende. Derudover var det Ombudsmandens opfattelse, at EIB ikke var tvunget til at opnå skriftlig bekræftelse på den tjekkiske regerings ønske om fortrolighed specifikt for det pågældende projekt, og at EIB som led i hans undersøgelse havde tilvejebragt tilstrækkelig dokumentation for de tjekkiske myndigheders reaktion, som foranledigede EIB til at afvise at give de påkrævede oplysninger.

Ombudsmanden understregede, at principperne for god forvaltningsskik kræver, at forvaltningen giver borgerne de oplysninger, de har bedt om, medmindre der er gyldige og fyldestgørende grunde, der taler imod dette. Dette krav gik igen i EIB's egen kodeks for god forvaltningsskik, som ligeledes henviste til pligten til at begrunde afgørelser.

I nærværende sag konkluderede Ombudsmanden, at det ikke var konstateret, at EIB havde overtrådt sine egne regler vedrørende aktindsigt i information. Han opfordrede imidlertid EIB til, i de tilfælde den afviser at tilvejebringe oplysninger i fremtiden, at give den person, der anmoder om oplysningen, en fyldestgørende forklaring, før det kommer til en klage til Ombudsmanden.

3.1.6 Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

PÅSTAND OM UNDLADELSE AF AT BESVARE EN ANMODNING OM OPLYSNINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 3436/2004/ELB over Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

Klagerne er bestyrelsesmedlemmer i en virksomhed, hvis projekt (Blue Dragon) blev udvalgt til at modtage fællesskabsmidler fra Fællesskabets LEADER II-initiativ. På baggrund af mistanke om svindel i forbindelse med de midler, der var anvendt på vegne af deres virksomhed, kontaktede de OLAF. Ved afslutningen af sin undersøgelse konkluderede OLAF, at fællesskabsmidlerne skulle tilbagebetales. Klagerne gjorde gældende, at OLAF ikke havde besvaret de spørgsmål, som det havde stillet vedrørende OLAF's undersøgelse af Blue Dragon-projektet.

OLAF bemærkede i sin udtalelse, at de spørgsmål, der var rejst i klagerens skrivelse, vedrørte de samme forhold og den samme tidsperiode som i forbindelse med klage 1769/2002/(IJH)ELB. Som led i den klage havde OLAF fremlagt omfattende oplysninger med hensyn til de spørgsmål, der var rejst i dets udtalelser. Endvidere var dette anliggende og de specifikke spørgsmål, der var rejst i klagerens skrivelse, ligeledes blevet undersøgt af Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg (COCOBU), som OLAF havde givet detaljerede skriftlige og mundtlige oplysninger. Det ville udgøre en urimelig administrativ byrde, hvis OLAF igen skulle give detaljerede svar på de samme spørgsmål. OLAF konkluderede, at det derfor begrænsede sine udtalelser til at anføre, hvor der allerede var givet svar på hvert af de spørgsmål, som klagerne havde stillet i deres skrivelse, og fremlagde eventuelle supplerende oplysninger, som kunne være nyttige.

Ombudsmanden fandt, at da klagerne angiveligt havde været udsat for svindel og havde indgivet en klage til OLAF, var de berettiget til at forvente, at OLAF var særlig opmærksom på deres interesse i at få oplysninger om de af OLAF gennemførte undersøgelser. Han fandt imidlertid også, at der er grænser for de europæiske institutioners forpligtelse til at besvare anmodninger om oplysninger i henhold til den europæiske kodeks for god forvaltningsskik. Navnlig kræver hensynet til god forvaltningsskik, at denne forpligtelse undergives proportionalitetsprincippet for at undgå en urimelig administrativ byrde. Under omstændigheder som dem i denne sag, hvor OLAF allerede havde besvaret spørgsmål i forbindelse med undersøgelser foretaget af Ombudsmanden og COCOBU, fandt Ombudsmanden, at OLAF med rimelighed kunne besvare klagerens skrivelse ved

at anføre, hvor der allerede var givet svar på hvert af de spørgsmål, som klagerne havde stillet. Ombudsmanden anerkendte, at klagerne ikke var tilfredse med indholdet af disse svar. Efter en grundig gennemgang af spørgsmålene og svarene fandt Ombudsmanden imidlertid ikke, at klagerens påstand om, at OLAF ikke havde givet svar, kunne tiltrædes.

3.2 SAGER LØST AF INSTITUTIONEN

3.2.1 Europa-Parlamentet

ADGANG TIL EN ARTIKEL I »EP NEWSHOUND«

Sammendrag af afgørelse om klage 1363/2006/MF over Europa-Parlamentet

Klageren, en tjenestemand ved Europa-Parlamentet, forsøgte at læse en artikel om den politiske situation i Spanien, som var udgivet den 4. marts 2006 i »EP Newshound« (Europa-Parlamentets interne onlinebaserede ugentlige tidsskrift). Artiklen var dog i mellemtiden blevet trukket tilbage. Den 6. april 2006 anmodede klageren pr. e-mail den tjenestegren, der er ansvarlig for »EP Newshound«, om at sende ham en kopi af artiklen. Samme dag underrettede den ansvarlige tjenestegren klageren om, at artiklen var trukket tilbage og annulleret på grund af »reaktioner fra offentligheden«, og at hans forespørgsel således ikke kunne imødekommes.

I sin klage til Ombudsmanden påstod klageren, at Parlamentets afvisning af at give ham en kopi af artiklen var unfair, diskriminerende og udgjorde undladelse af at give oplysninger.

Parlamentet underrettede Ombudsmanden om, at det havde besluttet at fremsende artiklen direkte til klageren. Klageren underrettede dernæst Ombudsmanden om, at han havde modtaget artiklen og var tilfreds med Parlamentets svar. Ombudsmanden konkluderede, at Parlamentet havde løst problemet.

3.2.2 Europa-Kommissionen

AFVISNING AF AT BETALE LØNTILGODEHAVENDE OG RENTER

Sammendrag af afgørelse om klage 106/2005/TN over Europa-Kommissionen

Klagen omhandlede Kommissionens påståede afvisning af at betale løn til klagerens datter, en tidligere tjenestemand ved Kommissionen, som blev syg kort tid efter tiltrædelsen af tjenesten. Efter at hun havde været sygemeldt i et stykke tid, erklærede Kommissionen resultatet af den lægeundersøgelse, som klagerens datter havde underkastet sig forud for tiltrædelsen, ugyldigt. Kommissionen gjorde gældende, at hun allerede måtte have været syg på tidspunktet for lægeundersøgelsen. Sagen blev indbragt for Retten i Første Instans, som annullerede Kommissionens beslutning, og datteren genindtrådte i tjenesten. Eftersom hun stadig var syg, kunne hun ikke arbejde og blev i sidste instans tilkendt invalidepension fra november 2002. Kommissionen udbetalte imidlertid ingen løn til klagerens datter for perioden maj 2001 til oktober 2002 med den begrundelse, at hun ikke havde fremlagt noget bevis for, at hendes fravær havde medicinske årsager. Klagerens datter indbragte en klage i sagen i henhold til tjenstemandsvedtægts artikel

90, stk. 2, men modtog intet svar inden for den fastsatte frist. Klageren indgav derfor en klage til Ombudsmanden på vegne af sin datter.

Klageren gjorde gældende, at Kommissionen allerede rådede over de nødvendige oplysninger til at kunne konkludere, at hendes datter havde været syg i den pågældende periode, eftersom hendes uarbejdsdygtighed var blevet vurderet af Kommissionens Invaliditetsudvalg i den pågældende periode. Klageren gjorde gældende, at Kommissionens beslutning om at klassificere hendes datters fravær i perioden maj 2001 til oktober 2002 som ulovligt var urimelig. Klageren nedlagde påstand om, at Kommissionen skulle udbetale løn til hendes datter i den pågældende periode.

Kommissionen forklarede i sin udtalelse, at den havde truffet beslutning om at godkende datterens klage i henhold til artikel 90, stk. 2, og at den havde udbetalt løntilgodehavendet for den pågældende periode. Klageren bekræftede, at lønnen var blevet udbetalt, men fandt det bemærkelsesværdigt, at Kommissionen ikke havde udbetalt nogen renter.

Ombudsmanden bemærkede, at klagerens datter i sin klage i henhold til artikel 90, stk. 2, ikke kun havde nedlagt påstand om, at hendes løntilgodehavende skulle udbetales, men også, at Kommissionen skulle betale renter. Eftersom Kommissionen havde forklaret i sin udtalelse, at den havde truffet beslutning om at »godkende [datterens] klage i henhold til artikel 90, stk. 2«, fandt Ombudsmanden det hensigtsmæssigt at foretage yderligere undersøgelser og spørge Kommissionen, hvorfor den ikke havde betalt nogen renter.

Kommissionen anførte hertil, at der burde betales renter, og klageren underrettede efterfølgende Ombudsmanden om, at Kommissionen havde betalt dem. Hun takkede Ombudsmandens tjenestegrene for deres hjælp til at løse sagen.

BRUG AF ANDET SPROG TIL BESVARELSE AF JOBANSØGNING

Sammendrag af afgørelse om klage 1841/2005/BM over Europa-Kommissionen

Klageren sendte en jobansøgning på spansk til Europa-Kommissionens repræsentation i Barcelona (»repræsentationen«). Repræsentationen sendte en e-mail på katalansk, hvori klageren blev informeret om, at han ikke var blevet udvalgt.

Klageren gjorde gældende, at Kommissionen ikke havde overholdt EF-traktatens artikel 21 ved at have besvaret hans jobansøgning på et andet sprog end det, han anvendte i sin oprindelige skrivelse, og desuden på et sprog, der ikke fremgår af EF-traktaten.

Kommissionen forklarede, at repræsentationen generelt anvender de to officielle sprog i regionen, som fastsat i den spanske forfatning. I dette tilfælde havde repræsentationen sendt en e-mail på katalansk til alle de ansøgere, der ikke var blevet udvalgt. Kommissionen beklagede fejlen og bemærkede, at en oversættelse af svaret til spansk samt en undskyldning var blevet sendt til klageren. Kommissionen anførte, at repræsentationen havde givet tilsagn om at sikre, at e-mails, som blev sendt til flere modtagere, fremover ville blive udformet på både spansk og katalansk.

Klageren informerede Ombudsmanden om, at han fandt, at sagen var blevet løst, og takkede Ombudsmanden og hans tjenestegrene for at have hjulpet med at finde en positiv løsning på klagen.

FORSINKET BETALING AF ET TILSKUD I FORBINDELSE MED VENSKABSBYER

Sammendrag af afgørelse om klage 3172/2005/WP over Europa-Kommissionen

En lokal myndighed i Berlin, Tyskland, og dennes partnermyndighed i Halton, Det Forenede Kongerige, arrangerede et udvekslingsprogram for elever på deres musikskoler inden for

rammerne af deres venskabsbyaktiviteter. Til ét projekt, der fandt sted i Halton i oktober 2004, gav Kommissionen et tilskud på næsten 11 000 EUR. Den tyske myndighed klagede imidlertid til Ombudsmanden over, at (i) der havde været en væsentlig forsinkelse i Kommissionens behandling af støtteansøgningen, (ii) Kommissionen havde undladt at udbetale sin andel af tilskuddet, og (iii) at dens egne bestræbelser på at kontakte Kommissionen havde været forgæves.

I sin udtalelse undskyldte Kommissionen forsinkelsen, som skyldtes et særligt stort antal betalinger i forbindelse med venskabsbyprojekter og en omstrukturering af den kompetente tjenestegren. Den forklarede, at den med hensyn til borgermøder plejede at betale alle inviterede byer deres andel af tilskuddene direkte. Men i betragtning af programmets succes og det stigende antal multilaterale projekter kunne denne ordning ikke længere håndteres. Kommissionen havde derfor besluttet at forenkle betalingsordningen og betale alle tilskud fuldt ud til den arrangerende by, hvis opgave det var at betale de inviterede byer deres andel af tilskuddet. På grund af et stort arbejdspress var denne ordning allerede blevet indført i 2004, selv om der i indkaldelsen af forslag var foreskrevet direkte betaling til de inviterede byer. Kommissionen havde informeret de arrangerende byer og organisationer, der repræsenterer byer og kommuner, om ændringen. Det havde imidlertid været vanskeligt også at informere alle de inviterede byer samtidigt, selv om Kommissionen erkendte, at dette ville have været nyttigt for dem. For det pågældende projekts vedkommende havde Kommissionen kontaktet partnermyndigheden i Halton og mindet den om dens ansvar. Efter denne påmindelse betalte myndigheden klageren dennes andel af tilskuddet.

Kommissionen beklagede, at klageren ikke var blevet tilstrækkeligt informeret om den nye betalingsordning.

Klageren underrettede Ombudsmandens tjenestegrene om, at betaling var modtaget, og at sagen således skulle betragtes som afsluttet. Klageren takkede Ombudsmanden for hans indsats. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen. I en yderligere bemærkning tilføjede han imidlertid, at eftersom ansøgere om støtte i denne sektor må formodes at være organer med relativt begrænsede midler, ville det efter hans opfattelse være en yderligere forbedring af Kommissionens forvaltningsstandarder, hvis den kunne overveje at betale morarenter i sådanne tilfælde.

3.2.3 Europa-Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur

HURTIGE UNDSKYLDNINGER FOR FEJL

Sammendrag af afgørelser om klage 3297/2006/BU og 3684/2006/BU

I et svar på en henvendelse fra klageren tiltalte Det Europæiske Miljøagentur (EEA) ham med et forkert efternavn. I betragtning af, at selve klagens indhold faldt uden for agenturets ansvarsområde, henviste EEA klagen til Kommissionen til besvarelse. Kommissionen sendte en bekræftelse på modtagelsen til klageren. Imidlertid var bekræftelsen på modtagelsen udfærdiget på polsk, mens klagen var skrevet på slovakisk.

Klageren henvendte sig til Ombudsmanden, hvis tjenestegrene tog telefonisk kontakt til EEA og Kommissionen for at finde en hurtig afklaring af sagerne og finde en løsning, som kunne stille klageren tilfreds. Svarene fra EEA's og Kommissionens tjenestegrene var positive, og de var enige i at give klageren en øjeblikkelig undskyldning. Ombudsmandens tjenestegrene kontaktede dernæst klageren, som med glæde accepterede undskyldningerne.

Ombudsmanden fandt, at EEA og Kommissionen havde løst klagerne og takkede dem for den gode samarbejdsvilje, som deres tjenestegrene havde udvist.

3.2.4 Regionsudvalget

GODTGØRELSE AF REJSEUDGIFTER I FORBINDELSE MED EN ANSÆTTELSESSAMTALE

Sammendrag af afgørelse om klage 800/2006/WP over Regionsudvalget

I oktober 2005 deltog klageren i en ansættelsessamtale i Regionsudvalget, hvorefter han fremsendte et anbefalet brev til udvalget, der indeholdt de påkrævede dokumenter til godtgørelse af hans rejseudgifter. Da han ikke modtog noget svar, kontaktede han udvalget i december 2005. Den 10. januar meddelte udvalget, at man ikke havde modtaget de krævede dokumenter. Den 14. januar 2006 sendte klageren kopier af dokumenterne til udvalget. Han blev informeret om, at disse var tilstrækkelige til en godtgørelse.

I sin klage til Ombudsmanden, der blev indgivet i marts 2006, gjorde klageren gældende, at han fortsat ikke havde modtaget betaling, og at udvalget havde undladt at besvare den påmindelse, han havde fremsendt i februar 2006. Han hævdede, at hans rejseudgifter skulle godtgøres, at han burde have udbetalt morarenter, og at udvalgets godtgørelsesprocedure burde forbedres.

I sin udtalelse gjorde udvalget gældende, at det aldrig havde modtaget klagerens anbefalede brev, men at det havde besluttet at godtgøre ham på grundlag af kopierne af dokumenterne. Udvalget anførte ligeledes, at godtgørelsesfristen var blevet fastsat til den 2. marts 2006. Som følge af en intern omstrukturering i den pågældende periode var betalingen imidlertid først sket den 29. april 2006. Det havde derfor betalt klageren renter. Med hensyn til klagerens krav om, at godtgørelsesproceduren burde forbedres, anførte Regionsudvalget, at forsinkelsen skyldtes særlige omstændigheder, og at det ikke var nødvendigt at revidere procedurerne.

Klageren informerede Ombudsmandens tjenestegrene om, at han var tilfreds med udvalgets behandling af hans sag i og med, at han havde modtaget det udestående beløb plus renter. Han var imidlertid ikke enig i udvalgets holdning om, at det ikke var nødvendigt at forbedre dets procedurer. Han gjorde gældende, at udvalget ikke havde informeret ham om, at det ikke havde modtaget de krævede dokumenter. Desuden kunne udvalget have informeret ham om den interne omstrukturering, som havde forsinket betalingen. Ikke desto mindre anførte klageren, at sagen kunne afsluttes. Han takkede Ombudsmanden for hans hjælp.

Ombudsmanden konkluderede, at udvalget havde afgjort sagen, for så vidt angår godtgørelsen og betalingen af renter. Han anførte, at klageren havde opgivet sit krav om, at udvalgets godtgørelsesprocedure burde forbedres og afsluttede sagen.

Ombudsmanden foreslog imidlertid i en yderligere bemærkning, at udvalgets forvaltningsstandarder ville blive forbedret yderligere, såfremt udvalget systematisk fulgte op på sager om betaling, som f.eks. nærværende sag, navnlig ved at kontakte ansøgere, såfremt visse dokumenter, der krævedes for betalingens udførelse, manglede, og såfremt der opstod forsinkelser, ved at holde ansøgerne underrettet om disse forsinkelser og grundene hertil.

3.3 MINDELIGE LØSNINGER OPNÅET AF OMBUDSMANDEN

3.3.1 Europa-Kommissionen

FORTOLKNING AF DATABESKYTTELSESDIREKTIVET I FORBINDELSE MED EN OVERTRÆDELSESKLAGE

Sammendrag af afgørelse om klage 2467/2004/PB Europa-Kommissionen

Klageren indgav en overtrædelsesklage til Kommissionen med påstand om, at folkeregisterloven (Meldegesetz) i delstaten Hamburg var i strid med artikel 14, stk. 1, litra b), i EU's databeskyttelsesdirektiv 95/46⁷, for så vidt som den tillod, at personoplysninger i delstatens besiddelse (og navnlig dets folkeregister) blev videregivet til tredjepersoner, *uden* at de registrerede blev informeret eller fik mulighed for at gøre indsigelse, *selv når* det var klart, at disse tredjepersoner havde til hensigt at sælge dataene med henblik på markedsføring. Kommissionen afviste klagen, idet (i) der af direktivets artikel 14, stk. 1, litra b), ikke kunne udledes en selvstændig indsigelsesret over for alle offentlige organer og (ii) direktivets artikel 14, stk. 1, litra b), med hensyn til markedsføring kun vedrører den enhed, som faktisk agter selv at anvende personoplysninger med henblik på markedsføring, og at en enhed som f.eks. et folkeregister ikke falder ind under denne kategori.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionens udlægning indebar en for snæver fortolkning af begreberne »behandling« og »den registeransvarlige«, der er defineret i direktivets artikel 2⁸, og at Kommissionen ikke havde fremført gyldige og overbevisende argumenter for sin opfattelse, at artikel 14, stk. 1, litra b), ikke fandt anvendelse på de omstændigheder, som klageren havde henvist til. Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til en mindelig løsning, hvorefter Kommissionen kunne overveje at undersøge sit svar til klageren igen.

I sit svar erkendte Kommissionen, at direktivets artikel 14, stk. 1, litra b), kunne fortolkes således, at ordlyden ikke kun fokuserer på den registeransvarliges hensigt, men også på den specifikke viden i forbindelse med en behandling med henblik på markedsføring, som kunne være den registeransvarliges *eller* en tredjemands hensigt. Kommissionen anførte derfor, at den ville drøfte spørgsmålet om en bredere fortolkning af artikel 14, stk. 1, litra b), med medlemsstaterne med henblik på en korrekt gennemførelse af den generelle ret til at modsætte sig alle behandlinger med henblik på markedsføring. Kommissionen ville i denne forbindelse også behandle det konkrete tilfælde med Hamburgs lovgivning. Klageren glædede sig over Kommissionens svar på Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning, som han fandt vellykket.

7

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT 1995 L 281, s. 31. Det hedder i dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra b): »Medlemsstaterne indrømmer den registrerede ret til: a) ... b) ... at modsætte sig en behandling af personoplysninger, der vedrører den pågældende, og som den registeransvarlige agter at foretage med henblik på markedsføring, eller at blive underrettet, inden personoplysningerne første gang videregives til tredjemand ... med henblik på markedsføring, og udtrykkelig få tilbud om ... at gøre indsigelse mod en sådan videregivelse ... «.

8

I henhold til artikel 2, litra b), forstås ved »'behandling af personoplysninger' ('behandling') enhver operation ... som personoplysninger gøres til genstand for ...«. I henhold til artikel 2, litra d), forstås ved »'den registeransvarlige' den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der ... afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger«.

3.3.2 Den Europæiske Investeringsbank

AFSLAG PÅ AKTINDSIGT I EN REVISIONSRAPPORT - 1

Sammendrag af afgørelse om klage 1776/2005/GG over Den Europæiske Investeringsbank

I begyndelsen af 1990'erne deltog to virksomheder, der indgik i samme koncern, i et vandkraftprojekt i Lesotho, som blev støttet af EU-midler, herunder midler stillet til rådighed af Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Efter en bestikkelsessag, som en af virksomhederne ansat lokal konsulent var indblandet i, udførte EIB en revision, som mandede ud i en rapport i 2000. På grundlag af konklusionerne i denne rapport afsluttede Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) sin undersøgelse af den samme sag. I 2003, og på grundlag af nye oplysninger, indledte OLAF imidlertid en ny undersøgelse.

Klageren, en advokat, der repræsenterede en anden virksomhed inden for samme koncern, anmodede EIB om aktindsigt i dens revisionsrapport. EIB afslog begæringen under henvisning til sine »Regler for offentlig adgang til dokumenter«, hvori det hedder »Banken giver ikke aktindsigt i noget dokument eller nogen del deraf, hvis dets udlevering ville være til skade for beskyttelsen af (...) formålet med inspektioner, undersøgelser eller revisioner«.

I sin klage til Ombudsmanden anførte klageren, at denne bestemmelse ikke kunne fortolkes så bredt, at den omfattede undersøgelser, som allerede var blevet afsluttet. Under alle omstændigheder var beskyttelsen ikke længere berettiget på grundlag af indholdet af det pågældende dokument. Han understregede, at det var vigtigt at forstå, hvilke nye beviser der berettigede genoptagelsen af OLAF's undersøgelse, med henblik på at bistå virksomhederne med at forsvare sig selv.

EIB fastholdt sin holdning om, at der ikke kunne gives aktindsigt.

Ombudsmanden bemærkede, at det ikke fremgik umiddelbart, hvordan rapportens udlevering kunne være til skade for beskyttelsen af formålet med eventuelle ældre eller nye inspektioner, undersøgelser eller revisioner, i betragtning af, at OLAF havde besluttet at afslutte sin første undersøgelse i lyset af konklusionerne i rapporten, og i betragtning af, at rapporten syntes at være udarbejdet omkring fire år, inden begæringen om aktindsigt blev fremsat. Endvidere havde EIB ikke overvejet muligheden af at give delvis aktindsigt. Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til en mindelig løsning over for EIB, hvori han anmodede den om at tage klagerens begæring op til fornyet behandling.

I sit svar forklarede EIB, at der ikke kunne forventes fuldstændig offentliggørelse. Efter yderligere overvejelser og i lyset af den gode samarbejdsånd kunne der imidlertid gives aktindsigt i visse uddrag (som var vedlagt svaret). Endvidere ville den undtagelsesvist give klageren privat adgang til visse yderligere afsnit.

Klageren påpegede, at han var taknemmelig for aktindsigten. Ombudsmanden så med tilfredshed på, at der var opnået en mindelig løsning. Han glædede sig over EIB's konstruktive og samarbejdsbaserede tilgang til denne sag og bemærkede, at den innovative måde, hvorpå EIB havde efterkommet klagerens begæring om aktindsigt, mens tredjeparters legitime interesser samtidig blev beskyttet, kunne bruges som model i forbindelse med fremtidige sager.

3.3.3 Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur

INDDRAGELSE AF BOSÆTTELSESPENGE UDBETALT UNDER PRØVEPERIODEN

Sammendrag af afgørelse om klage 1729/2005/JF (fortrolig) over Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA)

Klageren var beskæftiget som midlertidig ansat i EASA og skulle gøre tjeneste i en seks måneders prøveperiode, først i Bruxelles og dernæst i Köln.

Før udløbet af prøveperioden underrettede EASA klageren om, at hans ansættelseskontrakt ikke var bekræftet. Senere den måned krævede EASA, at klageren skulle refundere de bosættelsespenge, han allerede havde fået udbetalt.

Klageren gjorde gældende, at EASA udviste en adfærd, der var grov og i modstrid med almen retfærdighed. Han gjorde gældende, at ophævelsen af ansættelsesforholdet havde været ensidig og ufrivillig, og at han var blevet påført materielle omkostninger ved at flytte to gange inden for få måneder.

EASA gjorde opsummerende gældende, at en midlertidig ansat kun opnår ret til bosættelsespenge efter at have gennemført prøveperioden tilfredsstillende. Agenturet mindede også om, at klageren havde underskrevet to erklæringer, som informerede ham om, at bosættelsespenge ydes som et forskud, der skal tilbagebetales, såfremt den ansatte ikke bliver bosiddende. EASA havde, for at skabe yderligere klarhed, ændret angivelsesformularen vedrørende bosættelsespenge for at tage højde for situationer med ufrivilligt ophør af ansættelsesforholdet. Agenturet havde forståelse for de særlige problemer, som ansatte står over for, når de først skal flytte til Bruxelles og dernæst til Köln, men klageren havde fået udbetalt alle vedtægtsmæssige betalinger og tillæg, som han havde krav på, og var således blevet kompenseret for de materielle udgifter, han var blevet påført i forbindelse med flytningen.

Ombudsmanden bemærkede, at EASA havde udbetalt bosættelsespenge til klageren før afslutningen af hans prøveperiode og dermed på et tidspunkt, hvor han ifølge EASA's egen analyse ikke havde noget krav på at modtage dem. Han bemærkede ligeledes, at EASA i det væsentlige havde erkendt, at de erklæringer, som klageren havde underskrevet, kun vedrørte pligten til tilbagebetaling i tilfælde af frivillig fratræden og ikke i tilfælde af ufrivilligt ophør af ansættelsesforholdet. Efter Ombudsmandens opfattelse havde EASA derfor givet utilstrækkelige oplysninger, hvilket kan have givet anledning til vildledning af klageren. Selv om tjenestemænd ifølge retspraksis forudsættes at kende deres rettigheder og forpligtelser, betyder det dog ikke, at Fællesskabets institutioner og organer har ret til at afgive vildledende oplysninger.

Ombudsmanden foreslog derfor som en mindelig løsning, at EASA kunne overveje at annullere inddragelsen af i det mindste en del af bosættelsespengene.

I sit svar fastholdt EASA, at der ikke forelå fejl eller forsømmelser. Men agenturet tilsluttede sig den mindelige løsning og afstod helt fra at inddrage de udbetalte bosættelsespenge, idet det begrundede dette med sagens særlige karakter og dets store agtelse for Ombudsmandens vurdering.

3.4 SAGER AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING FRA OMBUDSMANDEN

3.4.1 Europa-Parlamentet

AKTINDSIGT I LISTERNE OVER KANDIDATER I EN UDVÆLGELSESPROCEDURE

Sammendrag af afgørelse om klage 1919/2005/GG over Europa-Parlamentet

Klageren, en tjenestemand ved Parlamentet, fremsendte ansøgninger i forbindelse med tre stillingsopslag i Parlamentet. Han anmodede efterfølgende om aktindsigt i listerne over godkendte kandidater i disse udvælgelsesprocedurer, som alle enten var tjenestemænd ved Parlamentet eller tjenestemænd ved andre fællesskabsinstitutioner. Parlamentet bevilgede delvis aktindsigt i listerne. Imidlertid var navnene på alle kandidaterne, bortset fra klagerens eget navn, blevet slettet på de frigivne kopier. Klageren gjorde gældende, at Parlamentets synspunkt om, at kandidaternes privatliv og ukrænkelighed skulle beskyttes i henhold til databeskyttelsesreglerne var fejlagtigt.

Parlament fremførte, at offentliggørelse af de øvrige kandidaters navne kunne give anledning til karriererelaterede problemer for de involverede personer, såfremt de ikke skulle blive udpeget til den pågældende stilling, navnlig i relation til fremtidige forfremmelser. Derudover anførte Parlamentet, at det i betragtning af fristen for behandling af anmodninger om aktindsigt i dokumenter havde været umuligt at indhente alle ansøgernes accept af, at deres navn kunne offentliggøres.

Imidlertid foreslog Parlamentet, at de tre institutioner, som lovgivningen om aktindsigt i de pågældende dokumenter omfattede (Kommissionen, Rådet, og Parlamentet selv), kunne vedtage en fælles holdning til aktindsigt i lister over kandidater i udvælgelsesprocedurer.

Ombudsmanden hilste dette initiativ velkomment. I relation til den foreliggende sag var det hans opfattelse, at en afvisning af at offentliggøre ansøgernes navne ikke var begrundet, for så vidt angik kandidater fra fællesskabsinstitutionerne og -organerne. Ifølge tjenestemandsvedtægten sker forfremmelser efter fortjeneste, og der er eksplicit mulighed for overførelse af tjenestemænd inden for og mellem institutioner, og en overordnet ville handle ulovligt, såfremt han skulle finde på at forfordere en tjenestemand, der ansøger om en anden stilling. Ombudsmanden anførte desuden, at han i betragtning af Parlamentets velkendte politik om fremme af mobilitet ville finde det meget overraskende, såfremt en tjenestemand rent faktisk ville blive stillet ringere i en sådan situation.

Hvis en offentliggørelse af listerne ydermere rent faktisk skulle underminere kandidaternes privatliv, ville det efter Ombudsmandens opfattelse have været passende at bede dem tage stilling, inden der blev truffet en beslutning. I betragtning af, at de pågældende lister indeholdt navnene på 35 kandidater, og at det kunne antages, at alle kandidater kunne træffes pr. e-mail, havde Ombudsmanden svært ved at se, hvorfor det var umuligt at høre dem inden for den relevante tidsfrist.

Ombudsmanden opfordrede derfor i et forslag til henstilling kraftigt Parlamentet til at genoverveje klagerens anmodning. Parlamentet gennemførte ikke dette forslag til henstilling.

Eftersom Parlamentet havde erkendt, at spørgsmålet krævede yderligere opmærksomhed, og der fortsat pågik drøftelser mellem institutionerne herom, afsluttede Ombudsmanden sagen med en kritisk bemærkning. Han understregede, at han ikke udelukkede muligheden for at tage sagen op igen i lyset af de konklusioner, som institutionerne ville komme frem til.

3.4.2 Rådet for Den Europæiske Union

BEHANDLING AF EN BEGÆRING OM AKTINDSIGT I OPLYSNINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 817/2006/TN over Rådet for Den Europæiske Union

Klageren kontaktede Rådet telefonisk for at spørge, om det havde nogen forpligtelse til eller muligheder for at udtrykke sin støtte til Danmark i landets tvist med en række muslimske lande. Klageren spurgte efter generalsekretæren for Rådet/Den Højtstående Repræsentant for Den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik, Javier SOLANA, og blev stillet videre til en sekretær, som fortalte ham, at han ikke kunne komme til at tale med Javier SOLANA. Sekretæren sagde, at spørgsmålet ikke var let at besvare og stillede ham igennem til den person, der var ansvarlig for kontakten med pressen. Heller ikke denne person kunne besvare spørgsmålet.

Klageren henvendte sig dernæst til Ombudsmanden og påstod, at Rådet havde undladt at handle i overensstemmelse med sin politik om større åbenhed og imødekommenhed over for borgerne.

Ifølge Rådet var det ikke urimeligt, at en pressemedarbejder ikke havde været i stand til at give et svar, der gav udtryk for institutionens standpunkt. På det pågældende tidspunkt var Rådet fortsat i gang med at diskutere detaljerne i sin holdning til spørgsmålet. Under de omstændigheder fandt Rådet det vanskeligt at forestille sig, hvilket meningsfyldt svar der kunne være blevet givet klageren.

Ombudsmanden fandt det ikke urimeligt, hvis klageren var blevet viderestillet til pressemedarbejderen med sin anmodning om oplysninger, eftersom pressetjenesten normalt burde have kendskab til Rådets holdning i forskellige anliggender. Pressetjenesten skulle imidlertid have gjort det klart for klageren, at Rådet endnu ikke havde formuleret et standpunkt i denne sag, såfremt dette var tilfældet. Hvis pressetjenesten ikke havde den fornødne viden til at besvare spørgsmålet, burde klageren være blevet anvist at fremsende en skriftlig anmodning om oplysninger i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, i den europæiske kodeks for god forvaltningsskik. Undladelse af at give sådanne oplysninger eller vejledning til klageren i den foreliggende sag udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

3.4.3 Europa-Kommissionen

UNFAIR BEHANDLING AF Udstationerede nationale eksperter

Sammendrag af afgørelse om klage 495/2003/ELB over Europa-Kommissionen

Klagerne var et ægtepar, der begge arbejdede som udstationerede nationale eksperter i Kommissionen. Deres klage vedrørte hustruens krav på tillæg. Kommissionen havde tildelt hende reducerede dagpenge, idet bopælsstedet skønnedes at være stedet for hendes udstationering (Bruxelles). Ifølge klagerne var indkaldelsesstedet Paris, hvorfor hun følgelig burde have fået udbetalt dagpenge i fuldt omfang.

I sin udtalelse forklarede Kommissionen, at i overensstemmelse med artikel 20 i Kommissionens afgørelse af 30. april 2002 vedrørende sådanne tilskud, var ægteparets primære bopæl Bruxelles. Hustruens skønnede bopæl var derfor ligeledes Bruxelles, og hun havde derfor kun krav på de reducerede dagpenge.

Efter at have sammenlignet den franske og den engelske version af Kommissionens beslutning, foreslog Ombudsmanden en mindelig løsning. Han foreslog, at Kommissionen kunne overveje at betale hustruen (i) det fulde dagpengebeløb, som hun syntes at være berettiget til i henhold til den franske version af artikel 17 samt (ii) den supplerende faste godtgørelse, som hun syntes at være berettiget til i henhold til både den engelske og franske version af artikel 18.

Kommissionen afviste forslaget. Efter dens opfattelse var det hensigten fra forfatteren af afgørelsen at udelukke betaling af den højere dagpengesats, når eksperten var udstationeret til et sted, hvor hans eller hendes ægtefælle allerede var bosiddende. Kommissionen medgav, at der var tale om en oversættelsesfejl i den franske version af afgørelsen, men fandt ikke, at en sådan fejl kunne skabe en retlig beføjelse, og at der derfor ikke forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

I februar 2004 traf Kommission en ny afgørelse, som ændrede både den franske og den engelske tekst, således at det, der efter dens opfattelse havde været hensigten i afgørelsen fra 2002, fik gyldighed.

I december 2005 stilede Ombudsmanden et brev til den ansvarlige kommissær og anmodede om, at denne gik personligt ind i sagen for at søge en tilfredsstillende løsning på klagen og anførte, at en sådan løsning kunne ske i form af en kulancebetaling til klagerne. Det var kommissærens opfattelse, at Kommissionen havde fortolket de gældende regler korrekt og afviste Ombudsmandens forslag.

Efter Ombudsmandens opfattelse havde Kommissionen handlet unfair ved principielt at behandle klagerne, som om det var den nye, og ikke den tidligere afgørelse, der havde været i kraft på det pågældende tidspunkt. Der forelå et tilfælde af fejl eller forsømmelser, og Ombudsmanden fremsatte en kritisk bemærkning. Derudover beklagede han, at Kommissionen havde undladt at benytte lejligheden til at demonstrere sin vilje til at leve op til principperne for god forvaltningsskik. Ombudsmanden bebudede, at han havde til hensigt, sammen med den ansvarlige kommissær, at undersøge, hvordan en servicekultur bedst fremmes i det pågældende generaldirektorat.

AKTINDSIGT I DOKUMENTER: GEBYRER I HENHOLD TIL NATIONAL LOVGIVNING OG GRUNDE TIL AFVISNING AF DELVIS AKTINDSIGT

Sammendrag af afgørelse om klage 617/2003/IP over Europa-Kommissionen

Klageren ansøgte Kommissionen om aktindsigt i visse dokumenter i henhold til forordning 1049/2001⁹. Kommissionen afslog ansøgningen med den begrundelse, at udbredelsen ville være til skade for beskyttelsen af en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser (forordningens artikel 4, stk. 2, første led).

Efter at have studeret klagerens og Kommissionens anbringender udarbejdede Ombudsmanden et forslag til henstilling om, at Kommissionen enten skulle genoverveje sin afgørelse og give aktindsigt i de dokumenter eller dele deraf, som ikke er omfattet af ovennævnte undtagelse, eller give tilstrækkeligt detaljerede forklaringer på, at nogle eller alle disse dokumenter er dækket af den nævnte undtagelse.

Kommissionens detaljerede udtalelse medgav, at et vist antal af de dokumenter, som klageren havde bedt om, i henhold til italiensk lovgivning var offentlige dokumenter. Da disse imidlertid ikke var gratis tilgængelige for offentligheden i Italien, var det Kommissionens opfattelse, at det ville have været upassende og i strid med princippet om loyalt samarbejde mellem institutionen og den pågældende medlemsstat at forsyne klageren med gratis kopier af relevante dokumenter. Den foreslog derfor, som en fair løsning, at tillade klageren at konsultere de relevante dokumenter i Det Fælles Forskningscenter i Ispra.

⁹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001 L 145, s. 43).

Hvad angår muligheden for at give delvis aktindsigt i andre dokumenter argumenterede Kommissionen, at en undersøgelse, side for side, af de relevante dokumenter og udtrækket af afgrænsede segmenter heraf ville have påført institutionen en administrativ byrde helt ude af proportion, og at den offentlige interesse i at opnå aktindsigt i fragmentariske dele af dokumentet ikke kunne begrunde det administrative arbejde, det involverede.

Ombudsmanden fandt ikke Kommissionens holdning overbevisende. Imidlertid fandt han, at det ikke var indlysende, hvilken form for tiltag Europa-Parlamentet kunne have truffet for at bistå Ombudsmanden og klageren, og han konkluderede derfor, at det ikke var relevant at fremsende en særlig beretning og afsluttede sagen med to kritiske bemærkninger. Ombudsmanden påpegede navnlig, at forordning 1049/2001 ikke indeholder nogen undtagelse, der ville forpligte Den Europæiske Union til at nægte aktindsigt i dokumenter, blot fordi offentliggørelsen af dokumenterne i en medlemsstat ikke er gratis. Han mindede også om, at Retten i Første Instans havde stadfæstet, at institutionerne i visse tilfælde kunne veje offentlighedens interesse i at få delvis indsigt i de omspurgte dokumenter mod byrden af det arbejde, dette giver anledning til. Ombudsmanden bemærkede ligeledes, at Domstolen gjorde dette princip afhængigt af en konkret og individuel undersøgelse af de pågældende dokumenter. Der syntes ikke at have været gennemført en sådan konkret og individuel undersøgelse i dette tilfælde.

AFVISNING AF AT BETALE RETSOMKOSTNINGER

Sammendrag af afgørelse om klage 1537/2003/ELB (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Klageren var en midlertidig ansat ved Kommissionen. Der var blevet rejst en disciplinærsag mod ham, og han blev efterfølgende frikendt for anklagerne mod ham. Efter frikendelsen af ham krævede klageren erstatning, herunder omkostningerne i forbindelse med forberedelsen af hans forsvar.

Ifølge Kommissionen var klageren ikke berettiget til erstatning for sine retsomkostninger, idet disciplinærsagen mod ham ikke var gået videre til disciplinærrådet.

Efter at have set nærmere på klagerens og Kommissionens anbringender, stillede Ombudsmanden forslag om en mindelig løsning, der gik ud på, at Kommissionen, under hensyntagen til alvoren af beskyldningerne mod klageren og længden af den tid, der gik, før det blev besluttet ikke at overdrage sagen til disciplinærrådet, kunne overveje at kompensere klageren for de omkostninger, han med rimelighed var blevet påført i forbindelse med sit forsvar under disciplinærsagen.

Som svar på Ombudsmandens forslag var det Kommissionens opfattelse, at uagtet alvoren af de beskyldninger, der var rettet mod klageren, og den tid, der var gået, før det blev besluttet ikke at rejse sagen for disciplinærrådet, forhindrede tjenstemandsvedtægten Kommissionen i at udbetale udgifter, som klageren med rimelighed var blevet påført i forbindelse med sit forsvar.

I november 2005 sendte Ombudsmanden et brev til den ansvarlige kommissær og bad ham gå personligt ind i sagen for at søge at finde en tilfredsstillende løsning på klagen. Kommissæren gentog i sit svar, at Kommissionen ikke var enig i Ombudsmandens fortolkning af tjenstemandsvedtægten og afviste hans forslag.

Ombudsmanden fandt, at tjenstemandsvedtægten ikke afholdt Kommissionen fra at svare positivt på hans forslag om en kulanceerstatning for de omkostninger, som klageren med rimelighed var blevet påført i forbindelse med sit forsvar. Ombudsmanden konkluderede derfor, at Kommissionens afvisning af at betale klagerens udgifter, uagtet alvoren af de anklager, der var rettet mod ham, og den tid der var medgået, før Kommissionen havde besluttet ikke at rejse sagen ved disciplinærrådet, udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

I betragtning af, at Kommissionen ikke alene havde afvist et forslag til mindelig løsning, men også et yderligere initiativ til at løse sagen, rettet direkte til den ansvarlige kommissær, fandt Ombudsmanden, at et forslag til henstilling ville være nyttesløst. Ombudsmanden havde

yderligere den holdning, at de sandsynlige følgevirkninger af det konstaterede tilfælde af fejl eller forsømmelser ikke var af tilstrækkelig alvorlig karakter til at berettigede til en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning.

Ombudsmanden udtrykte ligeledes beklagelse over, at Kommissionens ansvarlige generaldirektorat havde undladt at benytte lejligheden til at demonstrere sin vilje til at overholde principperne for god forvaltningsskik og meddelte, at han havde til hensigt sammen med den ansvarlige kommissær at undersøge, hvordan en servicekultur bedst fremmes i det pågældende generaldirektorat.

Bemærkning: Klagen var rettet mod både Kommissionen og OLAF. Ombudsmandens undersøgelse viste imidlertid, at det var Kommissionen alene, der var ansvarlig for de principielle spørgsmål, der blev rejst. Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning og den kritiske bemærkning i afgørelsen om afslutning af behandlingen var derfor rettet mod Kommissionen og ikke mod OLAF.

AFSLAG PÅ AKTINDSIGT I EN REVISIONSRAPPORT - 2

Sammendrag af afgørelse om klage 1764/2003/ELB over Europa-Kommissionen

Klageren anmodede om, at Kommissionen gav ham aktindsigt i en revisionsrapport vedrørende Niger. Der blev kun givet delvis aktindsigt (uddrag af national lovgivning) i dokumentet. Klageren gjorde gældende, at Kommissionen ved at afslå at give ham aktindsigt i den resterende del af revisionsrapporten havde tilsidesat forordning 1049/2001 om aktindsigt i dokumenter¹⁰. Han nedlagde påstand om, at han skulle gives aktindsigt i dette dokument.

Kommissionen gjorde gældende, at dens afslag på at give aktindsigt i de resterende dele af revisionsrapporten var berettiget, eftersom deres offentliggørelse ville være til skade for beskyttelsen af formålet med revision og beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser. Endvidere var afsnit med personoplysninger omfattet af en yderligere undtagelse i forordning 1049/2001.

Ombudsmanden fremsatte forslag til en mindelig løsning i lyset af, at Kommissionen med hensyn til undtagelsen vedrørende beskyttelsen af formålet med revision ikke havde påvist, at den var berettiget til at gøre denne undtagelse gældende med henblik på at begrænse aktindsigten i revisionsrapporten, og at den med hensyn til beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser ikke havde givet en behørig begrundelse for sit afslag på at give aktindsigt i de dele af rapporten, hvis offentliggørelse den selv havde accepteret. Han foreslog derfor, at Kommissionen kunne overveje at give aktindsigt i de dele af rapporten, hvis offentliggørelse den selv havde foreslået.

Selvom Kommissionen accepterede at udlevere en del af dokumentet, påpegede klageren, at det udeladte materiale i det væsentlige svarede til det samlede materielle indhold af revisionsrapporten.

Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen har vide skønsmålinger i forbindelse med en beslutning om at give afslag på aktindsigt på grundlag af beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser. Ombudsmandens vurdering i denne forbindelse er derfor begrænset til at undersøge, om procedurebestemmelserne og begrundelsespligten er blevet overholdt, om kendsgerningerne er blevet korrekt fremført, og om der har været tale om en åbenbar fejl i forbindelse med vurderingen eller magtfordrejning. Med hensyn til begrundelsespligten mindede Ombudsmanden om, at selv om det påhviler den pågældende institution at påvise, at de dokumenter, hvori der ønskes aktindsigt, er omfattet af de undtagelser, der er opregnet i forordning 1049/2001, kan det være umuligt for hvert enkelt dokument at angive de hensyn, der begrundes,

¹⁰

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

at det skal behandles fortroligt, uden at indholdet herved offentliggøres, hvorved det egentlige formål med undtagelsen følgelig ikke vil blive nået.

Ombudsmanden bemærkede, at rapporten omfattede en dybtgående revision af forvaltningen i Niger. Han bemærkede endvidere, at Kommissionen fandt, at en fuldstændig offentliggørelse af det ønskede dokument kunne medføre en forringelse af dens forbindelser med Niger. Han fandt, at Kommissionen havde givet en klar begrundelse for sit anfægtede afslag, og at denne begrundelse var fyldestgørende, selv om den var kortfattet, eftersom omtalen af supplerende oplysninger, navnlig henvisning til indholdet af det omhandlede dokument, ville bevirke, at formålet med den påberåbte undtagelse ikke ville blive nået. Ombudsmanden fandt endvidere ikke, at den anfægtede beslutning var baseret på et åbenbart fejlagtigt skøn med hensyn til beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser. Han konkluderede, at der ikke var tale om et tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til Kommissionens anfægtede afslag på at give aktindsigt i dele af revisionsrapporten, som klageren havde begæret.

Klageren gjorde endvidere gældende, at Kommissionens dokumentregister var ufuldstændigt, da han kun fandt to dokumenter med relevans for revisionen, da han søgte i registeret.

Kommissionen havde besluttet, at dens dokumentregister indledningsvis skulle indeholde henvisninger til dokumenter, som i det væsentlige dækker dens lovgivningsarbejde. Registrets dækning ville gradvis blive udvidet. For at imødekomme klageren havde Kommissionen besluttet at udarbejde en oversigt over de dokumenter, som den var i besiddelse af vedrørende den pågældende revision.

Ombudsmanden bemærkede, at forsvarlig økonomisk forvaltning er af stor interesse for offentligheden, og at revisionsrapporter er værdifulde kilder til information om den måde, hvorpå fællesskabsmidler anvendes. Principperne for god forvaltningsskik kræver derfor, at revisionsrapporter og relevante dokumenter i Kommissionens besiddelse prioriteres højt ved oprettelsen af et dokumentregister. Ombudsmanden bemærkede, at Kommissionen kun fremsatte generelle bemærkninger vedrørende indholdet af sit register, hvilket ikke var tilstrækkeligt til at afhjælpe den mangel, som klageren havde påpeget. Ombudsmanden fandt ikke, at Kommissionens dokumentregister var fyldestgørende, for så vidt angår dokumenterne vedrørende den omhandlede revision. Dette udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden fremsatte en kritisk bemærkning.

UNDLADELSE AF AT BESVARE EN KLAGE I HENHOLD TIL TJENESTEMANDSVEDTÆGTENS ARTIKEL 90, STK. 2

Sammendrag af afgørelse om klage 2227/2004/MF over Europa-Kommissionen

Den 14. marts 2003 indgav klageren en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, over Kommissionens afgørelse vedrørende hans tjenesterejseudgifter. I betragtning af, at denne klage aldrig blev fremsendt til de ansvarlige tjenestegrene, indgav klageren endnu en klage til Kommissionen den 19. august 2003. I sin klage til Ombudsmanden gjorde klageren gældende, at Kommissionen ikke havde givet et begrundet svar på hans klage i henhold til artikel 90, stk. 2.

Kommissionen gjorde gældende, at undladelsen af at besvare en klage i henhold til artikel 90, stk. 2, blev anset som en stiltiende afvisning.

I lyset af sin holdning i tidligere sager, hvorefter det er god forvaltningsskik, at ansættelsesmyndigheden giver et klart svar på alle klager i henhold til artikel 90, stk. 2, fandt Ombudsmanden, at Kommissionens undladelse af at give et begrundet svar på klagerens klage, udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Ombudsmanden fremsatte derfor et forslag til henstilling til Kommissionen, hvori han anførte, at Kommissionen burde givet et begrundet svar på klagerens klage i henhold til artikel 90, stk. 2.

I sin detaljerede udtalelse henviste Kommissionen til sine begrænsede ressourcer og gjorde gældende, at muligheden for stiltiende at afvise klager havde til formål at sikre en manøvrermargin med henblik på at fastsætte prioriteter i forbindelse med dens overholdelse af god forvaltningsskik. Kommissionen anførte endvidere, at eftersom muligheden for stiltiende afvisninger af klager fandtes både i tjenstemandsvedtægten og i nogle medlemsstaters nationale retssystemer, kunne udøvelsen af denne mulighed ikke anses for at udgøre et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Den tilføjede, at der i de seneste to år havde været fem stiltiende afvisninger af klager ud af i alt 1 211 klager i henhold til artikel 90, stk. 2. Kommissionen anførte endvidere, at afgørelsen om tjenesterejseudgifter var begrundet.

I betragtning af, at Kommissionen havde nægtet at acceptere hans forslag til henstilling, fandt Ombudsmanden det nødvendigt at påpege følgende:

Det er god forvaltningsskik, at ansættelsesmyndigheden giver et klart svar på klager i henhold til artikel 90, stk. 2. I sin detaljerede udtalelse havde Kommissionen undladt at behandle de grunde, som forslaget til henstilling var baseret på. Det særdeles begrænsede antal stiltiende afvisninger syntes at bekræfte, at Kommissionens begrænsede ressourcer ikke tvang den til at afstå fra at give udtrykkelige svar på sådanne klager. Selv om det kunne accepteres, at Kommissionen burde være i stand til at fastsætte prioriteter med hensyn til klager i henhold til artikel 90, stk. 2, der indgives til den, gjorde dette desuden ikke dens beslutning om ikke at give noget som helst svar på en bestemt klage forenelig med principperne for god forvaltningsskik. Begrebet fejl eller forsømmelser er, som bekræftet af Fællesskabets domstoles retspraksis, bredere end begrebet ulovligheder. Det var klart ikke tilstrækkeligt, at Kommissionens afgørelse vedrørende klagerens tjenesterejseudgifter var begrundet. Hvis Kommissionen fandt, at denne afgørelse var korrekt og indeholdt alle de nødvendige forklaringer, burde det have været så meget desto lettere for den at træffe en begrundet afgørelse vedrørende klagen i henhold til artikel 90, stk. 2. I betragtning af, at Kommissionen ikke havde været i stand til at behandle klagerens første klage i henhold til artikel 90, stk. 2, korrekt, burde et svar på hans anden klage i henhold til artikel 90, stk. 2, af 19. august 2003 have været så meget desto mere nødvendigt.

Ombudsmanden gentog derfor sin opfattelse, at principperne for god forvaltningsskik kræver, at myndigheden giver et skriftligt svar på klager i henhold til artikel 90, stk. 2, og at dette svar skal gives inden for den frist på fire måneder, der er fastsat i denne bestemmelse. Kommissionens undladelse af at gøre dette i denne sag udgjorde derfor et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

Da klageren i sine bemærkninger til Kommissionens udtalelse havde anført, at han ikke fandt det nyttigt, at undersøgelsen af hans klage blev videreført, konkluderede Ombudsmanden, at det ikke var hensigtsmæssigt at fremlægge en særlig beretning for Europa-Parlamentet. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen med en kritisk bemærkning.

FORSKELSBEHANDLING I BEHANDLINGEN AF EN ANSØGNING OG MANGLENDE AKTINDSIGT I DOKUMENTER

Sammendrag af afgørelse om klage 2437/2004/GG over Europa-Kommissionen

I 2003 offentliggjorde Kommissionen en indkaldelse af forslag under Leonardo da Vinci-programmet. Ansøgere skulle fremsende et foreløbigt forslag, som Kommissionen undersøgte med hjælp fra eksterne eksperter. De ansøgere, hvis foreløbige forslag var blevet udvalgt, fik fremsendt de eksterne eksperters kommentarer og forslag og blev opfordret til at fremsende fuldstændige forslag.

Kommissionen informerede klageren om, at hans foreløbige forslag ikke kunne vælges, idet han ikke havde overholdt tidsfristen. Kommissionen erkendte senere, at den havde begået en fejltagelse. For at gøre denne fejltagelse god igen opfordrede den klageren til at fremsende et fuldstændigt forslag. Klageren tog imod denne opfordring. I juni 2004 meddelte Kommissionen ham imidlertid, at hans projekt ikke var blevet antaget til finansiering.

I sin klage til Ombudsmanden gjorde klageren gældende, at han var blevet udsat for forskelsbehandling, idet han ikke havde kunnet drage fordel af de eksterne eksperter bemærkninger, så han kunne forbedre sit foreløbige forslag. Han krævede erstatning på over 11 000 EUR. Han gjorde endvidere gældende, at Kommissionen havde undladt at behandle hans anmodning om aktindsigt i dokumenter forskriftsmæssigt.

Efter Ombudsmandens opfattelse havde Kommissionen reageret hurtigt og konstruktivt, da den pågældende fejltagelse var kommet til dens kendskab. Den havde imidlertid ikke sikret, at klageren var blevet behandlet på samme måde som de øvrige ansøgere, som var blevet opfordret til at fremsende fuldstændige forslag. Ombudsmanden udarbejdede derfor et forslag til henstilling, der opfordrede Kommissionen til at tilbyde klageren en rimelig kompensation, som kunne være meget lavere end det påkrævede beløb. Ombudsmanden anbefalede også, at Kommissionen skulle behandle klagerens anmodning om aktindsigt i dokumenter i sin fulde udstrækning, både materielt og proceduremæssigt.

I sin detaljerede udtalelse gjorde Kommissionen bl.a. gældende, at klageren udtrykkeligt havde afstået fra at lade sit foreløbige forslag evaluere, og at der derfor ikke var noget grundlag for et erstatningskrav. Kommissionen frigav også yderligere dokumenter fra sin sagsmappe.

Ombudsmanden fandt ikke Kommissionens argument overbevisende, navnlig fordi den havde været vidende om, at den blotte tilladelse til at fremsende et fuldstændigt forslag ikke var tilstrækkeligt til at garantere lige behandling. I sine bemærkninger til Kommissionens detaljerede udtalelse anførte klageren imidlertid, at den eneste fremgangsmåde, der ville have været korrekt og mulig under omstændighederne, ville have været at foretage en helt ny offentliggørelse af den relevante del af indkaldelsen af forslag. Ombudsmanden konkluderede således, at klageren ved at fremsende et fuldstændigt forslag skulle anses for at have truffet en overvejet og kvalificeret beslutning om at acceptere risikoen for, at denne fremgangsmåde måske ikke førte til et tilfredsstillende resultat. Ombudsmanden fandt derfor ikke, at der længere var noget grundlag for et erstatningskrav.

Hvad angår aktindsigt i dokumenter, var det fortsat uklart, hvorvidt Kommissionen havde frigivet alle de dokumenter i sagsakterne, der vedrørte klageren, til denne. Ombudsmanden anmodede derfor Kommissionen om at genoverveje de relevante spørgsmål. Kommissionen svarede, at der ikke var nogen specifik sagsakt vedrørende klagerens ansøgning som svar på indkaldelsen af forslag, og at alle dokumenter var blevet offentliggjort.

Ombudsmanden havde den holdning, at der i betragtning af sagens særlige omstændigheder ikke var nogen anledning til en kritisk bemærkning om, at der var sket en forskelsbehandling. Der blev dog fremsat kritiske bemærkninger vedrørende behandlingen af anmodningen om aktindsigt i dokumenter, både med hensyn til indhold og procedure.

MANGLENDE ANKEMULIGHED PÅ EUROPASKOLERNE

Sammendrag af afgørelse om klage 3403/2004/GG over Europa-Kommissionen

Klagerens søn gik på Europaskolen i Bruxelles indtil 2003, da han tog sin afgangseksamen. I hans skriftlige prøve i tysk gav hans lærer ham 9,5 point (»fremragende«). Men da censor kun gav ham 5,5 point (»utilstrækkeligt«), blev en tredje censor bedt om en karakter, og denne gav ham den endelige karakter 6,0 point.

Klagerne ankede afgørelsen, men klagenævnet for Europaskolen fandt, at det ikke var kompetent til at tage sig af denne sag. Det gjorde gældende, at selv om artikel 27 i aftalen om vedtægten for Europaskolerne, som havde været i kraft siden 2002, indeholdt mulighed for en sådan prøvelse, tillod de eksisterende gennemførelsesbestemmelser ikke en anke i en sag som den foreliggende.

Klagerne henvendte sig til Ombudsmanden. Da Europaskolerne ikke selv er hverken fællesskabsinstitutioner eller -organer, måtte Ombudsmandens undersøgelse fokusere på Kommissionens rolle. Klagerne fremhævede Kommissionens pligt til at sikre deres ret til en fair procedure.

I februar 2005 blev der vedtaget nye gennemførelsesbestemmelser. Klagenævnet afviste imidlertid igen klagerne sag, idet de nye bestemmelser ikke fandt anvendelse med tilbagevirkende kraft.

Efter forgæves at have forsøgt at opnå en mindelig løsning udarbejdede Ombudsmanden et forslag til henstilling og opfordrede Kommissionen til at sikre, at der blev fremsat et forslag til ændring af gennemførelsesbestemmelserne til Det Øverste Råd for Europaskolerne, således at klagenævnet kunne undersøge klagerne sag.

Kommissionen uddybede i sit svar, at den havde informeret Europaskolerne om, at der ikke var noget juridisk til hinder for et sådant forslag. Kommissionen tilføjede, at et foreløbigt udvalg nedsat af Det Øverste Råd efterfølgende havde drøftet spørgsmålet, men havde besluttet - til Kommissionens store fortrydelse - ikke at støtte et forslag om ændring af status quo. Kommissionen havde efter sin egen opfattelse gjort alt, hvad der var muligt inden for rimelighedens grænser.

Ombudsmanden udtrykte sin tilfredshed med Kommissionens konstruktive og vedvarende indsats for at bistå klagerne. Det var imidlertid hans opfattelse, at Kommissionens engagement i ordningen vedrørende Europaskolerne var af en sådan betydning, at den skulle spille en aktiv rolle for at sikre, at Europaskolerne lever op til principperne for god forvaltningsskik.

Ombudsmanden mindede om, at den nødvendige ændring af de relevante gennemførelsesbestemmelser ene og alene havde det sigte at lade aftalens artikel 27 få praktisk virkning fra den dato, den var trådt i kraft. Der syntes ikke at være nogen gyldig grund til, at Det Øverste Råd skulle afholde sig fra at anerkende en sådan ændring.

Ombudsmanden fandt, at Kommissionen i betragtning af overtrædelsens utvetydige karakter og spørgsmålets betydning skulle have insisteret på, at Det Øverste Råd drøftede forslaget. Da Kommissionen havde undladt at gøre dette, fremsatte Ombudsmanden en kritisk bemærkning.

Eftersom de nye gennemførelsesbestemmelser var trådt i kraft i 2005, og da der kun syntes at være et meget begrænset antal personer, der blev berørt af det pågældende problem, fandt Ombudsmanden det ikke relevant at udarbejde en særlig beretning til Europa-Parlamentet om sagen. Imidlertid opstår der lignende problemstillinger i to andre sager, som fortsat er til behandling hos Ombudsmanden (2153/2004/MF og 3323/2005/WP), hvis resultat ikke præjudiceres af den nærværende beslutning.

Klagerne underrettede Ombudsmanden om, at de var tilfredse med den måde, Ombudsmanden havde håndteret sagen på, og at de håbede, at Kommissionen ville gøre Europaskolerne opmærksom på denne afgørelse.

I betragtning af spørgsmålets betydning anmodede Kommissionen efterfølgende generalsekretariatet for Europaskolerne om at sætte Ombudsmandens afgørelse på Det Øverste Råds dagsorden. Den underrettede ligeledes Ombudsmanden om, at Europaskolerne havde vedtaget en kodeks for god forvaltningsskik (som findes på Europaskolernes websted).

AFSLAG PÅ AKTINDSIGT I ET INDLÆG FRA KOMMISSIONEN TIL ET KONFLIKTLØSNINGSPANEL UNDER VERDENSHANDELSORGANISATIONEN

Sammendrag af afgørelse om klage 582/2005/PB over Europa-Kommissionen

Friends of the Earth fik afslag på aktindsigt i Kommissionens *andet indlæg* til et konfliktløsningspanel under Verdenshandelsorganisationen (»WTO«). Tvisten var opstået på grundlag af en klage fra USA og andre i forbindelse med EF's tilgang til kommercialiseringen af bioteknologi (genetisk modificerede organismer). Klageren gjorde gældende, at Kommissionen havde tilsidesat forordning 1049/2001 om aktindsigt i dokumenter¹¹. Kommissionen anførte i sin udtalelse, at »WTO's tvistbilæ

¹¹

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, EFT 2001 L 145, s. 43.

ggelsesprocedure skal ligestilles med retslige procedurer» som omhandlet i artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning 1049/2001 om aktindsigt i dokumenter, hvori det hedder, at »[i]nstitutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for: (...) - retslige procedurer (...)«.

Ombudsmanden mindede om, at undtagelserne i forbindelse med aktindsigt skal fortolkes og anvendes restriktivt. Det vil være en alt for vidtgående fortolkning at anse 'retslige procedurer' i henhold til artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning 1049/2001 for også at omfatte *tvistbilæggelses procedurer, der kan ligestilles med retslige procedurer*. Desuden havde Kommissionen ikke påvist, at det var fællesskabslovgiverens hensigt, at udtrykket 'retslige procedurer' i forordning 1049/2001 også skulle omfatte andre tvistbilæggelsesprocedurer. I lyset heraf fandt Ombudsmanden ikke, at Kommissionens afslag på aktindsigt var velbegrundet, og fremsatte en kritisk bemærkning.

Med hensyn til klagerens påstand om, at Kommissionens indlæg fremover burde offentliggøres på det tidspunkt, hvor de indgives til WTO-panelet, bemærkede Ombudsmanden navnlig, at hans konklusion om fejl eller forsømmelser (ovenfor) ikke i sig selv indebar, at Kommissionen generelt ville være forpligtet til at offentliggøre eller på anden vis videregive sine indlæg i WTO-tvister til tredjemand i den fase af proceduren, som klageren havde henvist til.

TJENESTEFRIHED FOR NATIONALE EKSPERTER

Sammendrag af afgørelse om klage 760/2005/GG over Europa-Kommissionen

Klageren arbejdede som udstationeret national ekspert for Kommissionen. Hendes anmodning om tjenestefrihed for at kunne optræde som vidne ved en domstol blev afslået med den begrundelse, at de eksisterende regler ikke indeholdt denne mulighed for udstationerede nationale eksperter.

I sin klage til Ombudsmanden påstod klageren, at dette afslag udgjorde forskelsbehandling i og med, at tjenestemænd ved Fællesskaberne havde mulighed for tjenestefrihed under sådanne omstændigheder.

Kommissionens udtalelse syntes for det første at antyde, at en eventuel manglende ligebehandling skyldtes de objektive forskelle mellem tjenestemænd og udstationerede nationale eksperter, og for det andet at der i hovedsagen ikke forelå et tilfælde af ulige behandling mellem tjenestemænd og udstationerede nationale eksperter ud fra betragtningen om, at de manglende specifikke bestemmelser om tjenestefrihed i sådanne tilfælde blev kompenseret gennem muligheden for at opnå tjenestefrihed under andre rubrikker.

Ombudsmanden fandt ikke Kommissionens holdning overbevisende, idet Kommissionen (i) ikke havde tilvejebragt en tilfredsstillende forklaring på, hvorfor de eksisterende forskelle mellem tjenestemænd og udstationerede nationale eksperter kunne berettige den til at behandle dem anderledes, når det drejede sig om beslutninger om ansøgninger om tjenestefrihed til at optræde som vidne ved en domstol, og (ii) ikke havde påvist, at tjenestemænd og udstationerede nationale eksperter var blevet behandlet lige.

Ombudsmanden foreslog, som en mindelig løsning, at Kommissionen skulle overveje at ændre eller præcisere de eksisterende regler for at sikre, at udstationerede nationale eksperter kan bevilges tjenestefrihed på samme vilkår som tjenestemænd i de tilfælde, hvor de skal optræde som vidner ved en domstol. Da Kommissionen ikke accepterede forslaget, gentog Ombudsmanden det i form af et forslag til henstilling.

I sin detaljerede udtalelse gjorde Kommissionen, uden at gå nærmere i enkeltheder, gældende, at den ville undersøge Ombudsmandens forslag inden for rammerne af en kommende og mere omfattende undersøgelse af situationen for udstationerede nationale eksperter. Kommissionen bemærkede, at klageren ikke desto mindre var blevet bevilget en ekstra dags tjenestefrihed for 2006.

Efter Ombudsmandens opfattelse var dette svar ikke tilfredsstillende, idet det ikke udgjorde et løfte om, at forslaget til henstilling ville blive gennemført.

I og med at det ikke forekom berettiget at fremsende en særlig beretning til Europa-Parlamentet, afsluttede Ombudsmanden sagen med en kritisk bemærkning.

Ombudsmanden udtrykte ligeledes sin beklagelse over, at Kommissionens relevante tjenestegren havde undladt at benytte lejligheden til at demonstrere sin vilje til at overholde principperne for god forvaltningsskik, og meddelte, at han havde til hensigt, sammen med den ansvarlige kommissær, at undersøge, hvordan en servicekultur bedst fremmes i det pågældende generaldirektorat.

UNDLADELSE AF AT FÅ TYSKLAND TIL AT OPFYLDE EN DOM AFSAGT AF DOMSTOLEN

Sammendrag af afgørelse om klage 1037/2005/GG over Europa-Kommissionen

I 1998 indførte Tyskland en »bekendtgørelse om begrænsning og genanvendelse af emballageaffald«, som gennemførte et EU-direktiv i national ret. I henhold til bekendtgørelsen skulle producenter og forhandlere uden vederlag tage tomme salgsemballager retur og sende dem til genanvendelse. Under visse betingelser kunne denne forpligtelse opfyldes ved at deltage i en samlet ordning for indsamling af brugte salgsemballager. Forhandlere af visse drikkevarer skulle hos forbrugerne opkræve pant på plastflasker og dåser, medmindre de deltog i en sådan ordning. Hvis visse betingelser vedrørende andelen af genbrugsemballage på markedet imidlertid ikke blev nået, kunne producenterne ikke længere opfylde deres forpligtelser ved at deltage i ordningen. I et sådant tilfælde blev drikkevarer i engangsemballager omfattet af ordningen med pantopkrævning og individuel tilbagetagelse. Den 2. juli 2002 krævede de tyske myndigheder, at der blev opkrævet pant på engangsemballager til mineralvand, øl og kulsyreholdige læskedrikke fra 1. januar 2003.

Efter en overtrædelsesprocedure mod Tyskland vedrørende mineralvand fastslog Domstolen, at de pågældende bestemmelser udgjorde en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet (sag C-463/01). Den fastslog navnlig, at forordningen ikke havde fastsat en tilstrækkelig lang overgangsfrist.

I en anden sag, der var blevet forelagt Domstolen af en tysk ret (sag C-309/02), fastslog den, at en overgang fra én ordning for håndtering af emballageaffald til en anden kun var forenelig med fællesskabsretten, hvis der på tidspunktet for ændringen fandtes en operationel ordning, som producenterne og forhandlerne faktisk ville kunne deltage i.

I deres klage til Ombudsmanden gjorde to advokater, som repræsenterede virksomheder, der var berørt af forordningen, gældende, at Kommissionen ikke havde truffet de nødvendige foranstaltninger til at få Tyskland til at opfylde disse domme.

Ifølge Kommissionen indeholdt de to domme ikke en hjemmel til at kunne kræve af Tyskland, at de pågældende bestemmelser blev suspenderet. I den første dom havde Domstolen fastslået, at den obligatoriske pantopkrævning kun var uforenelig med fællesskabsretten, fordi den var blevet indført uden en tilstrækkelig overgangsfrist. Kommissionen fandt, at en tilstrækkelig lang frist nu under alle omstændigheder var udløbet.

Med hensyn til den anden dom fandt Kommissionen, at den ikke fandt anvendelse i denne sag, fordi der var tale om en præjudiciel afgørelse, som kun anførte generelle betingelser med hensyn til pantopkrævnings forenelighed med fællesskabsretten uden at vurdere den tyske ordning som sådan. Spørgsmålet, om den tyske ordning var uforenelig med fællesskabsretten på grund af en utilstrækkelig geografisk dækning, var omfattet af en anden overtrædelsesprocedure, som var ved at blive behandlet af Kommissionen. Der var derfor ikke behov for yderligere foranstaltninger.

Ombudsmanden mindede om, at der kan forekomme fejl eller forsømmelser, når myndigheden fortolker en retsregel eller et princip forkert. I denne sag var EF-traktatens artikel 228 relevant. Den bestemmer, at såfremt en medlemsstat ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, afgiver Kommissionen en begrundet udtalelse og kan indbringe sagen for Domstolen.

Efter Ombudsmandens opfattelse var det klart, at en overgangsfrist skulle gå forud for indførelsen af en ny ordning. Han fandt ikke, at Kommissionen havde fremført overbevisende argumenter til støtte for sin opfattelse, at det forhold, at der var forløbet tid *efter* indførelsen, havde medført, at Domstolens afgørelse var ophørt med at være gyldig. De argumenter, som den gjorde gældende, syntes at være baseret på hensigtsmæssighedsbetragtninger.

Med hensyn til den anden af Domstolens domme fandt Ombudsmanden, at påstanden om, at Kommissionen ikke havde sikret, at Tyskland opfyldte denne dom, var klart ubegrundet, eftersom det var en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af traktaten. Han fandt imidlertid, at dommen klart henviste til den tyske bekendtgørelse og fastsatte betingelser, som skulle opfyldes.

Ombudsmanden fandt, at selv hvis der havde været tale om en tilstrækkelig lang overgangsfrist, kunne Kommissionens opfattelse, at der ikke var behov for yderligere foranstaltninger med hensyn til opfyldelse af den første dom, kun begrundes, hvis den havde sikret sig, at en operationel ordning, som var åben for alle interesserede virksomheder, var tilgængelig. Kommissionen havde imidlertid konkluderet på et tidligere tidspunkt, at der ikke var indført en sådan ordning. Den havde endvidere erkendt, at spørgsmålet stadig var ved at blive undersøgt i forbindelse med en anden overtrædelsesprocedure. Ombudsmanden fandt derfor Kommissionens holdning inkonsekvent.

Han konkluderede, at Kommissionen havde fortolket sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 228 forkert ved ikke at fremføre overbevisende argumenter til støtte for, at der ikke var behov for yderligere foranstaltninger til at få Tyskland til at opfylde Domstolens afgørelser.

I betragtning af, at en af overtrædelsesprocedurerne vedrørende den tyske bekendtgørelse stadig verserede, fandt han, at hans synspunkter, udtrykt i en kritisk bemærkning, på en hensigtsmæssig måde kunne tages i betragtning af Kommissionen i forbindelse med den pågældende procedure.

AKTINDSIGT I DOKUMENTER VEDRØRENDE TILDELING AF KVOTER FOR DRIVHUSGASEMISSIONER

Sammendrag af afgørelse om klage 1463/2005/TN over Europa-Kommissionen

Klagen vedrørte Kommissionens afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende de nationale planer for tildeling af kvoter for drivhusgasemissioner (nationale tildelingsplaner (»NAP«)), som Det Forenede Kongerige, Frankrig og Slovakiet har anmeldt til Kommissionen. Kommissionen havde givet afslag på aktindsigt i de pågældende dokumenter på grundlag af artikel 4, stk. 2, tredje led, og artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning 1049/2001¹² om offentlig aktindsigt i dokumenter, idet den argumenterede, at dens forhandlinger med medlemsstater fortsat var i gang, og at aktindsigt i de pågældende dokumenter ville kompromittere dens forhandlingsposition.

Klageren argumenterede, at eftersom alle NAP'er skulle vurderes hver for sig og uden undtagelse, kunne Kommissionens holdning til en NAP ikke påvirke dens holdning til en anden NAP. Klageren påstod, at Kommissionen med urette havde afvist aktindsigt i de pågældende dokumenter.

I sin udtalelse argumenterede Kommissionen, at vurderingen af NAP'er antager form af en efterforskning, hvis formål er at fastslå, om NAP'erne er i overensstemmelse med direktiv 2003/87¹³ om handel med kvoter for drivhusgasemissioner. Denne procedure involverer en betydelig mængde forhandlinger for at finde frem til en løsning, der er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, og som tager højde for den specifikke situation i medlemsstaten.

Ombudsmanden bemærkede, at klageren havde fået tildelt aktindsigt i de krævede dokumenter, efter at NAP-godkendelsesproceduren var blevet afsluttet for alle medlemsstater. For så vidt

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001 L 145, s. 43).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, EUT 2003 L 275, s. 32.

angik Kommissionens afvisning af at give aktindsigt i NAP'er under igangværende forhandlinger understregede han imidlertid, at principperne for god forvaltningsskik tilsiger, at der skal tilvejebringes gyldige og overbevisende argumenter.

Artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der udarbejdes af en institution til internt brug. De dokumenter, der blev anmodet om aktindsigt i, var meddelelser sendt til og modtaget fra myndigheder i visse medlemsstater. Efter Ombudsmandens opfattelse kunne de derfor ikke anses for at være dokumenter til internt brug.

I henhold til forordningens artikel 4, stk. 2, skal det, for at aktindsigt kan afslås, konstateres, at udbredelsen ville være til skade for beskyttelsen af formålet med undersøgelserne. Formålet med undersøgelserne i nærværende kontekst var at sikre, at medlemsstaternes NAP'er var i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. For at undtagelsen i artikel 4, stk. 2, kunne finde anvendelse, skulle Kommissionen fastslå, at udbredelsen af de pågældende dokumenter ville være til skade for beskyttelsen af dette formål. Det havde den undladt at gøre. Ombudsmanden fandt derfor, at Kommissionen med urette havde givet afslag på aktindsigt i dokumenter under løbende forhandlinger, og at dette afslag udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden fremsatte en kritisk bemærkning i denne henseende.

UNDLADELSE AF AT FORKLARE EN NEGATIV VURDERING AF EN ANSAT I ET AGENTUR

Sammendrag af afgørelse om klage 163/2006/MHZ over Europa-Kommissionen

En tjenestemand ved Kommissionen sendte et brev til Det Europæiske Miljøagentur (EEA) om problemer vedrørende Kommissionens samarbejde med en arbejdsgruppe under EEA, som klageren havde været ansvarlig for. Ifølge klageren, som efterfølgende var blevet afskediget, var brevet blevet afsendt efter anmodning fra hendes overordnede for at skaffe beviser mod hende. Klageren skrev til Kommissionen og udbad sig forklaringer. Da Kommission ikke svarede, henvendte klageren sig til Ombudsmanden.

Kommissionen erkendte og beklagede, at klageren ikke havde modtaget et svar på sit brev. Kommissionen indtog imidlertid den holdning, at det ville have været upassende for den at gå ind i en diskussion med individuelle ansatte eller tidligere ansatte ved EEA om dens kontakter med EEA. Kommissionen ville derfor ikke have været i stand til at svare i hovedsagen på klagerens anmodning om oplysninger.

I sine bemærkninger gjorde klageren gældende, at hun forventede, at den pågældende tjenestemand i Kommissionen ville modtage en skriftlig advarsel, og at hun ville få tilsendt en kopi af advarselsskrivelsen.

Ombudsmanden fandt, at Kommission havde givet en fornuftig forklaring på, hvorfor den ikke havde forsynet klageren med de oplysninger, hun havde bedt om. Imidlertid udgjorde Kommissionens undladelse af at besvare klagerens brev et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Kommissionens beklagelse for det manglende svar udgjorde ikke en uforbeholden undskyldning, som med rette kunne forventes for at tilfredsstille klageren. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning.

Med hensyn til det spørgsmål, der var blevet rejst i klagerens bemærkninger, fremhævede Ombudsmanden, at disciplinære sanktioner kun kan pålægges i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i tjenstemandsvedtægten. Såfremt Ombudsmanden, som led i sin undersøgelse af den fremsendte klage, skulle undersøge, hvorvidt der burde indledes disciplinær forfølgning i en given sag, ville han reelt komme til at gennemføre, hvad man kunne kalde en indledende disciplinærsag, hvis konklusioner sandsynligvis ville præjudicere eller opfattes at præjudicere resultatet af eventuelle efterfølgende disciplinærsager. For så vidt som klagerens

bemærkning kunne opfattes som et nyt krav, var det Ombudsmandens opfattelse, at der ikke kunne tages hensyn hertil i hans undersøgelse.

KONTROL AF DATOEN FOR AFSENDELSE AF FORUDGÅENDE BEVILLINGSFORSLAG

Sammendrag af afgørelse om klage 866/2006/SAB over Europa-Kommissionen

Klageren hævdede, at Kommissionen havde undladt at behandle klagerens forudgående forslag i henhold til Socrates-programmet ved med urette at konkludere, at de var blevet indgivet efter tidsfristen (den 1. november 2005). Klageren argumenterede i det væsentlige, at Kommissionen havde modtaget beviser på den rettidige indgivelse af de forudgående forslag. I sin udtalelse gjorde Kommissionen gældende, at den erklærede de forudgående forslag for uantagelige, idet luftfragtbrevene fra kurerfirmaet DHL, der blev modtaget af Kommissionen sammen med de forudgående forslag, var påført datoen den 2. november 2005. Der havde ifølge Kommissionen ikke været nogen som helst grund til at betvivle denne dato.

Den relevante indkaldelse af forslag talte om »closing dates for submission (=dispatch) of proposals« (sidste frister for indgivelse (=afsendelse) af forslag) og fastsatte datoen til den 1. november 2005 som sidste frist for indgivelsen af de pågældende forudgående forslag. I det relevante ansøgningsskema blev det nævnt, at denne dato var »1 November 2005 (as per postmark) (1. november 2005 (poststemplets dato)). Applications bearing postmark after this date [would] not be considered (Ansøgninger poststemplet efter denne dato [ville] ikke blive taget i betragtning). The application [had to] be sent by post.« (Ansøgningen [skulle] fremsendes pr. post).

Ombudsmandens undersøgelse afslørede, at de forudgående forslag var blevet håndteret af to forskellige kurerfirmaer. Ombudsmanden bemærkede, at luftfragtbrevene, som Kommissionen havde henvist til, viste, at den post, som DHL havde leveret til den, var blevet givet til DHL af et firma kaldet SPEEDEX og ikke af klageren. Alene navnet på sidstnævnte firma antydede, at det tilbød kurerservice. Under disse omstændigheder anerkendte Ombudsmanden ikke Kommissionens argument om, at der ikke var nogen grund til at antage, at den dato, der fremgik af DHL's luftfragtbreve, var afsendelsesdatoen. Tilsvarende mindede han om, at selv om Kommissionen tilsyneladende havde gennemført en søgning på internettet i DHL's database for at kontrollere denne dato, havde den ikke foretaget sig yderligere for at verificere afsendelsesdatoen. Derudover havde Kommissionen stadfæstet sine oprindelige beslutninger om at give afslag på klagerens forudgående forslag, selv om klageren havde anfægtet dem ved at fremlægge dokumenter, der viste, at disse forslag var blevet afsendt den 1. november 2005 af SPEEDEX. I lyset af ovennævnte konkluderede Ombudsmanden, at Kommissionen rent faktisk havde undladt at behandle de pågældende forudgående forslag korrekt og fandt, at dette udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

3.4.4 De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor

UTILSTRÆKKELIGE OPLYSNINGER TIL EN ANSØGER VEDRØRENDE HANS FEJL I EN OVERSÆTTESPRØVE

Sammendrag af afgørelse om klage 674/2004/PB over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

Klageren anmodede EPSO om oplysninger, som ville hjælpe ham med at forstå sine karakterer i en oversættelsesprøve, som han ikke havde bestået. EPSO sendte ham et evalueringsark, hvoraf

følgende fremgik: »... oversættelsen er ikke i tilstrækkelig grad tro mod originalen og/eller lever på fransk ikke op til de krav, der skal være opfyldt for at løse opgaverne«. I løbet af Ombudsmandens undersøgelse gav EPSO også visse oplysninger om de typer af fejl, som klageren havde begået.

I 1999 gav Kommissionen tilsagn om at give ansøgere aktindsigt i deres egne rettede besvarelser, efter at både Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen havde godkendt Ombudsmandens særlige beretning om åbenhed i ansættelsesprocedurer. I denne beretning blev det påpeget, at en sådan aktindsigt ville (i) give ansøgeren mulighed for at se sine fejl og således forbedre sine fremtidige resultater, (ii) styrke ansøgerens tillid til forvaltningen, og (iii) gøre det muligt for ansøgere, der er dumpet, og som ønsker at anfægte vurderingen, at forelægge meget mere præcise argumenter.

I sit forslag til henstilling vedrørende denne sag fandt Ombudsmanden, at tilstrækkeligheden af de oplysninger, der gives i et evalueringsark udarbejdet af udvælgelseskomitéen, skal vurderes under hensyntagen til formålet med at give en ansøger en kopi af sin egen rettede besvarelse. Evalueringsarket skal derfor give tilstrækkeligt klare og detaljerede oplysninger i lyset af disse formål. Ombudsmanden fandt, at når evalueringsarket vedrører en oversættelsesprøve, indebærer dette krav, at det skal indeholde oplysninger om ikke kun typerne, men også om vægtigheden og omfanget af de fejl eller svagheder, som udvælgelseskomitéen har identificeret i ansøgernes besvarelse, uden dog at pålægge udvælgelseskomitéen en urimelig administrativ byrde. I tilknytning hertil påpegede Ombudsmanden, at udvælgelseskomitéen ikke er forpligtet til på grundlag af principperne for god forvaltningsskik at give ansøgere en detaljeret udtalelse om de *specifikke* fejl eller svagheder, som det har identificeret.

EPSO svarede ved at give flere oplysninger om de *typer* af fejl, som klageren havde begået i prøven. Det anførte imidlertid, at det ikke er udvælgelseskomitéens ansvar at angive vægten og betydningen af de forskellige typer af fejl, der er identificeret under rettelsen af den pågældende opgave. EPSO accepterede derfor ikke Ombudsmandens forslag til henstilling.

Ombudsmanden bemærkede i sin afgørelse, at EPSO hverken havde gjort gældende, at det ville være forbundet med en urimelig administrativ byrde at stille de ovennævnte oplysninger til rådighed, eller anført andre gyldige grunde til ikke at give klageren disse oplysninger. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning. Endvidere anførte Ombudsmanden, at han ville overveje, om det ville være hensigtsmæssigt at lade ovennævnte spørgsmål indgå i hans undersøgelse på eget initiativ om aktindsigt i de evalueringskriterier, som fastlægges af udvælgelseskomitéer til skriftlige prøver (undersøgelse OI/5/05/PB), og kunne også overveje, om det ville være nyttigt at iværksætte en særskilt undersøgelse på eget initiativ.

PÅSTÅET FORSKELSBEHANDLING OG URIMELIG BEHANDLING SOM FØLGE AF KORTERE FORBEREDELSESTID TIL EN MUNDTLIG PRØVE END DE ØVRIGE KANDIDATER

Sammendrag af afgørelse om klage 3399/2004/OV over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskantor (EPSO)

Klageren deltog i en almindelig udvælgelsesprøve KOM/A/3/02 tilrettelagt af EPSO. I december 2003 informerede EPSO ham om, at han ikke havde fået adgang til den mundtlige prøve e), fordi hans karakter på 23,2/40 i den skriftlige prøve d) ikke var tilstrækkelig til, at han var blandt de 145 bedste kandidater. Klageren bad om en kopi af sin prøve. Som svar herpå informerede udvælgelseskomitéen ham ved brev af 27. januar 2004 om, at den havde genovervejet hans prøve og besluttet at lade ham deltage i den mundtlige prøve e), som skulle finde sted den 18. februar 2004. Den 23. april 2004 meddelte EPSO klageren, at han ikke var blevet optaget på reservelisten. Klageren oplyste ud fra dette brev, at han faktisk havde opnået 25,6/40 i skriftlig prøve d).

Klageren henvendte sig til Ombudsmanden med påstand om, (i) at der havde fundet administrative uregelmæssigheder sted i rettelsen af hans skriftlige prøve d), således som det kom til udtryk ved de forskellige karakterer, han var blevet informeret om (23,2/40 og 25,6/40), og (ii) at han ikke var blevet

behandlet rimeligt og på lige fod med andre kandidater, idet han først den 3. februar 2004 havde modtaget en invitation til at deltage i den mundtlige prøve og således havde mindre tid at forberede sig i.

I en fælles udtalelse gjorde Kommissionen og EPSO gældende, at den fornyede gennemgang af klagerens skriftlige prøve havde ført til en ny karakter på 25,6/40, og at der ikke var tale om en administrativ uregelmæssighed, men om en korrigerende beslutning. Med hensyn til den påståede urimelige behandling og forskelsbehandling påpegede de, at meddelelsen om udvælgelsesprøven havde informeret kandidaterne om de forskellige former for egnethed, evner og viden, som ville blive evalueret under prøverne, og at alle kandidater derfor kunne have brugt perioden efter stopprøverne til at forberede sig til de øvrige prøver, også den mundtlige.

Ombudsmandens tjenestegrene fik indsigt i EPSO's sagsakter. Udvalgelseskomitéen havde modtaget 14 anmodninger fra kandidater, enten om en fornyet evaluering af den skriftlige prøve d) eller om flere oplysninger om årsagerne til deres utilfredsstillende karakter. Udvalgelseskomitéen havde betragtet alle 14 anmodninger som anmodninger om en fornyet evaluering. Efter en tredje karaktergivning fik to kandidater, herunder klageren, adgang til den mundtlige prøve. Ombudsmanden var således i stand til at bekræfte og hilse det forhold velkommen, at udvalgelseskomitéen havde gennemført en reel fornyet evaluering af klagerens prøve, som førte frem til en korrigerende beslutning. Der blev derfor ikke konstateret noget tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til påstanden om administrative uregelmæssigheder. Desuden fremsatte Ombudsmanden en yderligere bemærkning med opfordring til EPSO og udvalgelseskomitéen om i alle udvælgelsesprøver at tage behørigt hensyn til anmodninger om fornyet evaluering og foretage rettelser af deres tidligere vurderinger, således at borgernes tillid til de af EPSO tilrettelagte udvælgelsesprocedurer kan fremmes.

Med hensyn til den anden påstand fandt Ombudsmanden, at forskellen i behandling var objektivt berettiget i og med, at klagerens prøve var blevet evalueret på ny, og at han havde fået adgang til den mundtlige prøve. Ombudsmanden fandt imidlertid, at klageren ikke var blevet behandlet fair og rimeligt, idet EPSO havde foreslået klageren den 18. februar 2004 som datoen for hans mundtlige prøve, hvor EPSO kunne have foreslået den anden mulige dato, nemlig den 1. marts 2004, hvilket ville have givet klageren mulighed for yderligere ti dages forberedelse. Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning i denne henseende.

UOVERENSSTEMMENDE OPLYSNINGER I EN ALMINDELIG UDVÆLGELSESPRØVE

Sammendrag af afgørelse om klage 32/2005/ELB over Det Europæiske Personaleudvælgelseskantor (EPSO)

Klageren deltog i en almindelig udvælgelsesprøve. Han bestod ikke prøve c) bestående af en række multiple choice-spørgsmål, der tjente »til at vurdere [ansøgers] almene viden og kunnen, herunder [deres] sproglige og numeriske ræsonneringsevne«. Klageren gjorde gældende, at spørgsmål nr. 21 i denne prøve indeholdt uoverensstemmende oplysninger.

Ombudsmanden accepterede klagerens ovennævnte argument. Ikke desto mindre fandt han ligeledes, at spørgsmål nr. 21 ikke kunne anses for at være uforeneligt med formålet med prøven og i sig selv uforeneligt med princippet om ligebehandling af ansøgerne eller med principperne for god forvaltningsskik, hvorefter Fællesskabets institutioner og organer skal være konsekvente i deres administrative adfærd og give borgerne oplysninger, som er nøjagtige og ikke præsenteres på en vildledende måde. Ombudsmanden bemærkede også i denne henseende, at eftersom meddelelsen om udvælgelsesprøven og forsiden af prøve c) klart oplyste ansøgerne om, at denne prøve bestod af spørgsmål, som navnlig tjente til at vurdere ansøgernes »sproglige og numeriske ræsonneringsevne«, udgjorde EPSO's undladelse af at angive i disse dokumenter, at et prøvespørgsmål kunne indeholde visse uoverensstemmende oplysninger, ikke i sig selv et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Han fandt imidlertid, at EPSO i henhold til god forvaltningsskik kunne overveje at medtage en sådan præcisering i fremtidige meddelelser om udvælgelsesprøver.

I lyset af karakteren af en multiple choice-prøve, den klare og entydige instruktion om, at ansøgerne »skal vælge det rigtige svar på hvert spørgsmål«, og at de svar, der kan betragtes som rigtige i forbindelse med en multiple choice-prøve, principielt og som almindelig viden er begrænset til de svar, der er foreslået i prøven, accepterede Ombudsmanden ikke klagerens argument om, at hans beslutning om ikke at besvare det pågældende spørgsmål kunne betragtes som et rigtigt svar.

Ombudsmanden bemærkede endvidere, at følgende klart fremgik af forsiden af prøve c): »det rigtige svar er udelukkende baseret på oplysninger i teksten eller tabellen«. Det rigtige svar på det pågældende spørgsmål var imidlertid baseret på de oplysninger, der var givet *kumulativt* i dets tekst og tabel. De oplysninger, som ansøgerne fik på forsiden af prøve c), var derfor unøjagtige. Dette udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser, og Ombudsmanden fremsatte en relevant kritisk bemærkning. Ombudsmanden undersøgte derefter, om EPSO's afgørelse om ikke at betragte klagerens undladelse af at besvare spørgsmål nr. 21 som et korrekt svar og derfor ikke at give ham et ekstra point udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. I lyset af hans øvrige resultater og den omstændighed, at klageren ikke havde gjort gældende, at hans undladelse af besvare spørgsmålet, heller ikke delvist, skyldtes den ovennævnte uoverensstemmelse og unøjagtighed, fandt Ombudsmanden ikke, at der var tale om et tilfælde af fejl eller forsømmelser med hensyn til dette aspekt af sagen.

3.4.5 Regionsudvalget

DELVIS BETALING FOR PÅSTÅET UFULDSTÆNDIGT ARBEJDE

Sammendrag af afgørelse om klage 786/2006/JF over Regionsudvalget

Klageren gennemførte en undersøgelse i henhold til en kontrakt med Regionsudvalget og fremsendte en endelig rapport. I henhold til kontrakten havde Regionsudvalget 30 dage, hvor det kunne godkende eller afvise rapporten. Fem dage efter kontraktperiodens udløb informerede Regionsudvalget klageren om, at det ikke var tilfreds med kvaliteten af rapporten og derfor kun var villig til at betale to tredjedele af det i kontrakten fastsatte beløb til klageren.

Klageren gjorde gældende, at Regionsudvalget havde undladt at overholde kontraktens bestemmelser og ikke havde informeret ham om mulighederne for at anke. Han påstod ligeledes, at Regionsudvalget havde undladt at besvare hans breve, herunder et brev, hvori han søgte en udenretslig løsning på sagen. Klageren nedlagde påstand om, at Regionsudvalget skulle betale ham det fulde kontraktbeløb, plus renter.

Regionsudvalget forklarede den forsinkede fremsættelse af dets synspunkter om klagerens endelige rapport med, at der var behov for en grundig gennemgang og for at høre den interne revision og den juridiske tjeneste om de næste skridt. Regionsudvalget svarede ikke på klagerens breve, idet klageren havde tilkendegivet, at det var hans hensigt at tage retlige skridt.

Ombudsmandens muligheder for at granske klager vedrørende opfyldelsen af kontraktvilkår er begrænsede. Han indtog derfor den holdning, at han ikke burde forsøge at afgøre, om der havde fundet en kontraktovertrædelse sted, eller om Regionsudvalget var kontraktmæssigt berettiget til at nægte at betale det fulde beløb. Hvis Regionsudvalget imidlertid var ude af stand til at overholde den kontraktmæssige tidsfrist, burde det ud fra god forvaltningsskik have informeret klageren herom før tidsfristens udløb. Regionsudvalgets undladelse af at gøre dette udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser, og der blev derfor fremsat en kritisk bemærkning.

Ombudsmanden opfattede Regionsudvalgets holdning således, at det, til trods for den forsinkede underretning af klageren, var berettiget til ikke at betale det kontraktligt aftalte beløb fuldt ud, fordi klageren havde undladt at levere en rapport af den kvalitet, som Regionsudvalget havde krav på at modtage i henhold til kontrakten. Han konkluderede derfor, at Regionsudvalget var fremkommet med en sammenhængende og rimelig redegørelse for sine aktioner og for, hvorfor det mente, at dets synspunkt med hensyn til kontrakten var berettiget.

Med hensyn til de øvrige aspekter af klagen var det Ombudsmandens holdning, at Regionsudvalget, da kontrakten indeholdt en specifik bestemmelse om tvister, ikke var forpligtet til at underrette klageren om andre mere generelle muligheder. Ombudsmanden kritiserede imidlertid Regionsudvalget for dets undladelse af at besvare klagerens breve.

3.4.6 Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse

FORHOLDET MELLEM ADMINISTRATIONEN OG TJENESTEMÆND I ET FÆLLESSKABSORGAN

Sammendrag af afgørelse om klage 1429/2005/JF over Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop)

Klageren påstod, at direktøren for Cedefop havde truffet en ensidig beslutning om at lukke Cedefop i en uge i august 2005, idet han havde undladt at tage hensyn til personaleudvalgets anmodning om at vente, til personalet kunne høres om lukningen på sin generalforsamling.

Cedefop forklarede, at sommerlukningen blev gennemført for første gang i 2003 som et eksperiment. I 2004, og i samråd med personaleudvalget, besluttede Cedefop at gentage sommerlukningen.

Efter en undersøgelse konkluderede Ombudsmanden, at personaleudvalget havde anmodet Cedefops administration om at vente på, at personalets generalforsamling havde fundet sted, før den udstedte den omstridte beslutning. Han fandt, at personaleudvalget, efter at have fremsat en sådan anmodning, med rimelighed kunne have forventet, at hvis Cedefop ikke accepterede den, ville centret have gjort rede for sine beæggrunde til ikke at gøre dette og dermed demonstreret, at det mener samrådet med personaleudvalget alvorligt. Det bevismateriale, som Ombudsmanden havde til sin rådighed, viste imidlertid, at der ikke var givet nogen forklaring, og at Cedefop heller ikke havde givet nogen forklaring i sin udtalelse.

Ombudsmanden fremsatte derfor en kritisk bemærkning om, at Cedefops undladelse af at reagere på personaleudvalgets anmodning ikke var i overensstemmelse med principperne for god forvaltningsskik, således som de er gældende for forholdet mellem administrationen og tjenestemænd i et fællesskabsorgan.

3.5 FORSLAG TIL HENSTILLINGER, DER ER GODKENDT AF INSTITUTIONEN

3.5.1 Europa-Kommissionen

PÅSTÅET STATSSTØTTE VEDRØRENDE PRIVATISERINGEN AF ET TYSK SELSKAB

Sammendrag af afgørelse om klage 642/2004/GG over Europa-Kommissionen

I 1989 erhvervede Preussag AG det (daværende) Salzgitter AG, et statsejet selskab, for 2 452 mia. DM. Ifølge klageren lå denne pris langt under selskabets reelle værdi og indeholdt således elementer af statsstøtte.

I december 2003 bad klageren Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence («GD Konkurrence») om at gribe ind i sagen.

I sit svar fremførte GD Konkurrence, at det allerede havde undersøgt transaktionen, at der ikke var nogen indikationer for ulovlig statsstøtte, og at klagerens brev ikke indeholdt nogen nye elementer, der kunne berettige til en anderledes fortolkning af de relevante faktiske omstændigheder.

I marts 2004 henvendte klageren sig til Ombudsmanden. Han påstod, at GD Konkurrence havde undladt at tage hensyn til klagerens brev fra december 2003 med den fornødne omhu.

Efter en grundig undersøgelse, der omfattede fire henvendelser til Kommissionen om yderligere oplysninger, fokuserede Ombudsmanden på klagerens argument om, at udtalelser på et møde i et udvalg under Niedersachsens landdag (den delstat, der var mest direkte berørt af salget af Salzgitter AG til Preussag AG) tydede på eller beviste, at der havde været tale om statsstøtte.

Ombudsmanden fandt, at det af klageren fremsendte dokument i denne sammenhæng antydede, at delstaten Niedersachsens regering var enig i, at Preussag AG havde opkøbt Salzgitter AG til en pris, der ikke var markedsprisen. Efter Ombudsmandens opfattelse ville princippet om god forvaltningsskik derfor i det mindste have krævet, at Kommissionen forsøgte at få fastslået, om salget, modsat dens hidtidige påstand, rent faktisk indeholdt elementer af statsstøtte. Imidlertid havde Kommissionen ikke taget skridt til at få opklaret de udtalelser, der faldt på det ovennævnte møde, og dette udgjorde ifølge Ombudsmanden et tilfælde af fejl eller forsømmelser. Han fremsatte derfor et forslag til henstilling om, at Kommissionen skulle træffe passende foranstaltninger for at få fastslået, om salget af Salzgitter AG til Preussag AG i 1989 indeholdt elementer af statsstøtte.

I sin detaljerede udtalelse informerede Kommissionen Ombudsmanden om, at den accepterede hans konklusioner og derfor havde henvendt sig til de tyske myndigheder for at få opklaret de forskellige udtalelser.

Klageren gjorde i sine bemærkninger gældende, at Kommissionen burde gennemføre sine egne undersøgelser med det formål at indhente oplysninger fra uafhængige kilder.

Ifølge Ombudsmanden havde Kommissionen accepteret hans udkast til henstilling, og de trufne foranstaltninger til dens gennemførelse var således tilfredsstillende.

For at undgå eventuelle misforståelser fandt Ombudsmanden det nyttigt at tilføje, at såfremt det skulle konkluderes, at repræsentanter for delstatsregeringen i Niedersachsen rent faktisk havde fundet, at salget af Salzgitter AG til Preussag AG udgjorde en »gave« til sidstnævnte, ville principperne for god forvaltningsskik gøre det nødvendigt for Kommissionen at gennemføre en mere grundig undersøgelse af hele sagen. Ombudsmanden bemærkede dog, at han ikke havde nogen grund til at antage, at Kommissionen ville undlade at gøre dette om nødvendigt.

KOMMISSIONENS UNDLADELSE AF AT VEDTAGE EN AFGØRELSE I EN OVERTRÆDELSESKLAGE

Sammendrag af afgørelse om klage 956/2004/PB over Europa-Kommissionen

I forbindelse med Ombudsmandens undersøgelse af en tidligere klage (sag 801/2001/PB) havde Kommissionen givet tilsagn om senest i oktober 2001 at vedtage en afgørelse vedrørende klagerens overtrædelsesklage (vedrørende Danmarks overtrædelser af fællesskabslovgivningen med hensyn til bilafgifter). Den havde imidlertid undladt at gøre dette, og under Ombudsmandens undersøgelse af sag 1237/2002/(PB)OV forklarede Kommissionen denne undladelse med, at den foretrak at anlægge en helhedsbetragtning i forhold til problemerne omkring bilafgifter, og at den havde til hensigt at løse disse problemer samtidigt i alle medlemsstaterne. Ombudsmanden accepterede denne forklaring. Kommissionens vedvarende forhaling af vedtagelsen af en afgørelse var udgangspunktet for den foreliggende klage til Ombudsmanden.

Ombudsmanden fremsatte et forslag til henstilling, hvori han påpegede, at Kommissionen reelt ikke kunne undlade at træffe en afgørelse om klagerens overtrædelsesklage, mens den var ved at anlægge sin helhedsbetragtning. Kommissionens vedvarende undladelse af at træffe en afgørelse kunne ikke i tilstrækkelig grad begrundes med, at Kommissionen ikke havde været i stand til at indhente de oplysninger, den havde anmodet medlemsstaterne om i 2001 og 2003. Kommissionen havde haft betydelig lang tid til at søge at indhente disse oplysninger, og det stod ikke klart, hvorfor en manglende besvarelse skulle afholde Kommissionen fra at nå til en afgørelse om individuelle overtrædelsesklager. Ombudsmanden mindede i denne henseende om, at medlemsstaterne i henhold til Domstolens retspraksis skal lette gennemførelsen af Kommissionens rolle som traktatens vogter. En medlemsstats afvisning af at bistå Kommissionen i dens undersøgelser i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 226 udgør manglende overholdelse af en forpligtelse, der påhviler den enkelte medlemsstat i overensstemmelse med traktatens artikel 10. Kommissionen kan i et sådant tilfælde indbringe sagen for Domstolen.

Kommissionen informerede i sin detaljerede udtalelse Ombudsmanden om, at den havde vedtaget afgørelser om de relevante spørgsmål og havde informeret klageren om disse afgørelser. Ombudsmanden konkluderede derfor, at Kommissionen havde accepteret hans forslag til henstilling.

3.6 SAGER AFSLUTTET AF ANDRE GRUNDE

3.6.1 Rådet for Den Europæiske Union

SPONSORERING AF RÅDETS FORMANDSKAB

Sammendrag af afgørelse om klage 2172/2005/MHZ over Rådet for Den Europæiske Union

Klageren skrev til Rådet og gav udtryk for sin bekymring vedrørende kommerciel sponsorering af formandskabet for Rådet. Han pegede specifikt som eksempel på sponsorering af det irske formandskab (januar til juni 2004). Sekretariatet svarede, at det ville videregive hans brev til det tidligere irske formandskab og til det nuværende luxembourgske formandskab. I sit svar til klageren oplyste det luxembourgske formandskab ham om dets websted og fremhævede, at det ikke havde nogen sponsorer.

Klageren hævdede, at Rådet havde undladt at svare på hans forespørgsel vedrørende kommerciel sponsorering af formandskabet. Han hævdede, at han burde modtage et svar på sin henvendelse.

Ifølge Rådets udtalelse er kommerciel sponsorering af dets formandskab ikke et anliggende, der falder ind under dets ansvar som en fællesskabsinstitution.

Ombudsmanden fandt, at Rådets svar på klagerens anbringender var utilstrækkeligt, og stillede Rådet et forslag til en mindelig løsning, i henhold til hvilket Rådet skulle overveje at revidere og supplere sit svar til klageren i sagen ved at (i) acceptere, at spørgsmålet om kommerciel sponsorering af dets formandskab er et anliggende, der ligger inden for Rådets ansvarsområde som en fællesskabsinstitution, og (ii) indikere sin vilje til, inden for en passende tidsramme, at træffe foranstaltninger til at forhindre sådan sponsorering eller at regulere den på en måde, der sikrer, at mulige konflikter mellem private interesser og offentlige pligter håndteres korrekt.

Rådet afviste Ombudsmandens forslag til en mindelig løsning ud fra den samme holdning, det havde givet udtryk for i sin udtalelse.

Ombudsmanden fandt ikke, at yderligere undersøgelser var nødvendige med hensyn til det generelle spørgsmål om Rådets ansvar for dets formandskab ud fra den betragtning, at samme problemstilling opstod i en anden sag (1487/2005/GG), hvor Ombudsmanden havde forelagt en særlig beretning for Europa-Parlamentet i november 2006.

Ombudsmanden var imidlertid fortsat bekymret over, at borgernes tillid til Unionen og dens funktion kunne blive påvirket negativt af Rådets undladelse af at reagere på opfordringen til at overveje foranstaltninger, der kan forhindre kommerciel sponsorering af dets formandskab eller regulere den på en måde, der sikrer, at mulige konflikter mellem private interesser og offentlige forpligtelser håndteres korrekt.

I betragtning af Rådets synspunkt, at det er op til medlemsstaternes myndigheder at afgøre, hvordan de ønsker at organisere formandskabet, besluttede Ombudsmanden at bringe sagen til medlemsstaternes kendskab enkeltvis. Han tilskrev derfor deres faste repræsentanter om sagen.

3.6.2 Europa-Kommissionen

UBEGRUNDET FORSINKELSE I BEHANDLINGEN AF TO OVERTRÆDELSESPROCEDURER

Sammendrag af afgørelse om klage 3369/2004/JMA over Europa-Kommissionen

Klagen vedrørte en påstand om, at Kommissionen ikke havde handlet med tilstrækkelig omhu i sin behandling af de overtrædelsesprocedurer, som den gennemførte i forbindelse med to formelle klager, der var indgivet af klageren i 2001 og 2003. Klagerne til Kommissionen vedrørte den spanske lovgivnings manglende anerkendelse af mindretalsaktionærers rettigheder i henhold til fællesskabsretten¹⁴.

Klageren gjorde gældende, at trods uformelle tilsagn fra Kommissionens tjenestegrene om, at der snart ville blive fremsendt en begrundet udtalelse til de spanske myndigheder i forbindelse med hans første klage, var der ikke sket noget. Han gjorde endvidere gældende, at Kommissionen havde undladt at træffe foranstaltninger i to år i forbindelse med hans anden klage, trods tilsagn fra dens tjenestegrene om, at der snart ville blive sendt en åbningsskrivelse til de spanske myndigheder.

Kommissionen anførte, at den den 5. januar 2005 sendte en begrundet udtalelse til de spanske myndigheder vedrørende den første klage og en åbningsskrivelse vedrørende den anden klage. Kommissionen påpegede, at de ansvarlige tjenestegrene ikke kunne have givet klageren tilsagn om, at disse foranstaltninger ville blive truffet inden for en vis frist, eftersom det kun var kommissærkollegiet der kunne træffe denne beslutning. Kommissionen bemærkede endvidere, at den tid, det havde taget dens tjenestegrene at behandle disse to sager, skyldtes behovet for at arbejde tæt sammen med oversættelsestjenesten med henblik på at kunne vurdere de mange omfattende udtalelser, der blev modtaget fra både klageren og medlemsstatens ansvarlige myndigheder. Kommissionen fandt, at dens tjenestegrene efter omstændighederne i sagen havde handlet med tilstrækkelig omhu i sin behandling af klagerne og overholdt bestemmelserne i sin meddelelse om forbindelserne med klager i overtrædelsessager¹⁵.

¹⁴

Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EFT 1977 L 26, s. 1.

¹⁵

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand om forbindelserne med klager i sager om overtrædelse af fællesskabsretten (KOM(2002) 141 endelig), EFT 2002 C 244, s. 5.

Ombudsmanden bemærkede, at denne meddelelse hverken fastsætter en normal tidsfrist for undersøgelsen af klager efter fremsendelsen af en åbningsskrivelse eller de oplysninger, der skal gives klagerne i perioden efter fremsendelsen af en sådan skrivelse. Ombudsmanden påpegede, at artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastsætter, at »(e)nhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner og organer«. Efter nøje at have gennemgået Fællesskabets domstoles retspraksis vedrørende Kommissionens skønsmålinger i forbindelse med behandlingen af overtrædelsessager konkluderede Ombudsmanden, at retspraksis ikke udelukker, at principperne for god forvaltningsskik anvendes på forbindelserne mellem Kommissionen og klagerne i perioden efter fremsendelsen af en åbningsskrivelse. Ombudsmanden fandt derfor, at Kommissionen burde overholde principperne for god forvaltningsskik i sine forbindelser med klagerne i perioden efter fremsendelsen af en åbningsskrivelse.

FORKERT KLASSIFICERING AF EN HJÆLPEANSAT KONFERENCETOLK

Sammendrag af afgørelse om klage 2787/2005/OV (fortrolig) over Europa-Kommissionen

Klageren begyndte at arbejde som hjælpeansat konferencetolk for Europa-Parlamentet i 1995. På baggrund af hans tidligere fire års erhvervserfaring på området gav Parlamentet ham straks kategori 1-status¹⁶. I 2001 begyndte klageren at arbejde for Den Fælles Tjeneste for Tolkning og Konferencer under Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Tolkning (»GD SCIC«). Imod forventningerne blev klageren klassificeret som kategori 2-tolk. Ved udgangen af 2004 besluttede de europæiske institutioner at samle deres lister over hjælpeansatte konferencetolke, og alle hjælpeansatte konferencetolke fik tilsendt et personligt datablad (»fiche signalétique«). Det fremgik af klagerens datablad, at han først var blevet klassificeret som kategori 1-tolk fra og med november 2004. Da klageren opdagede denne angivelige fejl, skrev han e-mails til Kommissionen i april 2005 og anmodede om en berigtigelse af hans personlige datablad, hvoraf det skulle fremgå, at han havde været kategori 1-tolk siden januar 1995 og ikke siden november 2004. Klageren anmodede også om betaling af 28 % af sin løn, svarende til det ubetalte beløb på grund af den angiveligt forkerte klassificering i perioden fra 2001, hvor han begyndte at arbejde for Kommissionen, indtil november 2004, hvor han blev klassificeret som kategori 1-tolk. Kommissionen svarede klageren, at hans klassificering ikke ville blive ændret.

I august 2005 indgav klageren en klage til Ombudsmanden med påstand om, at Kommissionen burde (i) berigtige hans personlige datablad og officielt anerkende, at han har været kategori 1-tolk siden januar 1995, og (ii) berigtige hans betalinger for perioden mellem september 2001 og 10. november 2004, i hvilken periode han fejlagtigt var klassificeret som kategori 2-tolk, og betale de 28 % af hans løn, som han stadig var berettiget til for den pågældende periode.

I sin udtalelse om klagen bemærkede Kommissionen, at de data, der var indkodet i klagerens personlige datablad, ville blive berigtiget i overensstemmelse med klagerens anmodning. Klageren informerede efterfølgende Ombudsmanden om, at selv om han ikke havde modtaget den løn, han var berettiget til på grund af den fejlagtige klassificering, havde han fået moralsk oprejsning.

UNDLADELSE AF AT SVARE I FEM ÅR

Sammendrag af afgørelse om klage 242/2006/BM over Europa-Kommissionen

Den 8. november 2000 fremsendte klageren et brev til Kommissionen, hvori han anmodede om hjælp til at løse et problem i forhold til det spanske retssystem. Kommissionen sendte ham en bekræftelse af modtagelsen, dateret den 20. november 2000, hvori den forklarede, at hans brev var

¹⁶

De europæiske institutioner har et system med to kategorier for hjælpeansatte konferencetolke, nemlig kategori 2 (uerfaren tolk) og kategori 1 (erfaren tolk, som har arbejdet over 100 dage for de europæiske institutioner). Lønforskellen er 28 %.

blevet tildelt et referencenummer og var blevet videresendt til Kommissionens Generaldirektorat for Retlige og Indre Anliggender. Klageren modtog imidlertid aldrig et fyldestgørende svar. Efter hans opfattelse var Kommissionens manglende svar på hans brevveksling efter fem år uacceptabel, og han bad Ombudsmanden se nærmere på sagen.

Kommissionen bekræftede i sin udtalelse, at den havde modtaget klagerens brev den 8. november 2000 og havde fremsendt en bekræftelse herpå. Den forklarede videre, at klageren havde kontaktet Kommissionen igen i 2003 for at anmode om et svar på hans brev. Kommissionen udtrykte sin beklagelse over ikke at have givet noget endeligt svar. Den bekræftede, at forsømmelsen ikke var i overensstemmelse med dens pligter og regler og fremførte sin undskyldning. Desuden forklarede Kommissionen, at den den 14. juli 2006 havde sendt et brev til klageren, hvori den beklagede forsinkelsen og underrettede klageren om, at hans sag havde en intern dimension og ikke havde nogen sammenhæng med fællesskabslovgivningen, idet den vedrørte et kontraktforhold mellem to spanske virksomheder og et problem i forhold til det spanske retssystem. Kommissionen rådede klageren til at kontakte de ansvarlige nationale myndigheder.

Ombudsmanden mindede om, at både den europæiske kodeks for god forvaltningsskik og adfærdskodeksen for Europa-Kommissionens medarbejdere, for så vidt angår deres forbindelser med offentligheden, indeholder specifikke bestemmelser vedrørende svar på henvendelser. Han bemærkede også, at Kommissionen i sin udtalelse havde erkendt at have undladt at overholde disse bestemmelser. I lyset af sagens faktiske omstændigheder fandt Kommissionen ingen anledning til at antage, at Kommissionen ville være uenig med klagerens vurdering af dens adfærd. Ombudsmanden bemærkede imidlertid, at Kommissionen havde reageret på den foreliggende klage ved helt åbent at have erkendt at have undladt at reagere i henhold til dens regler og pligter, og at den havde undskyldt over for klageren både direkte og gennem dens udtalelse om klagen. Ombudsmanden hilste Kommissionens reaktion velkommen samt det forhold, at Kommissionen selv havde leveret oplysningen om, at klageren havde kontaktet Kommissionen igen i 2003 for at anmode om et svar på hans klage, men at der ikke var givet noget svar på denne påmindelse. Endelig bemærkede Ombudsmanden også, at Kommissionen havde givet et fyldestgørende svar til klageren, som ikke havde fremsat andre krav. Ombudsmanden fandt det derfor unødvendigt at gennemføre yderligere undersøgelser.

3.6.3 De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor

MANGLENDE UNDSKYLDNING FOR EN BEDØMMELSESFEJL

Sammendrag af afgørelse om klage 2312/2004/MHZ over De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

Klageren deltog i en almindelig udvælgelsesprøve for assisterende fuldmægtige med tjekkisk statsborgerskab. Udvalgelseskomitéen udelukkede hende fra prøven med den begrundelse, at hendes kvalifikationer ikke gav hende adgang til ph.d.-studier i Den Tjekkiske Republik. Efterfølgende optog Charles-universitetet i Prag klageren på ph.d.-studierne. Klageren underrettede komitéen om denne omstændighed, men denne fastholdt sin beslutning.

Klageren hævdede, at EPSO ikke havde bedømt hendes akademiske grader korrekt, når kontoret gjorde gældende, at de ikke gav hende adgang til ph.d.-studier.

EPSO indtog den holdning, at udvælgelseskomitéen ikke havde begået en fejl.

Ombudsmanden var ikke enig i EPSO's synspunkt, idet klagerens kvalifikationer rent faktisk gav hende adgang til ph.d.-studier i Den Tjekkiske Republik, således som det fremgik af det forhold, at Charles-universitetet havde optaget hende på ph.d.-studierne. Udvalgelseskomitéen havde derfor taget fejl, selv om det ikke nødvendigvis betød, at den skulle kritiseres, eller at den

skulle blive holdt ansvarlig. Ombudsmanden havde ligeledes den holdning, at det i betragtning af, at kandidater i udvælgelsesprøver organiseret af EPSO kommunikerer med EPSO, og at det i tilfælde af klager fra kandidater til Ombudsmanden var EPSO, som svarede, var på sin plads, at det skulle være EPSO, der undskyldte over for kandidater, hvis en udvælgelseskomité begik en fejl. Endelig kræver principperne for god forvaltningsskik, som fastsat i Den Europæiske Kodeks for God Forvaltningsskik (artikel 12, stk. 3), at institutionerne anerkender og undskylder fejl. Ombudsmanden foreslog derfor som en mindelig løsning, at EPSO kunne overveje at give klageren en undskyldning.

EPSO anerkendte ikke Ombudsmandens forslag og gentog sin afvisning som svar på yderligere et brev fra Ombudsmanden.

Eftersom EPSO ved to lejligheder havde afvist at undskylde over for klageren, udtrykte Ombudsmanden sin undskyldning over for hende på De Europæiske Fællesskabers vegne for den omstændighed, at hendes kvalifikationer var blevet vurderet således, at hun ikke kunne opnå adgang til ph.d.-studier.

3.7 SAGER AFSLUTTET EFTER EN SÆRLIG BERETNING

3.7.1 Rådet for Den Europæiske Union

ANVENDTE SPROG PÅ FORMANDSKABETS WEBSTEDER

Sammendrag af afgørelse om klage 1487/2005/GG over Rådet for Den Europæiske Union

En sammenslutning til forsvar for det tyske sprog klagede over Rådets undladelse af at sikre, at formandskabets websteder findes på tysk.

Klageren påpegede, at flere EU-borgere havde tysk som deres modersmål end noget andet sprog, og at tysk, næst efter engelsk, efter de nye medlemsstaters tiltrædelse blev forstået af de fleste EU-borgere, enten som deres modersmål eller som et fremmedsprog. Klageren gjorde videre gældende, at meddelelser fra EU's institutioner, som primært var rettet mod offentligheden, burde være tilgængelige for så mange EU-borgere som muligt. Hvor antallet af anvendte sprog var begrænset, burde valget af sprog efter klagerens opfattelse være baseret på den demografiske vægt af disse sprog. Klageren fandt det derfor uforståeligt, at formandskabets websteder normalt kun anvendte engelsk og fransk ud over sproget i det land, der havde formandskabet.

Rådet erkendte, at formandskabet er en del af Rådet som en institution, men fastholdt ikke desto mindre, at det ikke bærer noget ansvar for formandskabets websteder ud fra det argument, at disse falder ind under de medlemsstaters myndighed, der har det pågældende formandskab.

Efter Ombudsmandens opfattelse kan formandskabets websteder, da formandskabet klart udgør en del af Rådet, ikke betragtes som »nationale« websteder, der ligger uden for fællesskabsrettens anvendelsesområde. Følgelig kan spørgsmålet om de sprog, der anvendes på formandskabets websteder, ikke betragtes som værende uden for Rådets kompetenceområde. Formanden fandt derfor, at Rådets undladelse af at tage stilling til selve indholdet af klagerens anmodning udgjorde et tilfælde af fejl eller forsømmelser. I overensstemmelse hermed fremsatte Ombudsmanden et forslag til henstilling i sagen.

Efter Rådets afvisning af forslaget til henstilling fremsendte Ombudsmanden den 30. november 2006 en særlig beretning til Europa-Parlamentet og bad om Parlamentets støtte i relation til følgende konklusioner af hans undersøgelse:

- (i) Rådet er ansvarligt for de sprog, der anvendes på formandskabets websteder
- (ii) information på rådsformandskabets websted bør ideelt set være tilgængelig på alle Fællesskabets officielle sprog
- (iii) såfremt antallet af sprog, der anvendes på rådsformandskabets websted, skal begrænses, skal valget af de sprog, der skal anvendes, være baseret på objektive og rimelige overvejelser, og
- (iv) Rådets afvisning af at beskæftige sig med selve indholdet af sagen, dvs. klagerens anmodning om, at formandskabernes internetpræsentationer bør være tilgængelige også på tysk, er derfor uberettiget og udgør et tilfælde af fejl eller forsømmelser.

3.7.2 Europa-Kommissionen

FORSINKET BEHANDLING AF EN POLITISK FØLSOM OG KONTROVERSIEL KLAGE

Sammendrag af afgørelse om klage 289/2005/GG over Europa-Kommissionen

Klageren var udbyder af sportsvæddemålstjenester i Niedersachsen i Tyskland. Han berettede, at de tyske myndigheder havde beordret ham til at stoppe disse tjenester, hvilket havde tvunget ham til at lukke sin forretning. Klageren argumenterede, at de tyske myndigheders handlemåde udgjorde en overtrædelse af fællesskabslovgivningen, navnlig den fri udveksling af tjenesteydelser. Hans advokat indgav en overtrædelsesklage til kommissionen. Da Kommissionen ikke havde svaret på en henvendelse om status for undersøgelsen syv måneder efter dens registrering, henvendte han sig til Ombudsmanden. Klageren påstod i det væsentlige, at Kommissionen havde undladt at behandle hans overtrædelsesklage på en korrekt måde. Han hævdede, at en reaktion fra Kommissionen var yderst påtvunget, idet han blev påført tab som følge af lukningen af hans forretning.

Kommissionen gjorde gældende, at den havde modtaget adskillige overtrædelseskLAGER vedrørende sportsvæddemålstjenester og havde vurderet berettigelsen og proportionaliteten af en række nationale forbud mod sportsvæddemålstjenester. Kommissionen havde fremsendt en formel åbningsskrivelse til Danmark, samtidig med at dens undersøgelse af overtrædelseskLAGER mod Tyskland, Italien og Nederlandene fortsat var verserende.

Ifølge Kommissionen var den fortsat i gang med en »intensiv« undersøgelse af specifikke aspekter af klagerens overtrædelsesklage. Ombudsmanden fandt, at dette anbringende ikke syntes at være underbygget af de oplysninger, han havde fået forelagt. Navnlig havde Kommissionen også anført, at sagen krævede en vanskelig vurdering af berettigelsen og proportionaliteten af det nationale forbud mod sportsvæddemålstjenester, begrundet i varetagelsen af almene hensyn. Imidlertid havde Kommissionen selv erkendt, at den hidtil ikke havde haft nogen kontakter med de tyske myndigheder. Ombudsmanden fandt det ikke plausibelt, at Kommissionen kunne vurdere berettigelsen og proportionaliteten uden sådanne kontakter. I et forslag til henstilling anmodede Ombudsmanden Kommissionen om at behandle klagerens overtrædelsesklage omhyggeligt og uden unødigt ophold.

I sin detaljerede udtalelse anførte Kommissionen, at overtrædelseskLAGER vedrørende sportsvæddemålstjenester var »stærkt politisk følsomme og kontroversielle«. Spørgsmålet var blevet rejst på fire interne overtrædelsesmøder. En afgørelse om at indlede overtrædelsesprocedurer krævede opbakning fra kommissærkollegiet, hvilket der endnu ikke var opnået.

Ombudsmanden hilste åbenheden i Kommissionens detaljerede udtalelse velkommen. Han var imidlertid af den opfattelse, at disse hensyn ikke fritog Kommissionen for dens pligt til at behandle sådanne klager korrekt.

Ombudsmanden var bevidst om, at Kommissionen har skønsbeføjelse i overtrædelsesproceduren, men bemærkede, at den foreliggende sag vedrørte det administrative trin af proceduren. Hans opfattelse var den, at Kommissionen ikke har ret på at forhale sin afgørelse om en given overtrædelsesklage i det uendelige med den begrundelse, at den ikke kan opnå politisk konsensus om det videre forløb. Som Ombudsmanden så det, var dette et spørgsmål af væsentlig principiel interesse. Han gentog derfor sin henstilling i en særlig beretning til Europa-Parlamentet.

Kommissionen informerede efterfølgende Ombudsmanden om, at den i mellemtiden havde besluttet at indlede overtrædelsesprocedurer ved at fremsende en formel åbningsskrivelse til Tyskland.

3.8 UNDERSØGELSER PÅ EGET INITIATIV FORETAGET AF OMBUDSMANDEN

UNDERSØGELSE AF KOMMISSIONENS VILJE TIL AT ANVENDE MÆGLING VED KONFLIKTER MED LEVERANDØRER

Sammendrag af afgørelse om undersøgelse på eget initiativ OI/1/2006/TN

Hvert år modtager Den Europæiske Ombudsmand et betydeligt antal klager over Kommissionen vedrørende kontraktmæssige tvister. Klagerne kommer fra enkeltpersoner, små og mellemstore virksomheder og andre organisationer og involverer både leverandører og underleverandører. Ombudsmanden indledte en undersøgelse på eget initiativ, hvori han anmodede Kommissionen om at undersøge muligheden for en øget brug af mægling i forbindelse med tvister, som opstår i forbindelse med de kontrakter, den finansierer. Dette fulgte Kommissionens anerkendelse af mægling som en ofte hurtigere, enklere og mere omkostningseffektiv måde at løse tvister på.

Under undersøgelsen forpligtede Kommissionen sig til at tilskynde til alternative metoder til konfliktløsning i fremtiden. Dette kunne efter dens opfattelse ske ved at tilføje en frivillig mæglingsklausul i dens standardindkøbskontrakter. Den advarede imidlertid om, at brugen af mægling eller andre konfliktløsningsmetoder kunne medføre omkostninger. Den anførte også, at Kommissionen ikke kan påtvinge en konfliktmægling mellem dens leverandører og deres underleverandører.

I forbindelse med Ombudsmandens afslutning af undersøgelsen hilste han indførelsen af en frivillig mæglingsklausul i Kommissionens kontrakter velkommen. Han understregede, at mægling normalt er en mere omkostningseffektiv måde at løse en konflikt på end ved at indbringe sagen direkte for en domstol. Ombudsmanden anmodede Kommissionen om at informere ham om dens opfølgning på brugen af mæglingsklausulen og om sine bestræbelser på at udvide brugen af mægling til at omfatte tvister om tilskud fra Kommissionen. Ombudsmanden understregede endvidere vigtigheden af også at anbefale brugen af mægling i konflikter mellem leverandører og deres underleverandører.

Kommissionen blev bedt om at underrette Ombudsmanden om dens opfølgning senest den 30. juni 2007.

BEHANDLING AF EN KLAGE VEDRØRENDE ANLÆGNING AF EN INDUSTRIHAVN I SPANIEN

Sammendrag af afgørelse om undersøgelse på eget initiativ OI/2/2006/JMA

Efter at have modtaget en lang række klager og andre henvendelser vedrørende de spanske myndigheders anlægning af en industrihavn i byen Granadilla på øen Tenerife i Spanien besluttede Ombudsmanden at indlede en undersøgelse på eget initiativ for at give Kommissionen lejlighed til at forklare sin rolle som traktatens vogter i dette tilfælde.

Ifølge klagerne havde Kommissionen besluttet at afslutte sin undersøgelse af en række klager vedrørende anlægningen af en industrihavn i Granadilla med den begrundelse, at denne ikke ville stride mod fællesskabslovgivningen, navnlig artikel 6, stk. 4, i habitatdirektivet¹⁷. Klagerne argumenterede i generelle vendinger, at Kommissionen havde undladt at overveje eventuelle andre eksisterende mulige alternativer til den foreslåede anlægning.

Kommissionen argumenterede, at dens tjenestegrene fortsat var i gang med at vurdere projektet. Kommissionen forklarede, at eftersom eksistensen af eller manglen på alternativer til projektet var et relevant spørgsmål, som ville få indflydelse på dens endelige afgørelse vedrørende artikel 6, stk. 4, i habitatdirektivet, ville Kommissionen nøje overveje dette aspekt af sagen og fremsende en udtalelse, som ville vurdere miljøvirkningerne, relevansen af de »tvingende grunde«, som de spanske myndigheder havde fremført for anlægningen, og balancen mellem disse to modsatrettede interesser, samt en evaluering af kompenserende tiltag. Kommissionen understregede ligeledes, at den var ved at træffe alle de foranstaltninger, der var nødvendige for at nå frem til en afgørelse så hurtigt som muligt, og at den ville underrette klagerne.

Ombudsmandens holdning var den, at Kommissionens udtalelse i tilstrækkeligt omfang havde belyst de punkter, der var blevet bragt op i hans undersøgelse. Navnlig havde Kommissionen endnu ikke truffet nogen afgørelse i sagen. Ombudsmanden konkluderede i overensstemmelse hermed, at det ikke var nødvendigt med yderligere undersøgelser. Ombudsmanden pegede ligeledes på, at når Kommissionen træffer sin afgørelse, eller hvis dens afgørelse skulle blive unødigt forsinket, kunne borgere og fastboende fremsende klager til ham, såfremt de mente, at der havde foreligget et tilfælde af fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side.

ØVRE ALDERSGRÆNSE I PROGRAM FOR PRAKTIKANTOPHOLD

Sammendrag af afgørelse om undersøgelse på eget initiativ OI/3/2006/BB

Ombudsmanden indledte i januar 2006 en undersøgelse på eget initiativ vedrørende Europa-Parlamentets regler og politikker for øvre aldersgrænser i dets praktikantprogram. Ombudsmanden henviste til (i) artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvori det hedder: »Enhver forskelsbehandling på grund af (...) alder (...) er forbudt«, (ii) Domstolens seneste retspraksis, i henhold til hvilken princippet om ikke-forskelsbehandling på grund af alder er et generelt princip i fællesskabsretten¹⁸, og (iii) Kommissionens afgørelse om at afskaffe aldersgrænser i dens praktikantprogram, der følger efter Ombudsmandens forslag til henstilling i sag 2107/2002/PB.

I sin udtalelse anførte Parlamentet, at det den 1. februar 2006 havde vedtaget en ny afgørelse om de interne regler for praktikantophold og studiebesøg i Europa-Parlamentets Generalsekretariat (regler). Siden den 15. februar 2006, datoen for de nye reglers ikrafttræden, er der ikke længere nogen øvre aldersgrænse med hensyn til dets praktikantprogram. Før denne dato havde Parlamentet anvendt en øvre aldersgrænse på 45 år.

Ombudsmanden konkluderede, at da Parlamentet havde ophævet aldersbegrænsningen, var det ikke nødvendigt med yderligere undersøgelser.

¹⁷

Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT 1996 L 59, s. 63.

¹⁸

Sag C-144/04, Werner Mangold og Rüdiger Helm, Sml. I, s. 9981, præmis 75.

3.9 UNDERSØGELSER BEHANDLET AF OMBUDSMANDEN

MEDLEMSSTATERNES SKØNSBEFØJELSE I ET LANDBRUGSANLIGGENDE

Sammendrag af spørgsmål Q1/2006/GK fremsendt af den irske ombudsmand

I marts 2006 fremsendte ombudsmanden i Irland en forespørgsel til Den Europæiske Ombudsmand vedrørende en af hendes sager. Undersøgelsen vedrørte det irske landbrugs- og fødevareministeriums fortolkning af artikel 40 i forordning 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere. Især gik spørgsmålet på, hvorvidt artikel 40, stk. 4, gjorde det muligt for den kompetente nationale myndighed selv at definere de epizootier, der skal anerkendes som force majeure-forhold, såfremt de berører hele landbrugerens besætning eller del af denne.

I forbindelse med undersøgelsen blev Kommissionen kontaktet for oplysninger, som sammenfattende forklarede, at alle krav om force majeure skal vurderes af de kompetente nationale myndigheder fra sag til sag.

Kommissionen fandt, at de irske myndigheder på basis af de oplysninger, der er givet i spørgsmålet, ikke åbenlyst havde overskredet deres skønsbeføjelser ved anvendelsen af artikel 40, stk. 4, i forordning 1782/2003. Kommissionens udtalelse blev fremsendt til den irske ombudsmand, som informerede Den Europæiske Ombudsmand om, at hun var tilfreds med resultatet af forespørgslen.

FRIE VAREBEVÆGELSER

Sammendrag af spørgsmål Q3/2005/IP fremsendt af den regionale ombudsmand for Friuli-Venezia Giulia

Den regionale ombudsmand for Friuli-Venezia Giulia, Italien, rettede henvendelse til Ombudsmanden vedrørende den manglende mulighed for at importere tekstiler til teatermøbler til Italien, der er produceret i Tyskland. I henhold til italiensk lovgivning skal alle (importerede) produkter, som skal overholde italiensk lovgivnings krav vedrørende brandsikring, have en specifik godkendelse af de italienske myndigheder. Den regionale ombudsmand spurgte Den Europæiske Ombudsmand om perspektiverne for en harmonisering af fællesskabsretten med hensyn til afskaffelsen af hindringer for varernes frie bevægelighed.

Ombudsmanden indhentede oplysninger hos Kommissionen, som forklarede, at de generelle bestemmelser vedrørende varernes frie bevægelighed som fastsat i EF-traktatens artikel 28 og 30 finder anvendelse i mangel af anvendelige harmoniserede EU-standarder på det relevante område. I henhold til disse principper skal en vare, der er lovligt fremstillet og solgt i en medlemsstat, kunne sælges i en anden medlemsstat. I henhold til artikel 30 er bestemmelserne i artikel 28 ikke til hinder for sådanne forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, som bl.a. er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller beskyttelse af menneskers og dyrs liv. De nationale foranstaltninger skal imidlertid, for at være berettigede, være nødvendige for at opnå de fulgte målsætninger og skal stå i forhold til disse målsætninger. Desuden må disse forbud eller restriktioner hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Alle klager med påstand om en medlemsstats overtrædelse af fællesskabsretten kan stiles direkte til denne med henblik på undersøgelse.

Den regionale ombudsmand informerede Den Europæiske Ombudsmand om, at hun var tilfreds med Kommissionens svar, og sagen blev derfor afsluttet.

4 FORBINDELSER MED DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Bevarelse og fremme af en konstruktiv dialog med EU's institutioner og organer med det formål at bidrage til opnåelsen af de bedst mulige resultater for borgerne ligger Den Europæiske Ombudsmand stærkt på sinde. Dette kapitel indeholder en oversigt over de møder og arrangementer, der blev afholdt med deltagelse af medlemmer af EU's institutioner og organer og deres tjenestemænd i 2006 for at sikre gode samarbejdsrelationer. I samme periode underskrev Ombudsmanden ligeledes en række aftaler, der beskrives nærmere nedenfor.

Af særlig betydning i 2006 var de bilaterale møder med EU-kommissærer for at drøfte, hvordan Kommissionens nye procedure for behandling af Ombudsmandens undersøgelser, der blev indført i november 2005, fungerer. Eftersom Kommissionen er den institution, der tegner sig for den højeste andel af Ombudsmandens undersøgelser, er det altafgørende at sikre, at denne procedure fungerer optimalt. P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes med 11 kommissærer i løbet af 2006 og glædede sig meget over deres stærke engagement for at fremme en servicekultur over for borgerne. Ombudsmanden havde også et meget produktivt møde med Kommissionens ansvarlige for koordineringen af behandlingen af Ombudsmandens undersøgelser, hvor han havde lejlighed til at gøre rede for, hvordan Ombudsmanden ikke blot er en mekanisme for ekstern kontrol, men også en rig ressource, der kan bistå institutionerne med at forbedre den måde, de fungerer på. Hovedinitiativtagerne til disse møder var Kommissionens næstformand Margot WALLSTRÖM, som bl.a. er ansvarlig for forbindelserne til Ombudsmanden, samt Kommissionens generalsekretær Catherine DAY. Margot Wallström holdt også en tale for Ombudsmandens medarbejdere i Strasbourg i december, hvor hun redegjorde for Kommissionens indsats for at forbedre forholdet til borgerne.

Europa-Parlamentet udnævner Ombudsmanden, og han refererer til Parlamentet. Ombudsmanden har et fremragende samarbejde med Parlamentets Udvalg for Andragender, som er ansvarligt for forbindelserne med Ombudsmanden, og som udarbejder betænkningen om hans årsberetning. I 2006 deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS i fire møder i Udvalget for Andragender, hvor han fremlagde sin årsberetning og særlige beretninger, der dækkede en lang række emner. På udvalgets opfordring deltog en repræsentant for Ombudsmanden på alle udvalgets møder i 2006. Ombudsmanden udbyggede også sine konstruktive forbindelser med MEP'er i 2006.

Ombudsmanden fortsatte i 2006 sine bestræbelser på at udbygge forbindelserne med andre institutioner og organer. I marts måned mødtes han med præsidenterne for hhv. Domstolen, Retten i Første Instans, Retten for EU-personalesager og Revisionsretten samt med formanden for Den Europæiske Investeringsbank i Luxembourg. I oktober var han i Grækenland, hvor han afholdt møder med direktøren for Det Europæiske Genopbygningsagentur og for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse. Han fremlagde desuden i årets løb sit arbejde for forskellige personalegrupper i EU's institutioner og organer i Bruxelles, Luxembourg og Strasbourg.

Ombudsmanden underskrev en række vigtige aftaler i det pågældende år, som alle havde til formål at sikre borgerne den bedst mulige service.

I marts 2006 underskrev Ombudsmanden en ny aftale med Parlamentet, som omfatter samarbejde indenfor bl.a. ejendoms politik, informations- og kommunikationsteknologi. Denne nye aftale skulle give Ombudsmanden mulighed for at udnytte de ressourcer, hans kontor har til rådighed (se bilag B) bedst muligt, samtidig med at han sikres fuldstændig uafhængighed i udøvelsen af sit hverv.

En anden vigtig aftale, som blev underskrevet i 2006, var aftalememorandummet med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS)¹. Denne aftale har til formål at sikre en konsekvent behandling af klager vedrørende databeskyttelse og undgå unødigt dobbeltarbejde. For at forfølge dette mål enedes Ombudsmanden og EDPS om følgende: (i) at informere klagerne om den anden institution og fremme overførslen af klager; (ii) at underrette den anden institution om klager af relevans for den; (iii) ikke at indlede en sag på ny, der allerede er indbragt, medmindre der fremlægges vægtigt nyt bevismateriale; (iv) at fremme en kohærent tilgang til retlige og administrative aspekter i forbindelse med databeskyttelse og dermed fremme borgeres og klageres rettigheder og interesser. Ombudsmanden og den tilsynsførende for databeskyttelse, Peter HUSTINX, underskrev aftalememorandummet i Bruxelles den 30. november med deltagelse af den assisterende tilsynsførende for databeskyttelse, Joaquín BAYO DELGADO, samt Ombudsmandens generalsekretær Ian HARDEN. Ved denne lejlighed var der mulighed for at udveksle information om en række forhold af fælles interesse.

© Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

P. Nikiforos Diamandouros og Peter Hustinx, den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse, undertegner aftalememorandummet den 30. november 2006 i Bruxelles, Belgien.

Ligeledes underskrev Den Europæiske Ombudsmand den 30. november en samarbejdsaftale med den spanske regering om brug af baskisk, katalansk/valenciansk samt galisisk som regionale sprog med officiel status i Spanien i forbindelse med klager til Den Europæiske Ombudsmand. Spaniens faste repræsentant i EU, ambassadør Carlos BASTARRECHE SAGÜES, underskrev aftalen på vegne af den spanske regering. Ved at underskrive denne aftale bringer Ombudsmanden sin praksis i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i juni 2005, hvori det fastsættes, at disse sprog skal kunne anvendes for at fremme de spanske borgeres kommunikation med EU's institutioner. Ifølge aftalen vil et oversættelsesorgan, som nedsættes af den spanske regering, være ansvarligt for oversættelsen af klager, der fremsendes på disse sprog. Omvendt vil dette organ oversætte Ombudsmandens afgørelser fra spansk/castiliansk til klagerens sprog. Når oversættelsesorganet er nedsat af de spanske myndigheder, og når aftalen efterfølgende træder i kraft, vil oplysninger om, hvordan der kan klages på disse sprog, blive lagt ud på Ombudsmandens websted via følgende link: <http://www.ombudsman.europa.eu>

De ovennævnte møder og arrangementer samt alle andre aktiviteter fra Ombudsmanden på dette område er beskrevet i afsnittene i kapitlet nedenfor².

¹ Aftalememorandum mellem Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, EUT 2007 C 27, s. 21.

² Medmindre andet er anført, fandt møderne og arrangementerne sted i Bruxelles, Luxembourg eller Strasbourg.

4.1 EUROPA-PARLAMENTET

18. januar: Deltagelse i et frokostmøde i »Kænguruklubben« af MEP'er. Hovedtaleren var Andrew DUFF, MEP, som beskæftigede sig med emnet »The period of reflection — The structure, subjects and context for an assessment of the debate on the European Union« (betænkningstiden – struktur, emner og sammenhæng for en bedømmelse af debatten om Den Europæiske Union). Mødet blev ledet af Manuel MEDINA ORTEGA, MEP.

25. januar: Præsentation af Ombudsmandens særlige beretning om åbenhed i Rådets sager på et møde i Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender. Marcin LIBICKI, MEP, formand for udvalget, Elmar BROK, MEP, David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP, Michael CASHMAN, MEP, Diana WALLIS, MEP, samt Hans BRUNMAYER, generaldirektør og Rådets protokolchef, deltog i den efterfølgende debat og er opført her i rækkefølge efter deres indlæg.

14. februar: Møde med Inés AYALA SENDER, MEP.

14. februar: Møde med David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP.

14. februar: Møde med Gregorio GARZÓN CLARIANA, Europa-Parlamentets juridiske rådgiver.

14. marts: Fremlæggelse af Ombudsmandens *Årsberetning for 2005* for Josep BORRELL FONTELLES, MEP, formand for Europa-Parlamentet, og underskrivelse af den nye samarbejdsaftale med Europa-Parlamentet (se bilag B).

© Europa-Parlamentet

P. Nikiforos Diamandouros og Josep Borrell Fontelles, formand for Europa-Parlamentet, undertegner den nye samarbejdsaftale den 14. marts 2006 i Strasbourg, Frankrig.

14. marts: Møde med Markus FERBER, MEP.

14. marts: Møde med Manolis MAVROMMATIS, MEP.

4. april: Møde med Andreas SCHWAB, MEP, og Richard SEEGER, MEP.

2. maj: Møde med Louis GRECH, MEP.

3. maj: Fremlæggelse af Ombudsmandens *Årsberetning for 2005* for Udvalget for Andragender. Marcin LIBICKI, MEP, formand for udvalget, Andreas SCHWAB, MEP, Manolis MAVROMMATIS, MEP, Sir Robert ATKINS, MEP, Inés AYALA SENDER, MEP, David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP, og Alexandra DOBOLYI, MEP, deltog i den efterfølgende debat og er opført her i rækkefølge efter deres indlæg.

15. maj: Fremlæggelse af Ombudsmandens særlige beretning om Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) for Udvalget for Andragender. Nikiforos DIAMANDOUROS fremsatte en udtalelse og besvarede dernæst spørgsmål fra, efter rækkefølgen af deres indlæg, Sir Robert ATKINS, MEP, Michael CASHMAN, MEP, Paul VAN BUITENEN, MEP, Manolis MAVROMMATIS, MEP, og Jens-Peter BONDE, MEP. Efterfølgende fremsatte Franz-Hermann BRÜNER, generaldirektør for OLAF, en udtalelse og besvarede dernæst spørgsmål fra Sir Robert ATKINS, MEP, Alexandra DOBOLYI, MEP, Michael CASHMAN, MEP, Paul VAN BUITENEN, MEP, og Jens-Peter BONDE, MEP.

15. maj: Møde med Andreas SCHWAB, MEP, og Manolis MAVROMMATIS, MEP.

17. maj: Deltagelse i en frokost til ære for det officielle besøg af Karolos PAPOULIAS, Grækenlands præsident, i Europa-Parlamentet.

15. juni: Møde med Pascal DE POORTERE og Ville-Veikko TIMBERG, regnskabsførere for Europa-Parlamentet.

4. juli: Møde med Jo LEINEN, MEP.

4. juli: Møde med Herbert BÖSCH, MEP.

4. juli: Møde med Gregorio GARZÓN CLARIANA.

13. juli: Tale om »The role of the Ombudsman in the context of the evolving European legal order« (Ombudsmandens rolle i den foranderlige europæiske retsorden) på et seminar om »The European system of human rights protection« (det europæiske system for beskyttelse af menneskerettighederne) ved Adam Mickiewicz Universitet i Poznan, Polen. Denne begivenhed blev arrangeret af formanden for Udvalget for Andragender, Marcin LIBICKI, MEP. Den polske ombudsmand, Janusz KOCHANOWSKI, deltog ligeledes i seminaret.

13. september: Fremlæggelse af Ombudsmandens særlige beretning om Kommissionens undladelse af at behandle en artikel 226-klage for Udvalget for Andragender. Marcin LIBICKI, MEP, formand for udvalget, Manolis MAVROMMATIS, MEP, David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP, Proinsias DE ROSSA, MEP, og Maria PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU, MEP, deltog i den efterfølgende debat og er anført her i rækkefølge efter deres indlæg.

23. oktober: Møde med Gregorio GARZÓN CLARIANA.

14. november: Den Europæiske Ombudsmand var vært ved en middag til ære for forretningsudvalget og koordinatorene i Udvalget for Andragender. Marcin LIBICKI, MEP, udvalgets formand, Sir Robert ATKINS, MEP, Alexandra DOBOLYI, MEP, Diana WALLIS, MEP, David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP, og David LOWE, leder af Udvalget for Andragenders sekretariat, deltog ved middagen.

15. november: Tale til »Kænguruklubben« af MEP'er om »Empowering citizens — The role of the European Ombudsman« (bemyndigelse af borgerne – Den Europæiske Ombudsmands rolle). Mødet blev ledet af Sir Robert ATKINS MEP.

16. november: Fremlæggelse af Ombudsmandens *Årsberetning for 2005* for Europa-Parlamentets plenarmøde (se afsnit 6.1).

4.2 EUROPA-KOMMISSIONEN

12. januar: Møde med Siim KALLAS, næstformand for Europa-Kommissionen med ansvar for administrative anliggender, revision og bekæmpelse af svig.

12. januar: Møde med Catherine DAY, generalsekretær for Europa-Kommissionen.

14. marts: Møde med Margot WALLSTRÖM, næstformand for Europa-Kommissionen med ansvar for interinstitutionelle relationer og kommunikationsstrategi.
30. marts: Møde med Peter GALEZOWSKI, fungerende mægler ved Europa-Kommissionen.
30. marts: Fremlæggelse for Europa-Kommissionens medarbejdere i Luxembourg om Den Europæiske Ombudsmands rolle.
16. maj: Møde med Janez POTOČNIK, medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for videnskab og forskning.
16. maj: Møde med Stavros DIMAS, medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for miljø.
17. maj: Møde med Vladimír ŠPIDLA, medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for beskæftigelse, sociale anliggender og ligestilling.
6. juni: Møde med Margot WALLSTRÖM og Catherine DAY.
6. juni: Fremlæggelse for Kommissionens medarbejdere med ansvar for koordineringen af Ombudsmandens undersøgelser.
4. juli: Møde med Charlie McCREEVY, medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for det indre marked og tjenesteydelser.
4. juli: Møde med Giuseppe MASSANGIOLI, direktør i Europa-Kommissionen med ansvar for forbindelserne med Den Europæiske Ombudsmand, og Andrea PIERUCCI, kontorchef.
26. september: Møde med Ján FIGEEL, medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for uddannelse, erhvervsuddannelse og kultur.
26. september: Møde med Joaquín ALMUNIA, medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for økonomiske og monetære anliggender.
26. september: Møde med Markos KYPRIANOU, medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for sundhed.
27. september: Møde med Margot WALLSTRÖM.
16. november: Møde med Olli REHN, medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for udvidelsen.
13. december: Møde med Benita FERRERO-WALDNER, medlem af Europa-Kommissionen med ansvar for eksterne forbindelser og EU's naboskabspolitik.
13. december: Fremlæggelse af Margot WALLSTRÖM for Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere. Herunder gjorde Kommissionens næstformand rede for emnerne kommunikation, klagehåndtering og forfatningstraktaten.

4.3 ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER

12. januar: Møde med ambassadør Nicholas EMILIOU, Republikken Cyperns faste repræsentant ved Den Europæiske Union.
12. januar: Møde med ambassadør Vassilis KASKARELIS, Grækenlands faste repræsentant ved Den Europæiske Union.
6. marts: Møde med præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol, Vassilios SKOURIS.

6. marts: Arbejdsfrokost med præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, Bo VESTERDORF, Jörg PIRRUNG og Marc JAEGER, afdelingsformænd, samt Emmanuel COULON, justitssekretær.

6. marts: Møde med præsidenten for Retten for EU-personalesager, Paul J. MAHONEY, og Horstpeter KREPPEL, Irena BORUTA, Sean VAN RAEPENBUSCH og Stéphane GERVASONI, medlemmer af EU-personaleretten, samt Waltraud HAKENBERG, justitssekretær.

6. marts: Møde med Hubert WEBER, formand for Den Europæiske Revisionsret.

6. marts: Møde med Philippe MAYSTADT, formand for Den Europæiske Investeringsbank, og Eberhard UHLMANN, generalsekretær.

30. marts: Tale til forsamlingen af personaleudvalg i agenturerne om Den Europæiske Ombudsmands rolle.

15. juni: Møde med Vicky VOULGARAKI fra Det Forenede Kongeriges faste repræsentation ved Den Europæiske Union.

14. september: Tale til Den Europæiske Investeringsbanks medarbejdere om Den Europæiske Ombudsmands rolle og EIB.

26. september: Møde med ambassadør Nina VASKUNLAHTI, stedfortrædende fast repræsentant for Finland ved Den Europæiske Union.

6. oktober: Møde med Richard ZINK, direktør for Det Europæiske Genopbygningsagentur, og med agenturets medarbejdere i Thessaloniki, Grækenland.

6. oktober: Møde med Aviana BULGARELLI, direktør for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop), og med agenturets medarbejdere i Thessaloniki, Grækenland.

30. november: Undertegnelse af et aftalememorandum med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Peter HUSTINX.

30. november: Undertegnelse af en samarbejdsaftale med den spanske regering om brug af baskisk, katalansk/valenciansk samt galisisk som regionale sprog med officiel status i Spanien i forbindelse med klager til Den Europæiske Ombudsmand. Spaniens faste repræsentant i EU, ambassadør Carlos BASTARRECHE SAGÜES, underskrev aftalen på vegne af den spanske regering.

5 FORBINDELSER MED OMBUDSMÆND OG TILSVARENDE ORGANER

Den Europæiske Ombudsmand arbejder tæt sammen med sine kolleger på nationalt og regionalt plan for at være med til at sikre, at borgernes klager behandles hurtigt og effektivt. Dette kapitel indledes med en oversigt over aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd i 2006. Endvidere beskriver det en lang række konferencer og møder, som Ombudsmanden og hans medarbejdere deltog i med henblik på at fremme ombudsmandsinstitutionen i og uden for Unionen. Kapitlet afsluttes med et overblik over de bilaterale møder, der blev afholdt i årets løb.

5.1 DET EUROPÆISKE NETVÆRK AF OMBUDSMÆND

Det Europæiske netværk af ombudsmænd består af næsten 90 kontorer i 31 europæiske lande. Det omfatter ombudsmænd og tilsvarende organer på europæisk, nationalt og regionalt plan inden for Den Europæiske Union samt ombudsmænd og tilsvarende organer på nationalt plan i Norge, Island samt i de lande, der har ansøgt om optagelse i EU. Hver enkelt af de nationale ombudsmænd og tilsvarende organer i EU's medlemsstater samt i Norge og Island har udnævnt en kontaktperson, der fungerer som forbindelsesled til andre medlemmer af netværket.

Netværket blev oprettet i 1996 og har støt udviklet sig til et effektivt samarbejdsværktøj for ombudsmændene og deres personale og er en effektiv mekanisme for samarbejde om sagsbehandling. Det er af særlig betydning for Den Europæiske Ombudsmand, så han hurtigt og effektivt bliver i stand til at behandle klager, der falder uden for hans mandat. Erfaringer og bedste praksis udveksles via seminarer og møder, et regelmæssigt nyhedsbrev, et elektronisk debatforum og en daglig elektronisk nyhedstjeneste. Besøg af Den Europæiske Ombudsmand arrangeret af ombudsmændene i medlemsstaterne og tiltrædelseslandene har vist sig at være særdeles effektive til at udvikle netværket. Afsnit 5.1 slutter derfor med at nævne Ombudsmandens informationsbesøg i 2006. Disse besøg er beskrevet nærmere i afsnit 6.2.

Alle disse aktiviteter, som beskrives nedenfor, er afgørende for at sikre, at ombudsmændene kan udnytte deres rolle fuldt ud for at sikre, at EU-lovgivningen gennemføres korrekt i hele Unionen. Dette er altafgørende, såfremt borgerne skal få fuldt udbytte af deres rettigheder i henhold til fællesskabslovgivningen. Den Europæiske Ombudsmand ser derfor dette som et særligt indsatsområde og sætter betydelige ressourcer ind på at udvikle netværket.

Seminarer

Femte seminar for regionale ombudsmænd i EU-medlemsstaterne

Der afholdes hvert andet år seminarer for nationale og regionale ombudsmænd, som tilrettelægges af Den Europæiske Ombudsmand og en national eller regional ombudsmand i forening. Det femte seminar for regionale ombudsmænd i EU's medlemsstater, som var tilrettelagt af den engelske nationale ombudsmand, Tony REDMOND, og Den Europæiske Ombudsmand i forening, fandt sted i London den 19.-21. november 2006.

Det var første gang, Den Europæiske Ombudsmand blev stærkt involveret i tilrettelæggelsen af et seminar for regionale ombudsmænd, og det var en yderst positiv oplevelse. Omkring 80 regionale

ombudsmænd fra de seks lande, hvor der er ombudsmænd på regionalt plan (Belgien, Tyskland, Spanien, Italien, Østrig og Det Forenede Kongerige), deltog i mødet.

Emnet for 2006-seminaret var »Working together to promote good administration and defend citizens' rights in the EU« (samarbejde for at fremme god forvaltning og forsvare borgernes rettigheder i EU). Programmet omfattede drøftelser om EU-retten, fremme af god forvaltningsskik, klagebehandling og samarbejde mellem ombudsmændene.

Seminaret blev indledt af medarrangørerne, Tony REDMOND og P. Nikiforos DIAMANDOUROS, sammen med første næstformand for Regionsudvalget i EU, Luc VAN DEN BRANDE, og Permanent Secretary of the Department for Communities and Local Government i Det Forenede Kongerige, Peter HOUSDEN.

Tony Redmond,
ombudsmand for lokale
myndigheder i England.

Alice Brown, ombudsmand
for den offentlige forvaltning
i Skotland.

Felix Dünser,
ombudsmand for Vorarlberg,
Østrig.

Anne SEEX, lokal regeringsombudsmand for England, ledede det første møde om »The implementation of EU law in the Member States« (gennemførelse af EU's lovgivning i medlemsstaterne). Under dette møde kom der indlæg om »Free movement of persons« (fri bevægelighed for personer) af Professor Elspeth GUILD, professor i immigrationslovgivning ved Radboud Universitetet i Nijmegen, og om »Sharing knowledge through the European Network of Ombudsmen« (udveksling af viden gennem det europæiske netværk af ombudsmænd) af Ian HARDEN, generalsekretær i Den Europæiske Ombudsmands kontor.

Bernard Hubeau,
ombudsmand for Flandern,
Belgien.

María Jesús Aranda Lasheras,
ombudsmand for Navarra,
Spanien.

Silvano Micele,
ombudsmand for Basilicata,
Italien.

Silvano MICELE, regional ombudsmand for Basilicata, og Bernard HUBEAU, flamsk ombudsmand, ledede det andet møde med overskriften »The proactive work of ombudsmen — Promoting good administration« (ombudsmændenes proaktive arbejde – fremme af god forvaltning). Dette møde omfattede seks præsentationer om »Disseminating good practice, adding value« (formidling af god praksis, tilføjelse af merværdi) (Tony REDMOND, lokal regeringsombudsmand for England), »Promoting constructive relations with the administration« (fremme af et konstruktivt forhold til administrationen) (Frédéric BOVESSE, ombudsmand for Wallonien), »Reporting mechanisms«

(rapporteringsmekanismer) (Alice BROWN, ombudsmand for de stats- og kommunalt ansatte i Skotland), »Improving access for the citizen« (øget adgang for borgerne) (Ullrich GALLE, ombudsmand for Rheinland-Pfalz), »Working with the citizen to promote good administration« (samarbejde med borgerne for at fremme god forvaltning) (Felix DÜNSER, ombudsmand for Vorarlberg) og »Codes of good administrative behaviour« (kodeks for god forvaltningsskik) (María JESÚS ARANDA LASHERAS, ombudsmand for Navarra).

Det tredje møde om »The reactive work of ombudsmen — Complaint-handling« (ombudsmændenes reaktive arbejde - klagebehandling) blev ledet af Alexander KÖNIG, formand for udvalget for andragender i Bayern. På dette møde var der taler om »Dealing with complaints from vulnerable groups in society« (behandling af klager fra udsatte grupper i samfundet) (Caterina DOLCHER, ombudsmand for Friuli-Venezia Giulia), »Upholding children's rights« (beskyttelse af børns rettigheder) (Roger MORGAN, Children's Rights Director) og »Dealing with persistent and vexatious complainants« (behandling af vedholdende og usaglige klagere) (Jerry WHITE, de lokale myndigheders ombudsmand i England).

Jerry White, ombudsmand for lokale myndigheder i England, Roger Morgan, direktør for organisationen Children's Rights i Det Forenede Kongerige, Alexander König, formand for udvalget for andragender i delstaten Bayern, Tyskland, og Caterina Dolcher, ombudsmand for Friuli-Venezia Giulia, Italien.

Det sidste møde med overskriften »Moving forward together« (fremad i fællesskab) bestod af en præsentation af Den Europæiske Ombudsmand om »Working together through the European Network of Ombudsmen« (samarbejde gennem det europæiske netværk af ombudsmænd). Dette sidste møde, som blev afholdt under ledelse af Rafael RIBÓ I MASSÓ, ombudsmand for Catalonien, åbnede op for en udveksling af synspunkter om netværkets funktion og om, hvordan regionale ombudsmænd kan blive mere aktivt inddraget heri.

Tom Frawley, det nordirske parlaments ombudsmand og medlem af klagenævnet i Nordirland.

Et særligt højdepunkt for seminaret var talen efter middagen, som blev holdt af Tom FRAWLEY, ombudsmanden i Nordirland (Northern Ireland Assembly Ombudsman og Commissioner for Complaints), som kom ind på væsentlige spørgsmål for ombudsmænd, herunder etik, ansvarlighed og tilgængelighed.

Der var meget positiv feedback fra seminaret. Det er Ombudsmandens håb, at der vil blive afholdt et lige så vellykket seminar i Tyskland eller Østrig i 2008.

Seminar for kontaktpersoner i 2006

Det femte seminar for kontaktpersonerne i det europæiske netværk af ombudsmænd fandt sted den 18.-20. juni 2006 i Strasbourg. Temaet for seminaret var »Upholding fundamental rights – Sharing best practice« (beskyttelse af de grundlæggende rettigheder – udveksling af bedste praksis), og det havde til formål at tjene som et forum, hvor kontaktpersonerne kunne drøfte bedste praksis inden for deres respektive institutioner samt tilskynde til debat om deres arbejde med at fremme grundlæggende rettigheder. Seminaret gav desuden kontaktpersonerne mulighed for at drøfte, hvordan netværket fungerer og foreslå forbedringer. I alt deltog der 28 repræsentanter fra 26 europæiske lande i seminaret, herunder for første gang repræsentanter for de nationale ombudsmandsinstitutioner i Bulgarien, Kroatien og Rumænien.

Deltagere ved det femte seminar for kontaktpersonerne for det europæiske netværk af ombudsmænd den 18.-20. juni 2006 i Strasbourg, Frankrig.

Drøftelserne den første dag af seminaret fokuserede på en forbedret klagebehandling, fremme af god forvaltningsskik, bedre samarbejde gennem netværket og måling af klagernes tilfredshed.

Om aftenen mødtes deltagerne til middag i hjertet af Strasbourg, hvor de lyttede til en tale af Unionens længst siddende nationale ombudsmand, Hans GAMMELTOFT-HANSEN, der beskrev sin erfaring fra sine næsten tyve år som dansk ombudsmand med særlig fokus på arbejdet med at fremme og forsvare de grundlæggende rettigheder.

Hans Gammeltoft-Hansen, Folketingets ombudsmand, Danmark, holder tale ved det femte seminar for kontaktpersonerne for det europæiske netværk af ombudsmænd den 18.-20. juni 2006 i Strasbourg, Frankrig.

På mødets anden dag var der fokus på et emne, som en række kontaktpersoner havde rejst som et spørgsmål, man burde undersøge i fællesskab, nemlig fastholdelse af de grundlæggende rettigheder, og mere specifikt informationsfrihed, udtryksfrihed og ligebehandling.

Seminaret bød på en righoldig og varieret dagsorden, som gav anledning til livlige diskussioner. Det bekræfter værdien af et møde hvert andet år for at udveksle synspunkter og udvikle kontakter med andre kontaktpersoner i netværket og varsler godt for fremtiden.

Samarbejde om sagsbehandling

De nationale og regionale ombudsmænd i medlemsstaterne har kompetence til at behandle mange af de klager, som ligger uden for Den Europæiske Ombudsmands mandat, fordi de ikke er rettet mod en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan. I 2006 rådede Ombudsmanden 828 klagerere til at henvende sig til en national eller regional ombudsmand og overførte 363 klager, hvoraf de 270 vedrørte samme emne, til den kompetente ombudsmand. Eksempler på disse klager findes i årsberetningens afsnit 2.5.

Ud over de regelmæssige uformelle informationsudvekslinger gennem netværket findes der en særlig procedure, som de nationale eller regionale ombudsmænd kan bruge til at anmode om skriftlige svar på forespørgsler om EU-lovgivningen og fortolkningen heraf, herunder spørgsmål, der opstår i forbindelse med deres behandling af specifikke sager. Den Europæiske Ombudsmand svarer enten med det samme eller videresender spørgsmålet til en anden EU-institution eller et andet EU-organ, som kan svare. I 2006 modtog Ombudsmanden to spørgsmål, et fra en national og et fra en regional ombudsmand, mens tre blev afsluttet, herunder to, der var overført fra 2005. Disse forespørgsler beskrives nærmere i kapitel 3.

European Ombudsmen — Newsletter

Nyhedsbrevet *European Ombudsmen — Newsletter* omhandler det arbejde, der udføres af medlemmerne af det europæiske netværk af ombudsmænd og medlemmerne af den europæiske region i Det Internationale Ombudsmandsinstitut (IOI). Det offentliggøres på engelsk, fransk, tysk, italiensk og spansk og udsendes til flere end 400 kontorer på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan. Nyhedsbrevet offentliggøres af Den Europæiske Ombudsmand og udkommer to gange om året — i april og oktober.

Nyhedsbrevet har vist sig at være et særdeles værdifuldt forum for udveksling af oplysninger om EU-lovgivningen og bedste praksis. I 2006 indeholdt to numre en lang række emner, herunder artikler om EU-rettens suverænitæt, gensidig anerkendelse af kvalifikationer i EU, europæisk miljølovgivning og adgang til miljøoplysninger, ombudsmændenes rolle i forbindelse med tilsyn med fængsler, bred adgang til bredbåndsinternet, forskelsbehandling i adgangen til beskæftigelse, ytringsfrihed, børns rettigheder samt indvandrer- og asylproblemer.

Elektroniske kommunikationsværktøjer

Ombudsmanden lancerede i november 2000 et elektronisk debatforum og et websted for ombudsmænd og deres personale i Europa. Over 230 personer har adgang til debatforummet, som giver mulighed for, at kontorerne dagligt kan samarbejde.

Den mest populære del af debatforummet er nyhedstjenesten *Ombudsman Daily News*, som bliver udsendt på alle hverdage og indeholder nyheder fra ombudsmandskontorerne samt fra Den Europæiske Union. Næsten alle de nationale og regionale ombudsmandskontorer i hele Europa bidrager til og læser *Daily News* regelmæssigt.

I 2006 gav debatforummet fortsat ombudsmandskontorerne en rigtig god mulighed for at udveksle oplysninger ved at stille og besvare spørgsmål. Der blev på den måde indledt adskillige store debatter. De omhandlede så forskellige emner som det uafhængige tilsyn med fængsler, permanent opholdstilladelse til indvandrerbørn født i EU, bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af lige muligheder samt retten til at stemme ved lokale valg i EU.

Debatforummet indeholder bl.a. en officiel liste over de nationale og regionale ombudsmænd i EU's medlemsstater, Norge, Island og EU-ansøgerlandene. Listen opdateres, hver gang ombudsmandskontorerne ændrer deres kontaktoplysninger, og er dermed en uundværlig ressource for ombudsmænd i hele Europa.

Informationsbesøg

Den Europæiske Ombudsmand besøgte i 2006 sine kolleger i Luxembourg (marts), Spanien (maj), Nordirland (november) og Bulgarien (november). Disse besøg udgjorde en fremragende mulighed for at intensivere samarbejdet i det europæiske netværk af ombudsmænd og skabe øget opmærksomhed om den funktion som klageinstans, som ombudsmændene udgør uden for domstolene. Disse besøg beskrives nærmere i afsnit 6.2.

5.2 ANDRE OMBUDSMANDSSEMINARER OG -KONFERENCER

Den Europæiske Ombudsmandens bestræbelser på at samarbejde med sine kolleger er ikke kun begrænset til aktiviteterne i det europæiske netværk af ombudsmænd. Som aktivt medlem af en række ombudsmandsorganisationer deltager Ombudsmanden regelmæssigt i de konferencer og seminarer, de tilrettelægger. Dette afsnit giver et overblik over Ombudsmandens og hans personales deltagelse ved sådanne arrangementer i 2006.

Konference af ombudsmænd i medlemslandene i Organisationen for Økonomisk Samarbejde i Sortehavsområdet, Istanbul, Tyrkiet

Den 26. april deltog Den Europæiske Ombudsmand i en konference af ombudsmænd i medlemslandene af Organisationen for Økonomisk Samarbejde i Sortehavsområdet (BSEC) med titlen »The role of ombudsman institutions in consolidating democracy« (ombudsmandsinstitutionernes rolle med henblik på befæstelse af demokratiet). Arrangementet var tilrettelagt af BSEC's parlamentariske forsamling og fandt sted i Istanbul, Tyrkiet. P. Nikiforos DIAMANDOUROS talte om »The ombudsman institution in the rule of law – Challenges and perspectives« (ombudsmandsinstitutionen og retsstatsprincippet – udfordringer og perspektiver). Blandt deltagerne på seminaret var ombudsmænd fra BSEC's medlemslande. Udkastet til lov om ombudsmandsinstitutionen i Tyrkiet blev ligeledes drøftet på seminaret, og hovedtaler var Süleyman DEMIREL, Tyrkiets tidligere præsident.

Det Internationale Ombudsmandsinstitut (IOI) – Europæisk regionalmøde og generalforsamling, Wien, Østrig

Den 11.-13. juni deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS på mødet og generalforsamlingen i IOI – European Region, som blev afholdt i det østrigske parlament i Wien. Den 12. juni optrådte P. Nikiforos DIAMANDOUROS som ordfører for arbejdsgruppe 1, som undersøgte forholdet mellem ombudsmænd og domstolene. Af andre emner, der blev drøftet på konferencen, kan nævnes »The competence of European ombudspersons« (de europæiske ombudsmænds kompetence), »The implementation of human rights in Europe« (gennemførelse af menneskerettighedslovgivningen i Europa) samt »The implementation of human rights and the role of ombudspersons« (gennemførelse af menneskerettighedslovgivningen og ombudsmændenes rolle).

Ombudsmanden som institution for forvaltningsreform, Ohrid, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

Den 14.-16. september blev der afholdt en konference med titlen »The ombudsman as an institution of administrative reform« (ombudsmanden som en institution for administrativ reform) i Ohrid, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Konferencen blev tilrettelagt som en del af Eunomia-projektet af den græske ombudsmand i samarbejde med ombudsmanden fra Catalonien og ombudsmanden fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Der var tale om et

kompetenceopbyggende seminar for sydøsteuropæiske ombudsmandsinstitutioner. Der deltog omkring 60 delegerede på konferencen. Den Europæiske Ombudsmand var repræsenteret på konferencen af Gerhard GRILL, ledende juridisk rådgiver i Ombudsmandens kontor, som gav et indlæg om Den Europæiske Kodeks for God Forvaltningsskik.

International conference om »Ombudswork for children«, Athen, Grækenland

Den 29.-30. september deltog Ombudsmanden ved en international conference med titlen »Ombudswork for Children« (ombudsmandsarbejde for børn) i Athen, Grækenland. Medarrangør af konferencen var Europarådets kommissær for menneskerettigheder, Thomas HAMMARBERG, ombudsmanden for menneskerettigheder i Den Russiske Føderation, Vladimir LUKIN, samt den græske ombudsmand, Yiorgos KAMINIS. P. Nikiforos DIAMANDOUROS talte om emnet »Establishing independent offices for children's rights – The different models« (oprettelse af uafhængige kontorer for børns rettigheder – de forskellige modeller).

Ombudsmandsinstitutionen i Italien og Europa, Firenze, Italien

Den 16. oktober talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS ved en conference i Firenze om emnet »Ombudsmanship in Italy and Europe« (ombudsmandsinstitutionen i Italien og Europa), hvor han præsenterede den italienske indsats for etablering af ombudsmandsinstitutionen på nationalt plan, set i Den Europæiske Ombudsmands perspektiv. Arrangementet fandt sted i auditoriet i Toscanas regionsparlament. Konferencen var tilrettelagt af Toscanas regionale ombudsmand, Giorgio MORALES.

Konference om retten til at indgive andragender og klager, Bremen, Tyskland

Den 21. november tilrettelagde *Landesverband Bremen* under Europa-Union og *Vereinigung zur Förderung des Petitionsrechts in der Demokratie e.V.* en conference i Bremen om retten til at indgive andragender til Europa-Parlamentet og retten til at klage til Den Europæiske Ombudsmand. Omkring 50 personer, herunder formanden for og medlemmer af *Bremische Bürgerschaft* (delstaten Bremens parlament), dommere og en repræsentant for den tyske forbundsdays udvalg for andragender deltog ved konferencen. Den Europæiske Ombudsmands kontor var repræsenteret ved Gerhard GRILL, ledende juridisk rådgiver, som i sit hovedindlæg for aftenen beskrev Den Europæiske Ombudsmands rolle og arbejde.

Internationalt seminar om forskelsbehandling, Ljubljana, Slovenien

Den 8. december deltog Ombudsmanden i et internationalt seminar med titlen »Let's face discrimination« (lad os tage fat på forskelsbehandlingen), der blev afholdt i Ljubljana, Slovenien. Seminaret var arrangeret af den slovenske ombudsmand for menneskerettigheder, Matjaz HANZEK, og det østrigske Ludwig Boltzmann-institut for menneskerettigheder. P. Nikiforos DIAMANDOUROS holdt en tale om »The role of the European Ombudsman in combating discrimination« (den europæiske ombudsmands rolle i bekæmpelsen af forskelsbehandling). Efter konferencen mødtes Ombudsmanden med forfatningsdomstolens formand, Janez CEBULJ, og nogle af dennes kolleger og udvekslede synspunkter om deres respektive institutioner og roller.

5.3 ANDRE ARRANGEMENTER MED OMBUDSMÆND OG DERES PERSONALE

Bilaterale møder med ombudsmænd

I 2006 havde Den Europæiske Ombudsmand ved flere lejligheder kontakt med ombudsmænd i og uden for Europa med henblik på at fremme ombudsmandsinstitutionen, drøfte interinstitutionelle forbindelser og udveksle bedste praksis.

Den 24. januar i Strasbourg og den 23. marts i Paris mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Jean-Paul DELEVOYE, den franske ombudsmand. Deres drøftelser vedrørte ombudsmændenes arbejde i relation til grundlæggende rettigheder i EU og planer for det sjette seminar for de nationale ombudsmænd i EU's medlemsstater og kandidatlande, som de skal være medværter for i Strasbourg i efteråret 2007.

Den 15. februar besøgte Alex BRENNINKMEIJER, Nederlandenes ombudsmand, P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Strasbourg for at drøfte spørgsmål af fælles interesse.

Den 17. marts besøgte ombudsmanden for Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN), Frank FOWLIE, Den Europæiske Ombudsmands kontor i Bruxelles. Under sit besøg udvekslede han synspunkter med P. Nikiforos DIAMANDOUROS pr. videokonference.

Den 20. marts mødtes Giorgio MORALES, den regionale ombudsmand i Toscana, Italien, med P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Strasbourg.

Den 28. marts havde Ombudsmanden et møde i Strasbourg med den nyvalgte polske ombudsmand, Janusz KOCHANOWSKI.

Den 30. marts mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Emily O'REILLY, den irske ombudsmand, i Bruxelles.

Den 12. april, 3. juli og 20. september mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS pr. videokonference med Tony REDMOND, de lokale myndigheders ombudsmand for England, for at forberede det femte seminar for de regionale ombudsmænd i EU's medlemsstater, som de var medværter for i London fra den 19. til den 21. november.

Den 12. juli mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med formanden for Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, Marcin LIBICKI, MEP, og den polske ombudsmand, Janusz KOCHANOWSKI, i Poznan, Polen.

Den 30. september mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Yiorgos KAMINIS, den græske ombudsmand, i Athen, Grækenland.

Den 2. oktober talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om sit arbejde som Europæisk Ombudsmand til den græske ombudsmands personale.

Den 8. november mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Emily O'REILLY, den irske ombudsmand, i Dublin.

Den 18. december talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS i anledning af lanceringen af den græske ombudsmands personaleblad, i Athen, Grækenland.

Møder med deltagelse af personale

Der fandt en række møder sted med deltagelse af Ombudsmandens personale:

Den 5. december mødtes Nicholas CATEPHORES, assistent for Ombudsmanden, med Bruce BARBOUR og Chris WHEELER, henholdsvis ombudsmand og viceombudsmand for New South Wales.

Den 8. december mødtes Nicholas CATEPHORES med John McMILLAN, ombudsmand for Australien.

6 MEDDELELSER

En af Ombudsmandens vigtigste funktioner er at skabe kontakt til borgerne. Indsatsen for at formidle oplysninger om retten til at klage over fejl og forsømmelser blev forstærket i 2006. Ombudsmanden og hans medarbejdere fremlagde i løbet af året omkring 120 præsentationer på konferencer, seminarer og møder. Ombudsmandens besøg i Luxembourg, Spanien, Nordirland og Bulgarien bidrog yderligere til at skabe øget opmærksomhed hos borgere om deres ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand.

Dette kapitel beskriver i nærmere enkeltheder Den Europæiske Ombudsmands aktiviteter med hensyn til meddelelser i 2006. Indledningsvist ses der nærmere på årets højdepunkter, efterfulgt af Ombudsmandens informationsbesøg, deltagelse i arrangementer og konferencer, kontakter til medierne, publikationer og elektroniske meddelelser.

6.1 ÅRETS HØJDEPUNKTER

ÅRSBERETNINGEN FOR 2005

Årsberetningen er Ombudsmandens vigtigste publikation. Den giver et overblik over Ombudsmandens klagebehandlingsaktiviteter i et givet år, giver en redegørelse for hans indsats for at skabe større opmærksomhed om hans arbejde og gør rede for, på hvilken måde de ressourcer, der er stillet til hans rådighed, anvendes. Årsberetningen er af interesse for en lang række forskellige grupper og enkeltpersoner på flere planer — andre ombudsmænd, politikere, offentlige embedsmænd, erhvervsdrivende, akademikere, interessegrupper, ngo'er, journalister og borgere på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan.

© Europa-Parlamentet

P. Nikiforos Diamandouros forelægger sin tredje årsberetning for Josep Borrell Fontelles, formand for Europa-Parlamentet, den 14. marts 2006 i Strasbourg, Frankrig.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS fremlagde sin årsberetning for Josep BORRELL FONTELLES, MEP, formand for Europa-Parlamentet, den 14. marts 2006 og for Parlamentets Udvalg for Andragender den 3. maj. Dette gav Ombudsmanden mulighed for at gøre rede for de resultater, han havde opnået i løbet af året og udveksle synspunkter med udvalgets medlemmer om ideer og initiativer for fremtiden.

Andreas SCHWAB, MEP, udarbejdede udvalgets betænkning om Ombudsmandens aktiviteter i 2005. Den 16. november debatteredes Andreas SCHWAB's betænkning på Parlamentets plenarmøde med deltagelse af P. Nikiforos DIAMANDOUROS, Europa-Kommissionens næstformand, Margot WALLSTRÖM, og i rækkefølge efter deres indlæg, Andreas SCHWAB, MEP, Manolis MAVROMMATIS, MEP, Proinsias DE ROSSA, MEP, Diana WALLIS, MEP, David HAMMERSTEIN MINTZ, MEP, Willy MEYER PLEITE, MEP, formand for Parlamentets Udvalg for Andragender, Marcin LIBICKI, MEP, Witold TOMCZAK, MEP, Sir Robert ATKINS, MEP, Inés AYALA SENDER, MEP, Mairead McGUINNESS, MEP, Thijs BERMAN, MEP, Richard SEEGER, MEP, Lidia Joanna GERINGER DE OEDENBERG, MEP, Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU, MEP, samt András GYÜRK, MEP. Efterfølgende blev der på Parlamentets plenarmøde vedtaget en beslutning på grundlag af Andreas SCHWAB's betænkning, idet der blev udtrykt tilfredshed med Ombudsmandens offentlige profil, og det konstruktive samarbejde mellem Ombudsmanden og institutionerne blev hilst velkomment.

Den 24. april fremlagde Ombudsmanden sin årsberetning for medierne på en pressekonference. De over 50 tilstedeværende journalister gav ham anledning til at pege på de vigtigste resultater af hans undersøgelser i 2005.

ÅBENT HUS-ARRANGEMENTER

Den 30. april og den 1. maj i Strasbourg og den 6. maj i Bruxelles deltog Ombudsmandens kontor i et åbent hus-arrangement tilrettelagt af Europa-Parlamentet. Materiale om Ombudsmandens arbejde blev uddelt til gæsterne på 25 sprog sammen med et udvalg af reklamematerialer. Personalet var til stede i alle tre dage for at besvare spørgsmål. Flere end 35 000 mennesker besøgte Parlamentet ved åbent hus-arrangementet.

Borgere besøgte Ombudsmandens stand ved åbent hus-arrangementet den 1. maj 2006 i Strasbourg, Frankrig.

6.2 INFORMATIONSBESØG

Med henblik på at øge borgernes viden om deres ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand og styrke sit samarbejde med sine nationale og regionale ombudsmandskolleger yderligere begav Ombudsmanden sig ud på et omfattende program af informationsbesøg i medlemsstaterne og tiltrædelseslandene i 2003. Disse besøg har pågået løbende. Ombudsmandens kolleger i medlemsstaterne og tiltrædelseslandene arrangerer omfattende programmer med aktiviteter og møder for Ombudsmanden til alle hans besøg og ledsager ham ofte under hele besøget. Tilstedeværelsen af begge ombudsmænd ved disse arrangementer er til stor nytte for borgerne, idet det sætter dem bedre i stand til at forstå og påskønne den nationale ombudsmands og Den Europæiske Ombudsmands respektive roller og kompetencer og lære mere om deres egne rettigheder på basis af deres status, ikke alene som statsborgere i deres eget land, men også som EU-borgere.

I 2006 besøgte Ombudsmanden Luxembourg, Spanien, Nordirland samt Bulgarien og mødte parlamentarikere, dommere, højtstående embedsmænd, det akademiske samfund, potentielle klagere og andre borgere. Følgende afsnit giver et overblik over de mange møder, der blev afholdt under de fire besøg, med angivelse af de vigtigste deltagere og de mange præsentationer, der blev givet. Presseaktiviteterne på informationsbesøgene er beskrevet i årsberetningens afsnit 6.4.

LUXEMBOURG

Den 6.–8. marts aflagde Den Europæiske Ombudsmand besøg i Luxembourg. Den luxembourgske ombudsmands kontor tilrettelagde besøget og arrangerede en lang række møder, hvorunder Den Europæiske Ombudsmand havde lejlighed til at skabe øget opmærksomhed om sin rolle over for højtstående embedsmænd i regeringen og forvaltningen, pressen, ngo'er og interesserede borgere.

© Hoffet i Storhertugdømmet Luxembourg/foto Carlo Hommel

P. Nikiforos Diamandouros sammen med Hans Kongelige Højhed Storhertug Henri og Marc Fischbach, national ombudsmand i Luxembourg, under den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 6.–8. marts 2006 i Luxembourg.

Under sit besøg havde P. Nikiforos DIAMANDOUROS lejlighed til at drøfte sit arbejde med Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg HENRI, Luxembourgs premierminister, Jean-Claude JUNCKER, samt med formanden for deputeretkammeret, Lucien WEILER. Disse møder fokuserede på Den Europæiske Ombudsmands rolle og på den service, han yder Luxembourgs borgere. P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes i løbet af de to dage med Laurent MOSAR,

næstformand for deputeretkammeret, Pierre MORES, formand for statsrådet, samt Claude WISELER, minister for offentligt ansatte og forvaltningsreformer.

Besøget gav en glimrende mulighed for at videreudvikle forholdet med Luxembourgs ombudsmand, Marc FISCHBACH, og hans personale. Ud over de officielle møder, hvor ombudsmændene og deres ansatte drøftede deres respektive funktioner, havde de også ved flere lejligheder mulighed for at udveksle synspunkter mere uformelt.

Marc Fischbach, national ombudsmand i Luxembourg, Laurent Mosar, næstformand i deputeretkammeret, P. Nikiforos Diamandouros, Pierre Mores, formand for statsrådet, og Claude Wiseler, minister for offentlig forvaltning og administrativ reform, under den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 6.-8. marts 2006 i Luxembourg.

Informationsbesøget omfattede også et møde med potentielle klagere samt en pressekonference, som samlede omkring 15 journalister. Disse begivenheder var arrangeret af lederen af Europa-Parlamentets informationskontor i Luxembourg, Monique SCHUMACHER. P. Nikiforos DIAMANDOUROS havde i starten af besøget lejlighed til at drøfte sit arbejde med Monique SCHUMACHER og med lederen af Europa-Kommissionens repræsentation, Ernst MOUTSCHEN.

SPANIEN

Den Europæiske Ombudsmand fortsatte sin informationstur med et besøg i Spanien den 8.-10. maj. Den spanske nationale ombudsmand, Enrique MÚGICA HERZOG, var vært under besøget og ledsagede P. Nikiforos DIAMANDOUROS til de fleste af møderne og de arrangementer, der fandt sted over tre dage.

Besøget satte P. Nikiforos DIAMANDOUROS i stand til at nå ud til nøglemålgrupper og understrege betydningen af ombudsmændenes arbejde under møder med højtstående politiske, juridiske og administrative repræsentanter. Under sit besøg mødtes han med Hans Majestæt, Kong JUAN CARLOS, Hendes Kongelige Højhed, Infanta CRISTINA, formanden for deputeretkammeret, Manuel MARÍN GONZÁLEZ, formanden for senatet, Francisco Javier ROJO GARCÍA, ministeren for udenrigsanliggender og samarbejde, Miguel Ángel MORATINOS CUYAUBÉ, ministeren for offentligt ansatte, Jordi SEVILLA SEGURA, lederen af oppositionen, Mariano RAJOY BREY, formanden for dommerstandens øverste faglige organ (Consejo General del Poder Judicial), Francisco José HERNANDO SANTIAGO, formanden for forfatningsdomstolen, Emilia CASAS BAAMONDE, lederen af Europa-Kommissionens delegation i Spanien, José Luis GONZÁLEZ VALLVÉ, samt lederen af Europa-Parlamentets informationskontor, Fernando CARBAJO.

© Den nationale ombudsmand i Spanien

P. Nikiforos Diamandouros med Hans Majestæt Kong Juan Carlos og Enrique Múgica Herzog, national ombudsmand i Spanien, under den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 8.-10. maj 2006 i Madrid, Spanien.

På Europadagen (den 9. maj) deltog Den Europæiske Ombudsmand i en begivenhed arrangeret af Europa-Parlamentets informationskontor, blev interviewet til en fjernsynsudsendelse med titlen »Europa 2006« og holdt en fælles pressekonference med den spanske ombudsmand.

P. Nikiforos Diamandouros med Emilia Casas Baamonde, formand for forfatningsdomstolen, under den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 8.-10. maj 2006 i Madrid, Spanien.

Den Europæiske Ombudsmand, den spanske ombudsmand samt deres personale benyttede lejligheden til at styrke samarbejdet mellem deres institutioner gennem udveksling af oplysninger under besøget i både formelle og uformelle omgivelser om spørgsmål af fælles interesse, herunder bedste praksis.

NORDIRLAND

Ombudsmanden besøgte den 8.-10. november Belfast som led i hans informationstur til EU's medlemsstater. Den nordirske ombudsmands kontor arrangerede mødet og sammensatte et

fuldt program med møder, præsentationer og presseinterviews for at være med til at skabe øget opmærksomhed om Den Europæiske Ombudsmands rolle.

Under sit besøg havde P. Nikiforos DIAMANDOUROS lejlighed til at diskutere sit arbejde med retsformanden for de nordirske straffedomstole, Sir Brian KERR, lederen af Nordirlands tjenestemandsansatte, Sir Nigel HAMILTON, samt politiets ombudsmand, Nuala O'LOAN. Han mødtes tillige med ligestillingskommissionens leder, Bob COLLINS, direktør for Community Relations Council, Duncan MORROW, samt rektoren for University of Ulster, Richard BARNETT.

Det nordirske parlaments formand, Eileen BELL, var vært ved en middag for Ombudsmanden i Stormont Castle den 9. november med deltagelse af medlemmer af den lovgivende forsamling, Billy BELL og Margaret RITCHIE, samt den nordirske Ombudsmand, Tom FRAWLEY.

© Det nordirske parlaments ombudsmand

P. Nikiforos Diamandouros med Eileen Bell (på sin højre side), formand for det nordirske parlament, og andre deltagere ved middagen med formanden som vært under den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 8.-10. november 2006 i Belfast, Nordirland.

Tom FRAWLEY ledsagede Den Europæiske Ombudsmand under hele hans besøg. Derved blev det muligt for de to ombudsmænd i fællesskab at præsentere den service, de yder til borgerne. P. Nikiforos DIAMANDOUROS præsenterede ligeledes sit arbejde for personalet hos den nordirske ombudsmand og forklarede værdien af samarbejde gennem det europæiske net af ombudsmænd.

© Det nordirske parlaments ombudsmand

Tom Frawley, det nordirske parlaments ombudsmand og medlem af klagenævnet i Nordirland, og P. Nikiforos Diamandouros under den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 8.-10. november 2006 i Belfast, Nordirland.

Informationsbesøget omfattede et yderst værdifuldt møde med potentielle klagere arrangeret af lederen af Europa-Kommissionens kontor, Eddie McVEIGH, som også sørgede for at arrangere et foredrag på Queens Universitetets School of Politics and International Studies i Belfast, hvor

P. Nikiforos DIAMANDOUROS talte om »The European Union — Rights, remedies and the European Ombudsman« (Den Europæiske Union – rettigheder, foranstaltninger og den europæiske ombudsmand).

BULGARIEN

Den 27.–29. November aflagde P. Nikiforos DIAMANDOUROS besøg i Bulgarien på aftenen for landets optagelse i Den Europæiske Union. Besøget, der var arrangeret af den bulgarske ombudsmands kontor, var den perfekte lejlighed for Den Europæiske Ombudsmand til at informere borgere, indbyggere, virksomheder, organisationer og andre organer i Bulgarien om de rettigheder, de vil erhverve på europæisk plan som følge af Bulgariens EU-medlemskab.

P. Nikiforos Diamandouros mødes med Sergei Stanishev, Bulgariens premierminister, under den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 27.–29. november 2006 i Sofia, Bulgarien.

Ombudsmanden var ledsaget af den bulgarske ombudsmand, Guinio GANEV, og P. Nikiforos DIAMANDOUROS mødtes med Georgi PARVANOV, Bulgariens præsident, Sergei STANISHEV, premierminister, Boris VELTCHEV, chefanklager, Lyuben KORNEZOV, næstformanden for generalforsamlingen, samt med formænd for og medlemmer af følgende stående udvalg under nationalforsamlingen: antikorrupsionsudvalget, udvalget for borgerklager og andragender, udvalget for europæisk integration, udvalget for menneskerettigheder og religiøse anliggender.

P. Nikiforos Diamandouros, Guinio Ganev, Bulgariens ombudsmand, og Lyuben Andonov Kornezov, næstformand i nationalforsamlingen, under den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 27.–29. november 2006 i Sofia, Bulgarien.

Over 220 studerende, akademikere og journalister overværede et foredrag af Den Europæiske Ombudsmand på Universitetet for nationaløkonomi og verdensøkonomi i Sofia med temaet »Democracy, accountability and the ombudsman« (demokrati, ansvarliggørelse og ombudsmanden).

Foredraget, der havde rektor for universitetet, professor Statty STATTEV, som vært, blev efterfulgt af en livlig debat med spørgsmål og svar.

© Den bulgarske ombudsmand

P. Nikiforos Diamandouros redegør for sit arbejde ved University of National and World Economy under den europæiske ombudsmands besøg den 27.–29. november 2006 i Sofia, Bulgarien.

Flere end 100 højtstående repræsentanter for den centrale og lokale forvaltning, ambassadører fra EU's medlemsstater, regeringseksperter, parlamentarikere, lokale offentlige forsvarere og journalister overværede en præsentation fremført af P. Nikiforos DIAMANDOUROS om »The European Ombudsman and the protection of citizens' rights« (den europæiske ombudsmand og beskyttelsen af borgernes rettigheder).

På et møde arrangeret af center for demokratistudier, som havde dette centers formand, Ognian SHENTOV, som vært, præsenterede P. Nikiforos DIAMANDOUROS sit arbejde for en bred vifte af ngo'er baseret i Bulgarien og fortalte dem, hvordan de kunne gøre brug af hans tjenester.

Der var en omfattende pressedækning af Den Europæiske Ombudsmands besøg, med over 40 artikler i de trykte medier og internetmedierne, samt omfattende dækning i radio og fjernsyn.

Besøget gjorde det muligt for P. Nikiforos DIAMANDOUROS at udvikle sit samarbejde med den bulgarske ombudsmand og hans personale med henblik på at betjene borgerne og bosiddende i Bulgarien så effektivt som muligt efter landets opnåelse af EU-medlemskab.

6.3 ANDRE KONFERENCER OG MØDER

Konferencer, seminarer og møder giver Ombudsmanden en god mulighed for at udbrede kendskabet til sit arbejde blandt de primære interessenter såsom ngo'er, interessegrupper og akademiske institutioner. De giver ligeledes lejlighed til at fremme ombudsmandsinstitutionen mere generelt. Konferencer og møder giver ydermere Ombudsmanden og hans medarbejdere mulighed for at holde sig opdateret om udviklingen i Europa med hensyn til områder, som er særligt relevante for institutionen.

I dette afsnit beskrives alle de mange aktiviteter, der har til formål at fremme ombudsmandsinstitutionen i almindelighed og Den Europæiske Ombudsmands arbejde i særdeleshed. Hvis Ombudsmanden ikke kan deltage personligt, lader han en relevant medarbejder repræsentere institutionen i stedet for. Mange grupper lærer også om Ombudsmandens arbejde som del af studieture til Strasbourg. Dette afsnit indeholder derfor en liste over de gruppepræsentationer, der fandt sted i løbet af 2006.

MED DELTAGELSE AF OMBUDSMANDEN

Den 3. februar havde Ombudsmanden et møde med professor Spiros SIMITIS, professor i arbejdsret, civilret og juridisk databehandling ved Johann Wolfgang Goethe Universitet i Frankfurt am Main, Tyskland, og formand for den tyske etiske komité. Professor SIMITIS deltog dernæst i et møde med Den Europæiske Ombudsmands medarbejdere, hvor han fremlagde en præsentation om »Data protection — Deficiencies and limits of a common EU approach« (databeskyttelse – svagheder og begrænsninger i en fælles EU-tilgang).

Den 8. februar talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS til den årlige generalforsamling i det europæiske netværk af ligestillingsmyndigheder (EQUINET) i Bruxelles for at gøre rede for det arbejde, han har gjort omkring bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af ligestilling. EQUINET tilstræber at udvikle samarbejdet mellem specialiserede ligestillingsorganer i Europa og lette en effektiv udveksling af ekspertise med henblik på en ensartet anvendelse af EU's antidiskriminationslovgivning. Det finansieres af Europa-Kommissionen og ledes af den nederlandske ligestillingskommission.

Den 20. marts mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med ambassadør James A. SHARKEY, Irlands faste repræsentant ved Europarådet, for at drøfte Den Europæiske Ombudsmands rolle.

Den 22. marts holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et foredrag i *Institut d'Etudes Politiques* i Paris om emnet »The European Ombudsman and fundamental rights in an enlarged European Union« (den europæiske ombudsmand og de grundlæggende rettigheder i et udvidet EU).

Den 23. marts havde Ombudsmanden et møde med formanden for den franske høje myndighed for bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af ligestilling (*La Haute Autorité de Lutte contre les Discriminations et pour l'Égalité — HALDE*), Louis SCHWEITZER, i HALDE's lokaler i Paris.

Den 23. marts holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et foredrag i Pantheon — Assas Paris II Universitetet om »The role of the institution of the ombudsman in the protection of human rights — The perspective of the European Ombudsman« (ombudsmandsinstitutionens rolle i beskyttelsen af menneskerettighederne – den europæiske ombudsmands perspektiver).

Den 27. marts var P. Nikiforos DIAMANDOUROS vært ved en middag i Strasbourg til ære for Europarådets afgående kommissær for menneskerettigheder, Alvaro GIL-ROBLES.

Den 3. april holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et indlæg om »Co-operation between the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe and the European Ombudsman« (samarbejde mellem Europarådets menneskerettighedskommissær og Den Europæiske Ombudsmand) i anledning af Thomas HAMMARBERG's tiltræden som Europarådets nye kommissær for menneskerettigheder og Alvaro GIL-ROBLES's fratræden.

Den 6. april holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en tale om god forvaltningsskik i EU og Grækenland, arrangeret af sammenslutningen af græske iværksættere i Athen, Grækenland.

Den 14. april holdt Ombudsmanden en tale optaget på video med titlen »The institution of the ombudsman as an extra-judicial mechanism for resolving disputes in the context of the evolving European legal order« (ombudsmandsinstitutionen som en mekanisme for udenretslig bilæggelse af tvister inden for rammerne af en foranderlig europæisk retsorden) til et internationalt symposium om »Greece in the European community of law« (Grækenland og den europæiske fællesskabsret), der var arrangeret af det græske videnskabernes akademi, det græske selskab for retsstudier samt det græske center for europæiske studier og forskning (EKEME).

Den 24. april havde P. Nikiforos DIAMANDOUROS et møde med de tre repræsentanter for Alter-EU i Bruxelles: Jorgo RISS, Greenpeace, Olivier HOEDEMAN, Corporate Observatory Europe, og Paul DE CLERCK, Friends of the Earth Europe. Alter-EU er en sammenslutning af 140 grupper fra civilsamfundet, fagforeninger, akademikere og lobbyvirksomheder, der arbejder for større gennemsigtighed i EU-institutionerne og EU-organerne.

Den 28. april var Ombudsmanden gæstetaler ved et morgenmadsmøde, der blev arrangeret i Madrid af New Economy Forum, en spansk offentlig politisk tænketank. P. Nikiforos DIAMANDOUROS'

tale havde overskriften »Towards a citizens' Europe« (mod et borgernes Europa). Den spanske Ombudsmand, Enrique MÚGICA HERZOG, introducerede P. Nikiforos DIAMANDOUROS for et publikum på over 150 mennesker, som omfattede adskillige spanske regionale ombudsmænd, MEP'er, politikere, forretningsfolk, akademikere, diplomater og journalister. P. Nikiforos DIAMANDOUROS' tale blev fulgt op af spørgsmål fra tilhørerne.

Under en middag, der blev afholdt aftenen før, den 27. april, skænkede formanden for New Economy Forum, José Luis RODRÍGUEZ, P. Nikiforos DIAMANDOUROS en mindeplade til minde om hans deltagelse i begivenheden.

Den 16. maj mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Thomas HAMMARBERG, Europarådets kommissær for menneskerettigheder, for at drøfte deres respektive roller.

Den 19. maj mødtes Ombudsmanden i Strasbourg med Dora BAKOYIANNI, den græske udenrigsminister.

Den 22. maj kom P. Nikiforos DIAMANDOUROS med en præsentation om »Freedom of information — A European perspective« (informationsfrihed – et europæisk perspektiv) til den fjerde internationale konference af informationskommissærer i Manchester, Det Forenede Kongerige.

Den 27. juni mødtes P. Nikiforos DIAMANDOUROS med Ann-Marie NYROOS, Finlands faste repræsentant i Europarådet.

Den 4. juli præsenterede Ombudsmanden sit arbejde ved en middag i Strasbourg, som blev arrangeret af franske borgmestres udvalg for udenrigsanliggender.

Den 18. og 19. september deltog Ombudsmanden i en workshop om »Democracy, non-judicial remedies, and ombudsman studies« (demokrati, udenretslige klageinstanser og ombudsmandsstudier) ved European University Institute (EUI) i Firenze, Italien.

Den 26. september holdt Ombudsmanden et møde med Alexandre CZMAL og Emmanuelle GARAUULT, repræsentanter for forsamlingen af franske handelskamre, for at drøfte Europa-Kommissionens initiativ om gennemsigtighed.

Den 2. oktober afholdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en række møder i Athen, Grækenland, med Karolos PAPOULIAS, Grækenlands præsident, Kostas KARAMANLIS, Grækenlands premierminister, Anna BENAKI-PSAROUDA, formand for det græske parlament, og George PAPANDREOU, leder af partiet PASOK for at informere dem om Den Europæiske Ombudsmands aktiviteter.

Den 5. oktober var Ombudsmanden gæstetaler ved den årlige kongres i EUROCHAMBRES, sammenslutningen af europæiske industri- og handelskamre (Association of European Chambers of Commerce and Industry). Flere end 500 repræsentanter for 44 europæiske industri- og handelskamre, der repræsenterer i alt 18 millioner virksomheder, deltog på kongressen, som beskæftigede sig med forskellige vinkler på det centrale tema, nemlig »Communicating Europe — Sharing the vision, delivering the results« (formidling af Europa – en fælles vision, levering af resultater). P. Nikiforos DIAMANDOUROS bidrog med et indlæg om »Europe & entrepreneurs — Facts, gaps, delays and prospects« (Europa og de erhvervsdrivende – fakta, mangler, forsinkelser og udsigter). Under konferencen afholdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS ligeledes et bilateralt møde med formanden for Eurochambres, Pierre SIMON.

Den 10. oktober holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et indlæg til en arbejdsfrokost af EU-medlemsstaternes faste repræsentanter i Europarådet, der havde Ann-Marie NYROOS, Finlands faste repræsentant i Europarådet, som vært.

Den 17. oktober talte P. Nikiforos DIAMANDOUROS om »The ombudsman institution and the quality of democracy« (ombudsmandsinstitutionen og demokratiets kvalitet) ved en afslutningsceremoni arrangeret af centret for forskning i politisk forandring ved Siena Universitet i Italien.

Den 17. oktober holdt Ombudsmanden et foredrag om »Transparency, accountability, and democracy in the EU« (gennemsigtighed, ansvarliggørelse og demokrati i EU) ved Johns Hopkins Universitets skole for avancerede internationale studier i Bologna, Italien.

Den 19. oktober holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS et videokonference-møde med Aspasia PAPAVALASSILOU, vicejustitsminister i Californien, USA, som besøgte EU-institutionerne inden for rammerne af Den Europæiske Unions Besøgsprogram. Under mødet blev Aspasia PAPAVALASSILOU informeret om Den Europæiske Ombudsmands mandat og om de vigtigste sager, der blev behandlet af hans kontor.

Den 8. november præsenterede Ombudsmanden sit arbejde for det fælles udvalg for europæiske anliggender ved det irske parlament. Den irske ombudsmand, Emily O'REILLY, talte ligeledes til udvalget. Der fulgte en livlig spørgerunde efter præsentationerne, hvor der blev rejst spørgsmål til den frie bevægelighed for personer, ligebehandling og opmærksomhed omkring ombudsmændene. Forud for mødet havde Ombudsmanden lejlighed til at drøfte sit arbejde med lederen af Europa-Parlamentets kontor i Dublin, Francis JACOBS, og medlemmer af hans personale sammen med ansatte fra Kommissionens repræsentation i Dublin.

Den 13. november rejste Ombudsmanden til Karlsruhe, Tyskland, for at holde et indlæg om Den Europæiske Ombudsmands rolle for Europa-Union Karlsruhe. Tidligere den aften var han af Karlsruhes overborgmester, Siegfried KÖNIG, blevet inviteret til en reception på rådhuset.

Den 21. november gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et foredrag ved Kingston University, London, om »Maladministration, the courts, and the ombudsman« (fejl eller forsømmelser, domstolene og ombudsmanden). Foredraget, der blev tilrettelagt af School of Law, havde fungerende rektor for det økonomiske og juridiske fakultet, professor Philip SAMOUEL, som vært.

Nikiforos Diamandouros med studerende og personale ved Kingston University, London, efter at have redegjort for sit arbejde den 21. november 2006 i London, Det Forenede Kongerige.

Den 19. december deltog P. Nikiforos DIAMANDOUROS sammen med EF-Domstolens præsident, Vassilios SKOURIS, og næstformand for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Christos ROZAKIS, i en rundbordssamtale tilrettelagt af Athens advokatforbund, med det formål at lancere bogen *Human rights in Europe: The jurisprudence of the European Court of Human Rights*.

MED DELTAGELSE AF OMBUDSMANDENS PERSONALE

Den 1. marts mødtes Daniel KOBLENCZ, juridisk sagsbehandler, med Heribertus JAKA TRIYANA, amanuensis i international ret, for at gøre rede for Den Europæiske Ombudsmands opgaver og forpligtelser.

Den 11. maj deltog Tina NILSSON, juridisk sagsbehandler, og Rosita AGNEW, leder af kommunikationsafdelingen, i en workshop organiseret af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) for civils amfundsorganisationer i Bruxelles, med det formål at øge disse organisationers kendskab til deres ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand over fejl eller forsømmelser i EIB's aktiviteter.

Den 15. juni gav José MARTÍNEZ-ARAGÓN, ledende juridisk rådgiver, en præsentation af Den Europæiske Ombudsmands arbejde til en gruppe diplomater i forbindelse med et seminar om europæiske anliggender, der blev arrangeret af centret for europæiske studier i Strasbourg.

Den 27. juni og den 11. juli modtog Daniel KOBLENCZ to deltagere i Den Europæiske Unions Besøgsprogram og forklarede dem om Den Europæiske Ombudsmands arbejde.

Den 27. juli mødtes Branislav URBANIČ med Thierry NGOGA for at drøfte principperne for god forvaltningsskik, som Thierry NGOGA var i gang med at forske i.

Den 26. september deltog Peter BONNOR i et seminar om åbenhed og kommunikation og holdt en tale om retten til aktindsigt i dokumenter på EU-plan. Seminaret fandt sted på Roskilde Universitet i Danmark og blev tilrettelagt af Europa-Kommissionens repræsentation i København. Seminaret blev overværet af studerende, journalister og repræsentanter fra civilsamfundet.

Den 26. oktober aflagde Lucio MALAN, næstformand i Republikken Italiens senat, et besøg i Ombudsmandens kontor. Gerhard GRILL, ledende juridisk rådgiver, bød ham velkommen og besvarede hans spørgsmål om Den Europæiske Ombudsmands rolle og arbejde.

Den 30. november talte Ian HARDEN, generalsekretær i Ombudsmandens kontor, ved en konference arrangeret af CEE Bankwatch Network i Bruxelles med titlen »Right to appeal — International financial institutions and accountability — On the way to independent compliance and appeal mechanism for the European Investment Bank« (mulighed for appel – internationale finansielle institutioner og ansvarliggørelse – på vej mod uafhængige overholdelses- og appelmekanismer for Den Europæiske Investeringsbank). Under mødet med titlen »What are the existing accountability mechanisms on the EU level to keep the EIB accountable?« (hvad er de eksisterende ansvarlighedsmekanismer på EU-plan, som skal holde EIB ansvarlig) gjorde Ian HARDEN rede for rolle, som Den Europæiske Ombudsmand kan spille og gav eksempler på klager, som Ombudsmanden allerede har behandlet vedrørende EIB.

Den 1. december holdt Tina NILSSON en tale med titlen »Openness, transparency, and access to documents — Is the legislation working?« (åbenhed, gennemsigtighed og aktindsigt – fungerer lovgivningen) ved European Information Management Seminar »Keep ahead with European information in the enlarged Europe« (hold dig ajour med EU-informationen i et udvidet Europa), der var tilrettelagt af European Institute of Public Administration i Maastricht, Nederlandene.

Gruppepræsentationer

In 2006, M. DIAMANDOUROS et les membres de son équipe (nommés entre parenthèses) expliquent le rôle et le travail du Médiateur à:

P. Nikiforos DIAMANDOUROS og hans personale (anført i parentes) beskrev i 2006 Ombudsmandens rolle og arbejde for følgende grupper af besøgende:

Februar

- En gruppe på 85 embedsmænd fra Frankrig, der deltog i et seminar om europæiske anliggender arrangeret af Centre for European Studies i Strasbourg. (José MARTÍNEZ-ARAGON og Marjorie FUCHS)
- 35 statskundskabsstuderende og deres vejledere fra Twente Universitet, Nederlandene, og fra Westfälische Wilhelms-Universität Münster, Tyskland. Gruppen var ledsaget af Jaap H. DE WILDE. (Gerhard GRILL)

- 44 studerende fra *Bayern Kolleg Augsburg*, Bayern, Tyskland, i forbindelse med en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern*. Gruppen var ledsaget af Alexander FRISCH. (Gerhard GRILL)
- 35 personer fra *Deutscher Evangelischer Frauenbund Bayern*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)

Marts

- 42 personer fra *CDU Senioren-Union Hilden*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKE)
- 42 studerende fra *Technische Universität Chemnitz*, Tyskland, i forbindelse med en tur til Strasbourg arrangeret af *Bildungswerk Sachsen*. (Gerhard GRILL)
- 25 borgmestre fra Trentino-Alto Adige, Italien, i forbindelse med en tur til Strasbourg. (Ida PALUMBO)
- 25 personer fra *Deutsch-Französische Gesellschaft Bonn*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)

April

- 37 personer fra *Kameradschaft Ehemaliger und Freunde der (aufgelösten) 7. Panzerdivision*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKE)
- En gruppe på 21 personer fra Tyskland, som var inviteret af Silvana KOCH-MEHRIN, MEP. (Wiebke PANKAUKE)
- 44 personer fra *Verein Haus und Grund* fra Kerpen, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Anne EISENGRÄBER)
- en gruppe på 26 medlemmer af de østfinske regionalråds revisionsudvalg i forbindelse med en studietur til Strasbourg. (Peter BONNOR)
- En gruppe på 29 jurastuderende med speciale i europæisk ret fra Leiden Universitet, Nederlandene. Gruppen var ledsaget af Rick LAWSON. (Ian HARDEN)
- 37 personer fra Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKE)
- 37 personer fra *Dachverband Katholische Studentenverbindungen*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKE)
- En gruppe på 24 personer i forbindelse med en tur arrangeret af *Auslandsgesellschaft*, Dortmund, Tyskland. (Wiebke PANKAUKE)
- 32 personer fra *CDU Senioren-Union Bremerhaven*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKE)
- En gruppe på 43 soldater fra *Bundeswehr* og medlemmer af *Katholische Militärseelsorge*, Tyskland, i forbindelse med et seminar arrangeret af *Europäische Akademie Bayern*. Gruppen var ledsaget af Alexander FRISCH. (Wiebke PANKAUKE)

Maj

- En gruppe på 29 personer i forbindelse med et seminar om europæiske anliggender arrangeret af *Forum Europa e.V.*, Leipzig, Tyskland. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 12 jurastuderende med speciale i europæisk ret fra Komotini Universitet, Grækenland. (P. Nikiforos DIMANDOUROS og Ioannis DIMITRAKOPOULOS)

- En gruppe på 32 studerende og medlemmer af personalet ved *Thorbecke Academie Leeuwarden*, Nederlandene, i forbindelse med en studietur til Bruxelles og Strasbourg. (Peter BONNOR)
- En gruppe på 4 personer fra Finland, som var inviteret af Piia-Noora KAUPPI, MEP. (Peter BONNOR)
- 30 personer fra CDU's *Frauenunion Alfter*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- 37 embedsmænd med ansvar for offentlige finanser i forbindelse med et seminar arrangeret af *Deutschland- und Europapolitisches Bildungswerk Nordrhein-Westfalen*, Tyskland. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 49 studerende fra *Jugendbildungswerk*, Marburg, Tyskland. (Gerhard GRILL)
- 22 skoleledere og lærere fra Lüneburg og Schwerin, Tyskland, i forbindelse med et seminar arrangeret af *Bundeswehr*. (Gerhard GRILL)

Gerhard Grill, ledende juridisk rådgiver, redegør for ombudsmandens arbejde over for en besøgsgruppe den 23. maj 2006 i Strasbourg, Frankrig.

Juni

- En gruppe på 18 kandidatstuderende og to medarbejdere fra juridisk og samfundsvidenskabeligt fakultet ved Glasgow Caledonian University, Det Forenede Kongerige. Gruppen var ledsaget af Marcela CHISHOLM. (Peter BONNOR)
- En gruppe på 12 statskundskabsstuderende fra Southern Maine University, Portland, De Forenede Stater. (Georgios KATHARIOS)
- En gruppe på 45 personer fra Tyskland, der deltog i en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern* og Wolfgang KREISSL-DÖRFLER, MEP, i fællesskab. (Gerhard GRILL)
- 43 personer fra bisperådet ved ærkebispedømmet i Köln, Tyskland, i forbindelse med et seminar om europæisk politik arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 31 frivillige brandfolk fra *Deutsch-Französische Gesellschaft Bonn*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 48 personer i forbindelse med en tur arrangeret af House of Europe i Lyon- og Rhône-regionen. (Gerhard GRILL)
- 20 borgmestre fra Trento-provinsen, Italien, i forbindelse med en tur til Strasbourg. (Wiebke PANKAUKE)

- En gruppe på 58 lærerkandidater ved specialskoler i Oberfranken-regionen, Tyskland, der deltog i en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern*. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 50 deltagere i »Europa-Seminar« arrangeret af *Kolpingwerk*, Tyskland. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 40 studerende fra kommunikationsafdelingen ved Roms Universitet *La Sapienza*, Rom, Italien, i forbindelse med en studietur til Bruxelles og Strasbourg. (Ida PALUMBO)
- En delegation på 23 studerende, der deltog i en tur, der var en præmie til de vindende hold i Mini European Assembly arrangeret af National Student Travel Foundation i Malta. (P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Ida PALUMBO).

Juli

- En gruppe på 33 lærerkandidater fra Nürnberg-området, Tyskland, der deltog i en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern*. (Wiebke PANKAUKE)
- En gruppe på 39 personer fra Tyskland, som var inviteret af Graf Alexander LAMBSDORFF, MEP. (Wiebke PANKAUKE)
- 31 medlemmer af *Club BM56*, en fransk-tysk sammenslutning til fremme af aktiviteter mellem venskabsbyerne Erftkreis og Le Marbihan, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKE)
- En gruppe på 26 studerende fra *Master in European Studies*-programmet ved Tübingen Universitet, Tyskland. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 19 studerende fra National School of Public Administration, Athen, Grækenland. (Georgios KATHARIOS)
- En gruppe på 30 studerende fra Bamberg Universitet, Tyskland, i forbindelse med en studietur til Strasbourg. (Gerhard GRILL)
- 36 personer fra erhvervsuddannelsescentret *Berufsbildungszentrum* Neustadt, Tyskland. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 42 lærerkandidater fra München-området, Tyskland, der deltog i en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern*. (Gerhard GRILL)
- 31 studerende fra *Einstein-Gymnasium*, Kehl, Tyskland. (Wiebke PANKAUKE)

September

- 24 studerende fra instituttet for kommunal forvaltning og tidligere soldater ved *Bundeswehr*, Tyskland, i forbindelse med en tur arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 49 personer fra Tyskland, som var inviteret af Graf Alexander LAMBSDORFF, MEP. (Gerhard GRILL)
- En delegation bestående af 25 personer fra Lempäälä kommune, Finland, i forbindelse med en studietur til Strasbourg. (Peter BONNOR)
- 31 personer fra *Katholisches Bildungswerk*, Meckenheim, Tyskland, i forbindelse med et seminar i Strasbourg arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 42 studerende fra *St Ursulagymnasium* i Köln, Tyskland, i forbindelse med et seminar i Strasbourg arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- 17 medlemmer af *CDU Münster-Amelsbüren*, Tyskland, i forbindelse med et seminar i Strasbourg arrangeret af *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)

Oktober

- En gruppe på 45 advokater i forbindelse med en studietur til Strasbourg, Bruxelles og Luxembourg arrangeret af advokatsammenslutningen — Katowice afdeling, Polen. (Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA)
- 26 personer fra Tyskland i forbindelse med et seminar arrangeret af *Jakob-Kaiser-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 30 akademikere og statskundskabsstuderende fra Düsseldorf Universitet, Tyskland, i forbindelse med et seminar i Strasbourg arrangeret af *ESTA-Bildungswerk*. (Gerhard GRILL)
- 50 studerende fra den fransk-tyske sammenslutning *Deutsch-Französische Gesellschaft Bonn* og Rhein-Sieg, Tyskland, der deltog i en studietur til Luxembourg og Strasbourg. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 45 personer fra *Bund der Historischen Deutschen Schützenbruderschaften*, Willich, Tyskland, som var inviteret af Klaus HÄNSCH, MEP. (Gerhard GRILL)

November

- En gruppe på 27 personer fra *SPD Duisburg*, Tyskland, som var inviteret af Klaus HÄNSCH, MEP (Wiebke PANKAUKE)
- En gruppe på 25 jurastuderende med speciale i europæisk ret fra Leiden Universitet, Nederlandene. Gruppen var ledsaget af Rick LAWSON. (Peter BONNOR)
- 11 personer fra serbiske ngo'er i forbindelse med en studietur til de europæiske institutioner i Bruxelles arrangeret af Center for Development of Serbia. (Georgios KATHARIOS)
- 18 personer fra et voksenuddannelsescenter *Münchner Volkshochschule*, Tyskland, i forbindelse med en studietur til Strasbourg arrangeret af *Münchner Volkshochschule*. (Gerhard GRILL)

Wiebke Pankauke, juridisk sagsbehandler, redegør for ombudsmandens arbejde over for en besøgsgruppe den 15. november 2006 i Strasbourg, Frankrig.

December

- En gruppe på 17 ungarske advokater og jurastuderende i forbindelse med en studietur til de europæiske institutioner i Bruxelles arrangeret af *Bruxinfo*. (Daniel KOBLENZ)
- En gruppe på 39 personer fra Tyskland, der deltog i en studietur til Strasbourg arrangeret af *Europäische Akademie Bayern*. (Gerhard GRILL)

- 33 studerende fra *Universitätsgruppe Market Team Tübingen*, Tyskland, som var inviteret af Jorgo CHATZIMARKAKIS, MEP. (Gerhard GRILL)
- En gruppe på 48 personer fra metalarbejdernes fagforening *IG-Metall Senioren*, Duisburg, Tyskland, som var inviteret af Klaus HÄNSCH, MEP. (Gerhard GRILL)

I tillæg til ovenstående præsenterede Ombudsmandens medarbejdere hans arbejde for praktikanter fra Europa-Kommissionen ved 14 lejligheder og for praktikanter fra Rådet for Den Europæiske Union ved 2 lejligheder i 2006 med ca. 50 praktikanter ved hvert arrangement.

6.4 KONTAKTER TIL MEDIERNE

Ombudsmandens medieaktiviteter omfatter bl.a. interviews og pressekonferencer, artikler og pressemeddelelser. Disse aktiviteter bidrager til at skabe opmærksomhed omkring den service, Ombudsmanden yder borgerne, organisationer og virksomheder, og sætter fokus på særligt vigtige sager. Medierne kan bidrage til at fremhæve vigtigheden af disse sager, hvilket kan sætte EU-institutionerne eller EU-organerne i stand til at vedtage en servicekultur over for borgerne, der er rettet mod at finde løsninger på deres spørgsmål eller problemer.

Der blev udsendt 22 pressemeddelelser i 2006, som blev sendt til journalister og interesserede parter i hele Europa. Blandt de emner, der blev taget op, var valg af sprog på EU-formandskabernes websteder, gennemsigtighed i forbindelse med lobbyisme og tilskud, en klage over utilstrækkelig gennemførelse af arbejdstidsdirektivet og manglende åbenhed i forbindelse med Rådets funktioner.

Ombudsmanden gav mere end 40 interviews til repræsentanter for den trykte presse, radio og tv og de elektroniske medier i 2006 i Bruxelles, Strasbourg, og andre steder. I dette afsnit beskrives de interviews, Ombudsmanden og hans ansatte gav i 2006, samt den række mediebegivenheder, der blev arrangeret i årets løb.

- Den 5. januar blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet af Giorgos ADAM fra radiostationen *Dimotiko Radiofono Thessalonikis* i Grækenland.
- Den 20. januar gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et telefoninterview til Mark BEUNDERMANN fra *EUobserver* vedrørende hans opfordring til Rådet om åbenhed i lovgivningsarbejdet.
- Den 23. januar gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et telefoninterview til Luc VERNET fra den franske avis *Sud Ouest*, som skrev et portræt af Ombudsmanden.
- Den 25. januar interviewede Ruth REICHSTEIN fra den tyske radiostation *Deutschlandfunk* Ombudsmanden i Bruxelles efter et møde i Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender for at drøfte Ombudsmandens særlige beretning om større gennemsigtighed i Rådet.
- Den 27. januar gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Herakles GALANAKIS fra radiostationen *ERA Herakleion* i Grækenland.
- Den 8. februar blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet af Isabel GUZMAN fra det tyske nyhedsbureau *Evangelischer Pressedienst* i Bruxelles. Isabel GUZMAN var specielt interesseret i tyske klager og sager.
- Senere samme dag interviewede Patricia HALLER fra den østrigske avis *Kurier* Ombudsmanden i Bruxelles. Hun spurgte ham ud om hans erfaring som ombudsmand, eksempler på sager og om hans arbejde generelt.

- Den 9. februar gav Ombudsmanden et telefoninterview til Jean-Pierre SARDIN fra *Radio France Bleu* om Ombudsmandens pressemeddelelse vedrørende Kommissionens hvidbog om kommunikation.
- Den 14. februar blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet i Strasbourg af Nayran AGUADO fra den spanske tv-station TVE til dens program »Vivir Europa«. Journalisten var især interesseret i spanske klager.
- Senere samme dag interviewede Renata GOLDIROVA fra den slovakiske tv-nyhedskanal TA3 Ombudsmanden om hans arbejde og slovakiske sager i særdeleshed.
- Den 15. februar blev Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA, ledende juridisk rådgiver, interviewet pr. telefon af Helena VIEGAS fra det portugisiske magasin *Noticias Magazine*. Journalisten var især interesseret i portugisiske sager.
- Den 17. februar præsenterede Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA, ledende juridisk rådgiver, Ombudsmandens arbejde for en gruppe på 14 journalister fra Bulgarien, Rumænien og Kroatien i forbindelse med et seminar om udvidelsen arrangeret af *European Journalism Centre*.
- Den 2. og 3. marts interviewede og filmede et hold fra det tyske tv-selskab ARTE, under Katrin MOLNAR, P. Nikiforos DIAMANDOUROS og andre af kontorets ansatte i Strasbourg for at give et portræt af Ombudsmanden.
- Den 3. marts interviewede Elodie CARTIER fra *Radio Côte d'Amour* Ombudsmanden pr. telefon vedrørende Kommissionens hvidbog om kommunikation.
- Den 8. marts holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS en pressekonference i Luxembourg i forbindelse med hans informationsbesøg til Luxembourg. Forinden blev han interviewet af Marc GLASNER fra *Luxemburger Wort*.
- Den 15. marts blev Ombudsmanden interviewet i Strasbourg til en tjekkisk tv-dokumentarfilm med titlen »Across Europe«. Unge filmproducenter, under produceren Filip ALBRECHT, gennemførte interviews med europæiske politikere og borgere for at vise Europa fra forskellige perspektiver.
- Den 29. marts inviterede Ombudsmanden fire journalister til en arbejdsfrokost i Bruxelles: Thomas FERENCZI fra *Le Monde*, Nick WATT fra *The Guardian*, Eric BONSE fra *Handelsblatt* og Carlo FENU fra det italienske nyhedsbureau ANSA. P. Nikiforos DIAMANDOUROS besvarede spørgsmål om sit arbejde og om landespecifikke klager og gjorde endvidere rede for behovet for at komme potentielle klagere i de store EU-medlemsstater yderligere i møde.
- Senere samme dag gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Jan SLIVA fra nyhedsbureauet AP til en feature om Den Europæiske Ombudsmands arbejde.
- Efterfølgende blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet af Tansel TERZIOGLU fra den østrigske avis *Die Kleine Zeitung*. Journalisten stillede spørgsmål om P. Nikiforos DIAMANDOUROS' erfaringer, siden han tiltrådte embedet som ombudsmand.
- Senere samme eftermiddag gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et telefoninterview til den tyske radiostation og PR-bureau *Schlenker PR* til en serie om de europæiske institutioner med titlen »Living in Europe«.
- Efterfølgende interviewede Daniela WEINGÄRTNER fra de tyske aviser TAZ og *Badische Zeitung* P. Nikiforos DIAMANDOUROS til et portræt af Den Europæiske Ombudsmand. Hun interviewede ligeledes personale i Strasbourg og overværede et møde mellem P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Kommissionens personale i Luxembourg.
- Den 24. april fremlagde Ombudsmanden sin *Årsberetning for 2005* på en pressekonference i Bruxelles. Flere end 50 journalister overværede præsentationen. P. Nikiforos DIAMANDOUROS's gennemgik sine aktiviteter i 2005 og gav eksempler på sager og løsninger, som er opnået for

borgerne. Journalisterne stillede spørgsmål til statistikker, landespecifikke klager, Ombudsmandens forhold til OLAF, gennemsigtighed i Rådet, igangværende særlige beretninger og sprogordningen for EU-formandskabets websteder.

- Efter pressekonferencen gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS individuelle interviews til *Deutsche Welle TV*, den tyske offentlige radiostation, den belgiske radiostation RTBF og den spanske offentlige radiostation om hovedkonklusionerne af Årsberetningen for 2005.
- Senere samme dag gav Ombudsmanden et telefoninterview til Fabrice LAMBERT fra den belgiske erhvervsradiostation BFM om hovedkonklusionerne af årsberetningen for 2005 og specifikke belgiske sager.
- Den 26. april gav Gundi GADESMANN, pressemedarbejder, et telefoninterview til Albrecht MEIER fra den tyske avis *Der Tagesspiegel* om Ombudsmandens bestræbelser på at komme specifikke målgrupper, f.eks. SMV'er, i Tyskland i møde.
- Den 27. april gav Rosita AGNEW, leder af kommunikationsafdelingen, et interview til Margarita GASCA fra *Brussels TV* om Den Europæiske Ombudsmands opgaver og hovedkonklusionerne af Årsberetningen for 2005.
- Senere samme dag gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et telefoninterview til Nadja SCHEYS fra den belgiske radiostation FM Bruxelles om Årsberetningen for 2005 og om specifikke belgiske sager.
- Den 9. maj blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS under sit informationsbesøg til Spanien interviewet af Miguel ADROVER CONDE fra tv-stationen TVE til et program med titlen »Europa 2006«, som blev udsendt efter hans besøg.
- Senere samme formiddag holdt Spaniens nationale ombudsmand, Enrique MÚGICA HERZOG, og Den Europæiske Ombudsmand en fælles pressekonference, hvor de fremlagde formålet med besøget, deres respektive roller, og hvordan de samarbejder om at betjene spanske borgere og personer bosiddende i Spanien bedst muligt.

P. Nikiforos Diamandouros og Enrique Múgica Herzog, national ombudsmand i Spanien, redegør i fællesskab for deres arbejde under en pressekonference afholdt i forbindelse med den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 8.-10. maj 2006 i Madrid, Spanien.

- Den 6. juni interviewede Bruno WATERFIELD fra *Parliament Magazine* P. Nikiforos DIAMANDOUROS i Bruxelles om Ombudsmandens arbejde, hans resultater, hans indsats for at informere offentligheden bedre om hans tjenesteydelser, hans henstillinger til andre EU-institutioner og hans målsætninger for fremtiden, herunder hvordan der skabes større gennemsigtighed i Rådet.

- Den 16. juni offentliggjorde Kommissionens nyhedsbrev *En Direct* en artikel af P. Nikiforos DIAMANDOUROS med overskriften »I am there to help colleagues«, hvor han forklarede Ombudsmandens rolle.
- Den 27. juni gav Olivier VERHEECKE et interview til Ana LÁZARO fra tv-kanalen *Canal Sur* fra Andalusien i forbindelse med et besøg af 30 spanske repræsentanter fra civilsamfundsfora og ngo'er i Europa-Parlamentet.
- Til juni-udgaven af *DIHK's* (det tyske industri- og handelskammer) nyhedsbrev bidrog P. Nikiforos DIAMANDOUROS med en artikel om, hvordan han specifikt kan hjælpe små og mellemstore virksomheder, hvis de kommer ud for problemer med EU-institutionerne. Nyhedsbrevet blev omdelt til 74 regionale handelskamre i Tyskland.
- Den 6. juli præsenterede P. Nikiforos DIAMANDOUROS Ombudsmandens arbejde for en gruppe på 14 journalister fra Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Kosovo og Serbien-Montenegro i forbindelse med et seminar med titlen »Towards integration«, som var arrangeret af *European Journalism Centre*.
- Den 24. august blev der offentliggjort et interview med Ombudsmanden, med titlen »Sometimes a phone call is sufficient to solve a problem«, i nyhedsbrevet fra den tyske sammenslutning af små håndværksvirksomheder, *ZDH*.
- Den 22. september blev Ombudsmanden interviewet i Strasbourg af Pauline WIRPH-DUVERGER fra det franske *Journal du Parlement*.
- Den 27. september gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Christina SIGANIDOU fra *ERT3 Television*, Grækenland.
- Den 5. oktober, under EUROCHAMBRES kongressen i Thessaloniki, blev Ombudsmanden interviewet af flere græske journalister, bl.a. Magda CONSTANTINIDOU fra *Naftemboriki* og den østrigske journalist Sabine BERGER fra *Wirtschaftsblatt*.
- Den 19. oktober gjorde Ombudsmanden rede for sit arbejde til en gruppe journalister fra *Nordisk Journalistcenter*, Århus, Danmark, som besøgte Strasbourg.
- Den 3. november holdt Nicholas CATEPHORES foredrag for to klasser af journaliststuderende fra AKMI College i Athen, Grækenland, efter invitation fra journalisten Thanasis KALFAS. Nicholas CATEPHORES talte om Den Europæiske Ombudsmands rolle og arbejde.
- Den 14. november blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet til BBC af Shirin WHEELER i Strasbourg. Hun var især interesseret i forskellige klagemekanismer på europæisk plan.
- Den 15. november gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et interview til Ioannis PAPADIMITRIOU for den græske afdeling af *Deutsche Welle*.
- Den 23. november gav Ombudsmanden et interview via videokonference til korrespondenten for det bulgarske nyhedsbureau *BTA*, Atanas MATEV, vedrørende Ombudsmandens informationsbesøg i Bulgarien.
- Senere samme dag gav P. Nikiforos DIAMANDOUROS et andet interview pr. videokonference til korrespondenten for den tyske afdeling af *AFP*, Andrea SCHNEIDER. Journalistens rapport blev bl.a. offentliggjort i *Spiegel online*.
- Den 27. november blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS i forbindelse med Den Europæiske Ombudsmands informationsbesøg i Bulgarien interviewet af Deian IODOV fra avisen *TRUD*.
- Samme dag gav han et interview til Snejana IVANOVA fra *Bulgarian National Radio*.

© Den bulgarske ombudsmand

P. Nikiforos Diamandouros giver et interview til Deian Iodov fra avisen *TRUD* under den europæiske ombudsmands informationsbesøg den 27.-29. november 2006 i Bulgarien.

- Den 28. november blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS og den bulgarske ombudsmand, Guinio GANEV, interviewet live til det tidlige nyhedsprogram i *Balkan Television* (bTV). Interviewet blev gennemført af Nicolay BAREKOV.
- Den 29. november holdt P. Nikiforos DIAMANDOUROS og Guinio GANEV en fælles pressekonference i den bulgarske nationalforsamling.
- Den 4. december gav Gundi GADESMANN, pressemedarbejder, et telefoninterview til den tyske radiostation og PR-bureau *Schlenker PR* til en serie om de europæiske institutioner med titlen »Living in Europe«.
- Den 5. december kom Ombudsmanden med skriftlige svar på interviewspørgsmål til nyhedsbrevet for den spanske tænketank *Institución Futuro*. Interviewet, ved Ana YERRO, vedrørte primært Ombudsmandens synspunkter til sit arbejde, de klager han modtager, og til aktuelle europæiske spørgsmål.
- Den 8. december blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS efter et seminar om menneskerettigheder i Ljubljana, Slovenien, interviewet af slovenske offentlige og private tv-stationer, af det slovenske nyhedsbureau og den offentlige slovenske radiostation. Journalisterne var primært interesseret i at høre om Ombudsmandens synspunkter til menneskerettighedsspørgsmål i Slovenien.
- Den 18. december blev P. Nikiforos DIAMANDOUROS interviewet af Viki FLESSA til programmet »Sta Akra«, der blev vist på *NET* television i Grækenland.
- Den 27. december blev Gerhard GRILL interviewet af *Radio France Internationale* i anledning af den særlige beretning, som Ombudsmanden havde udarbejdet vedrørende de sprog, der skal bruges til rådsformandskabets websteder.

6.5 PUBLIKATIONER

Ombudsmanden bestræber sig på at nå ud til flest mulige mennesker med henblik på at styrke borgernes viden om deres rettigheder og især retten til at klage. I 2006 blev følgende publikationer udarbejdet og distribueret til de interesserede parter med henblik på at oplyse de centrale aktører og befolkningen i almindelighed om Den Europæiske Ombudsmands aktiviteter og om de serviceydelser, han kan tilbyde EU's borgere og andre med bopæl i EU:

Årsberetning 2005, fotokopieret version (på engelsk)

En fotokopieret version af Ombudsmandens *Årsberetning for 2005* på engelsk blev sendt til medlemmerne af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender i maj for at give udvalget mulighed for at drøfte Ombudsmandens arbejde før plenarmødet senere på året.

Årsberetning 2005 – Sammendrag og statistik, fotokopieret version (20 sprog)

En fotokopieret version af *Årsberetning 2005 - Sammendrag og statistik* blev også i maj sendt til medlemmerne af Udvalget for Andragender på de 20 officielle EU-sprog.

Nyhedsbrevet European Ombudsmen – Newsletter, udgave 6 og 7 (5 sprog)

Sjette og syvende udgave af det halvårslige nyhedsbrev fra det europæiske netværk af ombudsmænd og den europæiske region i Det Internationale Ombudsmandsinstitut blev i april og oktober udsendt til nationale, regionale og lokale ombudsmænd i Europa samt til medlemmerne af Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender.

Den Europæiske Ombudsmand: Kan han hjælpe Dem? (23 sprog)

En ny udgave af klagevejledningen og -formularen *Den Europæiske Ombudsmand: Kan han hjælpe Dem?* blev offentliggjort på 23 sprog i 2006. Denne brochure er yderst nyttig for potentielle klagere og gør det meget nemmere for dem at udøve deres ret til at klage til Ombudsmanden. Kopier af den nye udgave af brochuren blev omdelt til ombudsmænd, MEP'er, Kommissionens repræsentationer og Parlamentets kontorer i medlemsstaterne og blev sendt til EU's kontaktcentre og netværk til videredistribution. Der blev vist stor interesse for denne publikation, som blev rekvireret i mange tusinde ekstra eksemplarer i slutningen af året.

Den Europæiske Ombudsmand: Kort fortalt (25 sprog)

En ny udgave af folderen *Den Europæiske Ombudsmand: Kort fortalt* blev offentliggjort på 25 sprog i 2006. Denne brochure henvender sig til befolkningen i almindelighed og er med til at forklare, hvad Den Europæiske Ombudsmand kan gøre og ikke gøre. Den blev distribueret bredt med det formål at nedbringe antallet af klager til Ombudsmanden, som han ikke kan antage til behandling.

The Tenth Anniversary Commemorative Volume; hardback og paperback (på fransk)

10-årsjubilæet for Den Europæiske Ombudsmand blev fejret ved en række arrangementer. I juni 2004 afholdtes en »Founders' Workshop« med henblik på at nedskrive de første skridt til oprettelsen af Den Europæiske Ombudsmand og afdække udviklingsområder og tendenser, der eventuelt skal fokuseres mere på. Det blev besluttet at udgive en erindringsbog med resultaterne af denne workshop. Bogen fik titlen »*The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution*« og blev trykt i hardback og paperback på engelsk. I lyset af denne publikations succes blev der lavet en fransk udgave i 2006.

Årsberetning 2005, trykt version (20 sprog)

Der blev i første omgang omdelt 3 000 eksemplarer af Ombudsmandens *Årsberetning 2005* på de 20 officielle EU-sprog i oktober til MEP'er, EU-institutioner og EU-organer, ombudsmænd samt til Europa-Kommissionens kontaktcentre og netværk. Yderligere eksemplarer blev omdelt i løbet af resten af året.

Årsberetning 2005- Sammendrag og statistik, trykt version (20 sprog)

Der blev i første omgang omdelt 8 000 eksemplarer af de 20 sprogversioner af *Sammendrag og statistik* i oktober til et omfattende netværk af modtagere af den fulde version af *Årsberetningen* samt til ngo'er og universiteter. Yderligere eksemplarer blev omdelt i løbet af resten af året.

Årsberetning for 2005 — Samling af afgørelser (3 sprog)

Denne omfattende elektroniske publikation indeholder afgørelserne i deres fulde ordlyd på engelsk, fransk og tysk for de sager, der er sammenfattet i årsberetningens kapitel 3. Den findes som ét elektronisk dokument på Ombudsmandens websted, mens en trykt version og en cd-rom-version kan udleveres ved henvendelse til Ombudsmandens kontor.

Andre publikationer

Ombudsmanden udsendte også i årets løb eksemplarer af sine andre publikationer, herunder navnlig folderen *Den europæiske kodeks for god forvaltningsskik*, som findes på 25 sprog. Denne kodeks blev udfærdiget i Makedonien i 2006 for at hjælpe med at fremme god forvaltningsskik i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

6.6 ONLINEKOMMUNIKATION

Kommunikation pr. e-mail

I april 2001 blev der lagt en elektronisk udgave af Den Europæiske Ombudsmands klageformular på 12 sprog på webstedet. Efter udvidelsen af Den Europæiske Union den 1. maj 2004 blev formularen lagt ud på yderligere ni sprog. I december 2006 blev formularen lagt ud på webstedet på bulgarsk og rumænsk som forberedelse til den yderligere udvidelse den 1. januar 2007. Over 57 % af alle de klager, som Ombudsmanden modtog i 2006, blev indgivet over internettet, hvoraf en stor del blev modtaget på den elektroniske klageformular.

I 2006 blev der modtaget i alt 10 801 e-mails med anmodninger om oplysninger på Ombudsmandens e-mail-konto. Heraf var 7 261 masseudsendelser sendt fra borgere og omhandlede klager modtaget af Den Europæiske Ombudsmand. De emner, som disse masseudsendelser vedrørte, omhandlede de spanske myndigheders anlægning af en industrihavn i Granadilla, lægers ret til at nægte at udføre aborter og den påståede forfølgelse af religiøse minoriteter i Polen. Alle sådanne e-mails blev besvaret med en forklaring af status for Ombudsmandens behandling af den pågældende klage.

Ombudsmanden modtog i alt 3 540 individuelle anmodninger om oplysninger pr. e-mail sammenlignet med ca. 3 200 i både 2005 og 2004. Alle blev besvaret individuelt af den relevante medarbejder i Ombudsmandens stab.

Nye tiltag på webstedet

Ombudsmandens websted blev oprettet i juli 1998. Den Europæiske Ombudsmands webudvikler arbejdede i hele 2006 tæt sammen med lederne af kommunikationsafdelingen samt Europa-Parlamentets tekniske tjeneste med henblik på at gøre Ombudsmandens websted til en moderne, dynamisk, informativ og interaktiv tjeneste for borgerne, som er i konstant udvikling. Efter planen skal det nye websted være klar til lancering i første halvdel af 2007.

Webstedet blev sammen med webstederne for de øvrige EU-institutioner, -organer og -agenturer i maj 2006 flyttet til det nye topdomæne .eu. Adresserne på EU-institutionernes websteder er nu let genkendelige, idet de alle ender med »europa.eu«. Ombudsmandens gamle websted-adresse (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) vil fortsat virke i et stykke tid fremover, men den officielle adresse er nu: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Ombudsmanden opdaterede fortsat webstedet i 2006 og tilføjede elektroniske udgaver af de forskellige publikationer, efterhånden som de lå klar. Disse omfattede hans *Årsberetning 2005* samt

Sammendrag og statistik på 20 sprog; Den Europæiske Ombudsmand: Kort fortalt på 25 sprog og Den Europæiske Ombudsmand: Kan han hjælpe Dem? på 23 sprog.

I januar oprettede Ombudsmanden en ny sektion på sit websted med link til en undersøgelse på eget initiativ af Kommissionens rolle som traktatens vogter, som han besluttede at indlede efter en lang række klager over Kommissionen vedrørende de spanske myndigheders anlægning af en industrihavn i Granadilla på øen Tenerife, Spanien.

Fra den 1. januar til den 31. december 2006 blev Ombudsmandens websted besøgt 416 533 gange. Den engelske version havde flest besøgende efterfulgt af den franske, den spanske, den tyske og den italienske version. Hvad angår de besøgendes geografiske oprindelse, var der flest besøgende fra Italien efterfulgt af Sverige, Det Forenede Kongerige, Spanien og Tyskland. Ombudsmandens websted indeholder links til webstederne for de nationale og regionale ombudsmænd i hele Europa. Disse referencesider blev besøgt 44 000 gange i løbet af 2006, hvilket tydeligt viser, at Ombudsmandens arbejde med at koordinere det europæiske netværk af ombudsmænd har været af stor betydning for borgerne.

For at sikre, at Ombudsmandens websted fortsat er blandt de bedste EU-websteder, deltog Ombudsmandens kontor i 2006 i arbejdet i *Inter-Institutional Internet Editorial Committee* (CEiii), herunder i CEiii's arbejdsgruppe, der blev nedsat for at samordne overgangen til topdomænet .EU.

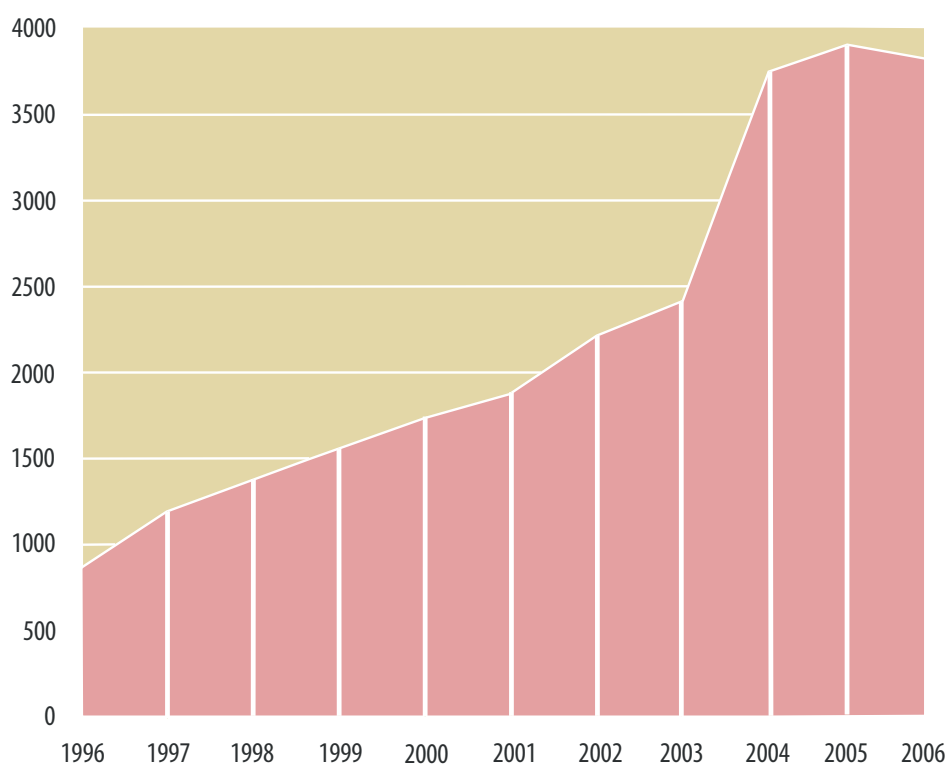

A STATISTIK

1 BEHANDLEDE SAGER I 2006

1.1	SAMLET SAGSMÆNGDE I 2006	4 422 ¹
	– undersøgelser, der ikke var afsluttet pr. 31.12.2005	315 ²
	– klager, der afventer afgørelse om antagelighed pr. 31.12.2005	270
	– klager modtaget i 2006.....	3 830 ³
	– Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser på eget initiativ	9

Antal klager modtaget i perioden 1996-2006

¹ Heraf 281 klager om samme emne.

² Heraf tre undersøgelser på eget initiativ foretaget af Den Europæiske Ombudsmand og 312 undersøgelser baseret på klager.

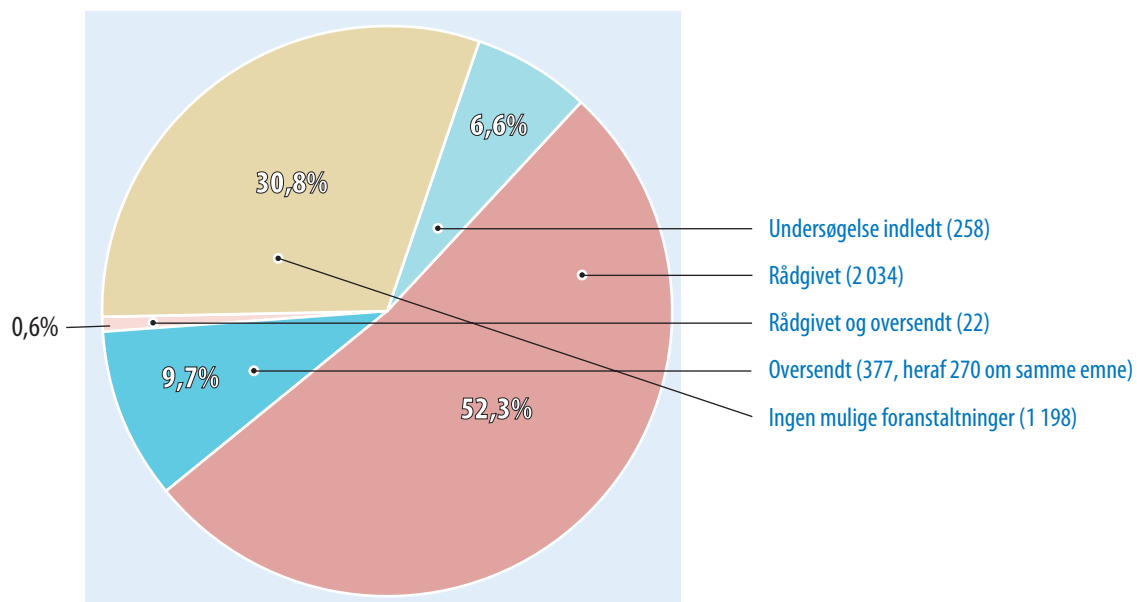
³ Heraf 281 klager om samme emne, som nævnt i fodnote 1.

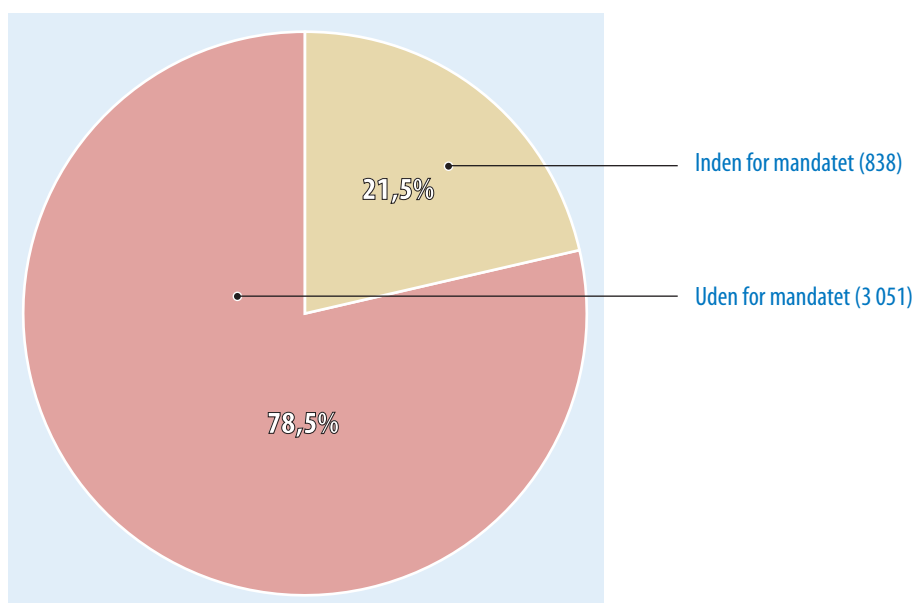
1.2 AFSLUTTET UNDERSØGELSE AF ANTAGELIGHED/UANTAGELIGHED 95%

1.3 KLASSIFICERING AF KLAGERNE

1.3.1 Klager i overensstemmelse med den type foranstaltning, Den Europæiske Ombudsmand har truffet for at imødekomme klagerne

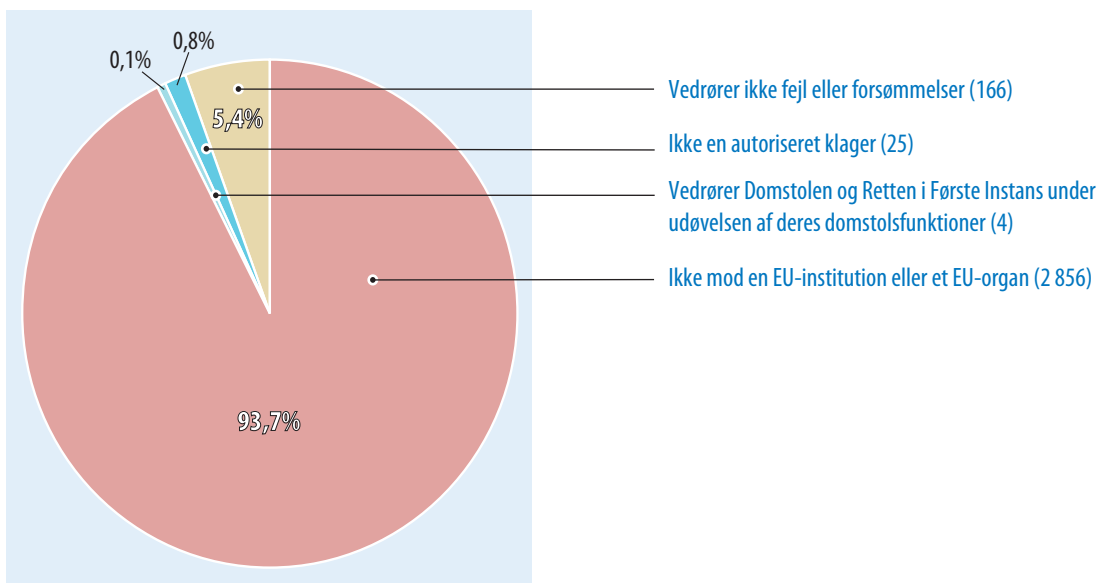

1.3.2 Klager i overensstemmelse med Den Europæiske Ombudsmands mandat

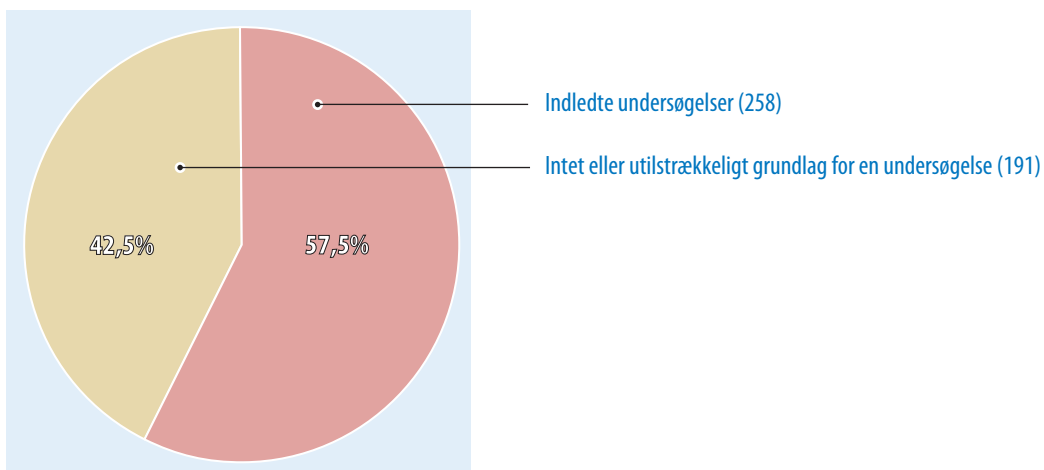

UDEN FOR MANDATET

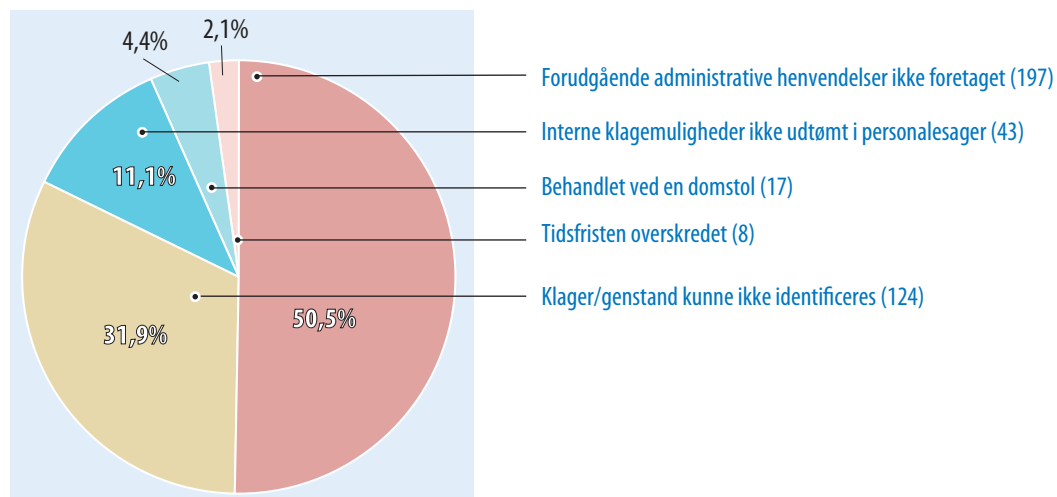

INDEN FOR MANDATET

Klager, der kunne antages til behandli

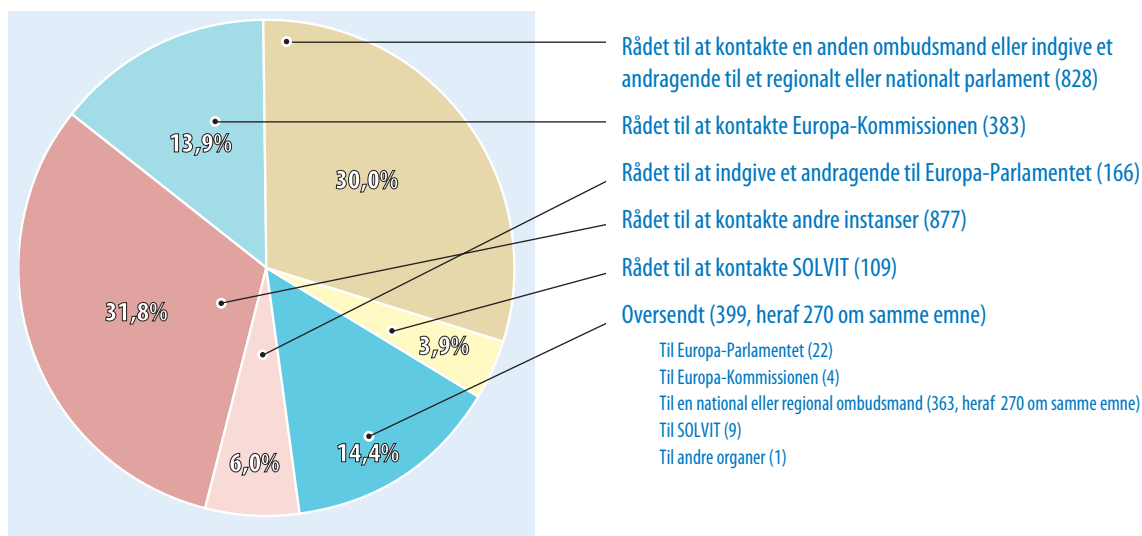
Klager, der ikke kunne antages til behandling

2 OVERSENDTE SAGER OG RÅDGIVNING

(I nogle sager kan der gives flere råd)

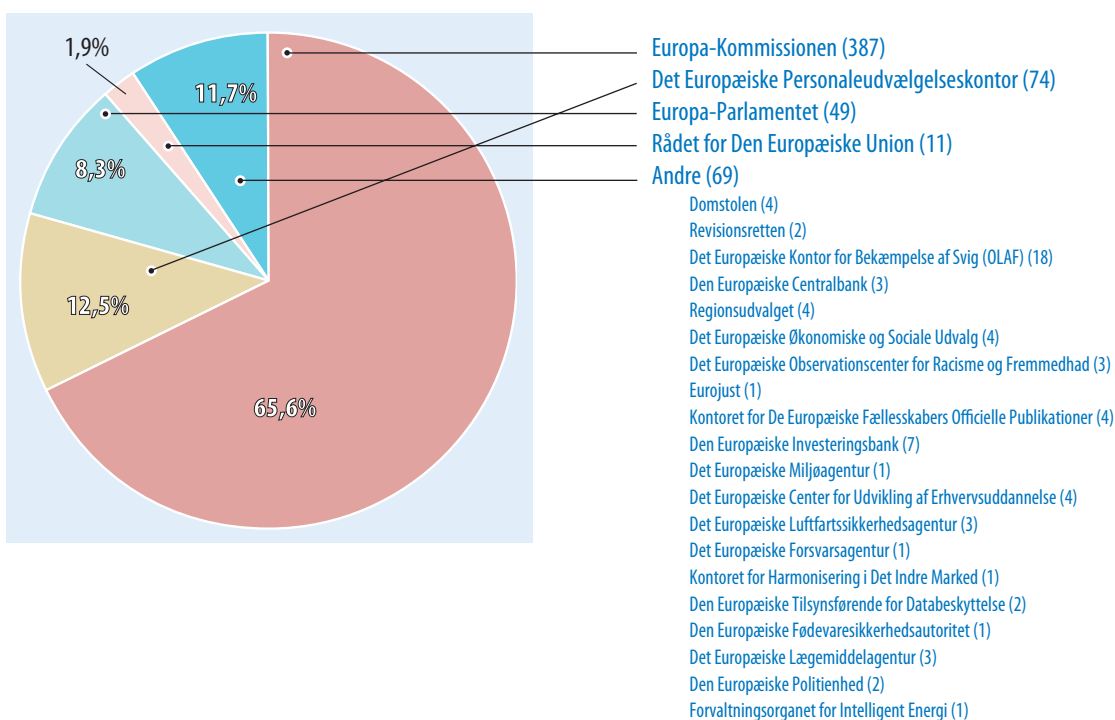

3 UNDERSØGELSER I 2006..... 582

I 2006 foretog Den Europæiske Ombudsmand 582 undersøgelser, hvoraf 267 blev indledt i 2006 (heraf ni på eget initiativ), mens 315 var overført fra 2005 (heraf tre på eget initiativ).

3.1 UNDERSØGTE INSTITUTIONER OG ORGANER

(Nogle sager angår to eller flere institutioner eller organer)

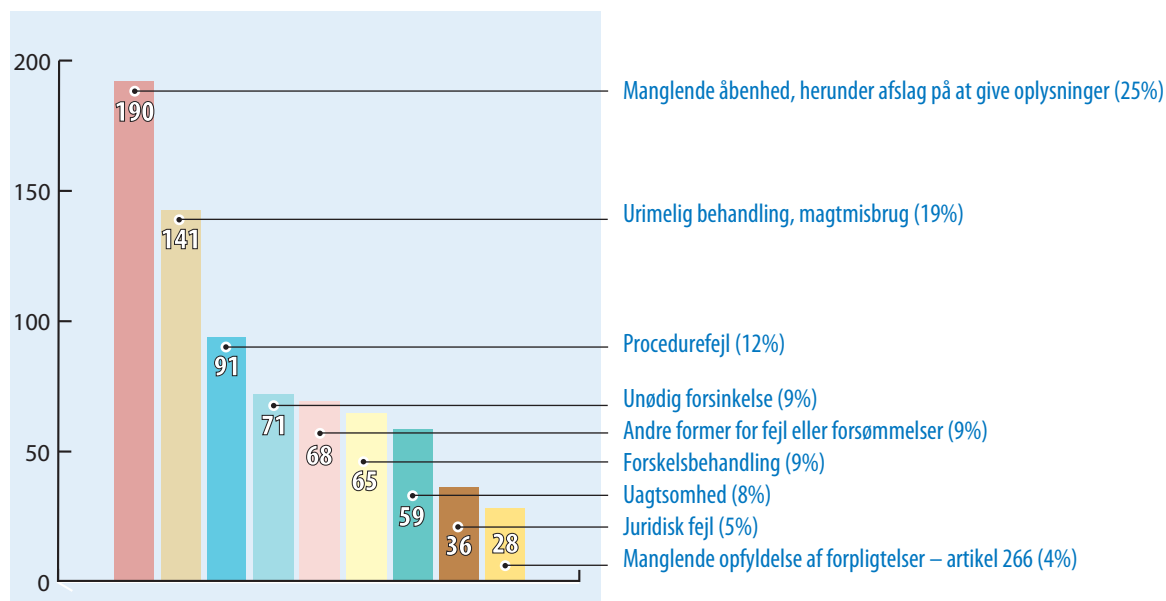

3.2 TYPER PÅSTÅEDE FEJL ELLER FORSØMMELSER

(I nogle sager nedlægges der påstand om to eller flere typer fejl eller forsømmelser)

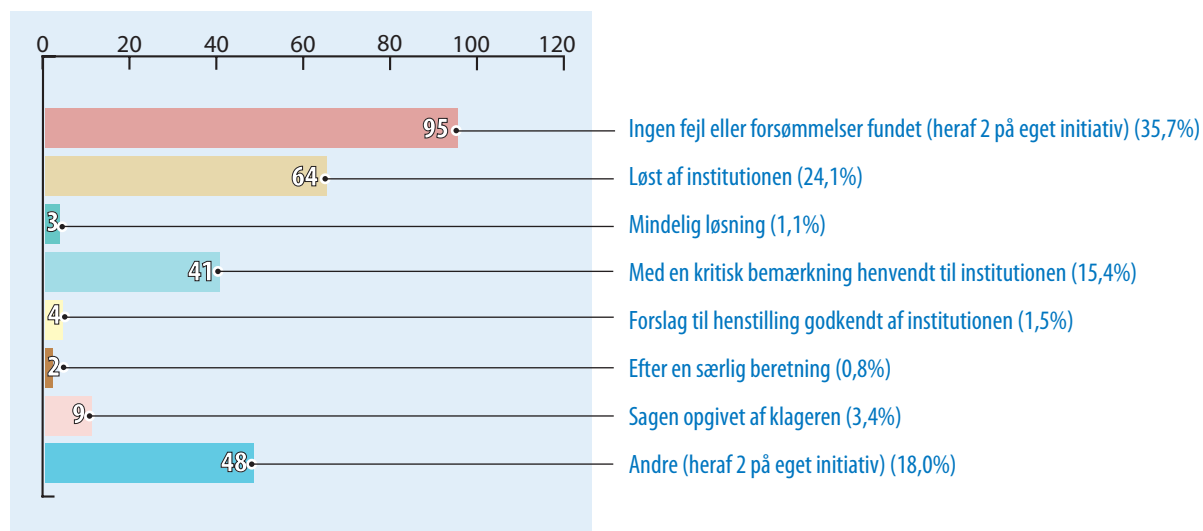

3.3 FORSLAG TIL MINDELIGE LØSNINGER, FORSLAG TIL HENSTILLINGER OG SÆRLIGE BERETNINGER I 2006

– forslag til mindelige løsninger	28
– forslag til henstillinger	13
– særlige beretninger	2

3.4 AFSLUTTEDE UNDERSØGELSER..... 250⁴

(En undersøgelse kan afsluttes af en eller flere følgende årsager)

⁴

Heraf tre undersøgelser på Ombudsmandens eget initiativ.

4 BAGGRUNDEN FOR KLAGER REGISTRERET I 2006

4.1 KLAGERNE

Virksomheder og foreninger

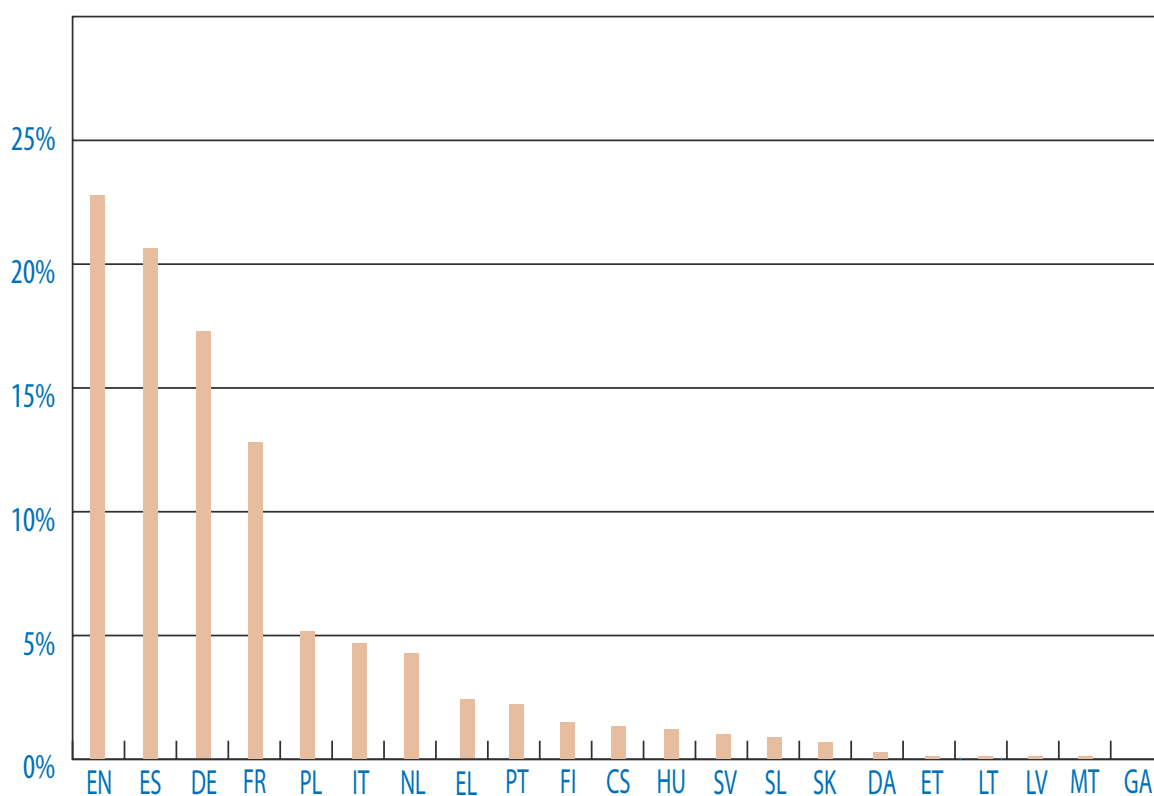
5,5 % (211)

Enkeltpersoner

94,5 % (3 619)

4.2 KLAGERNES SPROG

4.3

KLAGERNES GEOGRAFISKE OPRINDELSE

Land	Antal klager	% af klager	% af befolkningen i EU	Frekvens ¹
Luxembourg	54	1,4	0,1	14,2
Malta	33	0,9	0,1	10,0
Cypern	44	1,1	0,2	7,6
Belgien	241	6,3	2,3	2,8
Slovenien	44	1,1	0,4	2,7
Spanien	781	20,4	9,4	2,2
Finland	74	1,9	1,1	1,7
Irland	47	1,2	0,9	1,4
Østrig	81	2,1	1,8	1,2
Grækenland	105	2,7	2,4	1,1
Portugal	96	2,5	2,3	1,1
Ungarn	72	1,9	2,2	0,9
Slovakiet	37	1,0	1,2	0,8
Tjekkiet	67	1,7	2,2	0,8
Tyskland	537	14,0	17,8	0,8
Nederlandene	106	2,8	3,5	0,8
Polen	228	6,0	8,2	0,7
Sverige	53	1,4	1,9	0,7
Estland	7	0,2	0,3	0,7
Frankrig	335	8,7	13,6	0,6
Letland	12	0,3	0,5	0,6
Danmark	20	0,5	1,2	0,4
Italien	207	5,4	12,7	0,4
Det Forenede Kongerige	147	3,8	13,0	0,3
Litauen	9	0,2	0,7	0,3
Andre	291	7,6		
Ukendt	102	2,7		

¹ Dette tal er beregnet ved at dividere procentdelen af klager med procentdelen af befolkningen. Hvis det er større end 1, betyder det, at der kommer flere klager fra det pågældende land til Ombudsmanden, end hvad der kunne forventes ud fra befolkningens størrelse. Alle procenttal i ovenstående tabel er afrundet til én decimal.

B OMBUDSMANDENS BUDGET

Et uafhængigt budget

Siden den 1. januar 2000⁵ har Ombudsmandens budget været en uafhængig sektion (i øjeblikket sektion VIII-A) i Den Europæiske Unions budget.

Budgettets struktur

Ombudsmanden har præsenteret budgettet for 2006 i overensstemmelse med en ny budgetstruktur (nomenklaturer). Formålet med denne nye struktur er at øge gennemsigtigheden og give budgetmyndigheden mulighed for at føre bedre kontrol ved at tilvejebringe et bedre overblik over ensartede udgifter, som i den hidtidige struktur var spredt ud over forskellige afsnit eller kapitler.

I overensstemmelse hermed var Ombudsmandens budget for 2006 opdelt i tre afsnit. Afsnit 1 omfatter lønninger, godtgørelser og andre udgifter til personale. Afsnit 2 dækker ejendomme, løsøre, udstyr og forskellige driftsudgifter. Og endelig indeholder Afsnit 3 udgifter i forbindelse med institutionens udførelse af generelle opgaver.

Samarbejde med Europa-Parlamentet

For at undgå unødvendig overlapning af administrativt og teknisk personale leveres nogle af de tekniske tjenester, som er nødvendige for Ombudsmanden til at udføre sine funktioner, af eller via Europa-Parlamentet. De områder, hvor Ombudsmanden i større eller mindre grad er afhængig af assistance fra Parlamentets tjenestegrene, omfatter:

- oversættelse, tolkning og trykning
- leje af kontorlokaler
- informationsteknologi, telekommunikation og posthåndtering.

Samarbejdet mellem Den Europæiske Ombudsmand og Europa-Parlamentet har ført til store effektivitetsbesparelser for fællesskabsbudgettet.

Samarbejdet mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand blev indledt ved en rammeaftale af 22. september 1995. Der blev indgået yderligere aftaler om administrativt samarbejde og om budgetsamarbejde og økonomisk samarbejde den 12. oktober 1995.

Disse samarbejdsaftaler blev revideret i 2005 med henblik på at tilpasse dem til den nye virkelighed, som det første tiår af ombudsmandsinstitutionens virke havde formet. Den 15. marts 2006 underskrev Parlamentets formand, Josep BORRELL FONTELLES, MEP, og Den Europæiske Ombudsmand en ny aftale, som trådte i kraft i april 2006. Målet er at fortsætte samarbejdet med Parlamentet på alle de områder, hvor det er muligt at opnå væsentlige stordriftsfordele og budgetbesparelser. Europa-Parlamentet vil derfor fortsat levere tjenester til Ombudsmanden på en række områder, herunder bygninger, informationsteknologi, kommunikation, lægetjenester, uddannelse, oversættelse og tolkning.

Den nye aftale giver større åbenhed om prispolitikken. Tjenesterne vi fremover blive betalt på basis af et fair, gennemsigtigt og rimeligt omkostningsoverslag med undtagelse af revisions- og regnskabsomkostninger, for hvilke der blev aftalt et engangsbeløb. Disse ændringer afspejler også Ombudsmandens uafhængighed i personaleanligger og finansielle anligger.

⁵

Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2673/1999 af 13. december 1999 om ændring af finansforordning af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, EFT 1999 L 326, s. 1.

2006-budgettet

I Ombudsmandens stillingsfortegnelse for 2006 indgik i alt 57 stillinger, sammenlignet med 51 stillinger i 2005.

De samlede foreløbige bevillinger, der stod til rådighed på Ombudsmandens budget for 2006, var på 7 682 538 EUR. Afsnit 1, dvs. udgifter vedrørende personer, der arbejder for institutionen, beløb sig til 5 808 538 EUR. Afsnit 2, som dækker bygninger, udstyr og diverse driftsudgifter, beløb sig til 1 085 000 EUR. Afsnit 3 vedrører udgifter ved institutionens udførelse af særlige opgaver. Det beløb sig til 789 000 EUR. De samlede indtægter i 2006-budgettet var på 812 271 EUR.

Nedenstående skema viser udgifter i 2006 udtrykt i forpligtelsesbevillinger.

(i euro)

Afsnit 1	5 347 167
Afsnit 2	1 129 253
Afsnit 3	607 819
I alt	7 084 239

2007-budgettet

2007-budgettet, der blev udarbejdet i 2006, indeholder en stillingsfortegnelse på 57 stillinger (ingen nye stillinger).

De samlede bevillinger for 2007 er 8 152 800 EUR. Afsnit 1 (Udgifter vedrørende personer, der arbejder for institutionen) beløber sig til 6 150 300 EUR. Afsnit 2 (Bygninger, udstyr og diverse driftsudgifter) beløber sig til 1 251 500 EUR. Afsnit 3 (Udgifter ved institutionens udførelse af særlige opgaver) beløber sig til 751 000 EUR.

De samlede indtægter i 2007-budgettet er på 939 980 EUR.

C PERSONALE

For at sikre, at institutionen kan udføre sine opgaver med at håndtere klager over fejl eller forsømmelser korrekt på 23 traktatsprog og nå ud til EU's borgere og til personer bosiddende i EU, med det formål at øge kendskabet til klageretten, har Ombudsmanden støtte af et velkvalificeret, flersproget personale. Dette bilag indeholder en fuldstændig liste over de ansatte i 2006, deres stillingsbetegnelser og kontaktdetaljer samt en beskrivelse af det arbejde, der udføres af de forskellige afdelinger og sektorer i Ombudsmandens kontor. Det afsluttes med en kort oversigt over personalemøder og refleksionsmøder blandt medarbejderne i løbet af året.

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Europæisk Ombudsmand

P. Nikiforos DIAMANDOUROS blev født den 25. juni 1942 i Athen, Grækenland. Han blev valgt til Europæisk Ombudsmand den 15. januar 2003. Han overtog embedet den 1. april 2003 og blev genvalgt for en femårsperiode den 11. januar 2005.

Fra 1998 til 2003 var han Grækenlands første nationale ombudsmand. Siden 1993 har han endvidere været professor i komparativ politik i afdelingen for statskundskab og offentlig administration ved universitetet i Athen (han er på nuværende tidspunkt på orlov). Fra 1995 til 1998 var han leder af og formand for Grækenlands nationale center for social forskning (EKKE).

Han tog sin BA i statskundskab fra *Indiana University* (1963) og sin MA (1965), M.Phil. (1969) og ph.d. (1972) med samme speciale fra *Columbia University*. Inden han sluttede sig til lærerstaben ved universitetet i Athen i 1988, underviste og forskede han på henholdsvis *State University of New York* og *Columbia University* (1973-78). Fra 1980 til 1983 var han ansat som chef for udvikling ved Athens College, Athen, Grækenland. Fra 1983 til 1988 var han programleder for Vesteuropa og Mellemøsten og Nordafrika ved *Social Science Research Council*, New York. Fra 1988 til 1991 var han chef for det græske institut for internationale og strategiske studier i Athen, en policy-orienteret forskningsorganisation etableret med fælles midler fra *Ford and MacArthur Foundations*. I 1997 besad han stillingen som gæsteprofessor i statskundskab ved Juan March-centret for videregående studier i socialvidenskab (Madrid).

Han har været formand for *Greek Political Science Association* (1992-98) og *Modern Greek Studies Association of the United States* (1985-88). Mellem 1999 og 2003 var han medlem af Grækenlands nationale kommission for menneskerettigheder, mens han fra 2000 til 2003 var medlem af Grækenlands nationale råd for forvaltningsreform. Mellem 1988 og 1995 var han medformand for det sydeuropæiske underudvalg i *Social Science Research Council*, New York, hvis aktiviteter er finansieret af tilskud fra Volkswagen Foundation. Derudover er han medchefredaktør på »*Series on the New Southern Europe*« og modtager af Fulbright- og NEH (*National Endowment for the Humanities*) forskningslegater.

Han har skrevet om græsk, sydeuropæisk og sydøsteuropæisk politik og historie, og særligt om demokratisering, stats- og nationsopbygning og forholdet mellem kultur og politik.

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMANDS SEKRETARIAT

Den Europæiske Ombudsmands sekretariat er ansvarligt for driften af Ombudsmandens private kontor. Det styrer Ombudsmandens kalender, koordinerer hans indgående og udgående korrespondance, rådgiver om forbindelser med andre EU-institutioner og -organer, håndterer de protokollære aspekter af institutionens arbejde og udfører almindeligt sekretærarbejde for Ombudsmanden.

Alexandra ANDROULAKAKIS*Ombudsmandens sekretær (indtil 30.6.2006)*

Tlf. +33 3 88 17 25 28

Kelly KOUNDOURI*Ombudsmandens sekretær (fra 1.7.2006)*

Tlf. +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES*Ombudsmandens assistent*

Tlf.: +33 3 88 17 23 83

GENERALSEKRETÆR**Ian HARDEN***Generalsekretær (fra 1.8.2006)*

Tlf. +33 3 88 17 23 84

Efter Ian HARDEN's udnævnelse til generalsekretær, og indtil proceduren for ansættelsen af en ny leder af Den Juridiske Tjeneste var afsluttet, fortsatte Ian HARDEN med at udøve hvervet som leder af Den Juridiske Tjeneste efter den 1. august 2006.

Ian HARDEN blev født i Norwich, England, den 22. marts 1954. Han læste jura ved Churchill College, Cambridge, hvor han i 1975 fik en juridisk bachelorgrad med udmærkelse og i 1976 blev cand.jur. Efter endt uddannelse blev han ansat på Sheffield Universitets juridiske fakultet, hvor han fra 1976 til 1990 var amanuensis, 1990 til 1993 førsteamanuensis, 1993 til 1995 docent og professor i offentlig ret fra 1995. Han kom til Den Europæiske Ombudsmands kontor som ledende juridisk rådgiver i 1996, var sekretariatschef fra 1997 til 1999 og blev i 2000 leder af Den Juridiske Tjeneste.

Han blev udnævnt til generalsekretær for Ombudsmandens kontor den 1. august 2006. Han er forfatter eller medforfatter til adskillige publikationer om EU-lovgivningen og offentlig ret, herunder *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) og *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Han er medlem af *Association française de droit constitutionnel* og »Study of Parliament Group« i Det forenede Kongerige samt æresprofessor ved Sheffield Universitet.

DEN JURIDISKE TJENESTE

Den Juridiske tjeneste består primært af advokater, hvis væsentligste ansvarsområde er at analysere de klager, Den Europæiske Ombudsmand modtager, og foretage undersøgelser under ledelse af lederen af Den Juridiske Tjeneste og tre ledende tilsynsførende. Lederen af Den Juridiske tjeneste rådgiver også Ombudsmanden om institutionens juridiske strategi og retning og administrerer afdelingen. Assistenten for lederen af Den Juridiske Tjeneste står for den interne kvalitetskontrol og forvaltningsinformationssystemerne og koordinerer afdelingens bidrag til årsberetningen.

I 2006 bestod afdelingen af i alt 21 medarbejdere, dvs. lederen af Den Juridiske Tjeneste, syv ledende juridiske rådgivere, hvoraf tre også er ledende tilsynsførende⁶, 11 juridiske sagsbehandlere, en sprogkyndig advokat, en juridisk assistent og assistenten for lederen af Den Juridiske Tjeneste. Den Juridiske Tjeneste havde i løbet af året 15 praktikanter.

Murielle RICHARDSON*Assistent for lederen af Den Juridiske Tjeneste*

Tlf. +33 3 88 17 23 88

⁶

Den tredje ledende juridiske rådgiver, der fungerede som ledende tilsynsførende, tiltrådte tjenesten den 1. november 2006.

JURIDISKE SAGSBEHANDLERE

De juridiske sagsbehandlere behandler klager, som kan indgives til Ombudsmanden på ethvert af EU's 23 traktatsprog. Endvidere foreslår de og gennemfører undersøgelser på eget initiativ, besvarer anmodninger om oplysninger fra borgerne, assisterer Ombudsmanden med juridiske spørgsmål, rådgiver om de retlige procedurer, udviklinger og traditioner i deres respektive medlemsstater og repræsenterer Ombudsmanden ved visse offentlige arrangementer.

Sabina BALAŽIČ*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFY*Juridisk assistent*

Tlf. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS*Chef for Bruxelles-kontoret**Ledende juridisk rådgiver*

Tlf. +32 2 284 25 43

Nelius CAREY*Sprogkyndig advokat*

Tlf. +33 3 88 17 25 63

Ioannis DIMITRAKOPOULOS*Ledende juridisk rådgiver**Ledende tilsynsførende*

Tlf. +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHS*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL*Ledende juridisk rådgiver**Ledende tilsynsførende*

Tlf. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA*Ledende juridisk rådgiver*

Tlf. +33 3 88 17 27 46

Georgios KATHARIOS*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ ARAGÓN*Ledende juridisk rådgiver*

Tlf. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSON*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +32 2 284 14 17

Fergal Ó REGAN*Ledende juridisk rådgiver**Ledende tilsynsførende**(fra 1.11.2006)*

Tlf. +33 3 88 17 67 84

Ida PALUMBO*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKE*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ*Juridisk sagsbehandler*

Tlf. +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE*Ledende juridisk rådgiver*

Tlf. +32 2 284 20 03

PRAKTIKANTER

Marta ARIAS DIAZ*Praktikant (fra 1.9.2006)*

Tlf. +33 3 88 17 29 77

Kadri BRÜGEL*Praktikant (til 1.9.2006)***Anne EISENGRÄBER***Praktikant (indtil 31.7.2006)***Ramin FARINPOUR***Praktikant (fra 18.9.2006)*

Tlf. +33 3 88 16 40 18

Farah JERAJ*Praktikant (fra 1.9.2006)*

Tlf. +33 3 88 17 24 12

Giedre KAZLAUSKAITE*Praktikant (indtil 31.7.2006)***Beata KULPACZYNSKA***Praktikant (fra 1.9.2006)*

Tlf. +33 3 88 17 23 28

Riccardo MONACO*Praktikant (fra 16.1.2006 indtil 31.12.2006)***Teresa PLANA CASADO***Praktikant (fra 1.2.2006 indtil 31.7.2006)***Zvi RAMAN***Praktikant (fra 1.9.2006)*

Tlf. +32 2 284 21 80

Brigita SABALIAUSKAITE*Praktikant (fra 1.9.2006)*

Tlf. +32 2 283 23 27

Izabela SZOSTAK-SMITH*Praktikant (indtil 31.7.2006)***Axel SCHNEIDER***Praktikant (fra 1.4.2006)*

Tlf. +33 3 88 16.40.72

Alexis VAN MAERCKE*Praktikant (indtil 31.7.2006)***Katherine WORTHINGTON***Praktikant (indtil 31.7.2006)*

DEN ADMINISTRATIVE OG FINANSIELLE AFDELING

Den Administrative og Finansielle Afdeling er ansvarlig for alt det arbejde på Ombudsmandens kontor, som ikke er direkte forbundet med klagebehandling og gennemførelse af undersøgelser. Den består af fire sektorer — Administration, Finans, Klagebehandling og Kommunikation. Lederen af Den Administrative og Finansielle Afdeling koordinerer afdelingens overordnede arbejde. Han er i denne forbindelse ansvarlig for at varetage kontorets overordnede organisation og drift, at varetage personalepolitikken på kontoret, at stille forslag til og gennemføre institutionens budget- og finansstrategi samt for at repræsentere Ombudsmanden i en række interinstitutionelle forummer. Afdelingen havde i 2006 i alt 35 medarbejdere, hvoraf de ni var beskæftiget i afdelingen for klagebehandling, hvis arbejde hænger snævert sammen med Den Juridiske Tjenestes arbejde.

João SANT'ANNA*Leder af Den Administrative og Finansielle Afdeling*

Tlf. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA blev født i Setúbal, Portugal, den 3. maj 1957. Han læste jura ved Lissabon Universitet fra 1975 til 1980 og fik advokatbeskikkelse i Lissabon i 1981. Mellem 1980 og 1982 arbejdede han som advokat i den juridiske og administrative afdeling i det portugisiske indenrigsministerium for Lissabon-regionen. Fra 1982 til 1984 fortsatte han sine jurastudier inden for intellektuelle ejendomsrettigheder på Ludwig-Maximilian Universitet og Max-Planck-institutet i München. Da han i 1984 vendte tilbage til Portugal blev han udnævnt til leder af den juridiske og administrative afdeling i det portugisiske indenrigsministerium for Lissabon-regionen. I 1986 blev han tjenestemand i Europa-Parlamentet, hvor han arbejdede for GD for Informations- og Presetjenesten, GD for Forskning, GD for Personale og Finans og endelig i Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste. Han blev i 2000 ansat som leder af Den Administrative og Finansielle Afdeling på Den Europæiske Ombudsmands kontor.

ADMINISTRATION

Administrationsafdelingen har mange forskellige typer opgaver. De omfatter bl.a. personale- og ansættelsesopgaver, behandling af indgående og udgående korrespondance, telefonomstillingen, kontorets infrastruktur, koordinering af oversættelse af dokumenter, organisering og styring af det juridiske referencebibliotek og institutionens dokumentations- og arkiveringspolitik. Afdelingen er endvidere ansvarlig for institutionens strategi inden for informationsteknologi samt for at opfylde kontorets it-behov, hvilket den udfører i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet.

Alessandro DEL BON*Afdelingsleder*

Tlf. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER*Administrationsassistent, chauffør*

Tlf. +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY*It-assistent*

Tlf. + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS*Administrationsassistent*

Tlf. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT*It-assistent*

Tlf. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR*Sekretær (fra 1.6.2006)*

Tlf. +33 3 88 16 40 96

Emese WALTZ*Sekretær (fra 1.6.2006)*

Tlf. + 33 3 88 16 40 95

Félicia VOLTZENLOGEL*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 23 94

FINANS

Den finansielle afdeling er ansvarlig for at sikre, at Ombudsmandens kontor overholder de gældende finansielle bestemmelser, som skal garantere, at budgetmidlerne anvendes på en økonomisk rentabel, effektiv og passende måde. Disse opgaver udspringer af, at Den Europæiske Ombudsmand har et uafhængigt budget. Fire økonomiske assistenter udarbejder og gennemfører budgettet under ledelse af den anvisningsberettigede.

Loïc JULIEN*Afdelingsleder*

Tlf. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROU MONT*Økonomisk assistent*

Tlf. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE*Økonomisk assistent*

Tlf. +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELE*Økonomisk assistent*

Tlf. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS*Økonomisk assistent*

Tlf. +33 3 88 17 24 03

KLAGEBEHANDLING

Klagebehandlingsafdelingen er ansvarlig for registrering og distribution af samt opfølgning på de klager, der indgives til Den Europæiske Ombudsmand. Afdelingen sikrer, at alle klager registreres i en database, at modtagelsen bekræftes, og at de sendes til Den Juridiske Tjeneste. Den styrer endvidere al indgående og udgående korrespondance vedrørende klager og sikrer, at klageakterne i databasen opdateres under hele klageproceduren, overvåger, at alle frister overholdes, udarbejder statistik over klagerne og arkiverer dokumenter vedrørende klagerne.

Isabelle FOUCAUD

Afdelingsleder

Tlf. +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYER

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 23 93

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 20 91

Evelyne BOUTTEFROY

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 24 13

Elaine DRAGO

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 33 31

Isabelle LECESTRE

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 24 29

Oualiba MAKHLOUFIA

Sekretær (fra 1.4.2006)

Tlf. +33 3 88 16.40.71

Véronique SCHOOR

Sekretær (fra 1.11.2006)

Tlf. +33 3 88 17 24 29

Caroline ZINCK

Sekretær

Tlf. +33 3 88 17 40 51

Den europæiske ombudsmand og hans medarbejdere.

KOMMUNIKATION

Kommunikationsafdelingen er ansvarlig for at hjælpe Ombudsmanden med at nå ud til borgerne og oplyse dem om deres rettigheder i medfør af fællesskabslovgivningen. Dermed spiller den en vigtig rolle med hensyn til at styrke forbindelserne og tilliden mellem borgerne og Europa og dets institutioner.

Afdelingen er ansvarlig for at opretholde og styrke forbindelserne til medierne, skrive og udarbejde Ombudsmandens publikationer, vedligeholde Ombudsmandens websteder, organisere Ombudsmandens informationsbesøg og arrangementer samt koordinere forbindelserne inden for det europæiske netværk af ombudsmænd.

Rosita AGNEW*Afdelingsleder*

Tlf. +32 2 284 25 42

Ben HAGARD*Afdelingsleder*

Tlf. +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB*Webudvikler*

Tlf. +33 3 88 17 44 10

Dace PICOT-STIEBRINA*Kommunikationsmedarbejder*

Tlf. +33 3 88 17 40 80

Gundi GADESMANN*Pressemedarbejder*

Tlf. +32 2 284 26 09

Gabrielle SHERIDAN*Sekretær*

Tlf. +33 3 88 17 24 08

Annika ÖSTERBERG*Publikationsmedarbejder*

Tlf. +33 3 88 17 49 36

PERSONALEMØDER

For at være med til at sikre, at procedurerne på Ombudsmandens kontor fungerer optimalt og effektivt, for at garantere en smidig informationsstrøm blandt medarbejderne og for at fremme karrieremuligheder, indkalder Ombudsmanden regelmæssigt til personalemøder. Som regel omfatter dagsordenen for disse møder Ombudsmandens gennemgang af de seneste og fremtidige aktiviteter samt en præsentation af de administrative, juridiske og politiske udviklingstendenser, der berører institutionen. I konsekvens af Ombudsmandens strategi for faglig dygtiggørelse

Professor Spiros Simitis, professor i arbejdsret og borgerlig ret samt retsinformatik ved Johann Wolfgang Goethe Universität, og formand for det etiske råd i Tyskland, holder tale for den europæiske ombudsmands medarbejdere den 3. februar 2006 i Strasbourg, Frankrig.

Margot Wallstrm, næstformand i Europa-Kommissionen med ansvar for interinstitutionelle relationer og kommunikationsstrategi, holder tale for ombudsmandens medarbejdere den 13. december 2006 i Strasbourg, Frankrig.

af medarbejderne inviteres eksterne foredragsholdere ofte til at komme med indlæg på disse møder. I 2006 blev der givet sådanne præsentationer af professor Spiros SIMITIS, professor i arbejdsret, civilret og juridisk databehandling ved Johann Wolfgang Goethe Universitet, Frankfurt am Main, Tyskland, og formand for den tyske etiske komité, om »Data protection – Deficiencies and limits of a common EU approach«, og af Europa-Kommissionens næstformand med ansvar for interinstitutionelle relationer og kommunikationsstrategi, Margot WALLSTRÖM, om Kommissionens indsats for at forbedre forholdet til borgerne.

REFLEKSIONSMØDE FOR MEDARBEJDERNE

For at udvikle og øge forståelsen for institutionens værdier og opgaver samt fremme en effektiv udmøntning heraf arrangerede Ombudsmanden i 2006 et refleksionsmøde for kontoret. Dette møde

Medlemmer af ombudsmandens personale under refleksionsmødet for medarbejderne den 11.-13. oktober 2006.

var det første af sin slags i institutionens korte historie. Et refleksionsmøde er en øvelse i selvvurdering, som alle ansatte i en institution skal deltage i, og er en udbredt praksis, som P. Nikiforos DIAMANDOUROS ved flere lejligheder havde gennemført med succes i sin tid som konstituerende national ombudsmand i Grækenland.

I forbindelse med forberedelsen til refleksionsmødet blev medarbejderne i en øvelse til selvvurdering opfordret til at tilkendegive deres holdning til, hvordan kontoret generelt fungerer, samt til den overordnede effekt af Ombudsmandens hidtidige arbejde. Det skete i form af et spørgeskema, hvor medarbejderne skulle evaluere forskellige aspekter af Den Europæiske Ombudsmands arbejdsprocedurer og -metoder inden for institutionens forskellige aktivitetsområder, samt Ombudsmandens resultater over for borgerne generelt. Denne vigtige aktivitet tjente yderligere det formål at forbedre institutionens risikostyring, hvilket er et krav i EU's interne kontrolstandarder.

Resultaterne af spørgeskemaet blev sammen med andet baggrundsmateriale omdelt til alle ansatte forud for mødet. De udgjorde grundlaget for drøftelser, som fokuserede på (i) formålet med god forvaltningsskik ud fra både et begrebsmæssigt og et proceduremæssigt synspunkt, (ii) hvordan man når ud til den brede offentlighed og henvender sig mere målrettet til et mere specialiseret publikum, der må forventes at fungere som oplysningsspredningstjenester, der er i stand til sikre, at flere klager bliver omfattet af Ombudsmandens mandat, samt (iii) måder til yderligere at styrke og fremme en servicekultur i Ombudsmandens kontor.

Alle ansatte blev opfordret til at deltage aktivt i drøftelserne, både i plenum og i arbejdsgrupperne, og give udtryk for deres holdning til de forskellige emner. Der var efter refleksionsmødet enighed om, at det var et produktivt og nyttigt initiativ, som med fordel kunne gentages.

Medlemmer af ombudsmandens personale klar til at deltage i Strasbourg-løbet på 10 km den 14. maj 2006.

D INDEKS OVER AFGØRELSER

1 EFTER SAGSNUMMER

2003

0495/2003/ELB	76
0617/2003/IP	77
1537/2003/ELB	78
1764/2003/ELB	79

2004

0642/2004/GG	92
0674/2004/PB	88
0956/2004/PB	93
1217/2004/OV	63
2227/2004/MF	80
2312/2004/MHZ	97
2437/2004/GG	81
2467/2004/PB	72
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
3399/2004/OV	89
3403/2004/GG	82
3436/2004/ELB	67
3501/2004/PB	66

2005

0032/2005/ELB	90
0106/2005/TN	68
0191/2005/BB	59
0289/2005/GG	99
0552/2005/SAB	60
0582/2005/PB	83
0760/2005/GG	84
1037/2005/GG	85
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB	57

1429/2005/JF	92
1463/2005/TN	86
1482/2005/MHZ	64
1487/2005/GG	98
1729/2005/JF	74
1776/2005/GG	73
1841/2005/BM	69
1919/2005/GG	75
2172/2005/MHZ	94
2523/2005/TN	62
2601/2005/ID	61
2616/2005/SAB	64
2787/2005/OV	86
3172/2005/WP	69
3389/2005/WP	65
Q3/2005/IP	103

2006

0163/2006/MHZ	87
0242/2006/BM	96
0472/2006/DK	66
0786/2006/JF	91
0800/2006/WP	71
0817/2006/TN	76
0866/2006/SAB	88
1363/2006/MF	68
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70
OI/1/2006/TN	100
OI/2/2006/JMA	101
OI/3/2006/BB	101
Q1/2006/GK	102

2

EFTER KLAGENS GENSTAND

Landbrug (FLP)

Q1/2006/GK	102
------------------	-----

Borgernes rettigheder

2467/2004/PB.....	72
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
1037/2005/GG	85
1487/2005/GG	98
1776/2005/GG	73
1841/2005/BM	69
1919/2005/GG	75
2601/2005/ID	61
0242/2006/BM	96
0817/2006/TN.....	76
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Kontrakter

2437/2004/GG	81
0191/2005/BB.....	59
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB.....	57
2523/2005/TN.....	62
0786/2006/JF.....	91
0866/2006/SAB.....	88
OI/1/2006/TN.....	100

Udviklingssamarbejde

1764/2003/ELB	79
---------------------	----

Almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom

3172/2005/WP	69
--------------------	----

Miljø

1463/2005/TN.....	86
OI/2/2006/JMA	101

Den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser

0956/2004/PB.....	93
0289/2005/GG	99
Q3/2005/IP	102

Institutioner

3403/2004/GG	82
3436/2004/ELB	67
2172/2005/MHZ.....	94
2601/2005/ID	61

Andet

0800/2006/WP	71
--------------------	----

Aktindsigt

0617/2003/IP	77
3501/2004/PB.....	66
0582/2005/PB.....	83
2787/2005/OV	96
1363/2006/MF	87

Socialpolitik

2944/2004/ID	58
--------------------	----

*Personale**— Ansættelse*

0674/2004/PB.....	88
2312/2004/MHZ.....	97
3399/2004/OV	89
0032/2005/ELB	90
1482/2005/MHZ.....	64
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	65
0472/2006/DK	66
OI/3/2006/BB.....	101

— Andre spørgsmål

0495/2003/ELB	76
1537/2003/ELB	78
1217/2004/OV	63
2227/2004/MF	80
0106/2005/TN.....	68
0760/2005/GG	84
1429/2005/JF	92
1729/2005/JF	74
0163/2006/MHZ.....	87

Statsstøtte

0642/2004/GG	92
--------------------	----

3 EFTER PÅSTÅET TYPE FEJL ELLER FORSØMMELSER

Magtmisbrug

1315/2005/BB.....	57
-------------------	----

Forsinkelse

1217/2004/OV	63
2944/2004/ID	58
0289/2005/GG	99
3172/2005/WP	69
0242/2006/BM	96

Forskelsbehandling

3399/2004/OV	89
0760/2005/GG	84
1482/2005/MHZ.....	64
1487/2005/GG	98
OI/3/2006/BB.....	101

Fejl i artikel 226-procedure

0956/2004/PB.....	93
2467/2004/PB.....	72
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	89
1037/2005/GG	85

Mangel på eller afslag på at give oplysninger

1764/2003/ELB	79
0674/2004/PB.....	88
2227/2004/MF	80
3436/2004/ELB	67
3501/2004/PB.....	66
0032/2005/ELB	90
1463/2005/TN.....	86
1487/2005/GG	98
1776/2005/GG	73
1919/2005/GG	75
2523/2005/TN.....	62
0163/2006/MHZ.....	87
0786/2006/JF.....	91

Mangel på gennemsigthed

2172/2005/MHZ.....	94
0472/2006/DK	66
0817/2006/TN.....	76
1363/2006/MF	68

Juridisk fejl

0617/2003/IP	77
2312/2004/MHZ.....	97
2467/2004/PB.....	72
0191/2005/BB.....	59
0582/2005/PB.....	83
1315/2005/BB.....	57
2601/2005/ID	61
2787/2005/OV	96
OI/2/2006/JMA	101

Uagtsomhed

0642/2004/GG	92
3403/2004/GG	82
1841/2005/BM	69
0786/2006/JF	91
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Procedurefejl

1315/2005/BB.....	57
1429/2005/JF	92
0800/2006/WP	71

Begrundelse

1217/2004/OV	63
0191/2005/BB.....	59

Urimelighed

0617/2003/IP	77
2437/2004/GG	81
3399/2004/OV	89
0106/2005/TN.....	68
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1429/2005/JF	92
1729/2005/JF	74
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	65
0866/2006/SAB.....	88

Andre former for fejl eller forsømmelser

0495/2003/ELB	76
1537/2003/ELB	78
1429/2005/JF	92
2601/2005/ID	61
OI/1/2006/TN	100

4 NØGLESAGER

2467/2004/PB	72
0106/2005/TN	68
1729/2005/JF	74
1776/2005/GG	73
OI/1/2006/TN	100
OI/3/2006/BB	101

5 LISTE OVER ALLE SAGER, DER BLEV AFSLUTTET MED EN KRITISK BEMÆRKNING I 2006**2003**

0495/2003/ELB	76
0617/2003/IP	77
1419/2003/JMA	
1537/2003/ELB	78
1764/2003/ELB	79
1953/2003/PB	
2177/2003/PB	

2004

0075/2004/BB	
0281/2004/JMA	
0674/2004/PB	88
0994/2004/IP	
1219/2004/IP	
2227/2004/MF	80
2437/2004/GG	81
2961/2004/PB	
3399/2004/OV	89
3403/2004/GG	82
3531/2004/TN	
3553/2004/WP	

2005

0032/2005/ELB	90
0287/2005/JMA	
0582/2005/PB	83
0760/2005/GG	84
0818/2005/PB	
0880/2005/TN	
1037/2005/GG	85
1429/2005/JF	92
1459/2005/GG	
1463/2005/TN	86
1707/2005/GG	
1733/2005/BU	
1744/2005/IP	
1919/2005/GG	75
2053/2005/IP	
2924/2005/OV	
3509/2005/JF	

2006

0163/2006/MHZ	87
0786/2006/JF	91
0817/2006/TN	76
0866/2006/SAB	88
1085/2006/MHZ	

For henvisninger til sager, der er fremhævet med fed skrift, præsenteres der et sammendrag af afgørelsen i afsnit 3.4 i denne beretning. Den fulde ordlyd af afgørelserne i alle ovennævnte sager findes på Ombudsmandens websted på <http://www.ombudsman.europa.eu>

SÅDAN KONTAKTER DE DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND

PR. POST

Den Europæiske Ombudsmand
1, Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR-67001 Strasbourg Cedex
Frankrig

PR. TELEFON

+33 3 88 17 23 13

PR. FAX

+33 3 88 17 90 62

PR. E-MAIL

eo@ombudsman.europa.eu

HJEMMESIDE

<http://www.ombudsman.europa.eu>

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND UNDERSØGER KLAGER OVER FEJL ELLER
FORSØMMELSER I DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER

DEN EUROPÆISKE OMBUDSMAND OG HANS PERSONALE

www.ombudsman.europa.eu